

ஸ்தோத்ரமாலா — ஸீரீஸ் நெ. க.

ஸ்ரீராமு.

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான

ஸ்ரீகூரநாராயண ஜியர் ஸ்வாமி

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸுதர்சநசுதகம்.

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

பதவுரை விசேஷவுரையுடன்,

மதுரை:

ஹரிஸமயதிவாகர அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடுவிக்கப்பட்டது.

1926,

இதன் விலை ரூ—1—0—0

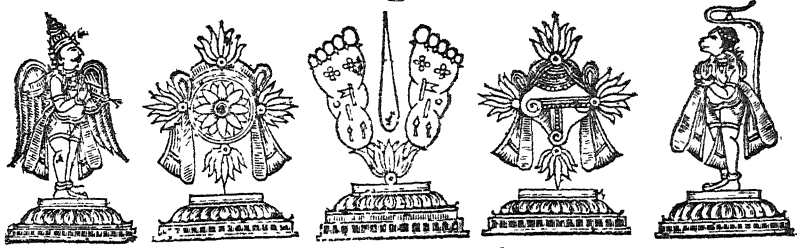
[போஸ்டேஜ் தனி.]

பெருமாள் கோயில், பிரதிவாதி பயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர்.

(ஸ்தோத்ர, திவ்யப்ரபந்த-வ்யாக்யாதா.)

Kuma.an Press, Conjeeveram.

“ ஜெஹ் சூத்ரவாதுள ஹி ஜட்யதா ”

முன்னுரை.

திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் ஸ்ரீரங்க நாராயணஜீயர்ஸ்வாமி
 20-த்தில் சுயிவடீ பாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீரங்கருள் ஒருவரான
 ஸ்ரீகருடாராயணஜீயர்ஸ்வாமி திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஸுடிஸு-
 ந சாதகமென்னும் இந்த ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீரங்கருள் மாஜீயுத்தா
 லும் சுடிவளவாழ்ந்தாலும் ஒப்புயர்வற்ற தென்னுமிடம் ப்ரவி
 ஷ்டமேயாம். சூரோயர், வெளியுடும், ஆயுஸ்ஸு முதலிய பலன்
 களை விரும்புமவர்கள் ஸாக்ஷியிவெவடிசுமாக இந்த ஸ்ரீரங்க
 வாராயணம் செய்து ஹ்ருதபூசனையும் சுநிஷ்டிவிருத்திகளா
 யும் எளிதில் பெறுகிறார்களென்பதும் ஸுபூவிலும், சுநநிஷ்ட
 யெஹ்நர்களுள் 20-20கூடுக்களுக்கும் இந்த ஸ்ரீரங்கம் நிதா
 நஸுபூயமென்பதில் விபூதிவதி இல்லை.

ஆகவே, ஸ்ரீரங்கருள் ஸ்ரீரங்கருள் ஸ்ரீரங்கருள் இந்த ஸ்ரீரங்க
 த்திற்குப் பொருள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அனைவர்க்கும்
 சுவஸூகம். இதற்கு சுதிஸாக்ஷிபுமான ஸாஹ்யதபிபுணி ஒன்
 றிருந்தாலும் ஸ்ரீரங்கருள் ஸ்ரீரங்கருள் ஸ்ரீரங்கருள் ஸ்ரீரங்கருள்
 க்கவேண்டியது ஆவஸ்யகமேயாம். இங்ஙனே ஒருரை எழுதும்
 படியாகப் பலபெரியோர்கள் * பொருளல்லாதவெண்ணைப்பொருளாக்
 கி நியமித்தருளினமையால் அந்த நியமனத்தைச் சிறமேற்கொண்ட
 அடியேன் சுஜீரர்க்கும் ப்ராஜீரர்க்கும் வாசியற உவகாரகமாம்.
 படி உரையெழுதத் தொடங்குகின்றேன். நியமென ப்ரூதிவதாயு-
 மும், ப்ராயெண தூத்யுமும், சுவிசு விசெஷாயுமும், இண்

“கோயிலொழுது” என்னும் ஸ்ரீ ஸூத்திரில் “கூரநாராயணஜீயர் வைபவம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் எழுதப்பட்டுள்ள சில வாக்திகளை இங்கே உதாஹரிப்போம்:—“நஞ்சீயர் டிஸ்ட்ரிக்டம் நிர்வஹித்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, விண்ணப்பஞ் செய்வாரிலே ஒருத்தர் பெருமாள் ஸநிதிக்கு யொழுமாகாமவிருக்க, ஆழ்வாநுடைய டேஷிகள் ஆண்டாள் அவரிடத்தில் கூடுவெயாலே ஆழ்வான் திருமா லிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரபித்து வஸந்நுனித்து வயொவுட்டிராய் ஆசார்யன் குடியே நிருபகமாகக் ‘கூரநாராயணஜீயர்’ என்று திருநாமத்தையுடையவராய் லீஹாபோதி, கூராய்க்கோயில்வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவரை அழைத்து, ‘உம்முடைய லீஹுங்களும்கூடுகைங்கர்யத்திலே உபயோமிக்கும்’ என்று சொல்லியிருந்தீரே, நீர் இப்போது இந்த விண்ணப்பஞ் செய்வாரைப் பெருமாள் கைங்கர்யத்துக்கு யொழு

ராகும்படி பண்ணு' என்று நியமிக்க, அந்த கூடுநாராயணஜீய
ரும் ஸுடாபுதகத்தைப் பண்ணி, விண்ணப்பஞ்செய்வார்
நோயற்றுப் பெருமாள் ஸைனாகாலத்துக்கு யொழிசாகும்படி
பண்ணினார்” — என்று கோயிலொழுகில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஈராவாவெலுவாவநிஷ்டாஷ்டமியற்றினவரும் இந்த கூடு
நாராயணஜீயரேயென்றும். தெத்திரீயொவநிஷ்டாஷ்டமியற்
றினவரும் இவரேயென்றும் சிலர் கூறுவதெல்லாம் ஐரானிவிலுவி
தமேயாம். ஸ்ரீவெடாநுஷ்டாஷ்டமியடை காலத்துக்குப் பிற்பட்ட
வரையும் சுஹோஷிம ரோயிவதியாயுமிருந்த ஸ்ரீவதாஷ்ட ஸ்ரீஹா
நாராயணேகிரிபெப்பவரால் செய்தருளப்பட்டது ஈராவாவா
ஷ்டமி. அந்த ஷாஷ்டமித்தின் ஸ்வஸாதத்திலே “வெடாநுஷ்டா
வாஷ்டாஷ்டமியுத்திரேயதவா । வாஜ்வெடாநுஷ்டாஷ்டமி
ஸ்ரீவதாஷ்டமியுத்திரே” என்று அவர் தம்மாலே எழுதப்பட்டுள்ள
ஸூராகமம் நோக்கத்தக்கது.

இனி தெத்திரீயொவநிஷ்டாஷ்டமி அருளிச்செய்தவரும்
ஸுடாபுதக கதாவும் சுலிநவதுகியாவென்னில்; அன்று
ஸுடாபுதக கதாவு கூடுநாராயணஜீயர்க்குப்பின் து
த்ய வட்டஸூரக ஸ்ரீரஹ்நாராயணஜீயர் ஸ்தலில் எழுந்தருளியிரு
ந்தவரும், நலந்திகழ் நாராயணஜீயர் என்றும் ஸ்ரீரங்கராஜஜீயர் என்
றும் மறுதிருநாமங்கனையுடையவருமான ஸ்ரீரீயே தெத்திரீயொ
வநிஷ்டாஷ்டமி கதாவாவர். ஆகையாலே, ஸுடாபுதககா
ரரும் ஈராவாவெலுவாவநிஷ்டாஷ்டமி காரரும் தெத்திரீயொவ
நிஷ்டாஷ்டமி காரரும் வரஸூரம் விந்நவதுகிகளென்று தெளி
யக்கடவது.

புகுதகூடுநாராயணஜீயர் ஸ்ரீரீயின் பூவாவம் கோயி
லொழுகில் சுருக்கமாகவும், ஸ்ரீரஹ்நாராயணஜீயர் ஸ்தலில்
கெயில் சிறிது விரிவாகவும் காணத்தகும். இவர் அறுபது திரு
நகரத்தும் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர் ஸ்ரீரஹ்நாராயணஜீயர் அழகிய மணவாளனுக்குப்பல
கைங்கர்யங்கள் நிகழ்வித்துப் போந்தாரென்றும், இவருடைய
காலத்தில் ‘யதூஷ்டாஷ்டமி’ என்ற பெயரில் ஸ்ரீரஹ்நாராயணஜீயர்

தக குவனாபிஷேகி வ்யாபிஷுவிட்குதஸுராஃ” என்ற வுரோணம் சுஹுடிமகவேயிருந்ததென்றும் சூயட்வாஜர் அருளிச் செய்யக் கேட்டிருக்கை.

இவர் அருளிச்செய்த ஸூத்ரங்களில் வஸுடிஸடூஸதகமொன்றே வுவிஷ்டமாயிராநின்றது. கோயிலில் ஸ்ரீராமநாராயணஜீயர்ஜித்தில் சுஹாவிஸுஹோகளமுந்தருளியிருக்கிற இவருடைய ஷிஷுஜிமவாவிஸுஹத்தின் வலிஹாவநத்தில் நான்கு ஜீயர்களை எழுந்தருளப் பண்ணியிருக்கக் காண்கையாலே இவர்க்கு நான்கு ஜீயர்கள் சுஹராம ஸிஷ்யர்களாக இருந்தனரென்று தெரிகிறது. மற்றும் இவரது விசேஷங்களை வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இந்த வஸுடிஸடூஸதகம் நிமஜநஸூராகமுட்பட நூற்றொரு ஸூராகங்கள் கொண்டது. இதில், இருபத்தினன்காவது ஸூராகமளவும் ஜாலாவணடூமும், அதற்குமேல் முப்பத்தெட்டாம்ஸூராகமளவும் நெகிவணடூமும், அதற்குமேல் ஐம்பதாம் ஸூராகமளவும் சுராவணடூமும், அதற்குமேல் அறுபத்தோராம் ஸூராகமளவும் நாலிவணடூமும், அதற்குமேல் எழுபத்தினன்காம் ஸூராகமளவும் அக்ஷவரணநமும், அதற்குமேல் நூறும்ஸூராகமளவும் வஸுடிஸவரணநமமாய்ச் செல்லுகிறது.

“துஞ்சம்போதழைமின் துயர்வரில் நினைமின் துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றும், நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு நாராயண வென்னும் நாமம்” என்றற்போலே வஸுடிஸவநிவதடூகக்ஷிமான இந்த ஸூராகம் வஸுடிஸக்கும் வஸுடிஸவஸுடிஸமகக் கூடவது.

இங்ஙனம்:—

பெருமான்கோயில், பூதிவாழியையும்,
அண்ணங்கராய் தாஸன்.

|| 3 ||

ஸ்ரீகிருநாநாராயணநாமஜாயந்தரஃ||

ஸ்ரீகிருநாநாராயணநாமஜாயந்தரஃ||

ஸ்ரீஸுமத்ரநாதசுதகவ்ய வ்யாஷா ।

ஸ்ரீகாந்தி ப்ரதிவாடிவ்யங்குர-சுண ஸ்ரீராவ்ய-விரவிதா||

— — —

தனியன்.

ஸாஸு விஜ்ஜிவி சராசியவ்ய

வகார வகேசுஸநு-கிம் நிவ்யுத்யெ ।

வஸாஸுயெஹம் வரவ-புரணீம் யஃ

தம் கிருநாநாராயணநாமஜாயந்தரஃ ||

— — —

பதவுரை.

யஃ—

ஸாஸு விஜ்ஜிவிசுர

கூரியவ்ய நிவ்யுத்யெ

வரவ-புரணீம்

வகேசுஸநு-கிம்

வகார

தம் கிருநாநாராயண நாமஜாயந்தரஃ

யஃ

கஹம் வஸாஸுயெ

யாவரொரு கூரநாராயண ஜீயர்

} திருவரங்கப்பெருமானையரு

} டைய நோய்தீர்வதன்பொருட்டு

அபேகிதங்களை நிறைவேற்றவல்ல

திருவாழியாழ்வான்விஷயமான

ஸ்தோத்திரமாகிய ஸ்ரீஸுமத்ரநாத

சுதகத்தை

அருளிச் செய்தாரோ

} அந்த ஸ்ரீகூரநாராயணஜீயர் வ்யா

மியை

அடியேன் பணிகின்றேன்.

கருத்து:—திருவரங்கப் பெருமானையர் திருமேனியில் நோவு சாத்திக் கொண்டிருக்கையில் அதுகண்டு ஸஹித்திருக்காட்டாத ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி அந்த நோய்தீருவதற்காக ஸ்ரீஸுமத்ர நாதாழ்வான் விஷயமாக நூறு ஸ்லோகங்கள் கொண்ட பாடல்தொகுதியை யருளிச் செய்தார். இந்த ஸ்தோத்திரமானது ஸ்ரீஸுமத்ரநாதாழ்வானுடைய களையும் தலைக்கட்டித் தரவல்லது. இப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்தை யருளிச் செய்த அந்த ஜீயர் ஸ்வாமியை அடியேன் தொழுகின்றேன் என்கை.....

— — —

ஸுதர்சநசதகத்தின் அடிவரவு.

1. ஸளஹஸு ப்ருதஹ்ஜா வஹிணு க்ரூரா ஹ்ரஹி,
ஸம்ஸ ஸாஜிம் ஹ்ரஹ்ஜி ஹ்ரஹ்ஜி ஹ்ரஹ்ஜி ஹ்ரஹ்ஜி.
2. உதஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ
ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ.
3. ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ
ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ.
4. ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ
[ஸ்ரஹ்ஜ.
5. ஸ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ
ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ.
6. ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ
ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ.
7. ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ
ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ.
8. ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ
ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ.
9. ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ
ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ.
10. ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ
ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ ஹ்ரஹ்ஜ.

அடிவரவு முற்றிற்று.

புதுக்கோட்டை நாராயண ஜியர்ஸ்வாமி
அருளிச்செய்த
ஸுபதர்ச நசுதகம்.

५५:

~~~~~

பதவுரை.

வெளியிலுள்ளதும் உள்ளுள்ள
தூமான இருள்களாலே கெட்டிப்
போன உலகங்கட்கு வைத்தியனா
கூடும் பெருமையை யுடைய

ஸுடிஸுநு

ஸுடிஸுநு சுவிடி:

சுடிஸுநு

சுடிஸுநு

உடிஸுநு

தனது ஸுடிஸுநு

ஸுடிஸுநுதகவுடிஸுநம்

சுடிஸுநு

ஸுடிஸுநுதகவுடிஸுநம்

ஸுடிஸுநுதகவுடிஸுநம்,

சுடிஸுநு சுவிடி:

ஸுடிஸுநு

சுடிஸுநு

புடிஸுநுதகவுடிஸுநம் மிகவும் கொக்கரிக்கின்ற அசுடிஸுநுதகவுடிஸுநம் பெண்டுகளுடைய கழுத்துகளை [த தாலியற்றதாக] சூன்யமாக்குவதில் வல்லமை பெற்றதும்,

சுடிஸுநு

ஸுடிஸுநு

ஸுடிஸுநு

ஸுடிஸுநு

ஸுடிஸுநுதகவுடிஸுநம் கொண்டுருப்பதுமான

திருவாழியாழ்வானுடையதான ஜ்வாலையானது

உங்களது விருப்பங்களை

அடிக்கடி தந்திகெ.

* * * இது முதல் இருபத்தினுக்கு ஸுடிஸுநுதகவுடிஸுநம் திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலையைப் பற்றின வர்ணனையாய்ச் செல்லுகிறது. அதில் இந்த ஸுடிஸுநுதகவுடிஸுநம் சொல்லப்படுவது யாதெனில்;

உலகத்தில் இருள் இருவகைப்படும்; அகவிருள் என்றும் புறவிருள் என்றும். அகவிருள் அஜ்ஞாநாதகாரமெனப்படும்; புறவிருளென்பது ப்ரஸித்தமானதேயாம். இவ்விருள்வகையிருளாலும் த்ரிமாறுகின்ற உலகத்தவர்கட்கு அவ்விருளைத் தொலைத்தருளி வாழ்விக்கவல்ல வொளியினால் ஸுடிஸுநுதகவுடிஸுநம் தேஜஸ்ஸைத் திரஸ்கரித்திருக்கும் ஸுடிஸுநுதகவுடிஸுநம் ஜ்வலை. (ஸுடிஸுநுதகவுடிஸுநம் புறவிருளொன்றை மாத் திரமேயன்றோ போக்கவல்லன்.) அசுடிஸுநுதகவுடிஸுநம் எப்போதும் யுத்தம் செய்வதிலேயே உத்ஸாஹமாதலால் சண்டைக்கு யார் அகப்படுவார்களென்று அவர்களுடைய புடிஸுநுதகவுடிஸுநம் தினவுகொண்டு அதனால் அவர்கள் மிகவும் கொக்கரிப்பார்கள்; அன்னவர்களைத் தொலைத்து அவர்களது பெண்டுகளைக் கைம்பெண்டாட்டிகளாக ஆக்கவல்லதுமான ஸுடிஸுநுதகவுடிஸுநம் ஜ்வலை உங்களுடைய அபிஷ்டங்களைப் பரிபூர்ணமாக்குக என்பதாம்.

த்ரிஸுவந விஜயவ்யூஹம்

மூவுலகங்களையும் வெல்வதில் முயற்சியுடையதும்

(சுதவனவ)

ஜாஹ்நித் தாவம்

எப்போதும் விளங்காநின்ற தாபசக்தியையுடையதும்

உஹம்

(எதிரிகட்கு) பயங்கரமும்

வாக்ஹம்

திருவாழியாழ்வானுடையதுமரன

தக்ஷ

அப்படிப்பட்ட [ப்ரஸித்தமான]

ஜெஹ்

தேஜஸ்ஸானது

வஃ

உங்களுக்கு

ஹ்ரித்யவெஸ்ய

மிகவும் அதிகமான

ஹ்ரித்யெ

செல்வத்தின்பொருட்டு

ஸுஹதஸு

விளங்குக.

* * * நான்காம் வாடித்திலுள்ள “த்ரிஸுவந விஜயவ்யூஹம்” என்ற விஸேஷணத்தைப் வடிவாடும் விவரிக்கிறது. “வாஹ்ஸுஜாஹ்நித் தாவம்” என்ற நியாயத்தை யடியொற்றி “ஹ்ரித்யெ ஹ்ரித்யவெஸ்ய” என்ற நியாயத்தை யடியொற்றி “ஹ்ரித்யெ ஹ்ரித்யவெஸ்ய” என்று முதலில் யோஜிக்கப்பட்டது; “ஹ்ரித்யவெஸ்ய” என்று அடைவு.

பூலோகத்தில் மேருபர்வதத்தின் ஒளிகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்ய தேஜஸ்ஸுக்கு அடிமை செய்கின்றன வென்றது—மேருமலையின் நிரம்பிய ஒளிகளின் காட்டிலும் மேம்பட்டு விளங்குவது பூரீஸுதாசந தேஜஸ்ஸு என்றபடி. ஆகாசத்தில் இரவியின் கதிர்கள் எதிர்கொள்ளுகின்றனவென்றும், ஸுமந்தோகத்தில் டெவயாஜாஹ்நிதிகள் சிச்சுருஷை செய்கின்றனவென்றும் சொன்னதற்கும் அதுவே கருத்தாம். எனவே மூவுலகங்களிலும் உள்ள தேஜஃவடிவாஹ்நிகளையெல்லாம் வென்று வீறுபெற்று விளங்குவது திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸு என்றதாயிற்று.

பின்னடிகளின் கருத்து ஸ்பஷ்டம். வஸுஜெஹ்நிஃ ஹ்ரித்யவெஸ்ய, தாவம். [ஹ்ரித்யவெஸ்ய] ‘யாஹ்’ என்னும் வடிவம் ஹ்ரித்யவெஸ்ய

வ்ருக்ஷமானது சுற்றிலும் தழைத்தோங்காநின்ற கிளைகளி னால் கீழும் மேலும் இடமடைத்துக்கொண்டு விளங்குவதுபோல் இந்த ஸுதர்ஸந வ்ருக்ஷம் தனது திருக்கைகளாகிற ஸாவைகளி னாலே ஷூர்வாபுரயிவிசுளை யெல்லாம் இடமடைத்துக் கிடக்கிற தென்கிறது இரண்டாம் பாடம். நீண்டகைகளைக் கிளைகளோடு ஒப்பிடுதல் கவி மரபு. “உக்ருராஜீஷூரிவஸூ” என்றவிடத்து ஶூரி ஸாஷம் வஸாரீக்யூமாயிருந்தாலும் இங்கே கூடிவருக்ஷமாகிற விசேஸ ஷத்துக்கு வாஸுகமாகக்கடவது. அன்றியே, ஶூரிணாஂ ராஜீ- ராஜீஷூரி, உக்ருஷீவ ராஜீஷூரி என்று வ்யுத்தபத்தி பண்ணுவா

ஆயிரக்கணக்கான அரசமூலத்தி
னின் மூம்,

எதிரிகளைத் தொலைப்பதில் ஸமர்த்
தமான

அகாசத்தில் நின்றும்

ஸூர்யமேனாமி ஓத்த

நாபியில் நின்றும்

தனது பெருமையினாலே அளவிடப்பட்ட பூமியையுடைத்தான நேமியில் தின்றும்

நேமியில் தின்றுமும்

எங்கும் பரவுகின்றதோ,

ஒருமிட்டான வேதங்களாலே

துதிக்கப்பட்ட பெருமையு

நான்கு திசைகளிலும் டைபகம்

பரவுகின்றதுமான

அந்த ஸ்ரீஸுதர்சன தேஜஸ்ஸு

உங்களுக்கு

(அறம் பொருள் இன்பம் வீடு
ன்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்க
பெருக்கத் தந்திடுக. [கூடும்]

பெருக்கத் தந்திடுக. [னையும்]

* * * அரம், அகூதம், நாலி, நேமி—என்னுமவை திருவாழியாழ்

“சூராஜாராக்” என்ற இரண்டினுள் ஒன்று வனோஜிவகம்; ஒன்று சுவயம். சூராணாம் வஸிநஹை—சூரஜீ; தவ்யாக் என்ற வனோஜிவகத்திற்கு வுபுத்யாயம். சுருஜிவகெய்யழி. “ஸதம், வஹஸ்யம்” ஐத்யாஜிவஸ்வாவாக வடிங்களை விசேச

ஷண்மாகவுடைய விசேஷ ஷடங்கன் வஹுவநாநாமாக இஃதக் கவேணும்; “ஸதம் வாசுதாரி, வஹஸ்யம் பரவம்” ஐதூரஜிம் உடாஹரணம். இவ்விடத்தில் வஹஸ்யாசு சுரேணு; என்றிருக்கவேண்டுமெய்ன்றி ‘சூராசு’ என்று வனகவவநாநாமாயிருத்தல் பொருந்துமோ வென்று விவிகிடுகென உண்டாகக்கூடியதே;

இதற்கு வரோயாநபுக்ராசுங்கள் பலவுண்டு:—வஹஸ்ய வஸுபுராக்ஷம் சுரவஸிஹத்தில் ஸாக்ஷாத்நாக அந்வயிப்பதல்ல; ஸிஹாவயவமான அரங்களில் அந்வயிக்கும்; வஸிஹம் ஒன்றே யாகையாலே “சூராசு” என்ற வனகவவநாநாபுயொமம் கூடும் என்பர் சிலர். இங்ஙனன்றியே, வஹஸ்யஸஷம் வஹஸ்யாவயபவரமாய் அதன்மேல் ‘சுஸுசூடிவ’ என்றுகொண்டால் ‘வஸஸ்யாவயவவிஸிஷ்டாசு சுரவஸிஹாசு’ என்றதாகிறது என்பர் சிலர்; இங்ஙனமன்றிக்கே, நடாதூர் அம்மாளருளிச்செய்த வரபூதிவணுகெஸூதத்தில் ‘ஸ்ரீராமஸ்யவெங்கடாஜி சுரிதியடாடிஸதெதவெஷாதூரே ஸூரெ ஸூரிநிகெதநெஷாஹ வஷா வஸாநியூராவெஷா’ என்ற ஸூராகத்தில் ‘சுஷெஷாதூரே ஸஷெஷூரெஷா’ என்னுதே “ஸூரெ” என்று வனகவவநாநாபுயொமம் காண்கையாலே அப்படியே இங்கும் கூடும் என்பர் சிலர். இங்ஙனே நிவஹிக்கும் புடைகள் பலகிடந்தாலும் ஹுடிபஜ்ஜிமான நிவஹம் ஒன்றுண்டு; அதாவது—சுராணாம் வஸிஹம் சூரபு என்று வுதுதிபண்ணாமல் ‘சுராணாம் வஸிஹி சூரபு’ என்று கொண்டு சூரவடித்தை விசேஷணமாகவும் வஹஸ்யவடித்தை விசேஷமாகவுங்கொண்டு “அரங்களினுடையதான ஆயிரத்தில் தின்றும்” என்று பொருள் கொள்ளுதல் மிக்கபொருத்தமுடையது. அரங்களினுடைய ஆயிரம் என்றால், ஆயிரம் அரங்கள் என்றே பொருள்படும்: “வஹஸ்யம் மாயாநாம் ஸகேதே வஸிஹி ஸகேதேநாசு” “வஷாநாம் ஸகேதேநாசு” ஐதூரஜிஸ்யங்களில், வஹஸ்யம் மாயாரி, ஸதவஷாநி—என்று பொருள்படுமாறுகாண்க.

இந்த ஸதகந்தன்னிலே “ஹிஹம் ஹியஸம் வொ ஹிஸது ஹிஸகி ஹஸுரணாரிணாடி” என்ற வுயொமமும்

தடுவெய்வ

உணிராசா

ராகம்

கூலிடிவி

ஸ்ரீமதகூகாணாநீலம்

(இப்படி நானாவர்ணங்கள் விரவப்பெற்றமையாலே)

கூலிடிவி ரீமநவ்ய

வித்ராம் விதாநஸ்ரியம்

வ்யாதநாநரிவ வ்யிதம்

வக்ரவாநம்

வடி

ஸரீபு உவவீநுதாசு

அந்தத் திருவனந்தாழ்வானுடை

மாணிக்கவொளியினாலே [யவே

சிவந்ததாயும்

இன்னுமோரிடத்தில்

பிராட்டியினது திருக்கண்களின்

காந்தியினாலே நீலநிறத்ததாயும்

கூலிடிம்பதிகளான பெரியபிராட்டி

யார்க்கும் பெரியபெருமானுக்கும்

விசித்திரமான மேற்கட்டியின்

ஸோழையை

விரீஸஷமாக உண்டுபண்ணா நின்

றதுபோன்றுள்ள

திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜ

உங்களுக்கு [ஸ்ஸானது

வெள்ளுத்தை வளரச்செய்திடுக.

கார்முகில் வண்ணான எம்பெருமானுடைய திருமேனி யொளியின்பரவுதலினால் சிலவிடங்களில் ஸ்ரீவணமாயும், சிலவிடங்களில் இயற்கையாகப் பிங்களவார்ணமாயும், *அரவத்தமளியின் ஒளியினால் சிலவிடங்களில் ஸ்கூவணமாயும், அத்திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியில் விளங்குகின்ற மாணிக்கத்தின் ஒளியினால் சிலவிடங்களில் ரக்தவார்ணமாயும், குவனையங்கண்ணியான பிராட்டியின் திருக்கண்ணொளியினால் சில விடங்களில் நீலவார்ணமாயும் இப்படி பலவகை வர்ணங்கள் விரவப்பெற்றிராநின்ற ஸுடிஸாநுஜோகிஸ்ஸானது பெருமானும் பிராட்டியுமாகிற லிஷுடிபீதிகளுக்கு வித்ரவணமான மேற்கட்டி கட்டினதுபோல் விளங்காநின்ற தென்று ஒரு உரீகூரந்தோற்றப் பேசினாய்த்து. இப்படிப்பட்ட உருக்கைக்கு ஆஸ்பதமான சோதியானது உங்கட்கு ஸுவத்தைத்தந்திடுக.

இதில், 'ஸ்ரீராம' என்றும் 'நீலம்' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'கூலிடிவி' என்பதும் 'கூலிடிவி' என்பதும் 'கூலிடிவி' என்ற

ஜெபநாமா

எல்லாவுலகத்தாலும் உபாஸிக்கத்
தக்கதாய்

வெந்நீர்வாய் வெந்நீர்வாய்
வெந்நீர்வாய் வெந்நீர்வாய்

} கோங்குமலர்களின் காந்தியோ
 } டொத்த காந்தியோடு சேர்ந்ததே
 வவ்ணங்களினால் பெருக்கமுற்ற
 விளங்குகின்றதோ [தாய்

ഇ 6 ട്

அந்த ஸுதார்பந ஜ்வாலையானது

वृत्त

உங்களுடைய

ஹவ்தாஃ

நாஸ்தோறுமுண்டாகும் பாபத்தை

புத்தொஹாதரநம் வநநம்

போக்கடிக்கவேண்டும்.

வணங்குதல்

திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்யோதாவெவரியை ப்ராத்தஸ்தூத்ர
யோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார் ஸ்ரேஷ்டஜியாலே. ஸ்ரேஷ்ட்யானது
[உஜ்வலிதவரஹவஸா லாவஸ்த: உந்நேஷம் சாஸ்வதீ =] உத
ர தெஜ: வடிபயுட்களினுடைய ஒளியை யெல்லாம் உள்ளடக்க
வல்ல ஸூரியனுடைய உயத்தந்தத் தெரிவிக்குமாபோலே ஸூர
யுந்ஜிரெயானது [உஜ்வலிதவரஹவஸ: கெகடஹாரெ
யுந்நேஷம் சாஸ்வதீ =] ப்ரதிவக்ஷிகளின் தேஜஸ்ஸையெல்லாம்
ஸ்வலீகரிக்கவல்ல ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய உந்நேஷமுண்டு-சுவாபித
வடிநா வாதூயடும்; அதனை விளக்கா நிற்கும். [நக்ஷத்ரவிய
க்ரீ] இரவில் திரியும் சூரிய ஜனூக்களெல்லாம் ப்ராத்தஸ்தூத்ர
வந்தவாதே உள்ளடங்கும்; நக்ஷத்ரர்களான ஸுவாரூபக்ஷஸர்கள்
ஸூரயுந்ஜிரையைக் கண்டவாதே நாஸமடைவர்கள்.

[ஐமவநாசியா] “வநநாசியெநா” என்று உலகெல்லாம் வணங்குகிறே அதை; இங்கும் “வநவார் சோதிவலத்துறையுள் சடராழியும் பல்லாண்டு” என்னதாருண்டோ?

[வந்தூடுகவியொழி.] வரதவந்தூடுகவியொழி. ஸ்ரீராம
னுடைய செவ்விய சோதிகள் எங்கும் பரவுகையாலே தாடிநீர்
வெவ்நீர்நீர் தமது கரிய நிறம் மாறிச் செம்மைபெற்று விளங்
கும். ஆனபின்பு, வந்தூடுகவியொழி வந்தவன்சோதியோடொத்தசோதி

யுஞ்ஞாபுவபுயு
ஸாஜிம் புகடயதி

தாரகாஜாவகாநி
ஸுளலிஜிம் கானிம் யானி

செரூம்
சுஜாராஸாகாம் லிஸாதி

சுஜிம்
செவாவிடும்
வெளகூம் ஹஜிதி

ஜிநநிஸாவயுஹெள
சுயுடஹாவெள
ஜாவாவதபாவிவ ஸு

தசு
புஹாணவதிஜிம் யாஜி

வம் யிநொதூ

புகைத்திரசின்ஸ முதாயத்மீதாநி
ஒற்றுமையைத் தெரிவித்துக்கொ
ள்ளுகின்றதோ,

நகூத்தரஸமுஹங்களானவை
திப்பொறிகளினது ஒளியை அ
டைகின்றனவோ,
மேருமலையானது

கொள்ளிக்கட்டையென்கிற ஸங்
கையைத் தருகின்றதோ,
அக்கியானது

ஒளிமழுங்கப்பெற்றதாய்
(ஸுதர்ஸந ஜ்வாலையிற் காட்டில்
வேறுபட்டு விளங்கமுடியாதபடி
அத்தோடு) ஒற்றுமையை அடை
ந்துவிடுகிறதோ,

ஸுரீய சந்திரர்கள்
தேஜஸ்ஸை இழந்தவர்களாய்
ஜ்வாலையின் வட்டம்போல இருக்
கின்றனரோ,

அப்படிப்பட்ட

திருவாழியாழ்வானிடத் துண்டா
ன தேஜஸ்ஸானது

உங்களை ஸௌக்கியப்படுத்துக.

திருவாழியாழ்வானுடைய சோதி கிளருங்காலத்து மற்ற தேஜ்
வடாபுடங்களுள்ளாம் ஒளிமழுங்கி சுலுதஹாமம் படியைப் பேசுகி
றார் இதில். பலபல தேஜ்வடாபுடங்கள் நிறைந்து விளங்குகின்ற
ஆகாஸமண்டலமானது விக்ரஜாவையின் முன்னே ஒளிகெட்டு 'இ
து புகைக்கூண்டு' என்னும்படியான நிலைமையை அடைகின்றது;
நகூத்தர ஸமுஹங்களெல்லாம் 'இவை சுஷுமமான நெருப்புப் பொ
றிகளாம்' என்னவேண்டும் நிலைமையை யடைகின்றன. மேருமலை
யானது 'இது சுஜாராமோ' என்று ஸங்கிக்கும்படியாகின்றது. சுயுட

இப்படியாலே ஸகூ தேஜ்வொடங்குகளையும் உருவழித்து எங்கும் மேம்பட்டு விளங்காதின்ற வஸூஷஸூஷ ஜெயாதிஸஸானது உங்களை மகிழ்விக்கவேண்டுமென்றாயிற்று.

[யுதிஷ்டிரா] யுதிஸ்திரோம் வஸிசுதேஹம்—யுதிஷ்டிரா. தஜீதவ்
கூரணத்தில் “வாஸாஸிஷ்யையம்” என்ற யுதிசுதும் இதற்கு
நிஷ்டாபிகம். வாஸுஸா, துணுஸா, வஸுஸா, வாதுஸா, ஸுஸாஸிவக்||
“தாரகாஜாகாநி” = நகூத்ரா ஸமுஹங்களெனறு பொருள்கொண்
டால் ஜாமஸஸாகு ஸுஸாஸிஷ்யையம் என்று கொள்ளவேணும்;
அன்றியும், “கூதாரகாஜாகம கீடுவெ கரிசா கொரசுகி வு
போது” என்ற அமரகோஸத்தின்படி பொருள் கொண்டால், ‘புதிய
அரும்புபோன்ற நகூத்திரங்கள்’ என்று கொள்ளலாம். ஸுஸாஸிஷ்ய
நாஸியம்—ஸுஸாஸிஷ்யை ... .. (௭)

உபுஷ்டையிவெய்யாதி உகெசு விக்ஷநவஜிவாவநிகாஸெ வ
காஸாடி, ஸ்ஹஸ்தாநுஹஸ்தாநுரொஷஸ்தாநுதி கயபநாடிதொ
வெமதொதாஸ்யு! நிஷ்டெஸ்தா ரெயெநிபுஷ்யுதொ வியாதிவ ஸஹ
ஸாஸ்தாஷ்டாதிநெஷ்ட, வரிகாஸாநெ வபநாதி
ஹிதவீஹதயெ ஹாநவொ ஹாஸ்தா வஃ || (அ)

விகுமநவஜிவாஸனிகாமொ } அப்போதவந்த ஜபாபுஷ்பத்தோ
உகெசு } டொத்த திருவாழியாழ்வான்

சுயிவெய்யாடி டுடிவெடிவதி	ஆகாசத்தில் காணப்பட்டவளவில்
வூஹூநாடும்	நாஹூவானவன்
“வனவஃ ஹாநாஃ வூஹூ”	} “இதோ தென்படுகின்ற இப்புருஷன் ஸுராயனேயாவன்” என்று நினைத்தவனாய் [ஹித்தாலே]
உதி சுயநது	
வெமதஃ	வேகமாக
சுவய வகாஸாபாமதஃ—	இத்திருவாழியாழ்வானுடைய அருகே வந்தவனாய்
	(அவ்வளவில்)
யெய்	எந்த ஸுதர்ஸநகிரணங்களினாலே
நிஷிவஹு	மிகவும் தபிக்கப்பட்டவனாகி
நிவ்யுதஃ	திரும்பிப்போனவனாய்
சுடிவாவி	இன்றளவும்
வடிவாஸாஸாடி	ஸுராயனை
விசுய்வ	சந்திரனைப்போல
வஹவா வஹூ	சீக்கிரமாகத் தொடுவதற்கு
நெவெடி	அஸமர்த்தனாயிராநின்றானே,
நெ	அப்படிப்பட்ட
ஹாவூநாஃ ஹாநவஃ	மிக விளங்குகின்ற ஸுதர்ஸநகிரணங்களானவை
வஃ	உங்களுடைய
சுவிதவிஹதயெ	ஸத்ருவிநாஸத்தின் பொருட்டு
வடிவாடி	ஸமர்த்தங்களாயிடுக.

உலகத்தில் உருபுஹணம், வஸுபுஹணம் என்ற இரண்டனுள் நாஹூவுக்குச் சந்திரன் பிடிபடுவது சீக்கிரமாகவும் ஸுராயன் பிடிபடுவது விளம்பமாகவும் நிகழ்வது வழக்கம்; இதற்கு ஒரு ஹேதுவை உத்ப்ரேக்ஷிக்கிற முகத்தாலே வஸுபுஹணஜாதஸ்ஸின் ப்ரதாவாதிஸயத்தைப் பேசுகிறார். அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பம்போல் செக்கஞ்செகவென்றிராநின்ற திருவாழியாழ்வானை ஒருகால் ஆகாஸத்திலே கண்ட நாஹூவானவன் ‘இதோ ஸுர’

வெள்ளி—சுயிவெள்ளி இது விலக்குமேற்புயலாவும். ஜவா
=செவ்வரத்தை. நிஸ்ஸவஷம் யதா தயா தவஃ நிஷ்வஃ. (அ)

ஷேவம் ஹோதித்வாஹம் ப்ரயாணுஜிசிவாம் ஸிவத்
 ய்யுஷெஸெ, நானிஶ்வாமிராஜாபிரவிவிநவத் செஷஸீஷா
 வநஸூடா। நெஜிம் பயபாபவதிஜிம் ஹநகரகிரணாஹுஷவீஜி
 பரீத், ப்ரீதெது வஸகுவாமாவம இவ விமஸநஸூ ஹிவா
 ஶ்ரீநாஸிஜி || (க)

പ്രധാനമാജിസി വാഗ്ദാനം

பருத்த புஜங்களாகிற் சிகரங்களை
யுடையனாய்

ஹோலித்ரூபம்

மேருமலைபோல் உயர்ந்தவனான

മെഴുത്തു

ஸுதர்ஸநபுருஷனை [ருப்பதும்

உய்யுஷெஸா விஹுதி

நடுவிடத்தில் வைத்துக்கொண்டி

நா.வி.ஜி.வா.வி.ராஜா

நாபியாகிற தீவினாலே அழகிதாயி
ருப்பதும்

சுரவிவிநயத்	அரங்களாகிற காடுகளையுடையதும்
செஷஸ்ஷடாவநஸூட	திருவனந்தாழ்வானுடைய முடியா கிற ஆஸைத்தின்மீது இருப்பதும்
(சுதவனவ) வயடாயஹிதி	பூமியின் வேறொரு வடிவு படை த்ததுமான [ஹிதியோடொத்த]
நெலிம் பரீத	நேமியைச்சுற்றி
விவஸநு	விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற,
ஹிநகர கிரணாடிஷ வரீ:	} ஸூரியகிரணங்கள் கண்டறியாத } ப்ரதேஸத்தையுடைய [எல்லையு டைய] லோகாலோக பர்வதம் போன்ற
வசுவாமாவஹ வ ஹித:	
ஹிவ்ராஹுரஸி:	ஸ்ரீஸூதர்ஸகஜ்வாலையானது
வ:	உங்களுக்கு
ஹிநெதிர சுஸூ	ப்ரீதியின்பொருட்டு ஆயிடுக.

திருவாழியாழ்வானுடைய நேமியைச் சுற்றி அவருடைய ஜ்வாலை விளங்கும்படியைப் பார்த்தால் பூமியைச் சுற்றி லோகாலோக பர்வதம் விளங்குவதுபோல் உத்ப்ரேக்ஷிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷித்துப் பேசுகிறார் இதில். நேமியை ஹிதியாக ரூபணம் பண்ணுவதற்கு இன்றியமையாத உபவத்திகள் ஹிதியாக யுத்திலே சொல்லப்பட்டன. “ஹிநகரகிரணாடிஷ வரீ:” என்ற விஸேஷணத்தால் லோகாலோக பர்வதத்தோடு ஹிவ்ராஹுரஸிக்குள்ள ஸாடிஸும் நிர்வஹிக்கப்படுகிறது.

ஹிதி எங்ஙனேயிராநின்ற தென்றால்; பெரிய சிகரத்தையுடைய மேருமலையைத் தன்னிடையே யாறித்துக்கொண்டும், தீவு, காடு, முதலியவற்றை யுடைத்தாயும், திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியின்மீது உள்ளதுமாயிராநின்றது; ஸ்ரீஸூதர்ஸகஜ்வாலையும் அங்ஙனே யிராநின்றதோ வெனில்; ஆம்; நெலியுத்தில் ஸூதர்ஸகஜ்வாலையுடன் எழுந்தருளியிருப்பதானது மேருமலை திகழ்வதொக்கும். அப்புருஷனுடைய பருத்த ஸூதர்ஸகஜ்வாலையையும் அம்மேருமலையின் ஸிவரஸூதர்ஸகஜ்வாலையும். நாலியென்கிற அவயவம் ஹிவ்ராஹுரஸிக்குள்ளது; அரங்களானவை காடுகள் போன்றுள்ளன; இனி ஸூதர்ஸகஜ்வாலையுடன்

உதாணா பியாபா டாபு நான்கு புருஷார்த்தங்களைப் பு
 னிப்பதும் [விப்பதும்
 சுரிமணம் வண்தா மபியசு பகைவர்கூட்டங்களை நாசமடை
 ஷுண்ணாபு (ஞானம் சூக்தி முதலிய) ஆறு
 மூணங்களை நிறையப்பெற்றதும்
 ஸபாவிபுஸாவிதாஷாபு } தீயில் காய்ச்சப்பட்ட ஸுவர்ண
 மவகிரண ஸுணிரஜிபு } த்தினதுபோன்ற புதிய கிரண
 ஸாபு } ஸமுதாத்தால் சிவக்கின்றபத்துத்
 திசைகளையுடையதுமான
 மதாஜாவயவவரிவபு } ஸ்ரீ ஸாதர்சன ஜ்யோதிஸ்ஸானது
 ஜோதி: } உங்களுடைய
 வ: பலபல துன்பங்களை யெல்லாம்
 ஸஹஸு ஸாந்த: பலபல துன்பங்களை யெல்லாம்
 வபுஸாசு தொலைத்தருள்க.

இந்த ச்லோகத்தில் ‘வணம், ஶ்ரீ, த்ரி’ என்று ஒன்று முதல் பத்
 துவரையிலுள்ள எண்களுக்கும் நூறு ஆயிரம் என்னும் எண்களுக்
 கும் வாங்கமான படிங்களின் விநியோகமும் நோக்கத்தக்கது. இந்
 த ச்லோகத்தைக் கடைக்கித்தே ஸ்ரீவேஷாந்த ஷெலிகனும் மரபு
 வணாஸத்தில் (5) ‘வணகொவிஷோஷிபுதீய வரிவதா வரிதம்
 வணவண்புஹஸுஷாபுணு ஸுர ஸபவஸுமகிரணிரா
 ஷுஷு ஸபநவாதா | ஷெவொஷிபுக்ஷாரிஷுஸமதநயநாஸா
 தி ஸாஹஸுமகெஷ விபுக்ஷிபுக்ஷகொபிவிபுபுதா
 ஹயம் வீதஸம்ஷொஷியொநா||’ என்ற ச்லோகத்தை யருளிச்செ
 ய்தார். இவர் ஆயிரத்தோடு நிறுத்தினார்; அவர் அதற்குமேலும்
 பேசினார் என்று வாசி காண்க.

இதில் “சுரிமணம் வண்தா மபியசு” என்றவிடத்தில் ஶீந்
 து என்ற எண்ணுக்கும் “மவகிரணஸுணிர.....” என்றவிடத்
 தில் ஒன்பது என்ற எண்ணுக்கும் பொருள்வகையில் தோற்றமில்
 லையெயாகிலும் ஸுருஷுஷிபுல ஸஷத: ஸம்ஷொஷிதி உண்
 டாகுமென்கிறவத்தனையே விவக்ஷிதம்; திருவெழுக்கற்றிருக்கையி
 லும் இப்படியே யிறே காண்கிறது.

[அழியும் கட்டு சுவநுடிக்] வாணுவாவரூபமான இருவ
கைக்கருமங்களையும் தொலைப்பது என்கை; பாபத்தைத்தான் தொலை
க்கவேண்டும், புண்யத்தையும் தொலைக்கவேண்டுமா வென்னில்; ஆம்;
பாபம் நாகாவஹம்; புண்யம் ஸுமடாபி க்ஷுட்யமபூபாவகம்.
ஒன்று இருப்பிலிங்கு; ஒன்று பொன்னிலிங்கு. “தடாவி லூ ர நு
வாணுவாவெ வியூப நிரஜநஃ வரஜி ஸாஜிமெவெதி”
என்னுமயிகாரிக்கு இருவினைகளும் தொலையவேண்டும்: “சார்ந்த
இருவல்வினைகளும் சரித்து” என்றார் ஆழ்வாரும்.

[ஸதாஜாவயவவாரிவ்யூஜோதி:] “ஸதாஜஸுந்நொ
ரயஃ” என்ற அமரகோஸத்தின்படி ஸதாஜஸஸும் ரயவாவகம்;
அதனுடைய அவயவங்களில் [வாரிவ்யூம்] கிறந்தது—சக்கரம்.
[ஐரந்தஸஸஸு]. “கதிவூஷிரநாவூஷிபூபூஷகாஸூயஹா
வமாஃ 1. சுதூஸநாஸ ராஜாநஃஷயெதா ஐரந்தஸஸுதா”
என்று ஐரந்திகள் விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இங்கே
வீராலாரோதும் விவக்ஷிதமென்க... .. (க)

உவனெ யவ்வெண்ணியயதி நஃகொயகொடகி
ஜோடி, சுஷுஸு பூஸதாவமூவிதவவாரவொ விசுத்
நாஸவஹிதி யெத ஸுஷுதயொதொ வியாரவயோநஃ
க்ஷளிகொஸஸு ஸாஜி, ரக்ஷதவூபூஷொவெ நவித
ஸுவாரிதவ்யுஷயொ வுஷயொ வஃ || (கக)

உவனெ

(பகைவர் திறத்தில்) மிகவும் தீ
க்ஷணமான

யவ்வெண்ணிய

யாவை சில ஸுதர்ஸந கிரணங்க
ளின் ஸிவாபூஷெஸமானது

நஃகொயகொ

ஆகாஸபூத்தை

நிஸியயதிஸதி

நெருக்கா நின்றவளவில்

சுக்ஷு

ஸூர்யனானவன்

புள்ளதாவதுவிதவயுவலு மிக்க தாபத்தினால் வாட்டப்பட்ட
கவஸிவந்தம் சுஷ்ருவஹீ:
சுஷ்ருவலு
உஜாடி சுடதி
வியாம்
மூஷ்யதாயொவஸு
சுவஸியாமும் கூள ஓடுகொழலு
ஸாரீயெந்த
சுஷ்ருவஹோ:
தெ
ராலிதஸுஅரிதவ்யுஷ்யம்
வறுஷ்யம்
வம் ரக்ஷணம்

வடிவையுடையவனாக்கொண்டி
ஜலத்தை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற
மேவ்வாடிங்களில்
அடிக்கடி அவயாஹித்து
ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறானே.
சந்திரனைவன்
உலர்ந்துபோன அம்ருத ப்ரவா
ஹத்தையுடையனாய்
தேன்றற தேனடையினுடைய
ஒப்பை அடைகின்றானே,
திருவாழியாழ்வானுடைய
அப்படிப்பட்டவையாய்
வாணஸ்ரீஹிபைப் பண்ணுவல்
லைவகளான
கிரணங்களானவை
உங்களைக்காத்தருள்க.

வளரொளிய கனலாழியின் ஐரோமமானது ஆகாஸத்தை அளாவி எங்கும் பரந்தவனவில் அதனுடையதாபம்பட்டு மிகவும் வாட்டமடைந்த ஸூர்யன் தாபஸாந்திக்காக நீர்கொண்ட மேகமண்டலங்களில் அடிக்கடி அவமூலித்து அதனால் தாபம் தணியப்பெற்றுத் தனது தொழிலைச் செய்ய வல்லவனாகிறான். ஸூர்யனுடைய மதி இதுவாயிற்று: சந்திரனே வென்னில், [பூளஸ்தாவஸூவிதவபு: என்ற வீசேஷணம் சந்திரனுக்கும் அந்வயிக்கக்கடவது.] தனது அம்ருதாஸமெல்லாம் ஸூஷ்மாகப் பெற்றவனாய்த் தேன் அற்ற தேனடைபோலும் நிலைமையை எய்துகின்றான். பூலிஷ்டதேஜஸ்வர்க ளான ஹூஸூயபூர்களை இப்பாடுபடுத்தவல்ல பெருமைவாய்ந்த ஸூஷ்மபூந கிரணங்கள் உங்களைக் காத்தருள்வேணு மென்றாயிற்று. [உதஃ-பூவாஹம். வூஷி:ஸூஷி,] (கக)

என்று அறுதிபிடமாட்டாமல் ஒரோவிடங்களில் ஒரோவழுவாக மபங்குகின்றன: அந்த உக்தவாபுஜத்தை வாவித்தடங்களில் தாமரைமல்களாகவும், மலைச்சாரல்களில் காவிநீர்ப் பெருக்காகவும், ஐந்திங்களிடத்தில் சிந்துரச் செம்பொடியாகவும், ஆகாயத்தில் வயுறாழ்வாஹநிகுரபீமாகவும், கடலினுள் பவழமாகவும், காட்டிடத்தில் செந்தளிராகவும் போஜிநங்கள் காணுகின்றனவித்தலை. (உண்மையறியவல்ல யோவூதததஸிபுகள் இங்ஙனே ஐமிக்கமாட்டார்கள்; வடிவம், டெரிகாபுபுவாதம், லீநூரம், புவாஹம். முதலானவற்றை ஸுஹஸுபுபுவாபுஸுரமாகவே காண்பர்கள்—என்பது உள்ளுறை) இஃது சுசிஸயொகி.

தகுதியவாடித்தில் 'தயா' என்பதனால் 'புவாஹம்' என்றதை சுருஷுரித்துப் பொருள்மாத்திரம் வேறாகக் கொள்ளத் தக்கது. “புவாஹம் லீஸுயெ வீணாடினென விபுரெ” என்ற நிவணுவின்படி புவாஹஸுபுத்துக்குப் புவமென்றும் பவழமென்றும் பொருளுண்டாதல் உணரத்தக்கது.

“ஸாயிஷாஹம் புவோடி” என்றும்.....புவொய்யு என்றும் வாஹெடிமுண்டு. புவோடி—ஸந்தோஷம். புவொய்யு—சிறந்த ஞானம். [டிநுஜெஹிண?] டிநுஜெஹிணு என்று எம்பெருமானுக்குத் திருநாமமிருப்பதுபோலவே திருவாழியாழ்வானுக்குமுண்டு. சுவீஷாஹம் ஸுபுஹெஹிஷாஹம்; ஸுஹாஸுராராஸி ஸுபுஹெஹிஷாஹம். சுயவா—சுவீஷாஹம் ஸுபுஹெஹிஷாஹம்; தஸுராராஸி என்பாருமுண்டு: ஸமுஹத்தினுடைய ஸமுஹம் என்பதனால் வாஹுஷாஹிஸயமே தோற்றும். ... ... (கஉ)

ஹாஹா! ஹாஹா துத்யாஸுராகி கூஹிநீரிது! தெகூ தெஜெ, தாராஹி! ஸுஹாராஹிஸுரஸுரஹ! நஹத: ஹெஹாரஹெஹிஷாஹிஷாஹி! ஸுஹதீதம் நஹஸுர யஹுஹிஸுரெ ஹுராராஜாஸுரஹெஹி, யுஹாஹம் புவுஹதாவபுவஹஹஹா வகூராய கூஹிஷாஹி

(கங)

யஷுதயஸயெ

எந்த ஸுதர்ஸநகிரணங்கனின் உதயகாலத்தில்

நவஸுத

ஆகாஸத்திலுள்ள லெவமநுபுரிகன்

‘ஹெ ஹாநொ! கவீயா ஹா: நொஸுநாதி’

} ‘ஓ ஸுதர்ஸனே! உனது தேஜஸ் ஸானது (ஸுதர்ஸந தேஜஸ்ஸின் முன்னே) விளங்கவில்லை (என்று ஸுதர்ஸனே நோக்கியும்)

‘ஹெ கஸுதிரீதி! தெ தெஜ: கஸு?’

} ‘சந்திரனே! உனது தேஜஸ்ஸு எங்கே?’ (என்று சந்திரனே நோக்கியும்)

‘ஹெ தாரா: சூராஸு’

‘நகூத்திரங்கனே! தூரத்தில் நில்லுங்கள்’ (என்று நகூத்திரங்கனே நோக்கியும்)

‘சுநல! சுயீரொலி’

‘அக்நிபகவானே! சப்பையாய்விட்டாயே!’ (என்று அக்நியை நோக்கியும்)

‘ஹெ வெநாஸுதாமி: ஸவத:

‘ஓ வஜ்ராயிதினது தேஜஸ்ஸே! உனக்கு

வெஸுரம் ந

தனித்து விளங்கக்கூடிய ஸ்வாதந்திரியமில்லை (என்று வஜ்ராயி தேஜஸ்ஸை நோக்கியும்)

ஐதா ஸம்ஸனி தெ

இவ்வாறாகச் சொல்லுன்கிறனரோ, அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த

வசுநாஜி ஸம்ஸவ:

திருவாழியாழ்வானுடைய கிர உங்களுடைய [ணங்கள்

யுஷாசு

புளஸ்தாவ புவவ ஸவ தி சவசுராய

} புவமமான தாவத்யாழிக ட்டு உத்பத்திஸ்தானமாகியஸம் ஸாமாகிர நோய் தீர்வதன்பொ பராக்ரமிக்கட்டும். [ருட்டு

சூரினாடி

கீழ் ஏழாவது ஸ்லோகத்தில் பூதிவாழித்த சுயுத்தையே பூணாஜி ஹேதத்தாலே இதிலும் அருளிச் செய்கிறார்.

திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் கிளரும்போது, ஆகா
 ஸத்தில் லிங்கவிஜயகாரிகளான லெவயூபுலாடிகள், ஸூரியன்
 சந்திரன் முதலிய தெஜ்வொளிகளை நோக்கி இங்ஙனே சொல்
 லுகிறார்களாம்:—அப்பா ஸூரியனே! உனது ஒளி விளங்கமாட்
 டாமல் மங்கிப்போயிற்றுக்காண்; அப்பா சந்திரனே! உன் தேஜஸ்
 ஸு எங்கே புக்கொளித்தது? நகரத்திர கணங்களே! இனி நீந்
 கள் கடக்க நிற்கவேண்டுமத்தனை; ஒ சூழியவானே! உன்னை நா
 ங்கள் பெருமதிப்புகை நினைத்திருந்தோமே; ஒளியற்றவனாய் சப்
 பையாய்விட்டாயே!; ஒ வஜ்ராழிதேஜஸ்ஸே! நீ ஸூரபுரமெஜ்ஜா
 திஸ்ஸில் லயித்து உருவழிந்துபோகும் வரகஜ்ஜனாய் விட்டாயே
 யன்றி ஸூதஜ்ஜதெஜ்வொவஸூ அல்லையாண்; என்னு நின்றார்கள்
 வஸூதஜ்ஜ இப்படி சொல்லுகிறார்களோ வென்னில்; சொல்லாவிடி
 னும் இங்ஙனே சொல்லவேண்டுமடியான நிலைமை விளைகின்றதெ
 ன்கையிலே தாழ்த்தும். அப்படிப்பட்ட ஸூரபுரமெஜ்ஜ கிரணங்கள்
 உங்களுடைய லகத ஸூரபுரமெஜ்ஜமான ஸூரபுரமெஜ்ஜத்தைத்
 தொலைக்கக்கடவன வென்றாயிற்று. இரண்டாம் வாடித்தில்
 “தாராஜ் ஸூரபுரமெஜ்ஜ” என்றும் பாடம் வழங்கும். அப்போது, (கவி,
 ஸூர, வஸூர, என்று ஸூரபுரமெஜ்ஜமானவருடையமாம். அதிற்
 காட்டிலும் ஸூரபுரமெஜ்ஜமானவருடையமெப்பொருட்சேர்த்திக்
 கும் சுக்ஷராமஸூரபுரமெஜ்ஜதிகும் ஒக்கும். பெரியோர் ஓதும் பா
 டமும் இதுவே. வஸூர—ஸூர, ஸூர, வஸூர, என்று ரூபம்.

ஜி. மூ. வணா-புத்த-கூ. ஸூரபுரமெஜ்ஜமானவருடையமாம். அதிற்
 காட்டிலும் ஸூரபுரமெஜ்ஜமானவருடையமெப்பொருட்சேர்த்திக்
 கும் சுக்ஷராமஸூரபுரமெஜ்ஜதிகும் ஒக்கும். பெரியோர் ஓதும் பா
 டமும் இதுவே. வஸூர—ஸூர, ஸூர, வஸூர, என்று ரூபம்.

கவிஸூரபுரமெஜ்ஜ

ஸூரபுரமெஜ்ஜமானவருடைய [அஸூர
 ராஜஸமாதிர்களுடைய]

கண்ணெழுத்து

காதுகளில் (மங்கலாலங்காரமாக
அணியப்பட்டிருந்த)

புருவாங்கு

அறுகட்புற்கதிரை

கூர்

தின்றுவிட்டும்

வயபுயாங்கு

தேவமாதர்களுடைய

கூழிழை

கண்களில் (பெருகிக்கொண்டிருந்
தீரை [த

கூழி

குடித்துவிட்டும்

வீகூரம்

வயபுஷம் யுதா தயா
வாணு} தருமநெறி வழுவாமல் திரிகின்ற
வையாயும், (பசுக்களின் பசுத்த
தில்) 2. காளைகளோடுகூடத்திரிகி
னறவையாயும்

சூழிநெய் வயுவெந

சூழிமொவாஅனை எம்பெருமா
[னலே

சுநுமதா

பின்செல்லப்பெற்றவையாயும்

புழிநகராங்கு

அடுத்தவர்களுக்கு

வரம் சுழிதராஸு

சிறந்த க்ஷீராஸத்தை (2) சிறந்த
மோகூருகியை

கூலாநா

கறந்து கொடுப்பவையாயும் (2)

உண்டுபண்ணுகின்றவையாயும் இருக்கிற

வாரொககூலாங்கு திவ்வந
கலிஸு வசுதஸுதம் மாவ} வுபகாஸத்தாலே முவுலகவிரு
ளையும் விலக்கின திருவாழியாழ்
வானுடைய கிரணங்களானவை,
(2) தனது கடாசுத வீகூணத்தா
லே முவுலகத்தவரின் அஜ்ஞாநார்
தகாரங்களைப் போக்கியருளும் க
ண்ணபிரானுடைய பசுக்களானவை

வ

உங்களுக்கு

வாராநுபுநாங்கு

தொடர்ச்சி அறாமல் ஸாஸுதமா

யிருக்கக்கூடிய செல்வத்தை

கூலாங்கு

தந்திடுக.

திருவாழிபாட்வானுடைய கிரணங்கள் உங்களுக்குத் தொடர்ச் சியறாத செல்வத்தைத் தந்ததிக வென்கிறார். “மேளம் ஸ்ரெஷ்ட வ மௌவடிஷ ரஸூன் உகா” (சொலுவோமே) | வீ வள்ளலெய்யு
பாண் பிழாறுந் ஷஹ ஹதி” என்ற நெறிக்கொழுத்தின் படி பொருஷத்திற்கு உள்ள பலப்பொருள்களில் பசு என்ற பொரு ளையும் கிரணம் என்னும் பொருளையும் ஏககாலத்தில் இங்கே விவக்ஷித்து ‘மாவ’ என்றருளிச் செய்கிறார். “உக்ருஹத-” என்னும் வடிவம் உக்ரு விலிஹதி என்ற வழுத்தியால் கண்ணபிரானையும், ‘உக்ருஹாவெளஹத-’ என்னும் வழுத்தியால் திருவாழியாழ்வானையும் சொல்லும். (உக்ருராஜே, உக்ருப்ரஹே ஐக்ருஷிவக்), ஆகவே, “உக்ருஹத-மாவ” என்ற வன்கொடியில், திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் என்ற பொருளும் கண்ணபிரானுடைய பசுக்கள் என்ற பொருளும் ஆரும்படியருளிச் செய்கிறார் - ஸ்ரீவிஜயாஸ்ரமவெவத்தாலே. இரண்டிற்கும் பொருந்த விசேஷணங்களாகுகிற வெவவரியைப்பாரீர். [சரிஸு உபுஸா-
கணெஷு உவஹாஜாஸா ஜ்யா, ஸ்வயயுநமா- சுக்ஷிஷு-
கஜே வீகா வ வரஜு] பசுக்கள் புற்களைத்தின்று தண்ணீரைக்குடித்துத் திரியும்; ஸுஷுஷுக்ரணங்களும் அப்படியே செய்கின்றன;—அஸுர ராக்ஷஸமாதர்கள் தங்கள் காதுகளில் ஸுஸிஸ்திராமஜாஸமாக அணிந்துகொண்டிருந்த அறுகம்புல்லைத் தின்று விட்டுத் தேவமாதர்களுடைய கண்களிற் பெருகிக்கொண்டிருந்த சொகாஸுபுவாஹத்தைப் பருகிவிட்டு ஸன்ஸாஸமாகத் திரிகின்றனவாம். இதனால் பெறப்பட்டதென்னென்னில்; சுஸுர ராக்ஷஸ விலிகள் வியவைகளாம்படி அவர்களது ஹத-ஆக்கையொழித்து, அவர்களால் நஷிபட்டிருந்த டேவஜாதியின் உ-வத்தைத் தீர்த்தவை ஸுஷுஷுக்ரணங்கள் என்றதாகிறது. கழுத்தில் ஸ்ரீவெவகுத்யாஸனம் போலே காதில் உவஹாஜாவிந்யாஸமும் ஸுமங்கலிகளுக்கே உரித்தினே; அது போயிற்றென்றால் வெவயவும் வந்தவாறும்த்தனை. ஸு-ஆக்கள் செத்தபின்பு தேவ

மாதர் அழுவதற்கு ஓவல்கியில்லாமையால் அவர்களுடைய கண்ணீர் ஸுஷ்ருஷுநாணங்களால் பருகப்பட்டதாக உலூன்க்கப்பட்டது.

“ஸவ்யரஷம்” என்பது ‘உரணூ’ என்ற உரணகிரியையிலே விசேஷணமாக கூழ்பிக்கக் கடவது. [ஸவ்யரஷம் உரணூ] வர ஷஸுஷத்திற்கு வுஷஹமென்றும் யபிஷமென்றும் இரண்டுபொரு ள். பசுக்கள் வுஷஹத்தோடே கூடித்திரியும், ஸுஷஸூந கிர ணங்களானவை யபிஷத்தோடே ஸஞ்சரியாநின்றன. அதாவது —பானிகளை நிரஸித்தலும் ‘யாபிஷுக்ஸர்களைப் பாதுகாத்தலுமாம். சுயபிஷுயுஹமறியாத எம்பெருமான்படியே இருக்குமாய்த்து தடா யுயமும். [சூஷிஷெவஹூவம் சுநுயதா] சூஷிஷாவாவஹூ ன எம்பெருமான் பின்செல்லப்பெற்றிருக்கை பசுக்களுக்கும் ஸுஷ ஸூநகிரணங்களுக்கும் ஒக்கும். இவைபுகுமிடமெங்கும் எம்பெ ருமானும் புக்கு நிற்கிறானிறே ஸவ்யரஷஸவ்யாவிதஹு சவிரஸ ஷாசு||

[புனிதாநாம் வரஜேதராஸம் ஁ஹாநாம்] “கஜேதம்
யஜேசொஷெஸ்யூஜீய-ஞெஷெஸ”
“வெஷெடெ” என்ற ஜெஜீமீகொஸத்தின்படி கஜேதஸஷ்த்துக்கு
ள்ள பஸ பொருள்களில், பால், மோக்ஷம் என்ற இரண்டு பொருள்
கள் இங்கே விவக்ஷிதம். பசுக்கள் தம்மை எய்தினர்க்குப் பாலைத்
தரும். இவை முத்தியைத்தரும். “வ்லாரொகஸௌத்ரிஸுவந
தலேஃ” என்பதை ப்ருயரோஸஹுவஹநானாமாகக் கொண்டு
(ஹாவீ) என்பதற்கு விஸேஷணமாக சுந்யிப்பர் சிலர். ஷஷ்ஷு.
னாமாகக்கொண்டு ஹக்ருஹதபூவுக்கு விஸேஷணமாக சுந்யிப்பது
சிற்க்கும். [வ்லாரொகஸௌத்ரிஸுவநதலேஃ ஹக்ருஹதபூஃ]
குறொகஸென்று ப்ருகாஸத்துக்கும் பார்வைக்கும் பெயர். எம்
பெருமான் தனது கடாசுஷ வீக்ஷணத்தாலே த்ரிஸுவநதலிஸ்ஸை
யும் போக்கியருள்பவன்; திருவாழியாழ்வான் வ்லபுகாஸத்தாலே
அங்ஙன் செய்பவன், முதல்பக்ஷத்தில் த்ரிஸுவநதலிஸுமும் கஜேதாநம்.

வஃ

உங்களுடைய

கூடாஜாஃ சூட்சுதம் வுஜீநு பிறனிதோதும் ஈட்டிய பாவங்க
போஜபுதம் ஒழித்திகெ. [இ

திருவாழிபாழ்வாணுடைய ஜ்வாலைகளின் ஸ்ரேஸ்தியானது உங்
களுடைய ஜநவஸ்திரைகள்மீதோதும் திரண்டுகிடக்கிற பாவங்க
கூத் தொலைத்திகெ வென்கிருர். முதலிரண்டு வாடிங்களாலே, கூநி
ஷுநிவ்ருதியைப் பண்ணித்தருகிறபடியையும் சூரீயவாடித்
தால் ஐஷுபுராவணம் பண்ணுகிறபடியையும் அருளிச்செய்கிருர்.
பெருப்பெருத்த தலைவர்களோடு கூடின இஃசுஸீனையைப் போர்க்
களத்திலே வெருட்டித்திரியும் அரக்கர்களைக் கபளீகரியாநின்றும்
ஹரி முதலான ஸகல லோகங்களையும் அவனிலையாகப் பாதுகாத்த
ருளா நின்றுமிருக்கிறதாய்த்து அந்த ஸுடிஸுபுநஜோதிஸுஸ்திரி.

[ஸெநாடி] ஐநெஸுஹவதகூத ஐதி ஸெநா, தாடி.
“ஐநஸுபுபெபுஹ” ஐதூரீரஃ. [உதெகொஷாஸு ஷா
ஷாடி] “ஸீதொஷதூபுஷுஷு ஷஸஹநெ” என்ற வாதிட
கூநினால், உஷம் ஸஸஹநெ—உஷாஸுஃ என்று சூஸுபுதூ
யாடிபாப்பக் கிடக்கிறது. உதெகூமாவது ஸவடும்; அதனாலே எதி
ரிநருடைய அழிப்பொறுக்க கில்லாமல் போர்செய்யத் துடிக்கிற
கைகளையுடையவர்களாய்த்து அஸுர ராகுஸர்கள். [புயலிஷி
ஷாடி] வடுவடுஷெவர்களென்றும் புயலிஷெவர்களென்றும்
சுஸுரர்களைச் சொல்லுகிறது; முன்பு ஷேவர்களாயிருந்து பின்பு
வாவாஹாணத்தாலே ஐஷுர்களாகி அஸுர்களாயினராம்.
“ஸுசுஸிஷுராஜிதிஸுதாஃ வடுவடுஷெவாஸுராஜிஷுஃ”
ஐதூரீரஃ. [சுவலீஸு] “ஸீஹ—சூஸுராஷெ” ஐதூஸுராஷெ
ராதநெவஷெ ஷுபுபெடி. ‘சுவ’ ஐதூவஸுமஃ ... (கரு)

தவா ஸெநாஷுணெவ பூதிஷ்டவவாஷுநீஸுயாஸா
யயனீ, பூபெஷு க்ஷீவஹாவம் பூதிஸிஸிஸுதீ தவதீ
5

ஸ்ரீநாஜ ப்ஹ ஸஃஷிநீ } திருவாழியாழ்வானிடத்துத்
 யா வா } தோன்றிய யாதொரு ப்ரகாஸ
 மானது

புதிதாவதுஷாஹ்
சுலுயாரா: யயனீ

வகுணிதாநி தநீதி ஸ்ரீணநகளைப் பண்ண நின்று
கொண்டும்

வாஸாஸிஸொடாஸஸம் சுவ } (ஸத்ருக்களது) முதுகெலும்பு
ஹத்ரி ஸத் } கனோமுறிப்பதனாலுண்டாகும்பே
ரொலியையுடையதாகி

வடகுநு சுடஹாலாநு } கொடிய பெருஞ்சிரிப்புக்களை வெ
 வுக்கடயதி } ளியிடா நின்றுமிருக்கிறதோ

வஃ வின்திய ஸ்ததாடி உங்களுடைய உதொரூலித்தி
ன்பொருட்டுச் சி றி து வெளிப்
புறப்படவேணும்.

*** ஸ்ரீஸுடைய உபதேசம் மூலமாகவே சுவாமிநாதர் நமஸ்கரிக்கப்படும். பண்ணிக்கொண்டு திசைகள் தோறும் பேரொலி செய்து கொண்டு சுழன்று திரியும்படியை ஒரு உலோகம் பொலியப் பேசுகிறார் இதில். உலகில் நிதாவதவதுனவன் தண்ணீர்த்தாரையைப் பருகுவது இயல்பு ; ஸுடைய உபதேசம் மூலமாகவே சுவாமிநாதர் நமஸ்கரிக்கப்படும். ஸ்ரீரங்கரிலுள்ள ரக்தமாநித வாகீயபாரையைப்

பருகினதற்கு இவர் ஒரு பைத்தென்கைப்பண்ணுகிறார் [தந்திர
பெய்தொருபெண்ணை என்று] தனக்குத் தாவுபெருமகமான வேறொரு
வயது இல்லாமையாலே தனது ஐயத்தினைலையே தான் தவிக்
கப்பட்டது கொல்! என்கிறார். இவ்வாறத்தால் ஸரிப்பிக்கவொண்
னாத பூவூததாவுமாய்கையாலே சொனிதவாநத்தாலே ஸரி
ப்பிக்கவேண்டிற்று. [பூவூவகூவ்வாவம் பூதிபிஸஸகூ
தூநி வூணிடதாநி] வூடிஸடநபூவை திசைகள்தோறும்
சுழன்று திரிவதற்கு ஹைத்தென்கைப் பண்ணுகிறார்; ரகூயாரை
பையப் பருகினவன் வாளாகிடக்க வொண்ணாதிறே. பிதாதிஸயத்
தாலே கண்டவிடமெங்கும் தட்டித்திரிவனிறே. அப்படியே இந்த
வகூபூவைதானும் பூதிவடவவாஷாபிஸ்யாராவாநத்
தாலே பிடித்தது கொல்! என்னலாயிருந்தது; இல்லையேல் இப்படி
திசைகள்தோறும் சுற்றிச்சுழன்று திரிவதற்கு பூவூகியில்லைபோ
லும். [வம்ஸாஸி ஹோடா ஸஸூபாவஹி வடூடுநடூஹா
வாநு பூகூயதி] பியாவாநாடிகளாலே பிடிப்பிடித்தவன் அங்
குமிங்கும் திரிந்துகொண்டு அகாரணமாகப் பெருஞ்சரிப்புக்களைச்
செய்வது வழக்கம். ரகூவாநத்தாலே பிதாமய்த் திரிகின்ற இந்த
வகூபூவை தானும் ஸகூயக்களின் முதுகெலும்புகளை வெடிக்
கச் செய்து அவற்றில் நின்று ஒரு பேரொலியை உண்டாக்குவ
தானது உநதூனுடைய சுட்டூவாஸு கைகைத்தோடு ஒத்திராநின்
றதுபோலும். ஆகவிப்படிகளாலே ஸகூய நிவஹுண பூயா
பாரிஹூதையான வூடிஸடநபூவைபானது உங்களுடைய
வூஹிதலிஹிபைச் செய்விக்கக் கடவதென்றாயிற்று. “வினி
தாய” என்றது—வினிதகாயடூலிஹி என்றபடி.

[சுஸ்யாராஃ] “சுஸ்யபீரூணிஸொணிதெ” ஐதி ரெஹி.
[கூவ்வாவூ] கூவ்வூ-பிதூ: தஸூ ஹாவா பிடி. [வம்ஸாஸி]
“வம்ஸாவெணை கூடுவ வெஹு வூஜாஹுவயவெவிவ” ஐதி
விஸூ. [வடூடுநு] “வடூலூஹிஹூஸூடு ஐஹி நிஜூரொ

நீடிபெயர்வ” இது ருடும். [ஸ்ரீதாடி] ‘ஸ்ரீ--ராமச்சு
 டே’ இது யாதும். வகுப்பை சிறிது அசையத் தொடங்கின
 லும் காயபெருதிடயரமென்று கருத்து. ... (கக)

[illegible]

ழிக்குமா? போலே பாவங்கள் உங்களை உருவழிக்கவிதே புதுகிறன. ஆகவே பாவமென்று பேர்மாத்திரமாய் உண்மையில் காட்டுத்தியென்னப் பொருமான உங்களது ஁பரிதங்களை யணைக்கவேணும். ஁பரிதாவ஁஁வமென்றது—஁பாவமென்ற ஁பவத்தாலே மறைத்துச் சொல்லப்பட்ட என்றபடி.

“அஃஹுஸாபுடீஹு” என்றவிடத்து அஃஹுஸாபுடீம் ஸ்ரீ
ஜாயகூம்: “ஸ்ரீஜெஹாஸாபுடீஹு” இது ரீரஃ.
[ரிஜுகு = ரிஜ-மதா’ இதி யாதாஃ.] சொலிசொலுவஃ =
“ஓவொ ஸ்ரீஜெஹாஸாபுடீ” இது ரீரஃ. இங்கே ஸ்ரீரீஹு
மென்ற சுயமும் சுவஜீபீயம்; இரட்டுற டொழிதல் வடநூலிலு
முண்டு. ... ... (கௌ)

யாராவது உதிர்ந்தால்

பெருமழைப் பெருக்கையுடைய
தாரிநுக்கச் செய்தேயும்

[2. தனது சுருஷமத்தினால் பாயுமியல்பையுடையதாகி]

வருகித்தொழுக

அக்ரியை வெளிப்படுத்தாதின்றதாய்

(சுதவனவ)

இப்படி விபரிதஸ்வபாவங்கள் பொ

ருந்தியிருப்பதனாலே

விஞ்ஞா

விசித்திரமாய்

விஞ்ஞாவிதவிதஜநா

சுதருஜனங்களை முதுகுதாட்டி ஒ
டச் செய்ததான

சுஷ்ணுஸிதம் உதிர்ந்தால்

திருவாழியாழ்வானுடைய சோதி

வம்

உங்களுக்கு

[யானது

சூயசாய ஸுபாயஜாயசாய

நீண்ட மங்கலத்தின் பொருட்டு
ஆகவேணும்.

*** விஞ்ஞாவிதவிதஜநாஸுருஷமத்தினால் பெருமழை
தாய்த்து இந்த ஸோகம். சுவிஷ்ணுவிதஜநா வெவிஞ்ஞா வி
ங்குகிறபடி. [(ஹ்யம்) ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய]
உலகத்தில், தான் ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய
னாயிருப்பவனே பிறருடைய ஸுபாயஜாயசாய போக்கத் தெளிந்தனான
த்தை அளிக்கவல்லவனாவன்; தான் ஸுபாயஜாயசாய போக்க
வன் ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய அரி
து. ஆகையாலே, ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய
வதற்குமே ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய
ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய
ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய
இப்படித்தானே வென்னில், அன்று; [ஸுபாயஜாயசாய] ஒன்றை வேறொரு
ருக ஸுபாயஜாயசாய ஸுபாயஜாயசாய இங்கே விவகரித்தம். ஸுபாய
ணமாவது சுபாயஜாயசாய. பகைவருள்ளவிடமெங்கும் சுற்றிச்சுழலும்
படியைச் சொல்லிற்றுகிறது. இவ்வயதும் கொண்டபின்பு ஸுபாய
சாயசாய ஸுபாயஜாயசாய என்றது விருஷமன்றிறே.

[ஹன்ஸுடியூபுகாஸா ஸுதியூரொகாநுராதிவா]
ஸுதியூபுகாஸத்தை மறைக்கும் வஸு ஸுதியூபுகாஸத்து
க்கு சுதூகரிமாமாயிருப்பதாகச்சொல்வது விரும்பம். விரொ
யபாரிஹாரமெங்கினையென்னில்; ஸுதியூரொகாநுராதிவா
= ‘ஸுதியூஷு சூரொகஃ—ஸுதியூரொகஃ, தஸு சுநுராதி
வா’ என்றிறே விரொயொடிவநடிசையில் வுத்தி; வஸுத்
அங்ஙனன்று. ‘ஸுநீணாரொகஃ—ஸுதியூரொகஃ, த
ஸு சுநுராதிவா’ என்றாகக்கடவது; பண்டிதர்களுக்கு நல்ல
அறிவைத் தரவல்லது என்றபடி. இப்படி பொருளானபின்பு, ஹன்
ஸுதியூபுகாஸா என்றதோடு ஸுதியூரொகாநுராதி வா
என்றது விரும்புமன்றிறே. ஸுதியூபுகாஸத்தை மறைத்தவா
லானு எங்ஙனே யெனில்:—

[illegible]

[நிஸ்தேஸா ரிவாஹுடியதலிஸாரிணி] ஸ்யந்தலிஸாநிநு
 னனவொருவன் பிறப்பக்கல் தலிஸை யுண்டிபண்ணினுனென்கை
 விராட்டமிதே. இங்கே தலிஸாவது அஜ்ஞானகிருள். விரொயவாரி
 ஹார மெங்கனே யெனில்; நிஸ்தேஸா = ஸ்யந்தலி ஸ்யாநிவ
 மாகையினுலே இருளற்றது. ரிவாஹுடியதலிஸாரிணி = ஸத்ரு
 க்களின் உள்ளத்திலே ஸ்யாநிகாரத்தை உண்டாக்கவற்று.
 ஸயத்தை இருளாகச் சொல்லக்கடவதிறே. இங்கனே பொருளான
 பின்பு நிஸ்தேஸாவுமும் ரிவாஹுடியதலிஸாரிவிதும் விராட்டமன்
 றிறே. “ரிவாஹுடியதலிஸாரிணிவி நிஸ்தேஸா” என்று
 உள்ளபடியே யோஜிக்கவுமாம்.

[யாராஸாபிரதிநீய ப்ரகடிததஹநா] “யாராஸாபிரதி
 சுவாரா” என்ற சுரோகொஸத்தின்படி யாராஸாவாத்மாவது
 பெருமழை; அதனை யுடைத்தாயிருக்கும்போது தஹநப்ரகடிநம்
 பண்ணுகை விராட்டம்; யாராஸாவாதிதீழும் ப்ரகடிததஹநதீ
 மும் வ்யாகிரணயபெய்மிதே. அவற்றை இங்கே ஸாபிரதாயிகரண
 மாகச் சொன்னது விராட்டம். இனி விரொயவாரிஹார மெங்
 கனையெனில்; யாராஸாவாதிநீ = யாரயாஸவதிதாம் ஸீல
 லிஸாசலீதி யாராஸாவாதிநீ; யாரயாவது கூறு. அதனால்
 பகைவர்மேல் பாயுமியல்பை யுடையதென்றபடி. சுயவா; “யாரா
 லெஸநாநிஸ்தேஸா துராம மதிவஹகெ” என்ற ரெடிநீ
 கொஸத்தின்படி யாரயாவது லெஸநாஹமென்று பொருள்
 கொள்ளவுமாம். லெஸநாஹத்திற்போய்ப் பாய்ந்து சுழியைச்
 சொரிசின்ற தென்றபடி. [வித்ரா] சுவாதபுத்தியில் விராட்ட
 யபெய்யிகரணமா யிருக்கைபற்றி வெவித்ரம் சொல்லுகிறது.
 [வித்ராவித விததஜநா] இப்படிப்பட்ட சுதிஸயங்கள் வாய்ந்
 திருப்பதனாலே ஸத்ருஜனங்கள் அஞ்சி நடுங்கி முதுகுகாட்டி
 ஓடும்படியிருக்கும்பிறே.

ஆக இந்த ஸ்ரோகத்தால் சொல்லிற்றாயற்றதென்னென்னில்;
 ஸத்ருக்களுள்ள விடமெங்கும் சுழன்று திரியாநிற்பதும், தன்னை

உவாலிப்பவர்களுடைய சுந்யூஜாநங்களைப் போக்கவல்லதும், ஜயபூயவபாவஸுரத்தில் ஸூரியபூபுசுசுரத்தை மறையச் செய்ததும், பண்டிதர்கட்கு நல்லறிவை நல்கவல்லதும், ராசுக் களுடைய ஹுடிதத்தில் எப்போதும் ஹயஜூரத்தை நிலைநாட்ட வல்லதும், ஸ்யம் ஜெஜாதிராடுவமானதும், தனது சுபூலாமத்தினால் அல்லது முனைமுகத்தில் பகைவர்மீது பாயுமியல்பையுடையதும், தீயை யுமிழ் வதும், விவிசுசுசு வாய்ந்ததும், பகைவரைப் பாறவடிப்பதுமான ஸ்ரீ ஸுடிஸ்டுந தீவிரானது உங்கட்கு தீவட்குரூஸூயியான ஸீ மடைத்தை யளித்திடுக என்றதாயிற்று.

“கொண்கூவிஷ்ணுதொவி த்ரீஸுவநவிதத:” என்ற தொண்ணூற்றுநான்காம் ஸ்லோகமும் இங்ஙனே விரொடாலாவஸ ஸ்ரீதியிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க. (௧௮)

நிடுநு வடுநுவ காஸீ டவஸிவிஜபிடுஜெரதிஷா யெந டாஹு, சுதூரா வுதூரா விவிடுநு சலஹஸூலஹயா யதூ விசு ஸூலாவெ ஸூஜெரவூஜெடிஹிதூ ஸஹ மஹநமூஹா யதூபாடிஸூயாலீதீ, திஸூரஹிஸூவிடுதொ வஸு ஸூலிநி ஸூதம் ஸூஸரிஹிவிசுதாவஃ||

கக

டிவஸிவிஜபிடு ஜெரதிஷா

காட்டுத்தியினதுபோன்ற நீண்ட சோதியை யுடைத்தான

யெந

யாதொரு ஸுடிஸ்டுநபூதாவ

காஸீ

காசி பட்டணமானது[த்தினிலே

வடுநுவ

வநஸமுஹம்போல

டிாஹம் நிடுநு

கொளுத்தப்பட்டுப்போயிற்றோ,

விசுஸூலாவெ

ஆஸ்சாயமான வைபவமுடைய

யதூ

யாதொரு ஸுடிஸ்டுநபூதாவ த்திலே

சுப்தர்

(காஸீராஜபுத்ரனுடைய, அல்லது ஐவபூவாவனுடைய)

ஸமஸுஸயா வுத்யா

விநெயு

யத்யாசு

சுப்தையானது

விட்டில் பூச்சிகளுக்குக் கெளிதான

மாண்டுபோயிற்றே, [செயலாலே

யாதொரு ஸுஹுநபுத்ராவ

த்தின் பக்கலுண்டான ஸயத்தி

பரமஸிவனும் [னாலே

மலைகளான பார்வதியோடுகூட

புகுவதற்கரிதான பர்வதம்

ஹையினுள்ளே

ஒடிப்போய்விட்டானே

ராமோவரி

சுமேத ஐஹித்ராஸஹ

மஹமஹாடி

அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்ததாய்

அனைவராலும் பூஜிக்கப்பட்டதான

எம்பெருமானுடைய ஐவ்யாபு

யத்தின் பூத்ராவமானது

சுமயாவீசு

ஸ:

விஸுவீக:

ஸளரிஹிதிபூத்ராவ:

உங்களுக்கு

வ:

சுநிஹித்யு

உதூமமான (அல்லது) ஸாஸ

ஸஹடி

மங்கலத்தை [தமான

ஐஸூசு

தரக்கடவது.

*** திருவாழியாழ்வானுடைய வீரபாதிசயத்தை விளக்க வல்ல வளராணிக் சுயாபுஸஸ்துமாவத்தாலே தவீஹாவ பூசு ஷட்த்தைப் பேசுகிறார் இதில். [நிநெயுநெயு வுத்யாஐ] காஸீஹநபுத்ரானுமிருக்கும்படியென்னென்னில்:- ஒருகால், வளணகவாஸுடேவன் என்பானொரு அரசனை நோக்கி மூடர்களெல்லாருமும் 'நீதான் வாஸுடேவன்' என்று புகழ்ந்துகொண்டிருக்க, அதனால் அவனும் தன்னையே உண்மை வாஸுடேவனாக நினைத்து மார்பு நெறித்துச் சங்கு சக்கரம் கிரீடம் முதலியவற்றைச் செய்வித்துத் தானணிந்துகொண்டு ஒரு சேவகனை யழைத்து 'நீ கிருஷ்ணனிடம்

போய் என் பெயரைச் சொல்லி “இன்னான் வாஸுதேவனாயிருக்க
 நீ அவனுடைய சங்கு சக்கரங்களைத் தரிக்கக்கூடாது; இன்றுமுதல்
 விட்டுவிடவேண்டியது; இல்லையாகில் அ வ னே னு யுத்தஞ்செய்து
 அவனை வென்றாயாகில் தரிக்கலாம்” எ ன் னு சொல்லவேண்டியது”
 என்று சொல்லியனுப்ப, அங்ஙனமே அந்தச் சேவகன் வந்து கிருஷ்
 ணனிடம் அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல, கண்ணபிரான் திருவுள்
 ளஞ் சிறிப் பெரிய திருவடியின் மீதேறிச் சென்று போர்செய்து
 அப் பெளண்டரகளைத் தனது திருவாழியினால் தலையறுத்துக் கொன்
 றெழுதிக்க, இங்ஙனே பெளண்டரகன் இறந்துபோனதைக் கண்ட
 அவனது ஸஹாய வீரனான காசிமன்னன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக் கொல்ல
 முயன்று. போர்செய்யத் தொடங்க, கண்ணபிரான் தனது சரங்கத்
 தில் நின்றுப் பூயொழிக்கப்பட்ட அம்புகளினால் அக் காசிமன்னன்
 தலையை யறுத்தெறிய, அத் தலையானது காசிப்பட்டணத்தினுள்ளே
 போய் விழ, அதனைக்கண்ட காசீரூரஜிபுத்ரன் தனது தந்தை
 யின் தலை ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனால் அறுக்கப்பட்டதென்றறிந்து உடனே
 பரமபுரிவளை ஸ்ரீகிருஷ்ணனால் மகிழ்வித்து “ஸ வஸு வஸு
 க்ருத்ரா வித்ருஹனாஷ்டயாய ரெஸிஸிஷுதா க்ருஷ்ணஸுத்ஸு
 ப்ரஹ்மபுரீஷுர.” [ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் 5-34-31] என்றபடி
 என் தந்தையைக் கொன்றவனைக் கொல்லும்படியான ஒரு க்ருஷ்ண
 உனதருளால் உண்டாகவேணுமென்று வரம்பேண்டி அப் ப டி ப்
 பட்டதொரு க்ருஷ்ணையை ஏவ, அது க்ருஷ்ணனைக்கு வந்து ஜநங்களை
 வாயிக்குத் தொடங்க, இதன் வரலாற்றைச் செவியுற்ற கண்
 ணபிரான் தான் சொக்கட்டா னடிக்கொண்டிருந்தபடியே தனது திரு
 வாழியை ஏவிவிட, அந்தச் சக்கரம் அந்தப் விசாவத்தைத் துரத்
 திக்கொண்டு காசியளவும் போய் அப் விசாவத்தையும் அத்துடன்
 சேர்த்துவந்த கணங்கோயும் அந்தக் காசிப்பட்டணத்தையும் ஒரு
 நொடிப்பொழுதில் நீருக்கிவிட்டுக் கண்ணபிரானருகில் வந்து சேர்ந்
 தது. “க்ருத்ரா வ்ருத்ரா விவிஸ்யே ஸுல ஸுலஹயா யத்ரு வித்ரு
 ப்ரஹ்மபுரீ” என்ற ஶ்ரீதீபவாழ்த்தில் ப்ரஹ்மமான கையையும் இதில்
 அடங்கிவிட்டது. க்ருஷ்ணயாவது— சுலிவாஸுக்ஷித்தாலுண்டா

மாயினும் பூசுத ஸ்ரோகத்தை வளக்கயாஸரீரமாகவே நிவட
ஹிப்பர் பெரியோர். ஐந்தலு உவெக்ஷாநஹுதூக் அந் த
கையையும் இங்கே வஸந்தூஹிக்கப்படுகிறது.— ஸந்தியுஸஸ்யுனா
சுஸவரீஷ வசுவதிட ஸ்ரீ சுஸஸெவரப் பெருமானைப்போலே
ராஜ்யஹொமாகிகளில் வரவிவிரகூனப் ஹவஹாமவத பூவண
ஸிவாணியாய் இருக்க, வரவிவீரதனா எம்பெருமான் தனது
திருவாழியாழ்வானை அவ்வரசனுடைய ஸுஹத்தில் இருந்து
கொண்டு அவனுக்கு ராகக்ஷ பண்ணிக்கொண்டு போரும்படி நிய
மித்திருந்தான், இப்படியிருக்கையில் அவ்வரசன் ஸஸவதூரலாயு
மான ஒரு ஶூடஸீவூதத்தை சுஸூஷிக்கவிரும்பி அப்படியே ஓரான்
டளவும் சுஸூஷித்து ஸஸவதூரான ஶூடஸீதியியில் எண்ணிறந்த
ஶ்ரஹுணர்கட்கு ஶக்ஷிணை கொடுத்து அவர்களுடைய சுஸூஷி
பெற்றுப் வாரணைபண்ணப் புகுமளவில் ஶூவடூலாவென்னும்
முனிவர் சுதியும் வேண்டிவந்தார். மாமுனிவர் சுதியியாக வந்
தாரெயென்று பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட அம்பரீஷர் அவரை நல்வா
வேற்றுப் வாரணைக்கு எழுந்தருளவேண்டினார். அம் முனிவர்
‘தயாஸூ’ என்றிசைந்து ‘இதோ, ஶூடூஹிசுரஸூஷானம் பண்
ணிவந்துவிடுகிறேன்’ என்று செசால்வியமுனைக்குச் சென்றவர்
நெடும்போது யூரத்தில் இருந்துவிட்டார்; ஶூடஸீதியி முடிவ
தற்குள் வாரணைபண்ணாவிடில் வூதஸொவம் நேர்ந்துவிடுமே!’
என்றும், ‘சுதியியை உவெக்ஷித்துப் வாரணைபண்ணிவிட்டால்
பெரும்பாதகம் நேருமே!’ என்றும் சிந்தித்து இன்னது செய்வ
தென்று ஶேதாந்ருமல் துடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற சுஜீரீஷர்
யடுஸூஹி நிஸுணர்களைத் திரட்டி மேல் சுதடூவுத்தைப்பற்றி
ஆராய்ந்தவளவில், ‘‘சுஸொ ஶூதி தநூவாஸிதம் நெவாந
ஸிதம் நக்ஷாஸு கொ ஹதி’’ என்ற வெஶ்வாகூத்தைக்கொண்டு
ஐஸவாரணை பண்ணுவதென்று நிஷ்ஷிபுத்து, தயுடூஸூஶூ
நத்தாலே வூதத்தைத் தலைக்கட்டி சுஸூவாரணைக்காக ஶூவடூ
ஸாவின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தார். ஸாவகாஸமாக சுஸூஷானம்
கணேமுடித்துவந்த முனிவர் ஶூரஜி தயுடூவாரணைபண்ணிவிட்

டார்' என்றறிந்து மிக்க சிற்றமுற்றுத் தமது ஸ்ரீஸ்ஸில்லின்றும் ஒரு சடையை யெடுத்து அதனால் காலாழி ஸுடிஸமான வொரு கூறையை உண்டாக்கி அதனை சுண்டிஷரைக் கொல்லுமாறு எவ்வொர். தன்னைக் கொல்வதாக வந்த அந்த கூறையைக் கண் டும் ராஜா சிறிதும் சலிக்கவில்லை. அவருடைய ருக்கைக்காக எப் போதும் ஸுஹத்திலேயே ஸுசிஷிதராயிராநின்ற ஸுடிஸாபுநாழ் வான் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அந்த கூறையை டுஹித்துவிட்டு அந்த டுஹாஸாவையும் நலிவதாக மிக்க ஸுதாவத்துடன் அவ ரைத் துரத்திக்கொண்டு செல்ல, அஞ்சியோடுமவர் எங்குப்போயும் ஸுரணம்பெருது :எம்பெருமானைச் சரணம்புகுந்தவளவிலும் 'சு ஸுரீஷர் காலிலே விழுந்தாலன்றி இந்த ஸுஹத்து நீங்காது' என் றறிந்து அவர் காலிலே விழுந்து கூறாணைப் பண்ணிக்கொண்டு உயிர் தப்பினார் முனிவர்— என்ற கதை அறியத்தக்கது.

[சுமிஹுதம் ஸுஹம் டிஸுராசு.] ஸாஸுதமாயிருக்கக்கடிய ஸுஹத்தைத் தருக என்கை. சுமிஹுதம்—சுஸுயியாஸுநுதிசுடிஸுடி. ராஸுஹம்ஸுத்தில் சுஹுஸுடித்தில் [ஸுரா 15] 'சுஹஸா டிஹு தெநுநாதுஸா ஸுஹிதா கெடுண ஸுராஸுரொஹ தசு.' என்ற விடத்தில் ஸுராஸுநம் காண்க. சுஸுயியாஸுநுமல்லாதது சுமிஹு தம் = விராஸுயி என்றதாயிற்று. (௧௯)

உடிஸுநு ஸிஹுடிஸுராஸுநுயஸுஹுஹிஸு ராஜுடிஸுநு டி டிஸுரீணாடு, சுஜாநுஸுநுதிசுடிஸுடிஸுராஜிநிராஜிஸுஹுநுஸுதிசு தா யுடா டிஸுஸுடிஸுராஸுநுஹாணா ஸுராணஸுஹுநுஸுதிசு டிஸு வரவசியாடு, வகெஸுராஸுடிஸுராஸுடிஸுரா டிஸுநு டிஸு டிஸுரா ஸு ஸுஸுநு யஸுரா வு|| உடி

உடிஸுராஸுவிஸுடிஸு உடிஸுநு பெரிய ஸிஹுத்தினின்றும் உண் டாவதும்

டிஸுரீணாடு டிஸுநுஸுஹுஹிஸு } தேவமாதருடைய கண்ணீரா டிஸுடிஸுநு } கிற பனியைத் துடைப்பதும்

சுஜாதயூதாஸோமபூகாஜாமி } அவிவேகமாகிற இந்ருளாலே
 ரஜிதீஹநவ்யஜிதாயா } உண்டாகக்கடவ மோஹத்தை
 உண்டுபண்ணுகின்ற ஸம்ஸார
 மாகிற ராத்ரியைத் துலைப்பதனா
 லே வழிகளை விளங்கச் செய்வ
 தும்

புஹாணாம் ஸுஹாணம் } புஹங்களினுடைய ஒளியை
 நயகூவபூணம் } மழுங்கச் செய்வதும்

வாவசியாஃ சுவிபுஷ்டிஃ சவஹாநு சுழியினது ஒளிகளைக் கொள்
 னை கொள்வதுமான

வசுஸாகபூகாஸம் திருவாழியாழ்வானாகிற ஸூரிய-
 னுடைய ப்ரகாஸமானது

வஃ உங்களுக்கு

ஹ ஹிஸோ வ்யூஸுவாநம் } பத்துத்திசைகளையும் வியாபிக்க
 யஸஃ ஹிஸு } வல்ல புகழைத் தாக்கடவது.

*** இதில் 'வசுஸாகபூகாஸம்' என்று திருவாழியாழ்
 வாளை ஸூரியனாக ரூபணம் பண்ணினபடிக்கு இணங்க இந்து
 விஸேஷணங்களிலிகிறார். ஸூரியபூகாஸத்துக்கும் வசுஸு-
 காஸத்துக்கும் உவரோமொவரெய்வாவம் சம்பவித்யாவ வெ
 வித்யூபதிமா யிராநின்றது. [உஹ்யூவிஜாஹாராஜ] சுஹு-
 பூகாஸமானது (ஸூரிய) விண்வெற்றில்நின்று முண்டாவது
 போல் வசுஸுபூகாஸம் (ஸுஹுதுந) விண்வெற்றில்நின்று முண்-
 டாவதிதே. சுதவனவ, உஹாராஜ்வாஹுயம் இரண்டுக்கு
 மொக்குமாய்த்து. "உஹாராஹாது ஜஹதாஃ" இத்யூரஃ.
 [மிஜபூரீணாம் நயநஜஹிஃ ரிஜபூந] ஸூரியபூகாஸம்
 கிளர்ந்தவாதே பனிநீர் சவறிப்போம். வசுஸுபூகாஸமும் தேவ
 மாதருடைய கண்ணீராகிற பனிநீரை சோஷிப்பியாநின்றதாய்த்து.
 அஸுரராகுஷஸர்களை முடித்து டேவர்கட்கு வெற்றியைத் தரவற்று
 என்றபடி. "நயநஜஹிஜஹி" என்ற சிலருடைய வாஹம் சுஸு-
 ஜி மென்றுணர்க,

[சஜோநயூத லோகாசுமி ரஜம்ஹதவ்யஸ்திசாபூ] ஸூயபூகாஸம் கிளர்வதற்கு முன்னே சுஜோந பூயுதமான லோஹத்தை உண்டுபண்ணக்கடவ ராசூயின் கொடுமையினால் 'இன்னது வழி' என்று அறியவொண்ணாதேய்ருக்கும்; ஸூயபூகாஸம் கிளர்ந்தவாறே அவ்விரு நீங்கி வழிகள் தெரியக்கடவ தாயிருக்கும். அப்படியே வசூபூகாஸமும் சஜோநமாகிற சுஜோகாஸத்தாலே உண்டாகக்கடவ யூரோஹத்துக்கு சூகாஸமான வாலாஸமாகிற காளராத்ரியைக் கழித்து சுவிபூராபிஜாபுத்தை பூகாஸிப்பியாதிற்முமிறே. “வாஸபூத லோகாஸ! கொடிஸூயபூ வஸிபூ! சுஜோநயூத லோகாஸ விஷோபூமபூ பூபூய.” என்னுந்நிற்குகிறே.

[பூஹாணாம் ஸூபூணம் நூகூவபூணம்] ஸூயபூகாஸத்தினெதிரே மற்றெந்த பூஹங்களும் விளங்கமாட்டாவென்னும்போது வசூபூகாஸத்தினெதிரே அவை விளங்கமாட்டாவென்னுமிடம் கீழேநூபூயலிஹிமிறே. நூகூபூமாவது கிரஸூபூ. [வாவக்யா சுவிபூஷம் சவஹாநா] “ஹிமாதே நிறிதம் தெஜஸூவிதேவ ஹதாஸநா” என்ற கணக்கிலே சுவிபூனது இரவிலே ஸூயபூதேஜஸூஸைப் பெற்றுப் பொலியாநிற்கும்; மீண்டு ஸூயபூனாதித்தவாறே வாவகநிறிதமாயிருந்த அந்த சுவிபூஸூ சவஹுதமாமிறே. சுவி சுவிபூஷானாயிருந்தாலும் ஸூயபூகாஸத்தினெதிரே அந்த சுவிபூஸூ சவஹுதமாயிருக்கையாலே வாவகதேஜஸூஸை ஸூயபூகாஸம் கொள்வா கொண்டதாகச் சொல்லுகிறபடி. இது வசூபூகாஸத்துக்கும் ஒக்குமாயிற்று. வாவகஸூ ஹிம: வாவக்யா, தா: சுவிபூஸூஷம் நவாஸகலிமத்தினும் ஸூலிமத்தினுமுண்டு.

இவ்வகைகளாலே சுஜோகாஸ ஸூபூபூவான வசூபூகாஸமானது உங்களுக்கு உலகமெங்கு மியங்கும் புகழை அளித்திடுக வென்றாயிற்று. [பூபூயா] வூபூபூவா புகழினொதுங்

களான நாற்றிசைகளோமாத்திரம் விவக்ஷித்து ‘உதவ்யாடிஸ்’ என்பது; லிசோணங்களாகிற நான்குவிடிக்குகளையும் சேர்த்து விவக்ஷித்து ‘சுஷ்டிளடிஸ்’ என்பது; அவற்றுடன் சுயொஹுவநத்தையும் உஹ்யுஹுவநத்தையும் கூட்டி ‘ஹரிடிஸ்’ என்பது. ... (உ)

வழியு ஸ்மயாரீவி ஂநுஜநுஷாஂ விபுஂ
நிபுஂதாஂ, ஂதாஂ ஸபுஷாஂநாஂ ஸ்ரிபதிஸயிஂ வ
புஷாஂநாஂபுதாஂ யொதாஂ ஂபுஷுதெ யா யுமவபுவி
ஂரொ ஂபுதிரியா புகுதாஂ, ஸா ஂவா நுஷாஂபுஷாஂ
புஷாஂநாஂபுதாஂபுதாஂ ஸுதாஂபுதாஂ. உக

சுப்தராஸ வயிநிநீ

மோகூடி ரஸத்தைப் பெருக்குவதாய்

ஸரநநாஜி

திருவாழியாழ்வானுடையதான

யா ஐயுறுதி:

யாதொரு வுக்காசமானது

யாழ்ப்பாணம்

ஏககாலத்தில்தானே

ஸ்தம்பபாசா வதுஷ்யவிபுலா ஷேவர்களின் ஸமுஹத்துக் குண்
டான விநோயத்தையும்

உதாஜி நுஷாங்குஷ்யவித்
ஹிவி நிழ்ஹீதம்

அஸ்ஸுரர்களின் கூட்டத்தினு
டைய ஸரீரத்தையும் ஒழிப்புகற்

ബാല ॥

வககாலத்தில்தானே [கும்

வழியுயாழி஁ம் வழியுயு?

7) டேவஸி-ஹாங்களின் பெண்டு

சுவாமிநாதர்

களுக்கு சீக்கிராவ துயநா

வகுலமாநுவதா

நாவுதியாலே மேன்மேலும்

சுதிசயிநீம் புரியம்

பெருகிச்செல்கின்ற ஸம்பத்தைக்

உனதும்

கொடுப்பதற்கும்

சுருதுசுருது வகுத்து

7) அஸ்ரஸமுஹ வெஸநுங்க

வெள்ளாநாடு சுதிசயிநீர்

எனின் சிறந்த செல்வத்தை, ராஜ

ஸ்ரீயம் வகுமாரநுவதா

மஐதாநாழி வா ஹ நங் களே

சாதுவீ

மேன்மேலும் அழியச்செய்யும்
முகத்தால் துலைப்பதற்கும்

ஸ்ரீமதுயாஜ்ஞாங்கமஸ்ய வஸுஸுரஃ } டேவஸஸிவிஹத்தினுடைய பட்
 டுநுஜநுஷாந வஸுஸுரஃ } டணங்களை வெஸ்யயுதியமான
 வஸுஸுரஃ சுவி ஹதிதியுரஃ } தன்மையோடே கூட்டுகைக்கும்
 ப்ரஹ்மஸுரஃ யோகஸுரஃ } அஸுரவஸுத்தினுடையபட்ட
 ணங்களை ஹஸ்யமான ஸுரஃ } வத்தோடே சேர்ப்பதற்கும்

டேவஸஸிவி

விளங்காநின்றதோ

ஸுரஃ

அப்படிப்பட்ட ஸுரஃயுடன டுநு

தியானது

[அக.

வஃ சுவிஷுரஃ நுஷுரஃ

உங்களது அஜ்ஞாநத்தை அகற்

*** இந் த ஸ்ரீகருத்திலே கவிஸுஸுரஃயுத்தாரவாதஸ்யுடும்
 விஸுயநீயமாக விளங்காநிற்கும். ஸ்ரீஸுரஃயுடன டுநுதியானது
 அமரர்க்கும் அசுரர்க்கும் வணக்காதத்திலே வணகரஃயுடமான க்ரீ
 யையைச் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார் இதில். ஸுஸுரஃயுடவாணீ வி
 வக்ஷணர்கள் தாம் இந்த ஸுசுரஃயுடவாணீ மொழிதையை சுநுஸு
 வித்து மகிழ்வல்லார்.

[ஸ்ரீமது யாஜ்ஞாங்கமஸ்ய விஸுஸுரஃ டுநுஜநுஷாந வஸு
 ஸு விஸுஸுரஃயுட வஸுஸுரஃயுடவாணீயுட] இங்கே விஸுஸுரஃயுட
 ஸுரஃயுடம். இது டேவர்களின் வக்ஷத்திலே விஸுரஃயுடயுடும்; சுஸு
 ரஃயுடவக்ஷத்திலே ஸுரஃயுடயுடும். அஸுரர்களின் ஸுரஃயுடங்களை
 அறுத்தொழித்து டேவர்களின் விரோயத்தை ஸுரஃயுடத்தபடி சொல்
 விற்றுகிறது. அஸுரர்கள் ஒழியவே டேவர்கள் நிவிஸுரஃயுடிக
 ளாவர்களே. விஸுரஃயுடிகழியவே விரோயம் கழிந்ததாம்மே.

[டுநுஷாந ஸுஸுரஃயுடவாணீயுட ஸுரஃயுடிகழியுடீ வஸுஸுரஃ
 டுநுஷுரஃ] ‘வஸுஸுரஃ ஸ்ரீமதுயாஜ்ஞாங்கமஸ்ய டுநுஜநுஷாந’ என்
 றது இங்கும் சுநுஷாநிக்கக்கடவது. இந்த வரணத்தில் ‘டுநுஷாந’
 என்பதும் ‘வஸுஸுரஃயுடவாணீயுட’, என்பதும் சுஸுரஃயுடம்,
 ‘ஸுஸுரஃயுடவாணீயுட’ என்றது ஸுஸுரஃயுடம். டேவவக்ஷத்திலே,
 ‘ஸுஸுரஃயுடவாணீயுட’ என்றும், சுஸுரஃயுடவக்ஷத்திலே ‘ஸுஸுரஃ

[illegible]

சுவிஸ்ரூமாக வுண்டுபண்ணுவே அனார்களுடைய சிறந்த செல்வம்
வணிக்கப்பட்டதாகிறது.

[யொதும் பாமவடிவீ வொரொனஞ்சியோடு சூதூர்]
 ,வழுவூ ஸூழாயாரீவி டுநாஜநாஷாழ்' என்றது இங்கும்
 சுநாவதிடுக்கக்கடவது. [ஸூழாயாரீ வழுவூ டுநாஜநாஷா
 வழுவூரவி வொரொ: ஹதீதியோடு சூதூர் பாமவடி யொ
 தூழ்] இங்கு ஹதீவடிமொன்றே ஸ்ரீஷ்டம். இது டேவவகூத்
 தில் வெஸ்யயூயாடகம், சுஸூரவகூத்தில் ஸஸூரயாடகம்
 டேவர்களுடைய பட்டணங்களைச் செல்வம் விஞ்சினதாகச் செய்ய
 வும், அஸூரர்களுடைய பட்டணங்களை ஸஸூராத்நாகச் செய்ய
 வும் என்றதாயிற்று. அமரர்க் கிடர்கெட அசூரர்க் கிடர்செய்தனம்
 இந்த ஸ்ரோகத்தின் வரலிதாத்தயும்.

இதில் ஒன்று சாணிக்கக்கடியதுண்டு; 'யுமவசு' என்றது எங்ஙனே பொருந்தும்? அசுரர்கள் மாண்டபின்புதானே தேவர்கள் வாழக்கூடும்; சுலூரயூஸமும் டெவஸுஜீவமும் ஏககாலத்தில் கூடாதே என்று. உண்மையே; இங்கு சுவதுவதுசுவது வெஹநூயமென்கிற சூலகாஸிகநூயம் கொள்ளத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட ஸுஹு-ஹு ஹுதியானது உங்களுக்கு வீட்டின்பத்தை யளித்து சுவிஹுமிவதுதியைப் பண்ணித்தரக்கடவதென்று ராயிற்று. ஸுஹுஸு சுஹு, (வசு) தஸு ஹய ஸுஹு ஹுஜீ ஹி தஹிவதுதி. ஸுஹு-ஹு. அதனுடைய சுஹு-சக்கரம். ... — ... (உக)

உரணம் உரணம் ஸவத்தாந் ஸரோஜாவி மஸ்தஸ்தா வ
 த்துநா யாந், சூலாடிபுத்தகந்திதாடி விவந்திதவாஷாஸீ
 தகாவாலிகெநி கஜாநெம் காமயளநம் மிரிஜிவ காராநெ
 யம் ஸுகீதபுவிபுஷதபுழ, வுஜிஸாநுஜிநம் வஸுகலெவ
 நய தூயாயாநெஸாஸ்யா (உஉ)

ஸுடிஸுடிஸுடி

போர்க்களத்தில்

ஸுடிஸுடிஸுடி

ஸுடிஸுடிஸுடி

ஸுடிஸுடிஸுடி

நன்றாகக் கொளுத்திவிட்டு

ஸுடிஸுடிஸுடி

விளங்காநின்ற ஸுடிஸுடிஸுடி
யதும்

ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி
ஸுடிஸுடிஸுடி

} ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி
தாழிகளுடைய அபேகிதம்
களை நிறைவேற்றுவதும்

ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி

காபாலிகர்களை ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி
செய்வித்ததுமான

ஸுடிஸுடி

ஸுடிஸுடிஸுடி

ஸுடிஸுடி

போகாநிற்கிற

ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி
ஸுடிஸுடிஸுடி

} திருவாழியாழ்வானுடைய ஸுடி
தொரு கிரணமானது

ஸுடிஸுடிஸுடி

தனது கிர்த்தியாகிற ஒரு மாதர்க்கு

ஸுடிஸுடிஸுடி

விஹாராஸுடிஸுடி

ஸுடிஸுடிஸுடி

எனும்புகளினுலே

ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி
ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி

ஸுடி

அப்படிப்பட்ட ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி

ஸுடி

உங்களுக்கு [ஸுடிஸுடிஸுடி

ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி

எவ்வகைப்பலனையும்

ஸுடிஸுடிஸுடி

அனுகுவிக்கக்கடவது.

*** ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி
ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி
ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி
ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி
ஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடிஸுடி

வாழ்க- நளதகவாஸாநம்.

எலும்புகளினால்

மதுபடியம்

அவ்வஸூரர்களின் பெயர்களை
எழுதாய்

சுண்ணீர்ப் பெருக்கதளில்

கண்ணீர்ப் பெருக்குகளினால்

விஸ்வாசிகளுக்கு

நூதநரக்தப்ரவாஹத்தில் வீருப்
பத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற

திருவாழியாழ்வானது தேஜஸ்

உங்களுடைய [ஸான்து

மெய்யுடையதாய்த் துக்கு மிகவும்

வரிவசுமாயிருக்கின்ற பாபத்

போக்கடிக்கட்டும். [தை

*** ஸ்ரீ ஸுடபுத்ததேஜஸ்ஸாலே அஸுரர்கள் மாண்டொழிந்தபின்பு அவர்களுடைய பெண்டுகள் கண்ணீர் சொரிந்து அழுதபடியை விவக்ஷணபுணாணிபாலே¹ பேசுகிறார் இதில். அஸுரர்கள் ஸுடபுத்ததேஜஸ்ஸாலே கொளுத்தப்பட்டு அவர்களுடைய ரோஸாஸிகளும் ஸூதபுத்தாஸிகளாலே நிரொஷமாக ஸூஜிக்கப்பட்டு எலும்பும் நீறுமே மிகுந்திருக்கிற டயையக்கண்ட ரோஸாஸிகள் 'இனி நமக்கு உணவு கிடைக்க வழியில் லையே! என் செய்வோம்? இனி எத்தனை நாள் உபவாஸங் கிடப் லீபாம்!' என்று விசாரமுற்று வருந்திக்கிடக்குங்கால் 'புதிய உதிரம்

நமக்குக் கிடைத்துவிட்டது, விடாய்திரக் குடித்து மகிழ்வோம், என்று அவை ஆசைப்படும்படியாக மீண்டும் ரக்த யாரைகளைப் பெருக்குகின்றதாம் ஸுஹுபுத தேஜஸு. எங்கிருந்து பெருக்குகின்ற தென்னில்; [வாஷ்வபுரெஃ கூவதபுஸுஸுணக்ஷாஷெ நெஸுபுநாழ்] தமது லதாக்கள் மாண்டொழிந்தன ரென்பதை ஸுஹுபுதேஜஃ வுஜூவிஹுதித்திலே கண்டறிந்த அஸுர மாதர்கள் கண்ணிர்பிட்டு அழ, அவர்களுடைய மாம்பிலே முலைத் தடங்களிலே ஹொமகெவி ஹுஷணமாக அணிந்துகிடந்த கூஜுபிவஜ்ஜங்கள் அக் கண்ணாராலே கழுவப்பட்டுப் பெருவெள்ளமாகப் பெருகும்படியைப் பார்த்தால் இங்ஙனே உலோவிக்கவுரியதாயிராநின்றதென்று கொள்ளீர்.

[வாவஹுரோஹ வாவஹு] சுதூனம் வஹுரோஹ-வாவஹு ரோஹு; வொரநாசுபாதநாபுலவ மலங்களைக் கொடுக்க ஸஹுமான் பாவங்களைப் போக்குக வென்றபடி. கூவதபுஸுஸுணக்ஷாமயனீதி கூவதபுஸுஸுணக்ஷாமநாஃ, தெஃ. (௨௩)

ரோமா நெஜாஷம் மலாடாநம ஐதி றெநஜெஷினா யுராய தெவ, ஸுஷுர ப்ரோநிடிவாவாஸுஜெஷவபுலவொஷுஷுத ஸுதெவ! வஜாநிடிஸுநாஸம் ஸுஜெதி வகிதெவ ஸகெண வஜெஃ, ஸொநெநாஸுஸுரஸு டுதா டுரிதஸதம் றெநாதிராநா டுதிவஃ!! (௨௪)

மலாடாநம: ரோஷம் ரோமாதிதி (தனது) நெற்றித்தீயானது நாயத் தை படையாதிருக்கவேண்டுமென்று

யுராய தெவஹிதெந	யுராம் செய்யாநின்றவன்போன்ற
றெநஜெஷினா	காரிஸுதாவான ஸுஹுஸுமம்
ப்ரோநிடிவாவாஸுஜெஷவபுலவொஷுஷுத	} ஸுவாவஸுநமான சுலோஷுத்தின்ஜெஷுதிஹங்கள் எரிந்துபோய்விடுமோ என்று சிந்தித்தவன்போன்ற
ஸுதெவஹிதெந	

ஸ்ரீ
வஜ்ரா-யி:

வதமே-புலனும்,

(தனது) வஜ்ராயுதத்தில் அக்ஷி
யானது

மாணம் வீரன் பூஜித்தி

நாஸ்தை அடையாதிருக்க
வேண்டுமேயென்று

வகிதெநவவழிதெந் ஸஞ்சுண அஞ்சினவன் போன்ற இந்திர
வெஜ்ஜைத் தொடுக்கப்பட்ட [அலும்

வெஸா வெது:

தோத்திரங்களில்

செய்து தராதே

விளங்காநிற்குற

செவ்வழி

திருவாழியாழ்வானுடைய ஐவ்வி

உய

உங்களுடைய [யானது

உயிரிதழை உயிர்

நூற்றுக்கணக்கான பாவங்களோத்
துலேத்திக.

*** “வெவ்வுவாஸஸிவெவ்வு” என்னப்பட்ட முன்று
முர்த்திகளும் ஸ்ரீஸுடா-நடிவ்யை ஸவ-நா துதித்துக்கொண்டே
யிருக்கின்றனரென்கிறாய் அவர்களுடைய ஸூதிக்கு ஓரோ
வொலிவெவ்வு உதெக்ஷித்துப்பேசி ஜோலாவண்டத்தைத் தலைக்
கட்டுகிறாய்த்து இந்த ஸூகத்தளவிலே. [பொரு நொஷி
தொடி.] யோயதெவ, உதெக்ஷிதெவ, வகிதெநெவ, என்று உதெக்
ஷாவூஷகலிம்மான ஊஸஸ்தை வடிப்பித்திருக்கையாலே,
வஸுதஃ ருடாடிகள ஸூராவ பூவூகவஸுலிபாலே பண்
னும் வெவ்வுத்திலே யுதினிவொலிவெவ்வு நிவ. நுதத்தை இவர்
உதெக்ஷிக்கிறாரென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. இந்த ஸூராவந்
தானும் ஸுடா-நடி தைஜஸ்ஸின் வராவிலவந பூவீணாதி
ஸய பூகாஸந்திலே வய-வஸிக்குமென்றுணர்க. ருடாவொ
டாடாடிகளுக்கு பூரோஷத்தை வினைக்கவல்ல பூவாவம் சுய-டா
டாடிக்ஷிவ மாகாநின்றதிறே. உவகாஸங்களை உதெக்ஷலிம்மான
கக் கொள்ளாதே வாகூலாகாஸமாகக்கொண்டு வஸுவஸிதி

கீதகூத பூகியையிலே யோஜிப்ப தொருபுடையும் பொருந்தும். பூவாடாபூத தெஜிப்பூவாடாமானது என்னுடைய மொடா ழியை மாத்திரம் திருத்தி மற்ற தேஜி வடாபூதங்கனையெல்லாம் திருவூரிக்கட்டும்' என்று ருபூனுக்கு நினைவாம். 'எல்லாவற் றையும் டிஹித்துக்கொண்டுபோகிற அடைவிலே நமது இருப்பிட மான தாமரைமலரையும் டிஹிமாக்கிவிடப்போகிறதே! அங்ஙன் செய்பா தொழியவேணுமே' என்று பூபூவாக்கு நினைவாம். பெரிய பெரிய தெஜி வடாபூதங்கனெல்லாம் "வானோ மறிகடலோ மாரு தமோ" என்னும்படி சிதறாநிற்க நமது வஜாழியோ திருவாழிச் சடரின் முன்னே நிற்கவற்று? இதற்கும் நாசம் நோர்ந்துவிடப் போகிறதே! அங்ஙன் நோதாதிருக்கவேணுமே' என்று டெவெரு னுக்கு நினைவாம். ஆகவிப்படி அஞ்சின அமரர்கள் பண்ணும் லொருங்கனாலே மேன்மைபெற்று விளங்காநின்ற ஸூபூத ஶீவியானது உங்களுடைய கூடுபூரித்துக் கிடக்கும் பாவங்கனையெ லாம் பாற்றியருங்க வென்றாயிற்று. [டூதூ =] 'டோசுவவண டே' டூதூலூபூ தொ: மொடி ரூபூ. ... (உச)

உதி ஸ்ரீஸுடிகுடிகுதகெ ஸவ்யாவுடெந்
ஜாயாவணடும் ஸகோவடி.

சுய நலிவணுந்.

ஸலூலும் ஸாசுவாணாம் ஸலஹகூலிவ ஜீவபா வெஹி
 ஹாநா, வெஹெஷெஃ வெஷெஃ கெஷாஹயத் விவபிதஹவஹெஜா
 மநிபூந் வஹிபூந்! வ்யூஹொர்வூஸவஹாரதூபிதவ
 டுஹடூகீகஸகூணஹெஜெதூ, நெஜிஸஹஜுநீ வஃஸிபதி
 ஸயிநீ ஹாஸதா ஹாஸதாஸுஃ॥ (௨௫)

ஸா துவாணாடி பகைவரான அஸுமராக்ஷஸர்களுடைய
 ஸாஸ்திராவழி ஸஸ்த்ரங்களையும் அஸ்த்ரங்களையும்
 ஸாலககூயலிவ விட்டில் பூச்சிகளின் திரளாக் கவர்வதுமேபால்
 ஜீரவயா (தன்னைச்சுற்றி வட்டமிட்டிருக்
 கிற) ஜ்வாலையினால்

பலவாக்கி ஒரொன்றிலே ஒரோமூணங்களைப் பேசுகிறார் என்று வாடாவாகச் சொல்லுவாருமுண்டு. ஒரு ஷீலாவீரன் செய்த செயலை வணிபுக்கப் புகுந்தவன் “கால் செய்த காரியம் இவை; கைசெய்த காரியம் இவை; வாய் செய்த காரியம் இவை” என்று தன்னுடைய உத்தியோகாரத்துக் கிணங்கப் பேசுமாபோலே பேசுகிறாய்த்து இவரும்.

[ஸலாவுதித்ராஹி.] அஸ்ஸுரராக்ஷஸர்களாகிற ஸக்ருதங்கள்
பூயோமிக்கும் சுஸங்கனையும் ஸவங்கனையும் அவலீலைபாகத் திரஸ்
கரியாநிற்கும் உக்ருதேதி. ஜெஹ்விய்யுள்ள சூய்யங்கள் சஹ்
மெனப்படும். சுஜெஹ்வானவை ஸஹ்மெனப்படும். ஸஹ்ராணி
வ சுஹ்ராணிவ தெஷாம் வஸீஹாரஃ-ஸஹ்ராஹ்விதி விமுஹம்.
“வஸவெடாஹம் ஜொவிஹாஷ யெகவஹ்” என்ற வரிஹாதெஷ
யினால் ஷகவஹ்வாம். “ஜெஹ்வ யோகெஹ்வஸு” [ஸ்ரீராமராஜ
வ்வம்.] உத்ராஹிவக். [வொஹெஷரித்ராஹி.] “ஹெஹ்வெடா
ஹெஷம்” என்றவிது பூலாஹி பூர்வந்யாயெந ‘கௌஹயஹீ’
என்பதிலும் விவடிதெத்ராஹியிலும் சுஹ்யிக்கக் குறையில்லை.
‘ஹெஹ்வஃ வொஹெஷஃ விவடித ஹவஹெஜாமநீஹ்வ வஸஹ்வாந
ஹெஹ்வஃ வொஹெஷஃ கௌஹயஹீ’ என்று யோஜிக்க ஒளவித்து
முண்டு. கடல்களானவை தம்மிடத்து உறங்குவான்போல் யோகு
செய்யும் பெருமானுடைய யோமநிஹைக்கு ஹஸ்தமுண்டாகும்படி
வவஹ்வா இரைச்சலெடுகின்றனவாம்; அதனைப்பூணந்த ஸுஹ்வாந
நேயியானது இங்ஙனே கடல்கள் படும் ஹவஹ்வவஹாரத்தைப் பொ
றுக்கக்கில்லாத கொவாவெஸத்தாலே தான் வேவாஹித்து அக் கடல்
களைத் துவளப் பண்ணுமாம்.

[வூடுவொர ஐதூலி.] பூயலிவாடித்திற் சொன்னபடி ஸ
தூக்களுடைய கலுஸஸங்களைப் பாறவடிப்பது மாத்திரமேயல்ல;
அவர்களுடைய அகன்ற மார்புகளிலே போய்ப்புக்கு யூலம்பண்ணி
எலும்புகளை முறித்து அவர்களை உருவழிக்கவும் வல்லது என்றபடி.
வூடுவொரூ: பூளலவாரதூடிதவடூரடூ கீகலாஸுதெ கூதூ

ணாஸு, வு^யடு^யவொ + ணா^ய; என்று விஸெஷணொஹய வடி கஜீ^ய
யாரயமாகி, மேல் வெஹு^யவீ^யஹியாகு^ய; சுயவா-வு^யடு^யவொ + கீ^ய
ஸாயபாதயா க்ஷு^யணா^ய டெ^யத்யா^ய; யயாவா = என்னவுமாம். இப்
படிப்பட்ட ஸ்ரீஸு^யஷு^யபு^யந நேரியானது உங்கட்குச் சிறந்த செல்
வந்தை நீ^யழி நல்கவேணுமென்றாயிற்று. [ஊஸதாசு] 'ஊஸு
பா^யநெ' என்ற யாதுவில் லொடி ரு^யவபு. ... (௨௫)

யாரா வசு^யஷு^ய தாராமணகணவிததி^யஷொ^யதி^யத்யா^யபு^ய
வாரா வாராவாரா^ய ஸு^யவ^யடு^யர^யக^யய^யநவிஸு^யநி^யதொ^யதூ^யவாதா^ய
யா^யதூ^ய மொ^யதூ^யஜி^ய ஸொ^யட^யஸ^யஷ^யபு^யக^யபி^யதவஸு^யயா^ய ஶ்ண^யவீ^யவண^ய
யா^யநா, வ^யநா^யந^ய வ^ய பூ^யஷி^யஸூ^யத^ய பூ^யஸ^யநி^யக^யஸ^யலா^ய வா^யஷ்^யநா^ய
ஸா^யத^யநீ^யந^யஸீ^ய॥ (௨௬)

தாராமணகணவிததி^ய ஷொ^யதி^யத்யா^யபு^ய } நகஜ்^யதர ஸமு^யஹங்கள்^யபோன்ற
த்யா^யபு^ய வாரா } தீ^யப்பொ^யறிகளு^யடைய வ்யா^யப்தியி
ஸு^யவ^யடு^யர^யக^யய^யநவிஸு^யநி^யதொ^யதூ^யவாதா^ய } னு^யலே^ய ஆ^யகா^யஸ ஸஞ்^யசார^யத்தைத்
தெ^யரி^யவி^யத்துக்^ய கொ^யண்டி^யரு^யப்ப^யதும்
வாராவாரா^ய ஸு^யவ^யடு^யர^யக^யய^யநவிஸு^யநி^யதொ^யதூ^யவாதா^ய } கட^யல்^யநீ^யர் வெ^யள்ள^யத்தைச்^ய சு^யரு^யக்க
வி^யஸு^யநி^யத^யஉ^யதூ^யவ^யதா^ய } டி^யப்ப^யத^யனால்^ய த^யட்டு^யத்த^யட^யங்க^யலி^யல்
யா^யதூ^ய } லா^யத பா^யதா^யள^யலோ^யக ஸஞ்^யசார^யத்
தைத்^ய தெ^யரி^யவி^யத்துக்^ய கொ^யண்டி^யரு^யப்^யப^யதும்

மொ^யதூ^யஜி^ய ஸொ^யட^யஸ^யஷ^யபு^யக^யபி^யதவஸு^யயா^ய ஶ்ண^யவீ^யவண^ய } கு^யலபர்^யவத^யங்களின்^ய வெ^யடி^யப்பு^ய ஸ
யா^யநா } ஷ^யத்தி^யனால்^ய ஹ^யடு^யமண்^யட^யல^யத்தில்^ய
க^யடு^யமையாகத்^ய தி^யரி^யகி^யன்ற^யமையைத்^ய
தெ^யரி^யவி^யத்துக்^ய கொ^யண்டி^யரு^யப்ப^யதும்
வா^யஷ்^யநா^ய பூ^யஸ^யநி^யக^யஸ^யலா^ய } பா^யவ^யங்க^யளைத்^ய த^யணியச்^யசெய்ய^ய வல்^ய

வசு^யஷு^ய யாரா } ல^யது^யமா^யன
வ^ய } தி^யரு^யவா^யழி^யயின்^ய நே^யமியா^யன^யது
சு^யத^யநீ^யந^ய வ^யநா^யந^ய } உ^யங்க^யளு^யக்கு
பூ^யஷி^யஸூ^யத^ய } ஸ்^யவரு^யபா^யது^யரு^யபமா^யன^ய வழி^யயை
த^யந்^யதி^யடு^யக^ய.

*** வசுத்யாரையின் பூவாரம் மொகூத்யத்திலும் சுவரா ஹதமாக நிகழ்கின்றமையை உவவாடிக்கொர் இதில். நகூத்ய ஸுஹம்போன்ற வசுத்யோகிரணங்கள் ஹ்யூத்யமொகூத்யம் பரவிக் கிடக்கையாலே டிவி பூவாரம் பூகாஸிதமாயிற்று. கடல்நீர் காய்ந்து சுருங்கிப்படியாலே வாதாட மொகூத்யாரம் சுபூத்யஹதம் என்னுமிடம் பூகாஸிதமாயிற்று. ஒன்றுக்கும் சரி யாத கூவவடிதங்களெல்லாம் வெடித்துப் பேரொளி கிளர்ந்த படியாலே ஹூத்யத்தில் கடுமையாக பூவாரம் செய்யாநின்றமை விளங்கிற்று; ஆக இப்படிக்காலே மொகூத்யத்திலும் சுபூத்யஹத மான ஹூத்யாரத்தை பூகாஸிப்பித்துக் கொண்டிராநின்ற ஸ்ரீஸூ ட்யூத நேரியானது உங்களுக்கு சூத்யஹிதமான போமூத்தைக் காட்டவேணுமென்றாயிற்று. சுவிராடி போமூத்தையோ, அல்லது அவ்வழியில் புகுவதற்கிடான ஸாயுபோமூத்தையோ நன் வேணு மென்றபடி.

பூத்யவாடித்தில், தாராமணா உவ யெகணா = (ஹூத்ய ஸூத்யா) தெஷா விதத்யா ஹூத்யாதித: ஹூத்யாரம் யவூ ஸா என்று கொள்க. “தாராமண கவிஸவ்யுண ஹூத்யாதித ஹூத்யாரம்” என்றொரு வாழும் பெரும்பான்மையாகக் காண்கிறது. அதுவும் உவவத்யேயம். தாராமணவெஷுவ யெ கவிஸவ்யுணய: (ஹூத்யா) தெ: ஹூத்யாதித ஹூத்யாரம் என்க.

[வாராவா ரெத்யாடி.] “கீழுலகிசரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே, ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்தவழிப்பன்” என்றபடி திருவாழியாழ்வான் வாதாடவாளிகளான அசரர்களை மூடும் பண்ணுகைக்காகக் கடல்வழியாகக் கீழுலகிற் புகும்போது ஸுஹூ ஐயம் சுவறிப்போகும்படியைச் சொல்லுகிறது. மேல் “யதூதி தூநு டியகூன்” என்கிற இருபத்தெட்டாம் ஸ்ரோகத்தில் - திரு வாழியாழ்வான் கடல்வழியாகப் பாதாளலோகம் போகும்போது கடல்நீர் மிஸ்டோஷமாக வற்றிப்போகிறபடியைப் பேசியிருக்கும் வு காரமும் இங்கே அறியத்தக்கது. “உதூத வாதாயாதூ”

என்றவிடத்து, 'உதூ' என்றது- 'உஹும் வு' என்றபடி. தாய்
மாவது பூட்டு. தாயாடிஹுதா உதூயா = பூட்டு இல்லாமையென்
பது தட்டுத்தடங்க வில்லாமையைச் சொன்னபடி. சூதூநெ ஹித
ஸாதூநீநடி. ... (௨௬)

யாதூ யா தூததொகா புகழிதவரூணதூஸு
பெ ஸுபெ, ஸுதூஸுதூஸுஹாஷா சுதவஸுமரூடிஸுத
டாநா டிடிநா! ஹாநி ஹா நிதிதாநா ஜமதி வாரிஷடிடா டா
நவீநா நவீநாடி, வகெ ஹகெஸுநெநிஸுபுஹாது ஸா
ஸுபுஹாபுஹா வடி|| (௨௭)

தூததொகா ரகூிக்கப்பட்ட உலகங்கையுடையதும்
புகழிதவரூணதூஸு ஸுபெ } வருணன் நடுங்கிக் கிடக்கின்ற
ஸுபெ யாதூ: சூடிடாநா } அடையாளத்தை நன்றாகக்
காட்டிக் கொண்டிருக்கிற கட
வில் ஸஞ்சாரங் கொண்டிருப்
பதும்

ஸுதூஸுதூஸுஹாஷா வெதநா வெதநங்களுக்கு ஸு
ஹுமான பூதாவத்தையுடைய
தும்

சுதவஸுமரூடிஸுதூடாநா இறகுகளோடு கூடின மலைகளு
டைய ஸஞ்சாரத்திற்கு வணநம்
செய்ததுமான

யா வகெஸுநெநி: யாதொரு ஸுடிஸ-ந நேயானது
ஜமதி நிதிதாநாடி உலகத்தில் பழிக்கப்பட்ட
டாநவீநா வாரிஷடிடாடி அஸுர ஸுமஹங்களுக்கு
நவீநா ஹாநி வகெ விலகூணமான பூஸத்தைப்
பண்ணிற்றே

ஸுபுஹாபு ஹா ஸா மேன்மைதங்கிய புகாஸத்தை
யுடையதான அப்படிப்பட்ட வ
கூநேயானது

வடி ஸுடி உஹாது உங்கட்கு ஸுவத்தைத் தருக,

✧ ✧ ✧ “சூதலோகா” என்ற பூயிவிசொஷணத்தை விவரிக்கின்றன மற்ற விசொஷணங்கள். திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாகச் செல்ல எழுந்தருள்கிறார் என்ற செய்தி தெரிந்தவுடனே ஸுஹிஷாஸனான வருணன் ‘நமக்கு என்ன சுவாயம் நோந்துவிடுமோ’ என்று அஞ்சி நடுக்கினமையை நன்கு விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற கடலில் அடிக்கடி யாத்ருபண்ணிற்கிற என்றது— வருணன் நடுங்கும்படியாகக் கடல்வழியே எழுந்தருள்கிற என்றபடி. யாத்ருஃ = தித்யாபவஹுவநம். [ஸக்யாஸக்யாஸ ஹோஷா] ஸக்யமாவது வெதநவஸு; சஸக்யம்— சவெதநவஸு; வெதநாவெதநவஸுக்களில் ஒன்றையும் ஸஹிக்கமாட்டாத ஹோஷாவையுடையது என்றால், வெதநாவெதநங்களுக்கு சஸக்யமான ஹோஷாவையுடையது என்னுமிடம் வயபுவலாநத்தில் தீதுகிறது. வெதநாவெதநங்களைக் கிட்ட நாடவெரட்டாமதான் ஸக்யாஸக்யாஸக்யமாவது.

[கூதஸமரூபமஸுந்நாநா] மரூபிலஹவதபுன ஐதிஸமரூபம்; ஸமரூபதஸுதே சுமரூப; தெஷாஸுந்— வபுநபு; தஸுநாநபு— வஸுநபு; [‘ஷா— சவவஸுநெ’ ஐதியாதொநிபுஷணம் ரூபபு.] கூதம் ஸமரூபமஸுந்நாநாயபாலா. முனனொருகால் மலைகள் இறகுடன் பறந்துகொண்டு ஜநங்களுக்குப்பலவகையான ஹிஸைகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்க, அந்த வபுதஸுஹாரத்தைத் திருவாழியாழ்வான் இறகுகளையொழித்து நிறுத்தியருளினதாக இங்கு சுமஸுநிக் கப்படுகிறது. ‘உடம்பினால் குறையில்லா உயிர்பிரிந்த மலை துண்டம், கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர் குழாம் துணித்து கந்த’ (திருவாய்மொழி 4—8—10) என்றவிடத்து வ்யாவ்யாநங்களில் இக்காரியம் இந்திரானுடைய வஜ்ராயுதம் செய்ததாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அப்படியே பூவியிவ்யாவயபுமபிருந்தாலும் இங்கு இங்கனே இவரருளிச் செய்யக் குறையில்லை. ஸுபிபவெஷாநிகளாலே நிவஹிடுக்கவடுப்பது. இந்த ஸுதகந்

தன்னிலே எழுபத்தாரும் ப்ரிலாகத்திலே (வாராஷ்வண்டெ)
 “சக்திபுஷ்பா ஊஷாநவவாஸா சுவபூஷிததி
 ஊதா” என்றருளிச் செய்திருக்கையாலே அவ்வழியிலே
 ஸுஸந்தமேயாம். திருவாழியாழ்வானுடைய சக்தியேயிறே
 வஜ்ராயுதத்திலே பூஷித்திருந்து காரியம் செய்தது. அடிய
 றிந்து பேசுகிறார்காணுமிவர்.

[காநவீநாழி] காநவாநா஁ ஐரீ஁- காநவழி, காநவா
 லிதி தலிதவழி. “ஸரீ஁஁஁஁஁஁ ஁஁” ஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁஁஁
 “ஸரீ஁஁஁஁஁஁஁஁஁” ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁஁஁஁; ஁஁஁஁஁஁஁஁
 த஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁. (஁஁)

யதூர்த்திராந் தியக்ஷள பூவிக்ஷி வ்விநொ யாதி நி
வ்வித்யாதி, ம் பூவாவஸாவஸீநெண்டி: ப்ரமணீதவிகதொ
ரீள்கிகெசுள்கிகெடுயெ: நாஸிவ்ராஸாவாஸாம் பூக்யதி
வாநகெவ்ருநிஜாஸாப்ரமாவூநெரெ, வ்ருகிம் தியதூதி நி
யதூவயதம் வ டுநிதாந் தூரஜபூயிவ்ரு: ॥ ... (௨௮)

நிவீரீயாதி
யது
சுதிதூநு டியகூள
எல்லையற்ற தேஜஸ்ஸையுடைய
யாதொரு நேமியானது [தான
ஸதுக்களை டிஹிக்கவிரும்பின
தாக்கி

வெற்றையா பூவியாதிவாதி மாவலிபுக்கவிடமான பாதாள
 லோகத்தை பூவேஸித்தவள
 வில்,

மு. ஸ்வாமி (தன்னுடைய) மு. ஸ்ரீகங்காபட்டி
தண்ணீர் கையாடலும்

தாவஸீடுணெஃ ஸளகிகெ (தனது சரிவாழியாலுண்டான)
 டெய: லெகிகெ: பூம- } தாவத்தாலே சிப்பியினின்றும்
 ணிதலிகதீ: } சிதறிவிழுந்த முத்துக்களாலே
 அதிகமாகச்செய்யப்பட்ட மண
 லையுடையதுமான

முடித்துக்கொண்டு அவர் மீண்டெழுந்தருளுமளவில் என்னுயிற்
மென்னிங்; மாண்டொழிந்த அசுரர்களுடைய மனைவிகளின் அழு
கைக் கண்ணீர்ப் பெருக்கானது அங்கே அடங்கமாட்டாது வெள்
ளங்கோத்து வெளியேறிக் கடலைநிரப்பவே, கடலானது முன்னிற்
காட்டி லும் அதிகமான ஜலஸூஜியைப் பெற்றதாய்த்து. இங்ங
னம் ஆவதற்கு ஹேதுவான ஸுஹுது ந நேரியானது உங்கள்
பாவங்களைப் போக்கியருளவேணுமென்றாயிற்று.

அசுரமாதர்களுடைய கண்ணீர் கடலை நிரப்பவற்று என்ற
இவ்வதிஸுயோகத்தியானது- திருவாழியினாலே ஸம்ஹரிக்கப்பட்ட
அஸுரர்கள் அவுதர்வர்கள் என்பதைக் காட்டுகையிலே நோக்
குடையதாம்.

ஹுதிஹு- ஹியக்ஷு. [வலிநொயாதி] சிஹாவலி
புக்கனிடம் பாதாளமிறே. “சுயொஹுவநவாதாவலிஸுக்ஷ
ரஸாதஸு” ஐதிரி. [முஸாவ] சுவாம் ஸதிஹி- சூ
வழி; முஸம் சூவம் பஸு ஸி. சுயவா- முஸா: சூவம்: ப
ஸு ஸி என்றலும் பொருந்தம்; “ஃபூராவஸு: வயாரிந
கெ” என்ற வானிநிஸுதிசூவயெயு. ஸுகிகாஷுரா
ஜாதாநி- ஸளகிகெயாநி, தெ: ஐதி தவிதவதுதி. (உஅ)

கக்ஷுர தளடுது ந கக்ஷுதிதநயமணசீணிநு சுதுஜீவ
ஸு யுஜுநு, வாதாலானு: புவாதீ நிவிதவி தி: ஸ்லுந
யாதா நிதியு. | நெதெயடுபுயவீநாம் வசிகி ஹுதி ஹத
புபலாம் ஹியலா யி, வக்ஷுதீயாநுநெஸா ஹத
விவலிதம் வஹலாவம்ஹலாம் வ: | (உக)

ய: வக்ஷுதீயாநுநெஸா: திருவாழியாழ்வானது யாதொரு
நேரியானது

வாதாலானு: புவாதீ பாதாளலோகத்தினுள்ளே புக்க
தாய்.

கூகுடுதநயவணனைநு	நாமங்களின் படங்களிலுள்ள
	மாணிக்கங்களை
கூகுடிவலு கூகுடா	} பகல் விளக்குக்கு ஸமாநங்களா
தளதெயுந யுஜுநு	
கூகுட யாரி	தனது ஒளியினாலே
நிவிவிரி தரி நிதியு	எல்லாவிருளையும் விளாக்குலை
	கொண்டு
ஹுயலா	மறுபடியும் [அல்லது, அதிகமாக]

(அவ்விருளை)

ஹதபுயலா. நெடுதெயு	} வியவைகளான அஸுரவீரர்களின்
புயலீநா. ஹுடி வரி	
	நெஞ்சிலேகொண்டு ககருகின்ற
	தோ
சுலா	இப்படிப்பட்ட வகுநேரியானது
வ: சுஹலா	உங்கள் பாவங்களினுடைய
வஹு விவலிதழு	பெருமிடுக்கை
ஹத	ஹரிக்கக்கடுவது.

௪ ௪ ௪ [கூகுடாதளதெயுந ஹதாடி] ஸ்ரீஸுஹுநநேரி யானது வாதாடலாகத்தினுள்ளே புருந்து அங்குள்ள இருளை யெல்லாம் தனது ஒளியினால் கவலாகுரித்துவிட்டு மீண்டும் அவ் விருளை சுலுரவியவைகளின் நெஞ்சினுள்ளே புகச்செய்யாநின்ற தென்கிரார். பாதாளத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான வலவடங்களு ண்டாகையால் அவற்றின் மணாணிகளே அங்குள்ள இருள்களை யெல்லாம் ஒழிக்கமாட்டாவோ என்கிற ஸங்கைக்கு இடமறும் படி முதல்வாஹம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீஸுஹுநநேரியானது வாதாடலுநாமமணாணிகளைப் பகல் விளக்கோடு துஹுகூகுங்களாகச் செய்யக்கடவதாம். கூகுடாதளதெயுமாவது = ஒரே வகுப்பாயிருக்கை. கூகுடிவலு கூகுடாதளதெயுந யுஜுநு = பகல்விளக்கோடே ஸுராமலுநங் களாகச்செய்யாநின்று என்றபடி. அந்த மணாணிகளை சுலுதலு மாக்கின்படி.

ஸுஸௌரன், ஷெவகாயபூம செய்யும்பொருட்டு உன் செல்வத்தைப் பெலாம பறித்துப்போக வந்தான்; ஆகையால் நீ இவனுக்கு ஒன்றும் தரத்தகாதா என்று ஷாமத்தைத்தடுக்க அவன் அதை சூடிரியாமல் யாரைவார்த்து உதும் செய்யப்புக, ஜீவாதூத தின் [திருக்காவிரி] ஷாரத்திலே அந்த ஸூக்ரன் புகுந்துகொண்டு நீர்விழுவொட்டாமல் தடுக்க, ஸ்ரீவிஷ்ணு, ஷாரம் ஸோயிப் பவன்போல் தனது திருக்கையிலணிந்த உஷ்டவலிசூத்தின் நுனியால் அவன் கண்ணைக்குத்திக்கலக்க, அவனும் கண்கெட்டு அங்கு நின்று வெளிப்பட, பின்பு மாவலியினிடத்தில் நீரேற்றுப் பெற்றனன் என்பது வரலாறு. “சுககிரன்கண்ணைத்தரும் பால் கிளறிய சக்ரக்கையன்” என்றார் பெரியாழ்வாரும். “துரும் பால் கிளறிய சக்கரம் என்றதனால் “சுருதுமிடம் பொருது—கைந்நின்ற சக்கரத்தன்” என்கிறபடியே திருமால் விரும்பிய இடங்களில் விரும்பின வடிவங்கொண்டு செலுந்தன்மையையுடைய திருவாழியே வலிசூத்தின் வடிவத்துடன்நின்று ஸூக்ரன்கண்ணைக் கலக்கிறென்பது பெறப்படும். விஷ்ணுதீரமான முதல்வசூத்தில் “ஹாமுஷஸு” என்ற வடிவம் சுவிவக்ஷிதமென்க, [பூர்வாஜிதூஷி] மின்னலானது மேலே மழைபொழியப் போகிறதென்பதைத் தெரிவிக்கும்; வசுநெலியும் ஸூத்ராலீக ளிடத்தில் விசேஷமான கண்ணீர்ப் பெருக்கு உண்டாகப்போகிறதென்பதைத் தெரிவியாநிற்கும். இங்கும் முதல்வசூத்தில் “ஸ்ரீகிஷ்டஸுஹு” என்பதும் “ஷாஷு” என்பதும் சுவிவக்ஷிதம். [விஷ்டஷாஷ்டாவதஸ்ரீ] நன்றாகக் காய்ச்சின பொன் போற் பொலியுந்தன்மை உய்யஸூயாரணம். [சுகிரஹிதூஜிதூதெஸுஹிஷ்டாநா] மின்னலானது வெவ்வேறுநிலைகளிலே ளோடுகூடக் கிளரும்; மேலியும் ஷெவஸெநுங்களின் மஜுநங்களோடுகூடக் கிளராநிற்கும்; சுஸூரராக்ஷஸர்களாலே வீதிதரான ஷேவர்கள் சூர்வாஜிதூஷி பென்று பெருமிடறுசெய்து கூக்குரலிடும்போது உடனே வெளிக்கிளம்புவானிறே திருவாழியாழ்வான். இங்கும் முதல்வசூத்தில் “சுகிரஹிதூ” என்பது சுவிவக்ஷிதம்.

இப்படிப்பட்ட ஸோமயஜித்யோமத்தாலே, உஹூரம் = மின்னல் என்னலாப்படி பிராகின்ற வசூராயானது உங்கட் குக் கீதிடையப் பெருக்கவேணுமென்றாயிற்று. கீதிடீழ் என்பதற்கு 'கெதகீவிஸடிஸ்ரீ' என்று விஸேஷணம் கொடுத்திருக்கும் அழகை என் சொல்வோம். இதை ரீதித்தைக்கண்டறிவாருண்டோ? ..... அதனை யாமே வெளிப்படுத்துவோம்;— மின்னல் மின்னினால் தாழை பூக்கும் என்ற சுமாமவலாகுதிக பூவிரிவிஷ்டா தகம் இங்கு கூவயெயம். மின்னலுக்கும வசூநெதிக்கும் ஸாயஜித்யம் தோற்றப் பேசம் ஸோகமாயைலே சூயையினும் வெண்கூம் தோற்றுகைக்காக “கெதகீவிஸடிஸ்ரீ” என்று கீதிடவிஸேஷணமிடுகிறாண்தின். கீதிடயில் கூவஸையலிஜயாவஷ்டிவிவாயமான கெதகீ ஸாடிஸ்ரீமிருதாலும் இதுதான் இங்கு பூயாநெடுந விவகூததம். உஹூர (விஷ்டா) கெதகீ யயா பூயயதி தயா வசூராயா வக் கீதிடம் பூயயதம் என்றபடி: விஷ்டா தயாவிவமான வசூநெதியானது கெதகீஸூரவிவமான கீதிடயைச்செழிப்பிக்கவேணுமென்கை. பூயஜிவாடித்தில் “கூதநயநயம்” என்ற சிலருடைய வா஠ம் மறுக்கத்தக்கது. (௩௦)

வபுராணா. ஹெஹீம் யஃ வாரிணகிஷிவீஸூவநீயாம்
 உயாநஃ, க்ஷுணாந் நக்ஷத்ருகிரயாந் ஹிரிஹிரி விகிரஹ விக்ரு-
 தா துயுகக்ஷுஃ । நியபூரணெநொத்டெந பூகடயதி ந
 வம் ஹாநவாரிபூகஷ்ட்டி, உக்ராயீஸஸூ ஹெக்ரூ வஸயதா
 ஹவதாந் ஸபூயிரிதவூகிழ ॥

40

யாதொரு ஸுஷிஸ்து
நேரியானது

வயாணா ஸேஷம்

(ஸ்தூக்களின் பட்டணங்களி
லுள்ள) பூகாரசங்களைப்பிளக்
கக்கூடியதும் (2.) கரைகளைக்
கொண்டு இடிக்கக்கூடியதும்

நாகளகஸுத்ரு ஜத்ருத்ரு
 டநவிவடிதஸுந மீரஸுநி
 யபுஸவசு.வர ஸு.ஹவ
 ஸு.ஸநரஸுஸஜாஅஜிஹா
 உவஹிடி

ஹேவஸுத்ருக்களான சுஸுர
 ராக்ஷஸர்களுடைய ஜத்ரு
 ஸுநத்தைச் சேஷிப்பதனாலே
 வய்த்திறக்கப்பெற்ற ஸுநங்க

ளினின்றும் இடைவிடாதுபெரு
 குகின்ற புதிய சோஸுரகூங்க
 ளாகிற ஹவிஸ்ஸைப் பெறுவ
 தில் ஆசையாகே விளங்காநி
 ன்ற ஜாஸுயாகிறநாக்கையுடை
 ததான சுழியையுடையதம்

ஸாஸுயீநடி
 யம்

யுத்தம்செய்வதில்ஸுயீநடிமுமான
 யாதொரு ஸுசுஸுநநெதியை

சுசுஸு
 நிவடிபுணாநாஃ
 மீவடிபுணாஃ

பார்த்து
 மகிழாநின்ற
 ஹேவர்கள்

வாஸுநாவி வீயபுஸுநெஜு

(திருவாழிக்கு) மேன்மேலும்
 வீயபும் வளர்வதற்காக

சுஸுரிஷா விசுயநி
 ஸஃ

சுஜாஸாஸுநம் பண்ணுகின்ற
 அபபடிப்பட்ட [னரோ

விஷுஹிசுயிஃ

ஸுசுஸுநநெதியானது

வஃ விஜயம் விதாது

உங்கட்கு வெற்றியைத் தரக்கட
 வது.

ஃ ஃ ஃ நாகஃ ஹஃ ஹேவாஃ தெ—நாகளக ஸஃ; ஸுசு—
 த்தை வாஸுஸுநமாசுயுடையவர்கள் ஹேவர்கள். அவர்களுடைய
 ஸுத்ருக்கள் சுஸுரராக்ஷஸர்கள்; அவர்களுடைய ஜத்ருக்க
 ளுண்டு— சுஸுசுசுயாஸுஸுஸுநங்கள்; தோள்பட்டைகள்;
 அவதறை முறிப்பதனாலே விண்டுவிரிந்த தோள்களில்கின்றும்
 இடைவிடாது பெருகுகின்ற புதிய சோஸுஸுஸுநிதங்களாகிற
 ஹவிஸ்ஸை ஹசிப்பதிலுண்டான ஹேவாலே சுஹேஹிசுயா
 நதடிநம்பண்ணுகின்ற ஜாஸுஸுஸுந நாக்கையுடையதான சுழி
 பொருத்தியதாப் யுஜத்தில் ஸுயீநடிமுமான யாதொரு ஹேவநெதி

பை லேவதைகள் பார்த்து அதுதனக்கு மேன்மேலும் வீயடும் வளர்வதற்காகப் பல்லாண்டு பாடுகின்றனரோ அந்த வசூநெரி யானது உங்களுக்கு ஜயபுஷமாகவேனுமென்றாராயிற்று.

சூர்யபூ— சோலம்; சுலபூ—ராசம். இவ்விரண்டையும் ஹவிஸ்ஸாக ராடுவிக்கிறார் வசூரூக்கு அவை ஹொழிமானது பற்றி. சுரூக்கு ஜாறையை நாக்காகச் சொல்லுவதுண்டு. வசூரூ ஜாறையானது தளதளவென்று ஜலிப்பதைப் பார்த்தால் சுலபூ ரர்களுடைய நவசூர்யபூஹவூங்களைக் கொள்வதற்கு வசூரூ தன் நாக்கை நீட்டுகிறதே என்னும்படியிராநின்றது. “ரஸ உஸசு” என்றவிடத்தில் உஸநமாவது நடபூநம்; ராஸூமென்று நடபூநத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே. ஜாறையும் இங்கு புல்லிங்கம். “வஹை உட்யொஜூபாஸீதள” உதூரோ.

[ஸாம்புதீநஸ்] ஸாம்புமமாவது யூகம், அதிலே ஸரீ யூன் ஸாம்புதீநன். “ஸாம்புதீநொரண ஸாம்பு” உதூரோ. “வூகிஜநாஹிஷு வசூ” உகி வாணிநிஃ. (௩௨)

யநாபூநூஸூ யாராஸலிஉரிவ யநம் ஓமபூதஸூவ புஷிஃ, ஜாத்யுஸஸூவ வஜோ வஹிஹூகிரிவபீணநீ ஷெஹாஜாடி. வதூ-பூயாஃகிரயாபாப் பூகடபரிணகி விபூரகூகூபாபா, ரோயாரோயாரிநீ வஸூபூயதூ ஹை நெரிநெஸூரஸூ.

யநாபூநூஸூ

ரோகூகூராததில் வழிநடப்ப வனுக்கு

யாராஸலிஉரிவ

பூவாஹஜமம்போலவும்

ஓமபூதஸூ யநரிவ

ஓரிபூனுக்குப் பணம்போலவும்

ஜாத்யுஸஸூ புஷிரிவ

பிறவிக்குருடனுக்குக் கண்போல வும்

வஜோ வஹிஹூகிரிவ

நொண்டிக்குக் காலால் நடந்து

விளையாடுதல்போலவும்

ஷெஹாஜாப் பீணநீ

ஹசூர்களுக்கு வீதிஹசூராயும்

கோயா: வதூ:	ஸ்ரீய:வகியினுடைய
விஸ்வரூபகோயா: சூரியா: உலகங்களைப்பெல்லாம் ரக்ஷிக்கக்	கடவதான் ஷுவாவராததிலே
பூகடவரிண்கி:	பூகாசமான வாரிணாமத்தை
சுஷ்ருஸ்வரூப சீமத் மெதி:	யுடையதாயுமிருக்கிற,
வ:	உங்களுடைய [யானது
சூயாதிமீ: கோயா:	சுவிவிஹமான சுவிஷயை
சூயாதய:	விவிஹமாக்கக் கடவது.

♦ ♦ ♦ பாலைநிலத்திலே வழிநடந்து நாக்கு ஒட்டித்தடுமாறு கிறவனுக்கு பூவாஹவாநீயம் கிடைத்தாற்போலவும் ஜந்மபரிபுஷ்டிக்கு யமவாஹம் போலவும் பிறவிக்குருடனுக்கு மெருவாஹமபோலவும் நொண்டியானவனுக்கு ஸஹாரயொஷிதாபூஷித போலவும் ஊசூர்களுக்கு வீதிஜநகமாயிராநின்றதாம் ஸ்ரீஸுடாபூநமெதி. துவதிதன் தண்ணிரைக்கண்டு களிக்குமாபோலவும், மிடியன் மிழிகண்டு களிக்குமாபோலவும், குருடன் கண் பெற்றுக்களிக்குமாபோலவும், நொண்டி நடைபெற்றுக்களிக்குமா போலவும் ஊசூர்கள் ஸ்ரீஸுடாபூநமெதியைக்கண்டு களிப்பர் களாய்த்து தங்களுடைய ஊஷுபூஷிக்கும் சுவிஷயிவதிக்கும் உறுப்பாயிருக்கையாலே.

[வதூரிதூதி.] உலகங்களை வாழ்விப்பதற்காக எம் பெருமான் செய்யும் ஷுவாவரங்களடங்கலும் திருவாழியாழ்வானை துணைகொண்டு செய்யுமவை என்று கருதது. ஸ்ரீஸுடாபூநமெதிதானே ஸ்ரீய:வகியின் விஸ்வரூபகோமான ஷுவாவரத்தின் வடிவமாகப் வாரிணமிக்குமென்றது விஸ்வரூபணம் வந்தடியைமென்றபடி. விஸ்வரூபகோயா: சூரியா: விஷயே கோயா:வதூ: பூகடவரிண்கி: என்றுயோஜித்து, வசுநெரியானது எம்பெருமான் தானாகவே வாரிணிக்கிறதென்று பொருள்கொள்ளுவாருமுளர். “வதூ:கோயா:” என்பதே பூவாஹவாஹம். கோ — வசுந், தஸூ: வகி: . “கோயா:சூரியா:”

என்ற வாஞ்சுநிலை வாயமில்லை. விவித்ருவாவாரெ என்ற
தாக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உகூருநெயியானது உங்கருடைய [சூ
யாழிமீம் கோயாங் துட்டயதா.] ‘‘நெய்யுடுகோயாசி சூநாஹம்’’
ஐதூரிரஃ. நீயுடமான சுவிஷையைத் துலைத்திருக்க. (௩௩)

தூணம் யா விஷ்வாநாம் விதரதி உயயா கஹுதெ
காசிவஸ்திபு: ந ஸ்ராதம் யதூரஸாஸ ப்ரஹ்மதி கஹயா
உஷ்வாஷயீநாஸ்யஸி: உஷ்வோ யாதி யஸ்யா ந ஸசீயநிப
திம் ஸாஸ்திரியம் வ: ப்ரதேயாஸ, நுகூபத குஷோதகோநாதி
புரஹ்மபுரம் நெதிரஸ்தூஸரஸ்ய || (௩௪)

யா யாதொரு நேரியானது
விஷ்ணுவாநாந்தூணம் விதரகி உலகஞ்ஞக்கு ரகசியைத் தரு
கின்றதோ

பயாவுகாரிவடிகிட்டு: கவுடுதெ யாதொரு நேரியாலே மன்மத
னுக்குப் வடிகிட்டுயானது [2.
சுவிமலித வடிகிட்டுயானது]
டுசய்யப்படுகிறதோ,

யதௌஸாசு
 ஷயீநாஸீஸு:
 கூயபாவி
 ஸூதாஂ ந பூவகி
 யஸூ:
 உநெஷு:
 ஸஸிபநிபதிஂ ந யாதி

யாதொரு நேமியின் எதிரில்
 சந்திரானவன்
 ஒரு கூயாரோசுத்தாலும்
 நிற்கவல்லனல்லனோ,
 யாதொரு நேரியினுடைய
 புகாஸவிஜ்ஞாணமான்து
 கூயநிபதிதை அடைகின்ற
 துலையோ

(சுதவனவ)

திருவாரூரஹரதேயம் நமஸ்கரி } திருபுரமெரித்த சிவனுடைய நெ
 து ஷோகரோமா } ற்றிக கண்ணைத் தூஸ்கரித்து
 விளங்காதின்றதான

சுஷ்ருபாஸ்ய ஸா நெதி: திருவாழிபினது அந்தநேரியானது
வ: ஸிப: ப்ரதெயாசு உங்கட்குச் செலவத்தைத்தரகிடுக,

நக்ஷத்ருக்ஷோடிஹிதி ப்ருக்ஷாவிக்கிரணஸுதிதாஸாவகா
ஸா, ஜீஹெண்டி: வஹெண்டிரிவடிஜாம் ஜயபரவடஹெஸுதி
ணிஹெதரஹெண்டிவாநா । சூஜாவாஜாநவாஜாநதரிவ
ஜநதாரணயோவதடிஜாநா, நெலிவடிஹெவ வாசு ப்ருண்
ஹதஹவதாஹ ஸஹஹதஹ வாவதஹித்யு ॥ ௩௩ ॥

நக்ஷத்ருக்ஷோடிஹிதி ப்ருக்ஷாவிக்கிரணஸுதிதாஸாவகாஸா } நக்ஷத்ருக்ஷணங்களாகிற ஹஸஸ
ரவிக்கிரணஸுதிதாஸா } ஶிஹிஹத்தை விசுவதஹிலே
வகாஸா } ஹிஹஹங்களையெல்லாஹ வெஹுக்
கடித்ததாயுஹ

ஜீஹெண்டி: வஹெண்டிரிவ (ஹிஹெதஹ) ஹிஹிஹிஹெதஹ } பஹுத்து ஹிஹிஹ இலைகள்ஹேஹ்ற
ஜயபரவடஹெ: ஹிஹி } வையாஹ்ப் ஹாஹிஹணஹ்ப்ஹி
ஹஹண்டிவாநா } ஹ்ள ஹிஹராஸிஹளாலே சூகா
ஸதஹதஹ மஹையாஹிஹ்றதாயுஹ,

சூஹஜா } ஹேர்க்ளத்திலே
சூஜாநவாஜாநதரிவஹஜந } இயஹ்கையாஹ வேஹத்தாலே (வ
தாரணயு சூவதடிஜாநா } ஹக்கஹ்ப்ஹி)வஹஹ்ஹிஸுசூ
ஜநஸஶிஹிஹமாகிற காஹ்ட்டை
ஹேக்கிசு ஶுஹலாஹிஹ்றதாயுஹ

(ஶதவஹவ) வாஹதூ ஹவஹிதா } ஹெருஹ்காஹ்று ஹேஹ்றதாயுஹிருக்
கிற

ஹாசு நெலி: } திருவாஹிதியிஹது ஹேலியாஹது
ஹவதாஹ } ஹஹ்ளஹடைய
ஸஹஹதஹ வாவதஹித்யு } ஹெருஹ்கிஹ் கிடக்கிற ஹாவஹ்ளளா
கிற ஹஹ்ளசுசுருஹயை
ப்ருண்ஹதஹ } ஹருவஹிஹக்ககடவது.

௧ ௧ ௧ [வாஹெஹவஹிதா ஹாசுநெலி: ஹவதாஹ ஸஹஹதஹ
வாவதஹிதஹ ப்ருண்ஹதஹ.] வாஹதாநாஹ ஸஶிஹிஹ:— வா
தூ. ஹசுநெலிஹ்குஹ வாஹஸஶிஹிஹத்தஹ்குஹ ஸாஶிஹிஹுஹ்
ஹிஹஹ்ருமாறு ஹேசுகிறார். [நக்ஷத்ருதூஹி.] காஹ்ருஹது ஹிலத்
திஹுஹ்ள ஹீறுகளை வாரியிஹைத்துத திசைகளைஹெல்லாஹ வெஹுக்

கடிக்கும்; வசுநெதியும் ஸுபாராவிலுந் தந்தாலே பொடி, பொடியாக்கப்பட்ட நகசூழிகளாக்காளாலே ழிமணங்களையெல்லாம் வெளுக்கடியாநின்றது. [ஜீனெயுரிதூடி.] காற்றானது பழுத்த வீழ்த இலைகளையெல்லாம் வீசியெறிந்து வானத்தை மறைத்திடும். வசுநெதியும் நெவராஸிகளை வுணைமுமாக்கி அவற்றாலே ஆகாஸத்தை மறைத்திடாநின்றது. [சூஜாவிதூடி.] காற்றானது சூரணுங்களை நோக்கிச் சுழலமிடாநிற்கும்; வசுநெதியும் சலுபாராகுலாடிவூவமுடிக்களாகிற சூரணுக்கை நோக்கிச் சுழலாநிற்கும். “சூஜாமவாஜாமத” என்கிற சூரணுவிசெஷணத்தின் கருத்து யாதெனில்; சூரணுமாவது வுக்காடி லுசு-ஓஹழ்; காற்றானது தனதுவிசையினாலே வுக்காடிணுங்களை நிலத்தில் வீழ்த்திச் சுழலாநிற்கும்; வசுநெதியும் நிவாஜந தாரணுங்களைத் தனது இயற்கைபான வெயத்தாலே வணக்கிக் கொண்டு சுழலாநிற்குமென்கை. ஆக இப்படிக்களாலே வாயு லுசு-ஓஹம் போன்றதான வசுநெதியானது உங்கள் திறத்திலே வாயுசெய்யுங்காரியத்தைச் செய்ப்கடவது; அதாவது காற்று பஞ்சகளைப் பறக்கடிக்குமாபோலே நெதியும் உங்கள் வாவத-ஓ ஸாராஸிகளைப் பறக்கடிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. வசுஸு உயம் வாகு. சூஜிஃ யுஜம்.

(நடு)

அச

ஸுஹுதஸதகவூவூநம்.

வீபுஹெ வெஹூரஹெ

விசாலமான ஆகாசமாகிற நாடூ
ஸாஸையில்

தாராவஹூ

நக்சுத்ருஸூஹெத்தை

புஸஹுநாஹூவிஜிவ விசீயு

வஹூஹூவி தூவுவதுபேல்
தூவி

நிஹெஹூநிவிஹூபுஹூதி
வரவஸாஹு ஹாநஹெஹூந
ஹூர

ஹூஹும், வாட்டம், விஹாரம்
முதலிய ஹாவங்களுக்குப் வர
வஸர்களான சுஸுரவஸர்களி
னிடையே

நாநாஹுயஹூம் யயாதயா
நுதஹு (சுதவஹ) நு
ஹவஹிதஃ
ஹகூபுயி:
ஹஃஸூஹு தநுதாஹு

பலவகை ஹயங்களைஹு கூடியிரு
க்கும்படி கூத்தாடாநின்றதாய்
நட்டுவன்போன்றதான
ஸுஹுதஸதநெநியானது
ஹங்களுக்கு ஸுஹுதத்தை ஹண்
டாக்குக.

♦ ♦ ♦ ஹகூஹெஹிக்கும் நட்டுவஹுக்கும் ஸாஹுஹூம் தோ
ற்றப் பேசுகிறார் இதில். நுந் ரஹுத்துக்கு வரும்போது விசு
வஹுமான திரைத்துணியைத் தள்ளிவிட்டுவந்து வஹூஹூவி
யை ரஹுத்திலே ஹைத்து ஹஹூர்களை நிஹெஹூஹிநாநா ரஹ
ங்களுக்குப் வரவஸஹிதர்களாக ஹுக்கி ஹீஹிவாஹூவாஹிஹூ
ஸாநாஹு சூயாகாஹுஹூ ஸாஹூம் ஹயஃ” என்கிற ஹயத்தோடு
கூட நுதஹுநுஹெஹ்வன், ஹங்களை ஸுஹுதஸதநெநியும் ஹெ
ய்யாநின்றது. சூகாஸமாகிற ரஹுத்திலே புகும்போது ஹஹு
யநுஸ்ஸாலை விசுவஹுமான ஹெஹிஹுஹுத்தை நிரஹித்
துக்கொண்டு போவதானது ஹெஹுயஸாஹிநிரஹநஸூஹெ
யாம். கீழ் ஹூகத்திற்குறியபடியே நக்சுத்ருநிரஹங்களை ஹைப்
பதானது வஹூஹூவிவிசிரஹஸூஹெயாம்.

[நிஹெஹூஹிஹூஹி.] நுந் நுஹிக்கும்போது ஹஹூர்களுக்கு
ஹூகஹூஹூஹிஹுஹுங்களை மாறிமாறி ஹண்டுபண்ணிநிப்பன்;
ஹவன் ஹஹிநயிக்கும் விஹுயங்களுக்கு ஹுணங்கச் சிலஸமயங்களிஸ்

ஜஹநஸரிவொஹாஸி ஸளஹா } ஜலியாநின்ற சுழிஜாதைகளாகிற
 ஸீகா } உஹுடமான மின்னலையுடையதும்
 சுப்யாஹயாதிநயந ஜஹ } ராக்ஷஸிகளின் கண்ணீர்ப்பெரு
 ஹரொஃ } க்குகளாலே
 ஷிக்ஷா } கண்டவிடமெங்கும்
 நஸ்யாநு சுநாஸ்யாஸு வரிநு } புதியனவாயும் ஓடங்களைக்கொண்
 வாராநு வுஷ்யணீ } டும் கடக்கமுடியாதனவாயுமு
 ள்ள நஜீப்யவாஹங்களைப் பெ
 ருக்காநின்றதுமான
 ராபுரணவதெ: நெதி } திருவாழியாழ்வானுடைய நேரி
 காடிநீ } யாகிற டெவரோதையானது
 வ: சுப்யாஸ } உங்களைக் காக்கவேணும்.

♦ ♦ ♦ ராபுரணவதெநெதிநீ வ: சுப்யாஸ
 என்று வசுநெதியை டெவரோதையாக ராவித்தப்பேசுகிறார்.
 டெவரோதையின் செய்யுமென்னில்; [புளையதாவபுஷிஹ
 விஹவா: யாரா: ஸுஜனீ] சுலஹுமான தாவத்தை ஸரிப்
 பிக்கக்கூடிய வஷுடயாரைகளை ஸுஷிக்கும்; வசுநெதியோ
 வென்னில்; ஐயுடெதூந ஹாரிஹுண ஜநிதொய: புளைய
 தாவ:, தஸுபுஷிஹவிஹவா: விதயாரா: ஸுஜனீ = ஏழை
 மையினுண்டாகக்கூடிய அளவற்ற ஁வத்தைப் போக்கவல்ல
 யநவஷுடயாரைகளை ஸுஷிபாநிற்கும. வெஸ்யபுபுடி
 மென்கை. [வீதிபாஹிமஜுஜனீ] யுநிவிஸெஷத்தோடே
 மஜுத்துக்கொண்டு கிளருகை உஹபஸாயாரணமிதே. [ஜஹந
 ஹெத்யாஹி.] ஜஹந: யா: சுநஸரிவா: (சுழிஜாதா:), தா
 வஸவ உஹாஸிஸளஹாஸீ (உஹுவிஷுயுதா) யஸ்யாஸு. டெவ
 ரோதையிலே ஹய:கரமான மின்னல் மின்னும்; நெதியிலே சுழி
 ஜாதை மின்னும்.

[சுப்யாஹயாதிநயந] டெவரோதையானது [ஜஹநெரொ:
 நஸ்யாநு சுநாஸ்யாநு வரிஸுவாராநு ஷிக்ஷா வுஷ்யணீ]
 அளவற்ற ஜஹங்களை வஷித்து ஏராளமான நஜீப்யவாஹங்களைக்

கண்டவிடமெங்கும் பெருகச்செய்யும், வசூநெழியும் அஸுர
மாதர்களின் கண்ணீர்ப் பெருக்குக்களாலே அங்ஙனே செய்யாநிற்
கும். சுலுரர்களைக்கொன்று தத்திகளை அழச்செய்யுமென்ற
படி. சூலும் சோலும் சுலனீதி சூலாடி— சுலுராடி, தெ
ஷா— வயபுடி— ஸூர்ப். [சுநாவூரூ] நாவா தாயூரூ— நா
வூரூ; கப்பலினுலே தாண்டக்கூடியவை; ந நாவூரூ சுநாவூரூ—
கப்பலினாலும் கடக்கமுடியாதவை. இத்தால் பூவாஹாயிகூஞ்
சொன்னபடி. “நாவூர் சூலிஜ்— நளதாபெயு” ஐதூரோ:

[லரிஸுவாபுரநாடு] லரிஸுவா என்று கடலுக்கும் நதிக்
கும் பெயர்; நதீவாஹகமரம்போது லீயிலும். இங்கு நதீவாஹகம்.
ஆக இவ்வகைகளாலே ரெவரோலையை யொத்திருக்கின்ற ஹசு
நெயிரானது உங்களைக் காக்கவேணும். ரெவரோலையும் ஐத
ரூக்ஷணமேயிறே செய்வது. “காடிநீ ரெவரோலா” உதாரணம்.

ஸந்நாஹம் ஞானவாநாஜிஸஜிவிவா஽஽ஹி ஜாஹ்விநா
 நெ, வஹாவஹாய ஜஹ்விதீபஸவரிஷதே ஸ்ரீஸ்தாமபுஷ்யி
 ஸ்நாநெத்ரஸு புஷாழிநிதெதேபுவரவரிஸநம் ஸ்ராவ்யஸ
 ஸ்ரூப்யொமழ, ப்ராஹ்மஜாஸிஸத் ப்ரயிரஸநாரிஸொஃ
 ப்ராபிப்தம் ப்ரஸுநதாம் வஃ ॥

ஐதி நெரிவண்டும் அநீயடி .

பெஹாஜிதீதெத்: ஸௌ
 தெத்: ஸௌவாஸரிஸாடி }

ஸ்ரீராமச்சந்திரயோகம்

சிறந்த வயதுப் பூயொமங்களையுடையதும், [2. ஸஸூமென்னும் வெவ்வேறு நகரின் பூயொமத்தையுடையதும்] ஆன

வாழ்க வளமுடன்

பேர்க்களமாகிறபஜிவாடத்தை
அடைந்ததாய்க்கொண்டு

புரவஸநு

சாநவாநாஃ ஸநொஹம் சுஜ
ஸஜிஜிவ குஹ)

கலாநாயகரவர்களுக்கு உதவியாக ஆடுகளின் திறனை வெட்டுமாபோலே வெட்டி

ஜாஜியுபோடு வஹள சுஹாய }
ஜஹுக் }

மிகவும் ஐவரித்துக் கொண்டிராதி
ன்ற தீயில் உடனே ஹோமம்
பண்ணிந்தாய்

ശ്രീ ഭഗവതിമഠമെ ഖുഖുമാ }
 മധുരായ്

தேவவழித்தன்பொருட்டு அவ
ரவர்களது சுமஸங்களைக்கொடா
நின்றதான

சுலபாநாஸிபொஃ ஶ்யயிஃ

திருவாழியின் நேரியானது

வ: ஆயிதம் பூஸுதாழ்

உங்களுடைய சுவைகூழித் தத்தை
ப்பெருக்கவேணும்.

* * * ஸம்ப்ராபிஸ்தம் ப்ராஹ்ம: கஸுராரிவொ:ப்ரயி:
 (உக்ருநெதி:) வ: ப்ராபிப்தம் ப்ரஹ்மதாபு=யுகம்நிதியை
 ஒரு யஜுஹ்நிதியாகவும் அதில் ஸ்ராவரிக்கிற உக்ருநெதிநைய
 யஜாவாகவும் ராருவித்துப் பேசுகிறார். யஜுத்திலே யஜோநன்
 செய்வது என்னென்னில; [ஜாஜ்யூரோநெ வஹ்ன கஜஸஜேன சூ
 உஹ்யஜுஹ்சு] , “வஸா நுநாவஹேத” என்று விஸேஷவியியுன்
 டாகையாலே மாமங்களை வெட்டி சுழியிலே சூஹூதிசெய்வது
 ய்த்து யஜோநன். உக்ருநெதிநையாவென்னில், [டாநவாநா
 ஸம்ஷோஹ்யு] மாமங்களின் ஸ்ராமத்திலே கஸுராவமுக்களைக்
 கொண்டு ஸ்ரீஸுடசுபுநாழியிலே இடாநிற்கும். சுஹூய—
 ஸுவிதி. [த்ரிசுஸவரிஷஷே ஸுஸூஹாமபுஷாயீ] “ஹூய
 ஸூஹா— ஸொரோயஸூஹா—வரூணாயஸூஹா” என்று
 சொல்லி அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய ஹவியபூமங்களைத் தந்திடு

வன் பஜரோநன். உக்யுநெதியும் அங்ஙனே செய்யுமாய்த்து. டேவர்கள் தம் தம் ஹவிஸ்டாமங்களைப் பெற்று வாழ்வொண்ணு மல் சுலுாரர்களாலே நலிவுபெற்றுக் கிடந்தார்கள் முன்பெல் லாம்; இப்போது அவர்கள் மாமம்பட்டது படுகையாலே தம் தம் ஹவிஸ்டாமங்களை டேவர்கள் செவ்வனே பெறுவர்களாய்த்து. இப்படி பெறுவிப்பது உக்யுநெதிதானாகையாலே “திரிபுஸாவரி ஷ்டெ ஸுஸுஹாமபுஷாயீ” என்னப்பட்டது.

இனி மூன்றாம் வாடிமடைய ஸம்ப்ராபிஸுத்ருவிஸெஷண மாய்க்கிடக்கிறது. பஜமும் எங்ஙனேயிருக்குமென்றால் ஸ்ரஹாதி மீடுதெ: ஸுாடுதெ: சுவராவரிஸாரம், ஸூரவ்யுஸஸூபு யொமம் உ பூஜவாதிபிஷகத்திலே சுயடும் வுக்ஷம். இனி பஜவாதிபிஷகத்திலே பொருளென்னென்னில்; வெஷாயுடஸம் மூஹத்தில் “காரணசீஞா: கியபிராணாநுவாடிந: ஸுாது ஸஸூராவா:” என்றவிடத்து தாப்யபூதீவிகையிலே “ஸுா தூ—மாதவிஸிஷ்டசீஞாஜாரணம்; ஸஸூ—மாதாநவமித ரெகை பூ—திராதிவொயாரணம்” என்றருளிச்செய்தது காண்க. திருவாய்மொழியில் “காதல்மென்பெடையோடு” (6—1—2) என்ற பாசுரத்தின் ஈட்டில்— “வெஷவொஷமும் யாமத்தில் ஸஸூராவிவொஷமும் ஸுரூபுவொஷம் போலேயிருக்கிற பூரி ஹரமான ஊர்” என்றருளிச் செய்ததுங் காண்க. “ஸுாதஸுஷு வனடுவெ தெந டுடுஹ” என்று வேடிமும் ஓதும். யாமத்தில் “ஸ்ரஹாணம் ஸுா வுணீடுஹ” என்று வரிக்கப்பட்ட ஸ்ரஹா முதலானவர்களால் ஸுாதுஸஸூஸுரூபு வெஷிகுசீஞாவிஸெ ஷங்கள் ஓதப்படுமென்று உணர்க.

ஆக இந்த ஸுாசுத்தில் வாவியாயுத்தில் இரண்டு விஸெஷணங்கள் உக்யுநெதிக்கு பஜரோநடுகை ந ராதிவணத்தில் உவயுக்ஷங்களாகவும், உதூராயுத்தில் இரண்டு விஸெஷணங் கள் ஸம்ப்ராபித்திற்கு ஸுாடுகை ந ராதிவணத்தில் உவயுக்ஷ ங்களாகவும் அமைந்தன.

[சுஜலகிஜிவ] “வஸுபுநாஃ ஸகிஜெநெஷாஃ ஸகிஜி”
என்று சுரகொஸம். சுஜலகிபுஹிவெதுயுடும்.

[புஸுதாடி] “ஷுபுஸுபுஸு” என்கிற யாதா
வில் இந்த ருபிவம் நிஷுநமாகவேணும்; ஆனால் இங்கு சூத்
நெவடிம் வினும். “புயுபிபுதம் புஸுயாடி” என்று
வாமிருக்கலாமோ? (ந.அ)

உதி ஸ்ரீகாஸ் ப்ருதிவாழிமயபுர சுணஜராயபு விரவிதெ
ஸ்ரீஸுஷுபுநஸதகவுரவுரநெ விதீயம்
நெலிவணபுநம் ஸகிவபு ॥

ஸ்ரீ: ॥

சுய சுரவணபுநம் துதீயபு ॥

உதாதாநாநகவுரநுஸுரவரிஷடிபாடிபுநீ
நாஃ, சுயுநயாவவெயாயகுவணவணதகி:கெவடிவெவா
காமி. நெருநொக்யுமாரஹாரெஷுஹ.நஸஹகிணிலி ஸகி
தவாமி, துயனாநிபாபாஃ விவடிஸவடிவெவாநாணி ஸள
டிபுநாமி ॥

॥ந.க॥

சுஹவபுயுபுநீநாடி
சுஸுரவரிஷடிபு
உதாதாநாநகவுரநி

யுபுததை விரும்புகின்ற
சுஸுரவமபுங்களுக்கு
பேராதகாலத்தில் தோன்றும்
கொள்ளிபேன்றவைகளாயும்

சுயுநயாவவெயாயகுவண
வணதகி: கெவடிவெவா
காமி

நல்வழி தீவழிகள் தெரிந்துகொ
ள்வதைக் கெடுக்கவல்ல இருளே
யொழிப்பதில் தீவட்டி போன்ற
வைகளாயும்

நெருநொக்யுமாரஹாரெஷு
ஹ.நஸஹகிணிலி ஸஸ
தவாமி

முவுலகமாகிற மாளிகையின்
சுமைகளேத தாங்கவல்ல ருதஸ
பிம் போன்றவைகளாயுமிருக்கிற
திருவாழியாழ்வானது சுரங்கள்
உங்களை

ஸளடிபுநாமி சுராணி
வடி

சுனிரோயம் விவதி
வவதி சூரபந்தா

வரலோகியவிவத்திலே
உடனே ருக்கிக்கடவன.

*** இது முதல் மீம்பதாம் ஸோகமளவும் பன்னிரண்டு
ஸோகங்களாலே சுரவணபுத்தம் பண்ணுகிறார். திருவாழியாழ்
வானுடைய சுவயவங்களில் சுரம் என்பதும் ஓரவயவம். குடை
களில் கம்பிகள் போலே சக்கரத்தில் விளங்குமவை அரங்களாம்.
அவற்றைப்பற்றி வணிபுப்பதும் சுவயவியான திருவாழி தன்
னையே ஸூகித்தபடியாமத்தனே. [உதாரதெதூதி.] உதார
மாவது சுகலாத்தாகவுண்டாகும் சுரமூமிதி தங்கள். யுடொ
தூகர்களான டெதூதர்களுடைய விநாஸஸூபுகமாகத தோ
ன்றின கொள்ளிக்கட்டைகளோ இவை என்னலாப்படியிராகின்
றனவாம் சுரங்கள். [சுயூதமெதூதி] நல் வழி தீவழிகள்
தெரியாதே மயங்கி நிற்பார்க்கு அந்த மயக்கத்தைப் போக்கி வழி
காட்டவல்ல தீவட்டிகளோ இவை. உலகத்திலே பேரிருளிலே
திரிவார்க்கு இருளே நீக்க வழிகாட்டுமவை தீவிகைகளிறே.
இங்கு தஸீஸென்று தீவவகூத்திலே வரமூதூகாரத்தை
யும் சுரவகூத்திலே சூனூதமஸ்ஸானசூனூதத்தையுஞ் சொல்
லுகிறது. [தெனூதொகூதூதி.] மரளிகைகளிலே வாரவா
விகளாக நாட்டும் ரீணியஸம்மங்களோ இவை. தெனூதொ
கூமாகு மரளிகையின் ரகூதூதர்களையெல்லாம் தீவட்டிக்கு
மவையிறே இவை. இப்படிப்பட்ட சுரங்கள், காலவாஷாண
ஸநிதிகளாகி கவவாதவிடுதே: கணாவரோயநம் நேர்ந்து
துவளுங்காலத்திலே உங்களை நோக்கக் கடவன. [சுனிரோயம்
விவதி] .இனி இதுக்கவ்வருகில்லை' என்னும்படி வரலோகைஷ
யாக வினோந்த சூபத்திலே என்னவுமாம். (௩௯)

ஜோஜோவூவாவூவகிதயிரலொ நாவிரோவாயநுஃ,
விகூ ரகூ வோவூதொஸூகூதவவாஷா ஸா சூவாநீகிநீ
நாழி! உகூகூ வூரூவூ வூஜமஸயமூஜோவவூநிவூ
வாராஃ, வூஷூதூஃ கீதிடவூஷாணூரகூநகூதாஃ வீத
யெவ: பூயநாழி!

உடல் சிதைந்த கலுாரஸெந்ருக்களின் ரக வெள்ளங்கள்
பாய்ந்து கிடக்கும். * உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த
மலைத்துண்டம் கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசூர்குழாம் துணித்
துகந்தவை என்றபடி. சுமீகமென்றும் சுமீகிளி என்றும் ஸே
நையைச் சொல்லக்கடவது. [ஐக்ரூபபூராறியா:] கூக்ரூப
மாவது உஷாநம்; இதைகள் உஷாநங்களிலையிறே முளைப்பது.
சுரஇதைகளுக்கு ஐக்ரூமேயாய்த்து உஷாநம். [ஹஜமஸபெ
த்யாதி] “கோல் தேடியோடும் கொழுந்து” என்றபடி ஒரு
கொள் கொம்புக்கு சுயீநமான பூவாரத்தையுடையதாயிருக்கும்
இதைகள், சுரஇதைகளுக்கு ஸ்ரீரஜ நாயனுடைய ஹஜமஸபெ
மேயாய்த்து உவவும். [ஃஹ்ருணை:] கீதிஃஹ்ருணை] இதை
கள் ஃஹ்ருணைகளை பூவலிக்குமே; இவை ஃஹ்ருணைகளை
களை பூவலிக்கும். ஸகுஃஹ்ருணை நபஸொராஸிகளை
உண்டாக்குமெனகை. “ஃஹ்ருணை” என்று வாஃமான
போது விகாலயணை என்று ணிஜமும் கொள்ளவேணும்.
“ஃஹ்ருணை” உதி யாதும். ஆகஇப்படிகளாலே இதை
கள் போன்றவைகளான சுரங்கள் உங்கள் வீதிக்காகவளர்த்துக
என்றாயிறறு. “கநககதா” என்றவிதில் கநககவடி உவ
வாராய. வஸுதஃ ஹ்ருணைஇதையென்றே கொண்டால் கிழ்ச்
சொன்ன விஸேஷணங்கள் பொருந்தாதிற.

(சுடு)

ஜாநாஜாநாஸி ருஹ் கதிதவயபரிவாழ்விசூத் நெதி
வகூட, நாமெநடுஸ்யுவநாமே: மணவாரிஷபிவ பூளபராத
புகாஸா! ஈதாம் வொ ஷிவமெனெதேடித்திராவீததி: பூாத
ஸாஹஸ்ரஸூக், ஸூர்வ தஸ்திதஸ்ரவணஹரமுண்ணஸ்யுமி
ஸநம்ஸுமஸூடா ||

||சக||

ஜாயாஜாயாவிஷ்ணு

ஜாயாஸுதீஹங்களாகிற ஸுதீஹ
 டுத்தைதளல்லையாகவுடைத்தாய்

கவிதாவாயறிவவழிதழ்
மெழி உகூழ்
குழிநீர்

ஊடுகிண்கும் பேன்ருள்ள
நேரிகிண்குத்தை
ஊரியாதின்றதும்

நாமெநு டெய்ய

(கூணலிதனை) குடிசெஷன்
போன்றுள்ள

நாமெ:

நாமியினுடைய

மணவரிஷ்டிவ

படங்களின்வரிசைபோல

புளவரதபூகாஸா

அதிமான ரதங்களின் பூகா
ஸத்தையுடையதும் (2) ரதங்
களின் பூகாஸம் போன்ற பூ
காஸத்தையுடையதும்

வ்யாதலாஹஸ்யஸம்வ்யாவ

பூவலிமமான ஆயிரக்கணக்கை
யுடையதுமான

ஹிஷ்டெஹதெ: சுரவிததி:

திருவாழியினது சுரவசிறுஹ
மானது

வ:

உங்களுக்கு

ஸம்வ்யாவதம்வ வித ஸு }
வண ஹர மூணவ்யுதி ஸந }
ஹமஹமூரம் சிதிம் ஹதாடி }

வணிதவமூங்களின் நெஞ்சை
யும் காதையும் கவர்கின்ற சொல்
தொடைகளை பூவலிக்கவல்ல
வாஸியை அளிக்கக்கடவது.

ஈ ஈ ஈ சுரங்களுக்கும் செஷமணாசீணுங்களுக்கும் ஸா
யசீயும் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். செஷமணங்களானவை
ஸசீயூவரிவ்யுதமான ஹசீணுத்தை ஹரியாநிற்கும். சுர
ங்களும் ஹசீணுமென்னலாம்படியான நெய்சீணுத்தை ஹரி
யாநின்றன “ஹிஜலிஹவரிவிஹஹசீஸெநெசீ:” என்றும்
“நெயிம் வயபூயஹசீ” என்றும் கீழே இவர் தாமே அரு
ளிச்செய்தாரிறே. ஹசீணுமும் ஸசீயூவரிவ்யுதமாயிருப்பது
போல நெய்சீணுமும் ஹாராஜாவரிவ்யுதமாயிருக்கும். [நாமெ
நெய்யவநாமெ:] சுரங்கள் மணங்களாலுல் மணி எதுவா
கிறதென்னில்; வஸுதஸ-நாமியை கூணலித மணியாகக்
கூறுகிறார். வசுநாமியில் நின்றும் சுரங்கள் பலவாகப் பணைத்
திருப்பதைப் பார்த்தால் கூணலிதமான ஒரு பாம்பின் படங்கள்
பாந்திருப்பனபோற் சொல்லாயிருந்ததென்கிறார். [புளவரத

(சுதவனவ) உரு-ஜகூருரி வொஃ வெவாடுவெ விணி காடிஜஹாஜாடி	திருவாழியாழ்வானுக்கு வரிவ யைப்பண்ணுகைக்காக நானி முதலிய சுவயவங்களை அடைந் திராநின்ற
வெஹெசொவகூ ரோணாஃ வெவதாநாடி	வெஹுரு ஓராடி தேவர்களுக்கு
ததாரோணவீரோவிஹஜந வியெய	அவரவர்களுடைய ஸூநத்தின் முடிவெல்லையைப் பகுத்திடுவத ற்காக
ரோநஹுராயரோநா ஹாஸுராணாஃ சுராணாஃ உஸுரதீ வஃ ஹுரோநஃ ஹுரயலா ஹுரதா	அளவுகோல் போல ஆகாநிற்கு ஜவிக்கின்ற பல்லாயிரம் ஆரங்க ளானவை உங்களுக்கு கூதிரயத்தை அதிக மாகத் தந்திடுக.

ஈ ஈ ஈ நான்முகன் சிவன் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், தங்கள் தங்களுடைய ஸூருக்களைத் திருவாழியாழ்வான் ஹம்ப் படுத்தியருளிநனென்கிற கருத்தையாலே அத் திருவாழியாழ்வானை எப்போதும் ஸேவித்துக்கொண்டிருப்பதற்காக நானி முதலிய உருவயவங்களை ஹஜித்திருக்கின்றனராம்; அப்படிப்பட்ட தேவர்களுக்கு “இதுவரையில் இன்னனுடைய இருப்பிடம், இதுவரையில் இன்னனுடைய இருப்பிடம்” என்று அவரவர்களுடைய ஸூநவகுப்பைப் பகுத்திடுவதற்கான அளவுகோல்களோ இவை என்னலாம்படியிராநின்ற சுரங்கள் உங்களுக்குப் பெருமையை அளிக்கவேணுமென்றாயிற்று.

வெஹெசொவகூ ரோணாமென்றது வெஹுரு ஓராடிநாடி என்றபடி. [விணிகாடிஜஹாஜாடி] “வொஹாஸாவாவாருஃ கூதி கிமமநஹிவஸூரூஜஃ ஓஸூ” (ஸூரா-3.) என்று கீழே அருளிச் செய்தபடி திருவாழியாழ்வான் கெடுகோகூ வூவிலிஹுவிஹு ஹவிரிஷ்டனாகவணிபுக்கப்படுகிராகையாலே வெஹுசாடி தேவர்கள் நானி முதலிய சுஜங்களை ஹஜித்தார்க ளாகக் குறையில்லை. அவர்களுடைய ஸூநங்களுக்கும் மேலே

யிம்முதையாலே. குழந்தை தேவகுழந்தைகள் கைதொழுவந்துபணி யும்போது வரவாருவாருடமுன்டாகாமெக்காக 'இவ்வளவிலே வுஷா கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே சரிவன் கிடக்கவே ண்டியது; இவ்வளவிலே இந்தான் கிடக்கவேண்டியது' என்றற் போலே ஒவ்வொருவர்க்கும் வரம்பிட்டுவருவிவாழும் பண்ணிக் கொடுக்க வேண்டு, அதற்காக அளவு கோலாயினவாம் சுரங்கள் இப்படி ஒரு உலோகமிருக்கிறபடி.

திருவாழிபாழ்வானுடைய நாலாடிவயவங்களில் வுஷா ஸாதி ஷெவர்களை சுவாஹம் பண்ணியிருப்பதாக மலவாஸூத திலேசொல்லியிருக்கையாலே அதைக்கொண்டு 'விணிகாடிஜா ஜாடி' என்ற நளிசெய்தாரென்று ஞானப்பிரான பணிக்குமபடி.

ஹிரோம் ஹியஸாதிஸதாஹிரோம் வாஃ வாந டுடாது என்றபடி. டுஸாநாம் ஸதாநாம் ஸரோஹாரோடிஸ ஸதீ—ஸஹஸுமென்றபடி. சுராணாம் ஸஹஸுமென்றது ஆயிரம் அரங்கள் என்றபடி. (சஉ)

ஐராகஸூரோமாமிவியவரிஸரா. நெரிவெலாம் ட யாமெ, வடுவெடூணாகூஹியெ ஹவநியஹவிஹெடூஜி நா வடுரூஷெண. பூஸூஹிஜூஜூரெத் ரயவஹெ யாவெயரோமெஃ ஸூலிஹெஹ, ஹூம் வொ வூரோணாம் ஸூயிரவிததிவிடூஸூணாநா வியதாடி. [சந]

ஐராகஸூரோமாமிவியவரிஸரா } ஐராகுகளாகிற அலைவரிசைகளா
வரிஸரா } லே நெருங்கின ஸரீவபூஷெ

நெரிவெலாம் } ஸத்தையுடையதான
டயாமெ } நெரியாகிற கரையை
ஹவநிய ஹவிஹெடூஜிநா } உடைத்தாயிராநின்றதும்
வடுவெடூண வடுரூஷெ } உலகமாகிற ஹவிஸ்ஸை [2. ஜஉ
ண சூஹியெ } மாகிற ஹவிஸ்ஸை] ஹஜியா
நின்ற வாஸாணாண ஸூடி
ஸூதவாஸூஷன் வீற்றிருக்
கின்ற ஸூடிஷெஸத்தையுடைய
தும்

புலுவிஜபுஜாஜுரதெ

சிறந்த ருதங்கள் விளங்கப் பெற்ற
ததுமான

ரயவஹுயள

திருவாழியாகிற ஸுஹுபுதத்தில்

வனயகோடுமெஃ ஸுஹுடுமெஃ

வளர்கின்ற தீப்பொறிகளாலே

விஹுஹுணாஃ ஸுஹுஃ விஹு
ணாநா

பவழங்களின் ஸொஹையைப் பா
ப்புகின்ற

சுரவிததி:

சுரஸுஹுஹுமானது

வஃ ஹுஹுஹு விததி

உங்களுக்கு கௌமததை அளித்
திடுக.

♦ ♦ ♦ ஸுஹுபுநாத்வானே ஒரு ஸுஹுபுநாத ருவிதித்
து, சுரங்களில் நின்றும் கிளர்கின்ற ஸுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
களாகப் பேசுகிறார். கடலானது கடுமையாகிவிட்டபடியினால்
மான வெவையை உடையதாயிருக்கும். (அலைமோதுகின்ற கரை
யையுடையதென்கை.) திருவாழியாழ்வான் ஜாதையாகிற அலை
கள் மோதப்பெற்ற மேரியாகிற கரையை உடையன். [வடு
வெடுவெண்தொழி.] ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
கும் பெயர்; ஜுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
வடுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
யது கடல்; “சுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
விடுயடி” [மீதா 15-14.] என்ற கணக்கிலே ஹுஹுஹுஹுஹு
ஸுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
ஜியாயிருப்பது. இனி ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
களைபெல்லாம் ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
மான ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
ஸுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
ஸுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
ய” [ஸுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
இங்கு. “ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
நோக்கத்தக்கது. எம்பெருமானைப் பற்றினதன்றோ அந்த ஸுஹு
ஹு

கீயம் பூயயதி தேஹிதம் வெகுகண்ணம் வெகெடவாரோ: ஸதீயபு
வெயுஷுமும்புராதவபாஸுமேவபுராவீததவிமாதிகாடி”
[பெரூ 76]. என்னுந்நிதே.

[பூவூதிஜபீராஜிரதே] “பூவூதி: பூவூரம் பூர
ஜிபேசும்வஹும் வஹும்” உத்யோ: கடலில் பல பல ருத்
ங்கள் கிடக்குமிதே. வசூராயுததிலும் ருத்ங்களமைந்திருக்
கக் குறையிலே. ஆக இவ்வகைகளாலே ஜயபியென்னலாம்படி
பான ரயவடிமுண்டு—வசூராயுதம், அதுதன்னிலே; [வன
யபோடுமே: ஸூலிடுஜெ: விசூரோணாம் ப்ரியம் விஸூணாநா
சுரவிதகி:] சுரங்களில் தோன்றும் தீப்பொறிகள் பவழங்களுள்
னலாம்படியிருக்கும். பவழங்களும் கடலிலே உண்டாமவையி
தே. ஸூலிஜயுகதமான சுரஸூலிமமானது பவழமாலையி
தே ஒத்திருக்கின்றதென்றவாறு. சுயவா,

“வனயபோடுமே: ஸூலிடுஜெ: பூவூதிஜபீராஜிரதே”
என்று சுதயித்து ஸூலிஜங்களாகிற ருத்ங்களையுடையது என்
து பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும். விசூரோணாம் ப்ரியம்
விஸூணாநா சுரவிதகி:— ஸூராவிகுசொரமையாலே சுரங்
கள் பவழமாலையை ஒத்திருக்குமாய்த்து. (௬௩)

நாலீரடுவூரஹுபூதிமபுராயிராலாரயாராவலெ
காநு, வனகாநுலூரவபூபூசுரஸூலிவரயாபயா பூரவூ நா
ஹூரோகூரநீவாஹூரானி ஸூரடிமஸூலிவாடிஸூலிதபூரவூ
வாலாமி, சுலூரவாதேந ஹவூம் பூடிதம் ஹவதாம் ஹிவூமெ
தெரரானி ||

||௬௪||

நாலீரடுவூரஹு பூதிவ } ஸெநாமேவத்தில் படுவடிமா
புராயிரகூலாரயாராவ } கச் சிதறிப்போன ஸகூக்க
ஸெகாநு பூரவூ } ளின் ரகூபூவாஹமாகிற தண்
னீர்ப் பாய்ச்சலைப் பெற்று

வனகாணலெரவடிபுகரவ
ஹவரவாயபா நாலுரே
கதாமி சுராரணிவ வழி
தாமி

நன்றாக மலர்ந்த தாமரை மலர்த்
திரளின் சொமை போன்ற
சொமையையுடைய நாலியி
னில வெளிவிடப்பட்ட சுரு
ரங்கள் போன்றுள்ளனவும்

ஸுரபுரநாடகவழிவழிநீர்
பூவீவாமி

ள்ளங்குகின்ற சுழினைகளை
லே காட்டப்பட்ட பூயே வலு
வங்கையுடையவமான

விவடுவெதே சுராரணி

திருவாழியினது சுரங்கள்

ஹவதாழி

உருகருக்கு

ஹவது

கேசீத்தை

சுராவாசெதந பூபுதது

இடையூறின்நீர் தரக்கடவன.

*** நாலியை ஒரு வடிவமாகக் கொண்டு அந்த வடித்
தில் நின்று வெளிக்கொண்டிருக்கிற சுரங்கள் போன்றனவாம் சுர
ங்கள் என்கிறதில். நாலுரே கதாமி [வழிவழி] சுரார
ணிவழிதாமி சுராரணி ஹவதாழி ஹவது பூபுதது|| நாலி எப்
படிப்பட்டதென்றால், [வனகாணலெரவடிபுகரவஹ வர வர
யயா] நன்றாக மலர்ந்த தாமரைப் பூக்கள் பலவற்றின் சொமை
போன்ற சொமையையுடையது. நாலியே தாமரைப் பூ என்
றபடி. இதை வீஜயநாததிலே வைத்து சுரங்களை சுராரவா
நாததிலே பேசுகிறார். தண்ணீர் பாயாமல் வீஜயத்தில் நின்று
முனைகள் கிளம்பாதே; இங்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சலுண்டோவென்
னில், அதற்குமொரு குறையிலே. [நாலுரவெரவடிபுகரி
ஹவதுயிராவாரயாரா வடுவகாநு பூவது] போர்களைத்
தில் திருவாழியாலே சிதறவடிபட்டு மாண்டொழிந்த சுராரவா
கூலர்களுடைய ரகசியங்களைத் தண்ணீர் பாய்ச்சலாகப்பெற்று
சுராரங்களை உண்டுபண்ணினவாம். சுராரமுண்டாம்போது
தன் முனையில் பல்லவங்களைக் கொண்டே உண்டாகுமே; இங்கும்
அப்படியுண்டோவென்ன [ஸுரபுரநாடகவழிவழிநீர் பூவீ
வாமி என்கிறார்.]

ஓரொலாணீவ ஓமணமஹந வொவவெஸ்யவ
வஹெஃ, ஓரொவூஜிஹாஸுள பூவயலி கலீலி பூாதரசு
பூஹவ । ஹெசு யா ஓநவாநாஃ ஹபகாடிவடாஸஹெ
ஜாவடீதி, பூஜிஹா வஃ பூஹெயாசு வஹிரவரிஷசு
வஹநாஹாயுயஸ்ய ॥ சநி ॥

ஓமணமஹந ஓரொலா } வூகத்கூட்டங்களடர்ந்த காட்டி
ணீவ } லே காட்டுத்தியின் ஓரொலா
கிஹம் போலவும்

ஹாஸுள பெருங்கடலில்
வொவவெஸ்ய வஹெஃ ஓரொலா } வொவவாழியின் ஓரொலிசயம்
வூஜிஹிவ } போலவும்
பூவயலி கலீலி நள்ளிருளில்
பூாதரசு பூஹவ உஹஸுரபுனுடைய கானி
போலவும்

வஹநாஹாயுயஸ்ய யா கரா } திருவாழியின் யாதொரு சுரலா
வரிஷசு } கிஹமானது

ஹபகாடிவடா ஸஹெ } குதிரைக் கூட்டங்களும் யானைக்
ஓநவாநாஃ ஹெசு ஜாவ } கூட்டங்களும் அடர்ந்த சுலு
டீதி } ரஹெநுத்தில் புக்கு வூவ
ரிக்கின்றதோ,

லா அப்படிப்பட்ட சுரவஹிபானது

வஃ உங்களுக்கு

பூஜிஹ வஹ பூஹெயாசு உஹமவஹிபைத்தரக்கடவது.

*** மரங்களடர்ந்த காட்டிலே தீப்பற்றியெரிந்து அக்கா
ட்டை அழிப்பதுபோலவும், கடலிலே வொவவாழி ஐவித்து அதன்
பயிவஹுரங்களை உட்கொள்ளுமாபோலவும், பேரிருளிலே
ஸஹெயுன் உஹமாகி அவ்விருளைக் கொள்ளுகொள்வது போல
வும் ஸ்ரீஸுஹபுநாழ்வானுடைய சுரஸமுஹமானது மஜதார
மாஹிஸஹகாமான சுலுரணைத்திலே வூவவரித்து அவ்வ
ஸுரர்களைக் கவணிகரிக்கின்றது. [லா வஃ பூஜிஹ வஹ

பூரெயாசு] அப்படிப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த சுரவரிஷத்தா
னது உங்களுக்கு உதஹ்வீரநாயிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கட
வது.

ஜாவடிகி— வடதெ என்பதன் யஹ்வை பூயொமம்.
ஸஜ்யெஷுதெ உத்யயு: (சரு)

காவாடுஷெது பூதாவாதவஸுஃவவிதாசு தூய
காணஃத்ரிதொகீழ், தொடுஷெஹ்வீராகவாடுஷெ: பூகடியடி
விதஸீநவடாஹ்வாநி: மதூகாரம் ஸவாகா உவ கநகக்ய
தாஸுளரிஷொடிஷுணமழ், மஹியாலுஃஹ்விஷயனெஜா ரய
வரணரீரஸுஹ்தயு: கீதயுயெ வ: ||

டுஷெதுபூதாவாதவஸு } சுஸுரர்களின் பூதாவாழியா
ஃவவிதாசுதாவாசு த்ரி } லே சுவிவ்யூதமான வெய்யிலில்
தொகீஃ தூயகாணழ் } நின்றும் மூவுலகைக் காப்பதும்

தொடுஷெ: ஜீராகவாடுஷெ: } சுற்றஞ் சுழல்கின்ற ஜீராலு
சுவித: வீநவடாஹ்வா } ஃஹிஹங்களாலே சுற்றிலும்சின
நி பூகடியசு } தேசத்துப்பட்டு ஜாவர்களை

ஸுளரிஷொடிஷுணமழ் } பூகாஸிப்பியா நின்றதும்
எம்பெருமானுடைய திருக்கை
யாகிற உணததிலே (காம்பில்)
மாட்டப்பெற்றதும்

(சுதவனவ) மதூகாராழ் } குடைபோன்றதுமான
ரய வரணழ் } வசூத்தை
மஹிஷயனஜு: } சுயம்கரியாநின்ற

கநகக்யதா: ஸவாகா: உவ } பொற்கம்பிகள் போன்றுள்ள
வ்யுதா: }

சுரஸுஹ்தயு: } சுரங்களின் தோற்றங்கள்
வ: கீதயுயெ மஹியாலு: } உங்கள் கீர்த்தியின் பொருட்டு
ஆகுசு.

சுரவாழியை ஒரு குடையாகவும் சுரங்களைக் குடைக்கம்பிகளாகவும் உரித்தரித்துப் பேசுகிறார். மஞ்சாகாரம் ரயுயரணம் மூலியுய்யு: சுரஸூகிதய: வ: சீதயுய மூலியாலு: குடையானது தாவததின்னும் தப்புவிததுக் காப் பாற்றுகிறபடியாலே சூதவசூமென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. ஸ்ரீவசூம்செய்வதென்னென்னில்; [மெடித்யூபூதாவாதவஸூ வலிதாசு தாவாசு சூமொகிம் சூயசோணஸ்] “வாலுமெடிவ தரூயாய நாதிஸீதா நவசீதா” என்கிறபடியே ஸுவ ரியமான ஜீ தன்னொப்பாரில்லப்பன் தனதாள் நிழலில் ஒதுங்கி வாழ்கில்லாமல் சுலுரராக்ஷஸர்களின் பூதாவமாகிற சூத வத்தாலே ஸுவயிதமான தாவத்திலே அகப்பட்டு வருந்து கிற உலகங்களை வாழ்விக்கும். மெடித்யூயுலகமென்றபடி. [மொ மெரித்யூபி.] வீமமெஸுத்துப் பட்டுகளாலே குடைக்கு ஜாலர் கள் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்; ஸ்ரீவசூத்திலே ஜாமாகவாவங் கள் சுற்றிலும் தளதளவென்று ஜிப்பதானது அங்கனையிராநின் றதாய்த்து. “வீமவசூ” என்ற ஸாரத்தில்திவ்வீமவசூ என்று சிலர் திருத்துவார்கள்; சைனாதேசமென்று இப்போது சொல்லப்படுகிற வீமமெஸுத்தை பூவீமரான இந்த மூககதா பூவூலித் திருக்கமாட்டாரென்றும் சொல்லுகின்றனர். இவரிலும் பூவீ மனான காலிசாலன் ஸாகுணவத்திலே “வீமாமுசூகிவ கெ தொம்பூகிவாதம்போமஸூ” என்றதை அவர்கள் அறிந்திலர் போலும். “மெடிமவசூவூமி” என்ற வாழ்முண்டு.

[ஸுளரிமொடிசூயூ] குடையாகில் ஒருகாம்பிலே மாட் டப்படுமே; ஸ்ரீவசூமும் மூவதரமாகிற காம்பிலே மாட்டப்பட் டிருக்குமாய்தது. “வாநென்னுங் கேடிலா வான்குடைக்குத் தானோர் மணிக்காம்புபோல் நிமிர்ந்து” என்று ஆகாசமாகிற குடை க்கு எம்பெருமான் தானே காம்பு என்றார் நம்மாழ்வார்; இவர் அவ் வெம்பெருமானுடைய திருக்கையைக் காம்பாக ரூபிவிக்கிறார். ஆக இவ்வகைகளாலே மஞ்சுமென்னலாம்படியான ஸ்ரீவசூத்திலே பளபளவென்று விளங்குகின்ற சுரங்கள் தங்கக்கம்பிகள் போல்வ னவாம். அவை உங்களுக்குக் கீகியைவிளைக்கக்கடவன. (சுசு)

நாலீஸாஅநிவாதா நஹநஸஹிதா வெவரிமகூ^{க்} வஸாநா^{க்}, ஸம்யதாரீஹுதாநா^{க்} ஸஹிதாவித்யதீ காஹநா^{க்} அநவ^{க்}ஸி^{க்} ! ராஜா வ ப்ராஜா^{க்}ஹிதா^{க்} ஜவிஜய^{க்}ஹிதா^{க்} தா^{க்}நா^{க்} ஹஜாநா^{க்} து^{க்}அ^{க்} வ^{க்}ஸா^{க்}ர^{க்}ஹிதா^{க்} து^{க்}அ^{க்}ய^{க்}த^{க்} ஹ^{க்}தா^{க்} த^{க்}அ^{க்}வ^{க்}ஸ^{க்}த^{க்}அ^{க்}க^{க்} ॥ ॥௪௪॥

ஸம்யதாரீஹுதாநா ^{க்}	}	போர்க்களமாகிற களிற்றுபடுகுழி
வெவரிமகூ ^{க்} வஸாநா ^{க்}		யில் வீழ்த்திக் கொள்ளப்பட்ட
நஹந ஸஹிதா ^{க்}		ஸத்ருஜநஸம்வத்தாகிற யா
		ணைப்பேடைகளைக் கட்டுவதற்கு
		உரியதும்
நாலீஸாஅநிவாதா ^{க்}		நாலியாகிற ஸாஸையில் நாட்ட
		ப்பட்டதுமான
காஹநஸாஅநவ ^{க்} ஸி ^{க்}		ஸுண்டியமான கட்டுத்தறிகளி
		ன் வரிசையை
ஸஹிதாவித்யதீ		சுநாகுரியாநின்றதாயும்
ப்ராஜா ^{க்} ஹிதா ^{க்} ஜவிஜய	}	சுஸாரவமுக்களை வெல்லும்
ஹிதா ^{க்} தா ^{க்} நா ^{க்} ஹஜா		ஹிதா ^{க்} கவஸையத்தில் உயரத்
நா ^{க்} ராஜா ^{க்} து ^{க்} அ ^{க்} வ		துக்கப்பட்ட ஹஜஸஹிதா ^{க்}
		தோடு து ^{க்} அ ^{க்} ய ^{க்} மாயும்இராநின்ற
வ ^{க்} ஸா ^{க்} ர ^{க்} ஹிதா ^{க்}		சக்கரத்தாழ்வானுடைய சுரவ ^{க்} ஸி ^{க்}
ஹதா ^{க்}		உங்களுடைய [யானது
ஸத்ரு ^{க்} அ ^{க்} க ^{க்}		ஸத்ருவமுத்தை
த ^{க்} அ ^{க்} வ ^{க்} ஸ ^{க்} து ^{க்} அ ^{க்} ய ^{க்} த ^{க்}		பஞ்சைப் பறக்கடிக்குமாபோலே
		பறக்கடிக்கக்கடவது.

✽ ✽ ✽ ஸுண்டியமான மஜவஸநஸ^{க்}லிங்கங்கள் போலே இரா^{க்}நின்றன சுரவகள் என்கிறார் வ^{க்}அ^{க்}வ^{க்}ஸ^{க்}ய^{க்}த^{க்}தில். மஜம் ஏது? என்கிருந்து வந்தது? என்னில்; சூரேண அருளிச் செய்கிறார் [நாலீஸாஅநிவாதா^{க்}ஹிதா^{க்}ஹிதா^{க்}] வெவரிமகூ^{க்}வஸாநா^{க்} + வஸா^{க்} என்று யாணைப்பேடையைச் சொல்லுகிறது. ஸத்ருக்களான சுஸாரா^{க்}க^{க்}ஸ^{க்}லர்களுடைய ஸம்வத்துக்களை மஜவீயாக ரா^{க்}

வித்தாராய்த்து வீதிஜீவாரஸூகசு. அந்த யானைப்பைடைகள்
எங்கிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவைபென்னில்; [ஸம்யகாஸீஹு
தாநாழ] ஸம்யக—யுகம்; அதுவாகிறதே வாரீ; “வாரீதா
மஜேஸஸநீ” உத்யோகம். யானையைக்கட்டிவைக்கிற இடமென்று
பொருளில்ல; யானைபிடிக்கிற இடமென்று பொருள். அங்கிருந்து
கொண்ட வரப்பட்டவையாம். அவற்றைக் கட்டுவதற்கான சூதா
நவியாம் சுரங்கள்; கட்டுததறிகள் பெரியதொரு சாஸையிலே
நாட்டப்பட்டிருக்குமே; இவையும் [நாஸீஸாஸாநிவாதாழ]
வசுநாஸியாகிற சாஸையிலே நாட்டப்பட்டிராநின்றதிதே. இப்
படிப்பட்ட காஸநாஸாநவியை [ஸகீநாவிதயதீ வசுநா
ஸாஸா] சுநாஸரியாநின்றதாய்த்து சுரவதி. ஆக இத்தால்
சொல்லிற்றாயிற்றதென்னென்னில்; போர்க்களத்திலே சுஸாஸ
நாஸஸர்களை ஸவய்யா டிரிபூர்க்களாக்கினதென்றபடி. அவர்
களுடைய ஸம்வத்துக்களை இவை சுவஹரித்தனவென்றதன்
கருத்து இதுவேயிதே.

[ராஜ்யாவெதூழி] பூஜை: [பூவைய] பொருத்தி
பூஜைவிஜயம், தங்கி உத்திதாநாம் [ஊபுடுவம்
பூலாநிதாநாம்] மூஜாநாம் ராஜ்ய [வசிகுமெந]
உதாநாம். விஜயகாலத்தில் வனொஷாதிபயத்தாலே கை
களைத்தாக்கி ஆரவாரிப்பதண்டிறே; “மூஜைபூஜை நயது
கெ” என்னுமாபோலே.

ஆகனிப்படி சூரநவலியைப் போன்றதாயும் ஊஜவலி
யைப்போன்றதாயுமிருக்கிற வசுராசிரையானது உங்களுடைய
ஸத்ருமணத்தைத் தூசுபோலே சுநாயாஸமாகத் துலைக்கக்கட
வதென்றாயிற்று. ... .. (௪௭)

[illegible]

சூநெநெ: உக்ரவாஸாஸ வித தா:	}	நெநியாகிறதொகாதொகவவ தத்தளவும் ஸ்ராவங்களாயும்
விணிகாஹணஜீவெ: திஷ ஹவஸிதா:		நாலியாகிற ஸுநியபுனுடைய கிரணங்கள் போன்றவையாயும்
மஹநரணதஜீமாவந:	}	புகுதற்கரிய போர்க்களமாகிற நள்ளிருளில் புகுரும் ஹுஷு- நஸு-ஹுஷுனுடைய அருகில் விளங்கும் தீவட்டிகள் போன்ற னவாயும்
வாஸு-ஹுஷு சூராக ஜீ வா: ஜீவாஹவஸிதா:		
ரயஹரணஜீவெ ஸாணெ ரெஷாணிதாநா:		உக்ரமாகிற உரைகல்லில் உரைக் கப்பட்ட
ஸதுஸாஸணியபுஹெஜா ஸதுஸாஸணியபுஹெஜா	}	ஸதுஸாஸணியபுஹெஜா ங்களினுடைய
புதுபுதும: ரெவா: ஹ வ ஸிதா:		அப்போது உரைந்த ரெவைகள் போன்றனவாயுமிருக்கிற கரவடிகள்
கரஸுணய:		உலகை வாழ்விக்க.

*** ஒவ்வொரு வாடித்திலும் ஒவ்வொன்றோடே உவமி
க்கிறார் கரஸுணிகளை. [சூநெநெரிதாஜி]. உக்ரவாஹமாவது
தொகாதொகவவதம்; அங்கே ஸுநியபுகிரணபுருவஸமில்
லாதஹாமமுண்டென்றுஹுஸாணங்குறும்; இவர்தாமும்கீழேஒன்
பதாம் ஸுநாகத்திலே “ஹநகரகிரணாஹுஷுஷீ:.....உக்ரவா
ஹாஹஹ” என்றாரிறே. தொகஸு சுதொகஸு சுதுஸு ஹகிதொ
கா தொக: = தொகமாவது பூகாஸம்; சுதொகமாவதுஇருள். சு
ஹபுஹிரவஹெஹ இரண்டுமுள்ளமைபற்றி தொகா தொக
மெனப் பேர்பெற்றது. உக்ரம் (ஹுஷுணு) வஹெ (ஹெஷு
தெ) ஹகிஉக்ரவாஹ; ஹுஷியைச்சுற்றியிருக்கிற மலையாகையாலே
உக்ரவாஹமென்று பேர்பெற்றது. அதுபோலே இங்கும் நெநியா
னது உக்ரத்தைச்சுற்றியிருக்கையாலேஉக்ரவாஹமாகரவிக்கப்
பட்டது. அந்த உக்ரவாஹவவதத்தளவுங்குடப்பாம்பின ஸு

யபுரஸிகளோடும்வரங்கள்! என்னலம்படியிராநின்றதாம். வசுநாநிபாகிற ஸுருயபுனுடைய கிரணங்கள் நெடியாகிற வசுவாஸவவபுதத்தளவும் பாம்பிக்கிடக்கின்றனவிறே. “சூநெடுசே” என்றவிடத்து சூடி சுவிவியியைச்சொல்லுகிறது. “சூடியபுர ஞாவிவியொ” உதி ஹி வாணிநி: சயபுரையை வலிக்கிற தாகக் கொள்ளவுமாம், அப்போது சுவருவபுணபுநமில்லையாம்.

[ஜீவா உத்யாதி.] ஁புரெஸமான போர்க்களமாகிற பேரிருளிலே புகாநின்ற ஸுடசபுந ஸுருஷனுக்குப் பிடிக்கும் கரஜீவிகைகளோ இவை. [ஸாடுண உத்யாதி.] ஸீ வசுமாகிற சாணைக்கல்லிலே சஸுருராகுதவர்களின் பூதாவமாகிற பொற்கட்டியை உரைத்துப் பார்க்குமபோது அந்த உரைக்கல்லில் ஒட்டிக்கொண்ட ஸுணபுரெவைகள் தானே இவை. இப்படியெல்லாம் உடுபூக்கிக் உரிய சுரபுரணிகள் உலகத்தை மகிழ்விக்கவேணுமென்றாயிற்று. ரெவாயிதாநாநிதி வாண்டாஸு ! ... .. (சஅ)

ஜீரெபு ரவிபு: பூரொடுஹெபுதவதி வியபுதெ வாஹுநாடுந விடுஷா: உடிபூபூதநாஹம் பூயயதி ஸுருஷுண்கணிகுகாவணிகுகாயாடு ! வுபுயாஹம் லெடிளவி கதயதி கடுதெ வசுநாடுதாவடுகெடு, மகூ: ஸுராராபிராணி பூதிவிடியதம் வ: கெஸுரஸு: கராணி ! || சக ||

ஜீரெபு: சுவிபு: பூரொ } பூகாஸிக்கிற ஜாஹாணெவங்க
டுஹெ: ஁வவதி } ளாகிற இதழ்களையுடையதும்
விடுஷா: வாஹுநாடுந } எம்பெருமானுடைய திருக்கை
வியபுதெ } யாகிற நாடத்தினால் யரிக்கப்
பட்டதும்

உடிபு: பூபூதநாஹம் } ஸடுஷாஜாதஸுருயபுன் போல்
ஸுருஷுண்கணிகுகாவணிகுகாயாடு } விளங்குகின்ற ஸுடசபுந
காயாடு பூயயதி } ஸுருஷுணை கணிகுகாஸா
நத்திலே விளங்கப்பெற்று
டையதும்

வெடி டெளவிம் வுபுலாவு } வெடிபிரஸ்ஸை ஹிஷிதாசக்
 கையகி } செய்யா நின்றதுமாய்
 வசுநாஜி உவமகெஷு கசி } சக்கரமென்னும் பெயர் பூண்ட
 டெ } தொரு தாமரைப்பூவில்
 கெலுர ஸ்ரீகராணி சுராணி } தாதுகளின் ஸொஹையைப் பண்
 ணிநின்ற சுரங்கள்
 வ: } உங்களுக்கு
 ஸாராஹ் மகூஹ் பூதிவிடியதம் } சிறந்த ஸ்வத்தை உண்டாக்
 கக் கடவன.

♦ ♦ ♦ [வசு நாஜிபுலகெஷுகசிஹெகெலுர ஸ்ரீகராணி
 சுராணி வ: ஸாராஹ் மகூஹ் பூதிவிடியதம்.] திருவாழியைத்
 தாமரை மலராகவும், சுரங்களை ஆம்மலரில் நின்றும் கிளர்ந்த
 கெலுரங்களாகவும் ரூபிவித்துப் பேசுகிறார். வசுத்தை கசிம
 மென்கைக்கு உரிய பொருத்தங்களை முதலிக்கிறார் வுபுலா
 யுத்தாலே. [ஹிஷிதாவிடி: பூரொஹெடிஉவகி] யா
 நெநயநவாமி துாஹிஷுமங்களில்போல துதீயைக்கு சுஹெடிம்
 சுயடிம். வதகு-வாகாரமாகஜியாநின்றஜாமாகவாங்களாகிற
 ஹெங்கையுடையதாம் வசுபூகசிமம். [விஷொவபூஹு
 நாஹெநவியுதெ] கசிமமாகில் நாஹத்தாலே யரிக்கப்படா
 நிற்குமே; திருவாழியும் எம்பெருமானுடைய வொஹுவாக்
 நாஹத்தாலே யரிக்கப்படாநிற்கும். [கணிபூகாவணிபூகாயா
 உஹிபூஹாதநாஹம் வாராஹம் பூயயகி] கசிம
 ஹிபூத்திலே கணிபூகையென்று ஒன்றுண்டிறே ஹெஹெ
 வென்று பூகாஸித்துக்கொண்டிருப்பது; “கணிபூகாது
 ஸொராஜஸு வீஜகொஸு பூகிதிதா” உகி கொஸு:—
 கணிபூகையின் வணிபூகையாவது உவணபுணவ வணிபூகா+சு
 கார:— உருவம்; கணிபூகாஸுநத்திலே என்றவாறு. வசுபூ
 ஹுகசிமத்தில் கணிபூகாரூபமாக ஆகிறது எதுவென்னில்;
 [உஹிபூஹி.] உஹிபூ ய: பூஹிபூதநம்— ஸூபியடி, தஹு
 குஹெவ குஹா யஸு, தம் வாராஹம் (ஸுஹுபுநவாரா
 ஹம்) பூயயகி—பூகாஸயகி” (ஸவூவிஹிதி.) உஹுகாஹ

த்து ஸூரியன் போலே ஜாஸ்திராநன ஸூரியன் வு
ரூஷின் கணிபுகையாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறதாய்த்து
வசூரவூகிலும்.

[வெடிளலிம் வூபுயம் கவயதி] வூபுயா என்று ஹூ
ஷணலாரோடுக்குக்கும் பெயர்; வூபுயாமென்றது ஹூஷித
மென்றபடி. கலிமமானது ஸிரஸ்ஸை ஹூஷிதமாக்கும். திரு
வாழிதானும் வெடிஸிரஸ்ஸை ஹூஷிதமாக்காநின்றது. ஹூ
வநிஷசு, ஸதவயம் முதலான பல வெடிஹூமங்களிலே
திருவாழியின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசுகையாலே மறைமுடி
கள் திருவாழியாலே கலக்காமானபடி. “சூயுநெரெக
கெனெஃ ஸூதலிஹி ஹூமோ காயலியஸூ ஹூமெஃ” என்
றூரேகிழும். ஆஃ இவ்வகைகளாலே கலிமஸூயூவான திரு
வாழியிலே கெலுரஸூநீயங்களான சுரங்கள் உங்கட்கு
வகூசுரங்கள் கருவன. ... .. (சு)

யாதூ ஸூரெநூரெஃ கலூஷிதவவூஷூ நிஸூ
ரூஃ பூவாதாநு, சுலிபூஷூ ஹூமூதூ ரயவரணமி
ரெநெபூநிநாலீதபஸூ. ஹூகூவபூணாஸூவூவிதூ தரதூ
விஹூதாலிஸூகிம் விதகூடீ, கெடீரஹூவூகூகூரி
வபூவாஸூயூயூஃ வஃ || ௫௦ ||

நெரிநாலீதபஸூ	நெரியும் நாலியுமாகிற தாழ்வ ரையையுடைத்தான
ரயவரணமிரெஃ	வசூமாகிற வவூதத்தினது
கலிநெஃ யாதூஸூரெஃ	அளவற்ற ஹூமிகூலியாதூப் பெருக்குகளாலே
கலூஷிதவவூஷூ நிஸூ	கலக்கமுற்ற மலையருவி வீழ்ச்சி
ரூஃ பூவாதாநு	களை
சுலிபூஷூ ஹூமூதூ	ஒளிமிக்கதான ஹூஸூரூவத்
ஹூகூவபூணாஸூவூவிதூ	தாலே காட்டுகின்ற சுரஸூகூ
	ஹூமானது

வ:

உங்களுக்கு

வித கொடி கொடிர உத்ர
வீரீகடக காரிவடா வாரீர
ஸுமிணீவிஹுதாவிஸு
கிம் விதரதா

யநராஸிகளென்ன, கிரீட
மென்ன குடைகளென்ன வரி
ஹாஸதமென்ன ஹஜஹுஷ
ணங்களுென்ன யானைக்கட்டங்க
ளென்ன வாரீரங்களென்ன
வஹு மரீகைளென்ன இவை
விஞ்சியிருக்கப்பெற்ற செல்வப்
பெருக்கைத் தரக்கடவது.

*** ஸ்ரீஸுஹுபுதஸுதனை ஒரு வவபுதமாகவும் மெநிநா
விகளைத் தாழ்வரையாகவும் கரவபுதிகளை மெறிகாழியாதாக்க
ளாலே கலங்கிச் சிவந்த மலையருவிக் கலுழிகளாகவும் வணிபுக்கி
றார். இப்படிப்பட்ட கரவபுதியானது உங்களுக்குச் செல்வச்
சிறப்பைத் தந்திடவேணும். அந்த செல்வச் சிறப்பை
விஸுவதிக்கிறார் விதகொடித் தாராநா: ஸுபீஷமான யந
ராஸிகளும், கிரீடம் தோள் வளைகள் முதலான சூஹரண
ங்களணிந்து ஷிவூரணைகள் பூண்டு ஒற்றைக்குடையின் நிழலிலே
இருபக்கமும் சாமரை வீசச்சிறியசின்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்
கும் பாக்கியமும், பல்லாயிரம் ஆணைகள் கட்டி வாழும் விஹவமும்
பெருகுதைக்குறுப்பான டெவஹவவிஸாரம் விளையக் கடவதென்
றாராயிற்று. “ஹதுவாயாஸுஹஸிரஸுராரெவரவா
ஸுபு: ஸாவாஸஸவஸவணபுதிதா: ஸுமிணஸுஹாணி”
என்று ஸ்ரீஸுஹுபுதியிலே ஸ்ரீஹஸிகனருளிச் செய்த ஸ்ரோகரததி
து ஸுபுதெ.

உதி ஸ்ரீகாஷிபுதிவாழிமயஜர
கணஜரா வாயபுவிநவிதாயா ஸ்ரீஸுஹுபுத
ஸதகவ்யாவ்யாயாரெவணபுதம் துபீயம்
ஸுரோவபு.

ஸ்ரீ: ।

சுய நாவிலவணடும் உதமுடிபு ।

வெனகெந ஷாடிஸாநாஸரிஸிரபிஹலாஃ ஷாடியநீ வி
வதிழ, ஷத: ஸுயெடாகுக்கூராவிகு ஹவ ஃவெ வடிராம
டிவெண । ஷெயாஷெடிதெயடிவடிக்கூகிரணரணயீணிகா
ஷெஜநாஹி: , நாஹிநடாஹி தஃவடிராஸுரவதிவிஹவஸ
ஸிடி ஸளடிஸடிநீ வ: ।

॥ ௫௧ ॥

ஷாடிஸாநாஃ சுஸரிஸிரபிஹ	} ஷாடிஸாஹிதூர்கள் ஒன்று சேர்ந்து (நாஹியாகப்) வரிணரித்தப டியை
லாஃ வெனகெநவிவடி கி.	
டிஸடியநீ	காட்டாநின்றதாயும்
ஸுயெடாகுக்கூர: ஃவெ	ஸமடிதொகஸா ஃராஜிகுக்கூயி ன் ஃவத்தில்
வடிராமடிவெண	வடிராமபிணியின் ஷுவததாலே
டித:	இடப்பட்ட
கிதகஹவ ஸிதா	கிதகம் போன்றதாயும்
ஷெதெயடிவடிக்கூகிரண	} சுஸுரர்களுடைய கொழுப்பை அடக்கவல்ல யுடித்தாலே உக ப்பிக்கப்பட்ட ஸவெடிஸுரனை யுடையதாயுமிருக்கிற
ரணயீணிகாஷெஜநாஹி:	
ஸளடிஸடிநீ நாஹி:	திருவாழியினது நாஹியானது
ஸுரவதிவிஹவஸிடி	ஷெவெடி ஸுடையவிஹவத்துக்குத் தோள் தீண்டியான
உவடிரா: நாஹிவிழ	அரசாட்சியை
வ:	உங்களுக்கு
ஷெயாடி	அளிக்கக்கடவது.

♦ ♦ ♦ இதுமுதல் அறுபத்தேராம் ஸ்லாகையுமுள்ள
பதினொரு ஸ்லாகைகளாலே ஸாடிஸாநாவயவங்களில் ஒன்றான

ஸஹஸ்யாஜே ஸதாஜக்ஷிதிமுகி தரனெருதரஜெ
தாரனெஜே, ஸஹநாதஜநெடு கவிதமடேவவாயேய
பு வாஜெ | சுலஸாகம் புலஸுவாநா புகிமடஜெயள வாட
வம் வாவவஸ்ய, ஸெயொ வஸலியதா ஸ்ரிகடாரிதஹ
ரா ஸ்ரியராஸ்யஸ்யநாலி: || ௫௨ ||

ஸஹஸ்யாஜே
ஸதாஜக்ஷிதிமுகி

கத்திகளாலே கறுத்ததாயும்
ரயங்களாகிற வவடதங்களையு
டையதாயும்

தரனெஜே தாரனெஜே
உதரஜெ
ஸஹநாதஜநெடு

வஹெயங்களான குதிரைகளாகிற
அலைகளையுடையதாயும்
நடமாடுகின்ற யானைகளாகிறமுத
லைகளையுடையதாயும்

கவிதமடேவவாயே
யேயுபுவாஜெ

கொவித்துக்கொண்டிருக்கிற ர
ணவீரர்களுடைய முகவொளி
யாகிற அழகிய பவழங்களை
யுடையதாயுமிருக்கிற

புகிமடஜெயள

ஸத்ருனெஸந்யமாகிற ஸஜே
ஐத்தில்

வாவவஸ்ய
சுலஸாகம் வாடவம்
புலஸுவாநா
ஸ்ரிகடாரி தஹரா

வாவவாயியினுடைய
அதிகமான ஸாரியபூத்தை
பெருக்காநின்றதும்
சூழ்நிதர்களுடைய வாவவங்களை
ப்போக்காநின்றதுமான

ஸ்ரியராஸ்யஸ்ய நாலி:
வ: ஸெய: ஸலியதா

ஸுடரஸுடந நாலியானது
உங்களுக்கு ஸெயஸ்ஸை விளை
விக்கவேணும்.

*** ஸத்ருனெஸந்யத்தை ஒரு ஸஜேஐமாக ராஜிவி
த்து, வத்ருநாலிஅந்த ஸஜேஐத்தனுக்கு வாவவாயியிராநின்ற
தென்கிறார். ஸத்ருனெஸந்யத்தை ஸஜேஐமாகச் சொல்வ
தற்கு உசிய பொருத்தங்களைப் புவியடையடத்தில் ஐநது விஸெ
ஷணங்களால் விவரிக்கிறார். [ஸஹஸ்யாஜே] கடல் கறுத்திருக்

லாம்பராயம்

போர்க்களத்தை

சூலாடி

அடைந்து

ஜாலா உடுவாங்காலாநல
உலநலகோபுர லாதீ

ஜாலைகளையுடைய காலாநீ ல
ஹரிப்பது போன்ற சூலம்பர

தையுடையதாய்க்கொண்டும்

செத்தாரணம் உலகீவ
லாதீ

செத்தர்களாகிற காட்டை உலகி
யா நின்றகொண்டும்

யரிதீ

ஹரிதியை

யசொஹுகிசுபா விர
யயதி

கீதியாகிற ஹவத்தாலே வெரு
க்கடிக்கின்றதோ

லா

அப்படிப்பட்டதாய்

நகரவாடிபுகிறதமஜசூயிணி

முதலையின் வேலத்தாலே வருத்

தப்பட்ட மஜசூயிணைக் காத்த

தான

வசுநாமி

லாசுபுந நாமியானது

வ: சுலாசு

உங்களை ரகித்தருள்க.

உ உ உ செவாலாசுபு உஹியிலே புகுந்து சுலாசு
ராகுல செலநாமாகிற சுரணத்தை மிஸுஷமாகக் கொளு
த்திவிட்டு சூசூயுலபுயாராவமான யசஸ்ஸாகிற ஹவத்
தை ஹரிணமெங்கும் பரப்பி யவணிகரித்த வசு நாமியான
து முதலை வாயில் அகப்பட்டுத் துடித்த மஜசூயிணை ரகித்
தது போல் உங்களை ரகித்தக்க கடவது என்கிறார். செவாலாசு
புஉஹி எங்கனையிருந்ததென்னிவ்; [சூசூயுலாசுபு
ஹாலொட கொலாஹலாசூ] திருவாழியாழ்வானுடைய
துணை நமக்குள்ளதென்று கொண்டு களிப்புற்ற செவலீர்கள்
அக்களிப்புக்குப் போக்குவீடாகச் செய்யும் ஹாலாசுபு கொ
லாஹலத்தாலே நிறைந்து கிடந்தது. செவர்கள் தோளத்திக்
களிகும்படி செய்துகொண்டு போர்க்களத்திலே புகுந்து என்ற
வாறு. வசுநாமி போர்க்களத்திலே புகும்போது எங்கனே

யிருந்தென்னில்; [ஐயாவாடுவாகுமாவநது வமநஸரோபரீரா]
தீப்பற்றியெரிகற காவாழிநடிப்பது போலேயிருந்தது. (௫௩)

விந் னீ ஸாஸ்யுரிவிடவிடவிதவவாஷம் பூதநீகஸ்யு
ரெசெத், ஸாயஹக்ஷத்ராஸிபிஸிபிஸி கணஸஃ கீகெஸெஃ
கீயபூரோணெஃ। நாகளகஃ வக்ஷுமாக்ஷீநவரீஹலிதவாயயா
வத்ரவாஹா, ராமாஜீவிஸுணாநா ரமயதௌ கௌமலம் வி
ணிகாயாஜிநீ வஃ ॥

॥ ௫௪ ॥

விடவிதவவாஷம்	பிளக்கப்பட்ட	ஸரீரங்களைபு டைய
பூதநீகஸ்யு ரெசெத்	ஸத்ரு டெஸெநுத்தின் ரக்தங்களாலே	
ஸாஸ்யு கவிடஃ விந் னீ	ஸாஸ்யாகாவத்தின்புகரை அடை யாசின்றதாயும்	
பிஸிபிஸி	தீசைகள் தோறும்	
கணஸஃ கீயபூரோணெஃ	துண்டு துண்டாக இறைக்கப்பட்ட	
கீகெஸெஃ	எலும்புகளாலே	
ஸாயஹக்ஷத்ராஸிஃ	வ்யூபபடையாசின்ற நக்ஷத்ரா ஸிகளையுடைத்தாயும்	
நாகளகஃ வக்ஷுமாக்ஷீ நவ ரீஹலிதவாயயா	தெவதாவலீகளுடைய புதுசுபுது சான ரீடித்தாலே உண்டான ஹா வத்தின் ஒளியாலே	
வத்ரவாஹா விஸுணாநா	நிலாவைப் பரப்புகின்றதாயுமிரு க்கிற	
ராமாஜீவிணிகாயாஜிநீ	ஸுஷுபுநநாஸியாகிற ராஜி யானது	
வஃ கௌமலம் ரமயதௌ	உங்களுக்குக் கேஷித்தை உண் டாக்குக.	

✧ ✧ ✧ வக்ஷுநாஸியை ராஜியாக வணிடிக்கிறாதினில். ரா
ஜியானது ஸாயம்ஸாஸ்யாவாஸுபுதமாய்க்கொண்டு தாஹா

திருமான சேக்கர் ஒளியைப்பெற்றிருக்கும்; நாவி யோவென்னில்
கலுராராகுலர்களுடைய உடல்களைச் சிதைத்து அவற்றில்
கொடுத்த ருணங்களாலே ஸாஸ்திராகாலிகமான ஜெபாதிஸ்சைப்
பெற்றிருக்கும். ராசிரியானது நக்சத்ருராஸிவ்யாவாயிருக்
கும். நாவியும் ஸத்ருக்களுடைய எலும்புகளை முறித்துப்
பொடித்து எஞ்சுமிறைக்கையாலே நக்சத்ருவ்யாவும் போலிரா
கிற்குமாய்த்து. ராசிரியானது வஜ்ரகிரணங்கள் பாவப்பெற்றிருக்
கும்; நாவியும் ஸத்ருயுல்லலுணுவைக்களான டெவலவீகள்
லனொஷமுள்ளடங்காமே மேன்மேலும் வெளிவிடுகின்ற யா
தொரு ஹாஸமுண்டு, அதன் ஒளியாலே நிலவெரித்தாப் போலி
ருக்குர்; சிரிப்பை நிலாவுக்குப் போலியாகச் சொல்லுவார்களிறே
கவிகள். ஆக இவ்வகைகளாலே ராசிரியென்னலாம்படியிருக்
கிற ரயாஜ நாவி உங்களுக்குக் கெஷிபுடமாக வேணுமென்ற
தாயிற்று.

“ஸாயஹநக்சத்ருராஸி” என்றவிடத்தில் ஸாயசு என்ற
ரூபம் நிஷ்ஹமாகும் வழி வினாநீயம். “ஸாயீ—வ்யுஜன்”
என்ற யாதா சூதநெவடியாகக் காண்கையாலே ஸத்ருநாஸி
வம் விரிசுக்க வழியில்லையே. ஆனாலும் கவிகளின் ப்ரபொமம்
காண்கிறது. “சுலீ—வாமதெயூரியஸாயநாடி” சிலீசெவன்”
என்று அரசாணி பாலை வெஷ்டாயுரியும் ப்ரபொமித்தார். நா
களகலா—ஸுமிடிணா— டெவாநாடி, வக்சுதாக்கூ—
ஜியை || (ருச)

நிலீசி நிலபுதாயா ஹஜயாணியராவாடத: கெட
ஹாஸி, சூசாகூலிஷுஷுடெயூரஹிதவமசிஹாஜெயிரோலா
டியனூர்: | வக்சுஜிதாவமாயாஸுதாரமஹிசோலிகாடினூரா
யா: , மிஸ்துதாவதபுலாவம் ஸிரியதா ஹவந விரிகா
வ: ப்ரஸவியி || (ருரு)

கெடஹாரோ:	எம்பெருமானுடைய
ஹஜயாணியா சுவாடத:	ஹஜமாகித வவபுதத்தின் லீ
	ரோஹிதியில் நின்றும்
நிவீஃ நிஸுதாயா:	நிரமபுஷமாக விநிமபுஷிதமா
	யும்
சுஸாகுதிமகஷ பீஷ:	ஹிமஞ்ஜாவியான லபீஷயை
	யுடையதாயும்
வசுஸாநமஹீ ரோவிகாடி	} வயியாநின்ற சுரங்களாகித அலை
ஹாராயா:	
	} வரிசைகளாலே நிநோஹதமா
	யும்
சுஹிதவஹ ஹோஹோயி:	} ஸுசுஹோநமாகித பெருங்
சுலாடியனா:	
	} கடலை அடையாநின்றதாயுமிரு
	க்கித
வசுஸாநா சுவமாயா:	ஸுஹுதஸுதஜாயைமாகித நடி
	யினுடைய
சுவதபுஹாவ விஸுதீ	சுழியாயிருக்குந் தன்மையை
	உடையதாயிரா நின்ற
விணிகா	நாலியானது
வ: ஸுஸவிடி	உங்கள் புகழை
ஹவநெ ஸுதயதா	உலகநிமகமும் பாவச்செய்துக.

♦ ♦ ♦ நாலியானது வதபுஹாயிருக்கையாலே வசுஸாநைமாகித நடிக்கு சுழிபோலேயிராநின்றது என்கிறார். நடியில் சுழியுண்டாவது ஸஹஜமேயிறே. அந்த வசுஸாநாதகநடியை விஸுஷிக்கிறார் வுதிவபுதத்தாலே. [கெடஹாரோ: ஹஜயாணியாசுவாடத:நிவீஃ நிஸுதாயா:] ஸுரபெண பெரிய ஆறுகளெல்லாம் மலைகளில் நின்றுமிறே நிஸுரிப்பது. எம்பெருமானுடைய மலைபோன்ற ஹஜத்தில் நின்றிறே இந்த வசுஸாநாநடியும் நிஸுதமாவது. “ ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள் ” என்று பெரிய வவபுதமாகவிநே ஹவஹஜத்தைச் சொல்லியிருப்பது. சுவாட: = லீரோ. [சுஸாகுதிமகஷபீஷ:] கரை

புரண்டு பெருகும் ஸ்ரீபுரையுடையதாபிருக்கும் ஷோபநதிகள்; வசுபுரையையும் ஷிந்தகாதிமுகஷமான ஸ்ரீபுரையுடையதா. “ஷோபா ரோபவீயஸுஷெதே: ததொஷிஸுயோநா வதஸுஷ வதார: வுஷுதாபுரூஷாயாந” என்றரிதே கிதே. [சுஷிதவதஷோபாயோஸாஷயனா:] “மஜீநா ஸாமரோமதீ:” என்று நதிகள் கடலிலே சென்று சேர்க்கடவ தாபிருக்கும். இதுவும் ஷோபாஸார ஸெஸநுமாகுற ஷோபா யிலே சென்று வுராவரிக்குமாய்தது. [வதாரவதமரீ: விகா ஷனாராயா:] அலேவரிசை தநும்பப் பெற்றிருக்கும் நதிகள். இநகும் சுரங்களின் வரிசைகளே அலேவரிசைகளாய்தது. ஷனா ரமென்று மிதோஹதமான விஷுஷோநததைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்பதிகளாலே ஷோபநதியென்னலாம்படியானஸ்ரீஸுஷஸு நஜாஸையிலே சுழித்த சுழியோ நாலியென்பது!. இது உங்கள் பெருமையையுமவநமெங்கும் பூசணம் செய்விக்கக்கடவது; ஸ வுதொகபூலிஜமாக்கக் கடவதென்கை. மூவநமென்று ஜெத் தையும் யுதிப்பிக்கிறது. ஜெஹாசணம் சுவதப்ததுக்கு ஸஹஜமிதே. (௩௩)

வாணள க்ருகாஹவாபுபூசிஹபிஜயொவாஜிபுதா ஸ்ரீரதகீ, சூதாயாஸதொவஸு: ஸுஸவியஸுரதெஷி ணாவாபுரூஷண! பூஸாஷ வாலுஷெதொவிபுரவித ருரெணாஸிவிஸுபுயனீ, நாலிவெபுா மிதிபுதா ரய வரணவதெநிபுபுதி மிவிபுவாதா || ௩௩ ||

பூசிஹபிஜயொவாஜிபுதா ஸுசூக்களை வென்று ஸவா
 ஷித்துக்கொள்ளப்பட்ட
 ஸ்ரீரதகீ வ்ரஸ்ரீயை
 சூஹவாபுபூ போர்க்களத்திலே
 வாணளக்ருகா வாணிபூஹணம் பண்ணி
 தத: அந்த யூஹபுரியில் நின்றும்
 ஸுஸவியஸுநீதாயா: தன்னருகே கொண்டுவரப்பட்ட

சுஸுடா: இந்த வீரஸுஸுதிக்கு
 வாலுஸுஸுதா: நித்யவாலுஸுதின்பொருட்டு
 சுஸுடாஸுஸுதினா வஸுடாஸு
 ஸுஸுண ஸுஸுண ஸுஸுண
 சுஸுடாஸுஸுதி: ரஸுஸுதி: வீரஸுதி } சுவந்த கிரணங்களாலே அமைக்
 கம் ஸுஸுடாஸுஸுதி ஸுஸுதி } கப்பட்ட மாடமாஸுஸுதி
 ரஸுஸுதி: நாலி: ஸுஸுதி நாலிபாஸுதி
 நிஸுடாஸுதி: நிஸுடாஸுதி } உங்களுக்கு இடையூறில்லாத
 நிஸுடாஸுதி: ஸுஸுதி } ஸுஸுதி உண்டுபண்ண
 வேணும்.

* * * நாலியின் உஸுதமான ஸுஸுதிஸுஸுதி நோக்கி
 ஒரு ஸுஸுடாஸுஸுதி வஸுதிக்கிரார் இதில். ஸுஸுடாஸுஸுதிஸுஸுதி
 ஸுஸுடாஸுஸுதிருக்கவேண்டிய ஸுஸுதி என்னென்ன அருஸுதிஸுஸுதி
 ரார் [வாஸுதி கஸுஸுதிஸுஸுதி.] ஸுஸுடாஸுஸுதி வஸுதிஸுஸுதி
 போர்க்களத்திலே புருஸுதி ஸுஸுதிஸுஸுதி கொண்டு வெஸுதி
 வீரஸுதி என்கிற ஒரு பெண்ணைப் வாஸுதி ஸுஸுதி பண்ணிக்
 கொண்டு பிறகு அங்கு நிஸுதி கொண்டு வரப்பட்ட அவருக்கு
 நித்யவாலுஸுதி ஒரு மாடமாஸுதி அமைத்துக் கொடுக்க
 வேண்டியதாயிற்று. அந்த ஸுஸுடாஸுஸுதி நாலியெஸுதி.
 [சுஸுடாஸுஸுதிஸுஸுதிஸுஸுதி.] “ வஸுதிஸுஸுதிஸுஸுதிஸுஸுதி
 வஸுதி” என்று வெஸுதிஸுஸுதிஸுஸுதிஸுஸுதிஸுஸுதிஸுஸுதி அந்த
 கொஸுதி அஸுதிஸுஸுதி இங்கே ஒரு பொருள் கொஸுதிஸுதி;
 அதாவது— உஸுதி ஸுஸுடாஸுஸுதிஸுஸுதி சுஸுடாஸுஸுதிஸுஸுதி
 விதமாகும். இந்த நாலிஸுஸுதிஸுஸுதி சுஸுடாஸுஸுதிஸுஸுதி
 விதமாய்த்து. (ஸுஸுதிஸுஸுதி) சுஸுடாஸுஸுதி: சுஸுதி: என்றும்
 (ஸுஸுதிஸுஸுதி) சுஸுடாஸுஸுதி: ரஸுஸுதி: என்றும் வஸுதிஸுஸுதி.
 ஸுஸுடாஸுஸுதிஸுஸுதி சுஸுதிஸுஸுதி சுஸுதிஸுஸுதிஸுஸுதி = சுஸுதிஸுஸுதி
 ஸுஸுதி கட்டப்படும்; இந்த நாலி சுஸுதிஸுஸுதி ரஸுதிஸுஸுதி = கிர
 ஸுதிஸுஸுதிஸுஸுதி வீரஸுதி. இப்படிப்பட்ட வீரஸுதி விஸுதி

பெற்ற ஸ்ரீஸுமேசுவரபுத்தநாடல்பாணது உ. க்கருகரு கிரமபுல
மான ஸுளவுததைத் தரக்கடவது. (ருசு)

விண்ணா வாண்மனெண்ணரிய வக்திடுவெஃ விண்ணா
கூவுமெஃ, உண்ணாபுருவெஃபுருவாதகிடுவெஃ
ருகூஸாஸ்யபுயபபு. அதுபுரோயிவதபுருஹிணிகி
கிஷ்டிடுவிதாக்கூகூகூகூ, வெவாஹெவாகூகூகூகூ
ஹதாஃ ககிடுககிடுபுதீவபு || ரு ||

விண்ணா குவாண்மனெண்ஃ துரைபால் வெருத்த கன்னங்
கையுடையனவும

உண்ண சுபுருவெஃபுருவாதகிடுவெஃ அதிகமான கண்ணிர்ப் பெருக்
கையுடையனவும

உவாதகிடுவெஃ கியகூபுருநுங்களாகவுமுள்ள
சுரியாவகிடுவெஃ சுருஹிடுவங்களாலே
உகூஸாஸ்யபுயபபு சொல்லப்பட்ட வீயபுயரிதங்க
கையுடையதான

கூவுமெஃ விண்ணா மமவபுருநாடல்பாணது

அதுபுரோயிவதபுருஹிணிகி } இரண்டு முன்று பூரிங்களுக்கு
கூகூகூகூகூகூ } சுயிவகிடுயிருப்பதைக் கொ
ண்டே தான் பூஹாவாக ஆய்
விட்டதாக கிணைத்து சுஹிணிக்
கையாகிடுகிடுயிருக்கிற அசர்களை
அடிபணிய ஆசைப்படுவதை
மமவாகவுடையதும

சுருபுதீவம் ஸுமவத்துக்கு எதிர்த்தடையு
மான

ஹதாஃ ககிடு உங்கருடைய ககிடுததை
சுருபுதீவம் கிவதமாக்கவேணும்.

*** ஸத்ருஸ்தீகரின் ேவஸஹிவெஸத்தைக் கொண் டே வக்ருநாஸியின் மிடுக்கு அறுதியிடலாயிருக்குமிதே. ஹத்பூ க்களுடைய சூதுணிக விரஹத்தாலே வெருத்த கன்னங்களை யுடையாராயும், சுஹோராதும் அழுதுகொண்டேயிருப்பவர்களா யும் வெவயவ்யுபகாஸகமாக கிவகஸாநிநூர்களாயும் இரானின்ற சுஸுரராக்ஷஸவநிதைகளின் நிலைமையைக்கொண்டு நிஸயிக் கத்தக்க மிடுக்கையுடைய வக்ருநாஸியானது உங்களுடைய ஸவ்ய தியைப் போக்கவேணுமென்றாயிற்று.

[வித்ருபாடுகேதூஷி.] “கெஷாணீகொணஸதாஸவாஸ நகஸாஹவபூரஸவபூரஸகூஸூபூநரெநு.....” (வெஸாஸுஹிகெ) என்ற டெஸிகஸவூகிப்படியே ஸூபு டெ ஸத்துக்கு மணியக்காரனாயிருக்கப்பெற்ற மாத்ஸாமே கொண்டு அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகத் தன்னை நினைத்துக்கொண்டு சுஹம் காரிப்பவர்களாய் அந்த சுஹம்காரத்தாலே கண் குருடாய் காது செவிடாய் வாய் ஊமையாய் இப்படி ஸகவெந்நியங்களும் கெட் டுக்கிடக்கிற ஹவூஸூக்களுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்க வேணு மென்று ஆசைப்படுகையாகிற ஹவபூஸூயை விளைக்கவல்ல ஹ வூஸூத்தைப் போக்கியருள்க என்கை. “ஹிஷிதாஹ” என்ற ஹிதத்து சுஹஸஸம் ஹ்நியஸாஸாநூவாலியாம். டெஸிதூக் றுக்கு ஸவெந்நியங்களும் சுஸமாய் விடுமிதே. [வெஸா ஹவாஹவாஹம் கடுபூ] ஸேவிப்பதிலே ஹவாஹமுண்டு-ஆசை, அத்தை மஹமாகவுடைய கடுபூம் என்றது-வெஸாஹவாஹத்தை ஜிபிப்பிக்கவல்ல ஹவூஸூமென்றபடி. [ஸூபூபூதீவ்யூ] ஸவ்ய திவஹகமான கடுபூம் ஹவாஹவமாயிருக்குமாய்தது. (௫௪)

வயபூவா ேஸ்திம் யா பூயயகி கடுபூம் யா கிரொ ஹவூஹாதி, ஸூஹூஸூவெஹூஹூபீயஃ காவஸயஸிஹிதம் யா ஸிஹிதூ ஸூரூபூ. ஹூஸூ ஹூநாஸூஸிஹம் காவஸயகி வ யா ஸா விஹிதூ விஸதூம், டெஹெயாஸாஹிஹாஹிஹூஹி ஸவதிவஹிஹிஹிஹி ஸூஹம் வஃ ! ௫௫

யா	யாதொரு உரு நாவி யானது
வயபூவாழைநீர் மூய யதி	வரிவண்ணமுமான உயர்த்தியை புகாஸிப்பித்துக்கொண்டிரா நின்றதோ,
யா	யாதொரு நாவி
கரிம அரொறாவயுறாதி	தாமரைப் பூவைத் திரவ்ஸரித்து விளங்குகின்றதோ,
யா	யாதொரு நாவி
ஸவூ: ஸுடுஷ்டுலீய: } குவலயிவிகம் உலுராதி வம் விவதி	வலுலுஷ்டுலீக்கு எட்டாததும் மடுகிணைவடுகித முமானலு ரடுவத்தைவரியாநின்றதோ,
யா	யாதொரு நாவி
டுஷ்ட மடு	தனது பெருமையினாலே
கனாரிக்ஷம் கவையதி	கனாரிக்ஷமொகத்தைக் கவையிக ரிக்கின்றதோ
லா	அப்படிப்பட்ட
விவிதா	விசித்திரமான
டுஷ்டெயாராதி நாவி:	திருவாழியினது நாவியானது
வ:	உங்களுக்கு
புவிணவதிவடுஷ்டிணி } லவடி	குவெரவடிவிக்கு எதிர்த்த டையான செல்வத்தை
வியதா	உண்டாக்குக.

♦ ♦ ♦ [டுஷ்டெயாராதி நாவி:] எம்பெருமானுக்கும் திருவாழியாழ்வானுக்கும் டுஷ்டெயாராதி என்று திருநாமமுண்டிறே. டுஷ்டுயுலவத்துக்கு புடுபாஜககதா எம்பெருமான்; புடுபாஜககதா திருவாழி. ஆகையாலே இங்கு டுஷ்டெயாராதி என்று இருவரையும் விவகிக்கிறது. சுத்யாஸுயுமாக அமைந்த ஸுாகமாய்த்து இது. [விவிதா டுஷ்டெயாராதி நாவி:] இதொரு விவகணமான டுஷ்டுாரி நாவி இருக்கிறபடி பாரிகோள் என்கிறார். டெவிகுந்தானேதென்னில்;

“ வுயிபுணரிக்ஃ டெள்ளிபுசொவாணாழிஸா: ” என்கிற ஸாநங்கையெல்லாம் வுரவித்து விளங்கும் விஸாருவமாக விநே திருவாழியை இவர் வண்புப்பது. வஸுத: அப்படிப் பட்ட ஸாருவமுண்டிநே. ஆக இப்படிக்களாலே விவித்து மான டெஃதாரிநாலியானது கூடுவொலுவத்தோடே ஸு யைபுபண்ணவல்ல கூகிஸயிதலுவத்தை உங்களுக்குத் தரக் கடவது என்றாராயிற்று. டெஃவிணீ, டெஃவிணீதிவாஃ டெஃ: (௫௮)

வாணீவாடுஜெஸுதாவிபுஸுஃவி ஸுபிநஸாஃ டெஃதா தோநஸுராவா, வாஹுஜஸுரோராநொரவிதிதிவினம் ஸ்ரீ ரிவஸுபுயனீ ! ஃமெபுவொபுரக்யுகியபுர திவாஹந நஸுலேலஃஹாரயுபுர, தியபுரஃயுஃநம் வ: கூபயதா தி ஹதீ டெஃதவியபுஸு நாவி: || || ௫௯ ||

யா

யாதொரு நாலியானது

வாணீவ

ஸாஸுகிபோல்

வதாவிபு: கூடுஜெ:

நான்கு கூண்களாலே

ஸுபிநஸாஃ ஸஃவி

தேவர்களின் ஸஃஸிஸ் (2) வ ஸ்ரீதவரிஷத்தில்

டெஃதாதோநஸுராவா

விளங்குகின்ற ஸாருவத்தை யுடையதாயும்

ஸ்ரீரிவ

ஸ்ரீசிஹாஃகூபிபோல்

ஃராநொ:

எம்பெருமானுடைய

வாஹுஜஸுரஸுதீ

வாஹுவின் னுனியிவிருந்து கொண்டு (2) வாஹுஸிவ த்தில் இருந்து கொண்டு

கவிதகிதிதம் ஸுபுயனீ

கவிதித்தையெல்லாம் கொடா நின்றதாயும்,

ஃமெபுவ

வாவுகிபோல்

உபுரக்யுகி:

உபுமான சூகாரத்தையுடைய தாயும்

பிராநித்பன். உகூநாலியானது சீராரரிவாஹுத்திலிருந்து
கொண்டு ஸவபூலிதீதலாயகமாயிருக்கும். பூரானமும் சுமூ-
மும் சுஞஸஸூயபுமிதே. [சுமெபுவ உமூகூயுதி:] உமூ-
காரகும் உவயலாயாரணமிதே. ஆக இவ்வளவால தனித்
தனி விஸெஷணங்களாலே திரேகுதிபூதலாயபும சொ-
ல்லி, மேல் ஒரே விஸெஷணத்தாலே அது தன்னை சுபூகரிககி-
றார் [திஹுவநஜநநஸூசீலம்ஹாராயபூ ஐதி.] ஹதூ-
சுயிகரித்த காயபூத்திலே ஹாயபூயும் சுயிகரிக்கிற முறை
மையிலே, யமூகூயும் திரேகுதிபூகளின் காயபூமான ஸூஷி-
லிதிஸம்ஹாரங்களிலே தபூதிகளுக்கும் சுயிகாரமுண்டிதே.
அவர்கள் தனித்தனிசெய்யும் காயபூக்களை உகூநாலிதான்வனகா-
கியாகச்செய்யவற்று. ஹவதூதூதூஹாவநாபூகஷபூப்பேச்சு.

இப்படிப்பட்ட உகூநாலியானது உங்களுடைய செஷண-
பீயபூடை குலையாதபடி நோக்கக் கடவதென்றாராயிற்று. பீயபூ-
டையாவது செஷணெவ்விதி; தவூர; மவநம்—ஸூதஞூ-
லிபீரந்; தக்ஷவயதம் || (ருக)

ஸூயி ஸனாநஜாநிபூயாரபீயாரஸஸூநுஸநொஹி-
லி, பாடிநெரெ: பூளபூநூதவவயஸுவசீரொவநெ-
நெபுவநெஸூய மெநெவ: காலாமரூநி ஸாநிவி ஸாரஸ-
சூஸொ விஸூசீவபூஸம் யஸூர; மஸம் ராஸநி லா வஸி-
ரபீஸாரலிநொ நாலிரவூதஹவூச: || ௧௦ ||

ஸாரஸம்சூய:	செவதாலீகள்
சுபூரஸம்	திருவாராயநங்களில்
ஸனாநஜாலி:	கூப வுஷத்திலுண்டான
பீயாரபீயாரஸஸூநுஸ	இனிமையான பீயாரஸப் பெருக்
நொஹிநீலி:	கின் ஸபூலியையுடைய
ஸூயி:	பூஷகரையுடைய
பூளபூநூதவ வயஸுவ	வருணபூநூலுடைய நிலவு
சீரொவநெ:	களின் சொலையைக் கெடுக்க
	வல்ல[நிலாவின் ஒளியைவென்று]

வாடிநெடு: வெவநெடு உறு நம்பூச்சுளாலும்
காயாமாருணாம்படுவெ காரகில் யடுவங்களாலும்
ரவி

யலூர்: யாதொரு நாலியினுடைய
விஸூம் மஸூம்
(மதூம்மாரீரவூரோம்ஸாஜிவம்
வாஸூரிவாஸூநமாந) ஐம்மூம்

நாடாணியை	நாட்டை
வாசலுமேலே நாலிடு	போக்கடிக்கிறார்களோ
வெ	அப்படிப்பட்ட உக்ரூவா லியானது
விரம்	உங்களை
சுவாசு சுவாசு	நெடுநாள்வரையில்
	சுமம் உத்தூலிந் தும் ருக்கி

✻ ✻ ✻ ஷெவ்வலுக்கள், தேனெழுக்குகின்ற வாரிஜாதவா
 ஷங்கனையும் திலாப்போன்ற உந்நவவழங்கனையும் கராகில் யாதி
 வங்கனையுங்கொண்டு சூராயிப்பதனாலே சுலாநமாசூரோஸா
 ஷுக்ஷிபலஸவகூத்தால் திருவாழிநாலிக்கு உண்டாயிரு
 ந்த ஷுமயுலங்கள் ஒழிநது வரிசிஷ்வாசுமயமுண்டாயிற்
 றென்கிறார். [ஸனாநஜாநி:] “வநெஹநத ஷெவதாநவா
 சிநாந: வாரிஜாதக: । ஸனாந: க்ஷுபுக்ஷு வுஸி வா
 ஷரிவந்ந:” உத்யோ: [வாடிநெ:] வடிஸு ஷரி
 ஷி—வாடிநாணி, நெத: [விஸு] சுவகூரோஸாஜிமஸம்
 விஸுமெனப்படும்; “விஸுஸுரூபாஜிமஸி” உத்யோ:(க்)

சுஹ வஹதயா புகிஜநிஜநித் புளவஸம்ஸார
வநாடிபிராயநாமயநாது ஜெகதி விநதிலியபூமி ஸ்ரீ
பயனீ । விஸ்வானிம் சாஸ்தீம் யா நமசி ரபேதாம் உக்ருரா
ஜஸ்ய நாநி, ஸம்யெநாஜேஹுஜோநதி, தஸரிவஹசாலா
க்பிணீ ஸாஃக்பிணீ வஃ ||

॥ ॐ नमः ॥

ஐதி நாலிவண்புநம் உதமுபுநம்

யா

புளவஸம்ஸாரவநா டுதி
ராபுநாநு சுயநாநு

யாதொரு நாலிபானது

புளவஸம்ஸாரமாகிற பெருங்
காட்டிலே நெடுந்தூரம் வழி
நடந்த வாவிக்கோ

விநதிவி:

(அவரவர்கள் பண்ணின) பூவ
திகளாலே

பூதிஜநி ஜநிதம் சுஹம்
ஸஹதா டுதி

அவரவர்கள் பிறவிதோறும் உண்டு
பண்ணின பாபங்களை மொத்த
மாகக்கொளுத்திவிட்டு

விஹதி யாதி ஸாபயணி
ஸதீ

வாவிவடித்திலே [அவர்களை] நி
லை நாட்டி

ஸாஸுதம் விஸாணி நயதி

என்றுமழியாத ஸுவத்தை
அடைவிக்கின்றதோ,

ஸா

அப்படிப்பட்ட,

ஸாயசு கொஹுஹிநதி
தி டுஸரிவாடுஸா ஸா
கூதிணி

போர்க்களத்தில் மிகவும் கொஹ
மடைகின்ற சுஸாராகூஸர்
களின் டுஸவஸைக்கு ஸாகூதி
யாயிராநின்ற

வசுராஜஸு நாலி:

ஸுடுஸுந நாலியானது

வ: சுகூதிணி

உங்கள் கண்களை

நாயதாடி

சூநடிப்படுத்தவேணும்.

✽ ✽ ✽ ஸம்ஸாரபீருகாஹாரத்திலே நெடுநாள் அலைந்து
திரிந்து வருந்தினவர்களுடைய நாநாஜஸுஸுநிதவாவராஸரி
களை மொத்தமாகத் திரட்டிக்கொளுத்திவிட்டு வீதகூஷர்க்கு
பூபூமான வாவிவடித்திலே அவர்களைக் கொண்டு நிறுத்தி
அந்தமில் பேரின்பத்தை அளிக்கின்ற வசுநாலியானது உங்க
ளுடைய கண்களுக்கு சூநடிப்புடிமாக வேணுமென்கிறார்.

விநதிவி: என்ற வஹுவநம் சுயநாநு என்ற வ
ஹுவநத்தை சுநுஸுரித்ததாகையாலே ஸுபூதணதேதா
திபூரோணவிரோயமிஸ்ஸை. நஹுவாஹுஸுயநம் நதி
வாஹுஸுமென்றுணர்க.

[ஸம்யக்நாஸோஹிதத்ரிஷாரிவாஹாலாக்ஷிணீ]
வக்ருநாலியின் கண்வட்டத்திலேயிறே சுஸ்மாநராக்ஷலர்கள்
மாண்டொழிந்தது. ஆகையாலே த்ரிஷாரிவாக்களின் ஐசுர
யுண்டு—ரோணாவஸூ, அதற்கு வக்ருநாலி லாக்ஷியாயிற்று.
ஆக, ஐஷ்ட்பாவணத்திலும் சுமரிஷ்டமிவதபூநத்திலும் விவக்ஷ
ணமான வக்ருநாலியானது உங்கள் கண்களைக் களிப்பிக்கக்கடவ
தென்று நாலிவணபூநத்தைத் தலைக்கட்டினாராயிற்று. (குக)
ஐதிஸ்ரீகாஹீப்ருதிவாஹிமயஜ்ஞ சண்ணிராவாயபூவிர்விதாயாம்
ஸ்ரீஸுவாஹபூநஸ்தகவ்யாவ்யாயாம்

நாலியண்துநம் உதமுதும்

ശിഷ്യാപട്ടിക

॥ श्रीः ॥

சுய சிஷ்வணாநம் வணஜி

பூக்கா யனாரீஸஸம் பூதிவயகடூகம் டெவநகீய
 நெஷு, ஸுநெஷுரிநெஷுரவநெஷு மவவியஸயியம் காநா
 நுஸஸாராஃ । சீநாகூம் யானுநீநம் பூதியவநீநுநெஷு
 டுஸிடுதொநாஸுடிநெஷு, சுகூம் ஸுளடிஸுடும் தகீகூ
 வயதம் மவதாரீயநாநம் யநாயாழ் ॥

ஸ்ரீமெய்யாசி ஸ்ரீராமத்யூ:

செவ்வாய், 2 செப்டம்பர்

மு-திவயகட-கழ்

யனாரிஸஷ்யு

சுவாமி வியவைகள்

உறுதிதர்ப்பைகளில்

கண்ணகொருமான்

யாதொரு சூழ்ச்சியின் வாழ்க

மானுஷத்தை

கேள்விப்பட்டது

முதலா

മധുവിചാരിയ:

காதுர(ய்யுராதயூ) நெல்சு

סוף סוף

உயிட்டுத் தா தாஸஜெவெ-ஃ

மிகவும் ஹயப்பட்டவர்களாய்

அச்சத்துடன் எறியப்பட்ட ஆம்

டக்காய்களையுடையராய்

(அப்போது) உவவிராஸத்தை

யும் செருக்கையும் காட்டின

பூதியாவதிசேவெ:

சுசேந் சீநாசுபு

யாணி

தசுஸுளசுபுநம் சுசுபு

ஹவதாபு

வஸயோநாம் யநாயாபு

சுபயதம்

செவஸீகளின் சேவங்களாலே

அளவற்ற வெட்கத்தை

அடைகின்றனரோ

அந்த ஸ்ரீ வசுத்தினது சுசு
மானது

உங்களுடைய

வளர்கின்ற பொருளரசையை

போக்கடிக்கட்டும்.

♦ ♦ ♦ இது முதல் எழுபத்தினுன்காம் ஸ்ரோகமளவுமுள்ள பதினாறு ஸ்ரோகங்களாலே ஸுபுநாயவங்களில் ஒன்றான சுசுபுத்தை வணிபுக்கிரர். வசுசேயு குழிபோன்றுள்ள ஸுநவீசெஷம் சுசுமெனப்படும். சுசுமென்று ஐயு தசுபுபாடுகிற பாச்சிகைக்கும் பெயராகையாலே அவ்வயபுததையும் திருவுள்ளம்பற்றி வசு தாரமாக ஒன்றருளிச்செய்குறிக்ரு. [ஸு தாயணாசுஷிதாபி.] சுஸுரவீகள் தேவமாதர்க ளோடு கூடி ஐயுதசுபுபாடிக்கொண்டிருக்கும்போது எதிர்த் தலையில் சுசுமென்கிற ஸுபம் பூசுதமாயிற்றும்; வசுதசு அவ்வினையாட்டு சுசுபுபாடையாலே சுசுஸுபுபூசு வஸஜபுநீயமிதே. அங்ஙனே ஐயுதலாயநவாஸகாபுசு மான சுசுஸுபம் பூசுசுமானவளவில் அதுசெவிப்பட்ட அஸு ரமாதர்கள் ஸ்ரீஸுபுநாயவமான சுசுபுத்தின் பூசு வந்துவிட்டதென்றெண்ணி, அந்த சுசுபுத்தின் கொடுமையைப் பண்டு பலகாலும் சுநுஹலித்து சுநயபுப்பட்டவர்களாகையாலும், அந்த சுசுபுத தங்களுக்கு வெவயபுத்தை விளைத்ததாகையாலும், இன்னமும் நம்மையும் கொண்டுபோக அது தான மீண்டும் வந்ததோ என்னும் ஹீதியாலே உடல் நடுங்கி ஆட்டக் காய்களை விட்டெறிந்தார்களாம்; இந்த சுஸுநெஹயத்தைக்கண்ட தேவமாதர்கள் 'சுஹஹ ! இப்படியும் ஒரு ஹீதியுண்டாவதே!'; 'ரகாராபிநி நாராபி ராபிசுஸு ராவண! ரதாபி ரயா செஸவ சூஸம் ஸுஜநயனி செ ||' என்று ராபுன் சொன்னாற்போலையிதே இவர்களின்படியுமிருப்பது ! என்று செருக்கு

டன் சிரிக்க, அது கண்டு அசுரமாதர் வெள்கித் தலை கவிழ்ந்து
கிடப்பர்களாய்த்து. இப்படி சுக்ஷமென்கிற பேர்தானும் செவிப்
பட்ட மாத்நிரத்திலே எதிரிகள் மண்ணுண்ண வேண்டுமபடியான
வீறுபாடுடைய ஸ்ரீவக்ராக்ஷமானது உங்களுக்கு யநவ்யாபோஹ
த்தை ஸிப்பிக்கக்கடவது. சுலுரவீகளுக்கு ஸ்ரீஜநகமானது
தானேஉங்களுக்கு ஸ்ரீநாஸகமாகவேணுமென்று விநொடொகி
யிருக்கிறபடி. “வெயா டெயா ஸ்ரீம் உநெசு கானொலு சு
நகெஷு-உ” என்றதிறே.

சுலுரவீகள் தம்மிலே தாம் கூடி புதிதசீபைபண்ணு
கையில் சுக்ஷஸவஸுரவணஜநி தமான சுலுரநமயவிவஸுதையைக்
கண்டு அங்கே அருகில் சிறைப்பட்டுக்கிடந்த தேவவீகர்கள் சிரித்
தார்களென்று பொருள் சொல்லுவாருமுண்டு. ‘வெஸுரவத்யு’
என்ற வடிவஸுரவ்யாசு கைம்பெண்டாட்டிகளான அஸுரமாதர்
களை விவக்ஷித்து உரைத்தல் நன்கு பொருந்தும். [காதரந்யஸு
ஸாராஃ] காதரந்யஸுதயா ந்யஸாஃ [உதிரதஃ க்ஷித்யாஃ]
ஸாராஃ யாலிஸாஃ. ஸாரமாவது-ஆட்டக்கட்டங்களில் வைக்
கப்படும் காய்; ‘விஸுரயீஸபுணயிநி! ஸுதாவிஸ்ரீபுதிதவ்ய
தள ஸுஹஸாபுதயகி யாவயொ ரக்ஷஸாரபுதாரஸு’
என்றுஸ்ரீஸுதயிலே டெஸிகனருளிச்செய்ததும் காண்க. ரீநா
க்ஷமாவது ஐஜா. [யநாயாஸு] யநவஸுதாரித்யஸு. “ஸு-வ
சுதநஃ க்யு-உ” உகி ஸுதிநெருண க்யு-உ. “சுஸநாயொபு
ந்யநாயா வு-ஹுக்ஷாவீவாலாமயெ-ஷு” உகி ஸுதி
நெருண ஸு-ஹுக்ஷாவீவாலாமயெ-ஷு. “சு-புத்யாசு” உகி ஸுதிநெருண
சு. “ஸுஸுராவீநொவி உயதெ தீஹதீ யநாயாஸு” உகி
ஸ்ரீதீ ஸு-ஹுஸுதிநெருணயெ-ஷு.

இங்கே, யநாயாஃ சு-வயத- என்றது-சு-மான்
யநத்தில் பேராசையைப் போக்கடித்து வாரீவாருஷாயு-த்
தில் ரு-வியை விளைக்கவேணுமென்றபடி. காஜீவஸுதங்களைக்
கோரினவர்களுக்கும் இந்த ஸுராகும சுதாரணீயமாகக் காண்
கையாலும், “விஸு-தாவிஸுதி- விஸுணீதாஸு” உத்யாபி வஸு
ஸு-கிகளும் இதுதன்னிலே காண்கையாலும் இவற்றுக்குச்

சேரப்பொருள்கொள்ளவேணுமென்னில்; யெநாயா க்ஷயதௌ என்பதற்கு அளவற்ற யநவஸிப்யைக் கொடுக்கட்டுமென்று பொருள்கொள்ளவுமாம்; இவ்வயுத்தை ஸஷம் வலிக்கவும் குறையில்லை; உய்யா நாஸொ விஷயவியுதா என்று ஸாஸு ஜீர சொல்லுவர்களிற. உய்யா நாஸயதௌ என்றால் உஷ வலிவி ஸ்வாபயதௌ என்றதாமிற. வலிவலிவி வலிஷாயயி ஷா நாஸயதிவிற. (௬௨)

வ்யஸ ஸஸு விஸீணப்யஸவவரிகரம் பூதவதொ வசிபு, ஸய உஷபாஸு தஷபாதா வமவரிஷதீதா தொடிகாஸு. சுசுஷ்வரகூஸுரூணாஸிவபஸநெநாவ தநுயிபுதிபுதி, ஸாஷஸாயீஸி துவபு: வஸகிதயஸஸொ தெஷிணா வெஷாஷணாய || ௬௩ ||

தஷபாதா வமவரிஷதீ } விடாய்த்த வகூலிஸிபுஹங்க
தரதொடிகாஸு } ளாலே [2. தெவஸிபுஹங்க
களாலே] குடிக்கப்பட்ட சிவப்பு
ஜலத்தையுடைய (2) ரகூமா
சிற நீரையுடைய

ஸய உஷபாஸு போர்க்களமாகிற வஷபாகாலங்
களில்

ரகூஸுரூணாஸு ராகூஸுர்களாகிற மரங்களினு
டைய

புயிபுதிபுதி தலைகள்தோறும்
கஸிவசு இடிவிழுந்தாற்போல,
வ்யஸுஸு கிளைகளை முறித்துக் கொண்டும்
[2.] தோள் பட்டைகளை முறித்
துக்கொண்டும்,

விஸீணப்யஸவவரிகரம் வுஷுராஸிகளைச் சிதறடித்துக்
கொண்டும் (2) பிள்ளைகுட்டிக
ளையும் வரிஜநங்களையும் சித
றடித்துக்கொண்டும்

மு. தவெஞ்சாவழி

இலேகஞ்ஞடைய நாஸத்தைப் பண்

ணிக் கொண்டும் (2) வாழ்நாட்க

ஞடைய நாஸத்தைப்பண்ணிக்

சுயமென:

விரைவாக

ரெகார்ட்டும்

சுவதக்

விழுக்கின்ற

ஸபைத் தயாரஸு: சுஸாயேஸி

ஊராயஸ் வியான ஸ்ரீ வக் த்தி

தமிழக அரசு

வ
னது சக்திமானது

வஃ டெய்விணா஢் டெபாஷணா,

உங்களுடைய   ஸ்தூபக்களைக்

ധ ഖാഷ്

கொளுத்தும்பொருட்டு ஆயிடுக.

஁ ஁ ஁ சுக்ஷத்தை சுஸநியாக ராபிவிக்கரூரீதில். இடி
 யானது மாரிகாலங்களில் மாங்களின் தலைகளிலே விழுந்து கீளை
 களை முறித்தும் வாஷ்வமயாழிகளைச் சிதறடித்தும் இலைகளை
 உதிர்த்தும் ஆகவிப்படி பலபல கெடுதிகளை விளைக்கும். இந்த சு
 க்ஷந்தாணும் அங்கமேனெ செய்யாநின்றதென்றுஸௌஷ்ணியரேபேச
 கிருர். [ரக்ஷஸுராபிணாஃ ௨ டியு ௩ டியு ௩ சுஸநெஃ சுவதசு]
 ராக்ஷஸர்களாகிற சீஹாவ்யக்ஷங்களின் தலைகளின்மீது ஸஹஸா
 வந்து விழுமாய்த்து இந்த சுக்ஷமாகிற சுஸநி. அப்படி விழும்
 போது விளைக்கும் கெடுகளைக் கூறுகிறார் பூயசீவாடித்தில்—கி
 யாவீஸௌஷ்ணசூயத்தாலே. [வ்ருஷ்ணஸு] ஸுநெமென்று
 தொள்பட்டைக்கும் வுக்ஷகாணத்துக்கும் பெயர். சுஸநியா
 னது வுக்ஷகாணத்தை முறித்துக்கொண்டுவிழும்; உக்ராக்ஷம்
 ராக்ஷஸர்களின் தோள்பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டு விழா
 நின்றது. [வீஸீணபூஸவவரிகுரடி] ‘‘ ஸ்ராஹூதாஷெ
 வமெவ வாஷ்வபூஸவெ மஹுரோவநெ’ உத்யூரஃ ‘‘பூஸ
 வஸ்யாடிவதெயீ வமெவீ காஸுரெவீ’ உதீரெஷீநீவ.
 வரிகுரெமென்றுஸசீபிஹத்துக்கும் வரீவாரத்துக்கும் பெயர்;
 ‘‘ஹவெதூரிகரொ பூரெதெ வயுஷ்வரீவாரயொ:’ உதீ
 வீரஃ. சுஸநியானது வாஷ்வமயஸசீபிஹங்களைச் சிதறடித்
 துக்கொண்டு விழும்; சுக்ஷம்ராக்ஷஸர்களின் பூஜைகளையும்வரி
 ஜநங்களையும் புடைத்துக்கொண்டேவிழாநின்றது. [வ்ருஷ்ணெ
 வசீடி] வ்ருஷ்ணென்று வாஹநத்துக்கும் இலைக்கும் பெயர்.

“வருந்து வாஹமெ வணெடு வகெஷு ஸரவகூதினோம்”
 உதி விஸு. பூதமென்றது உதமென்றபடி. ஞானீயா
 துவில் பூயவ திரபுவமாய்குடினி ஸ்நானாபிமிது; “சுவ
 உவஸுமடாத” உதி ஸுபிசுடி. சுஸநியானது வுக்ஷஸுப
 ண்டுங்களுக்கு உவசுடித்தைக் கொடுக்கும். சுக்ஷம ராக்ஷஸ
 ர்களின் ராமஜிதாநமாபிவாஹமங்களுக்கு உவசுடித்தைக்
 கொடாநின்றது. [ஸுபயசுஷ்டாஸு] இடி விழுவது வஷ்டா
 காமங்களிலாகையாலே யுட்தை வஷ்டாவாக ருபிவிக்கிறார்.
 ஸாயசுடிமெந்நனெயென்னிள்: [தஷ்டாதாநவமவரிஷதீத
 ருக்ஷாசுஸாஸு] தஷ்டமாவது ஞானம்; ஞானித்த வகூதி
 ஸுபிஹமங்களாலே நீர் நிலைகளில் குடிக்கப்பட்ட செந்நிறமான
 நீரையுடையதாயிருக்கும் வஷ்டாகாமம். (நடுதமஜமுகை
 யாலே ரசுவணபுஜமென்கிறது.) யுட்தமும் அந்நனெயிரா
 நின்றது; (சுதூவி ஸுஷ்டம்.) “வம: ஸுபிபெடு மூமெ டெ
 வெ சாமுடெனவ விஹஜுசீ” என்று செபிநீகொஸமாகையா
 லே வமவசுத்திற்கு டெவஸுபிஹமென்றவது வானஸுபிஹ
 மென்றவது பெருள் கொள்ளலாம். வகூதிகளென்ற பெ
 ருளையே கொள்ளவுமாம். தஷ்டாதாநவமவரிஷதீதமான
 ரசுயாரைகையுடைத்தாயிருக்கையாலே பேர்க்களமானது வ
 ஷ்டாகாமஸுபுடா வாய்த்து. “ஸூயாப் பூவடி ஸூயாஹு
 தி வஷ்டா:” உதி நிகு வஹுவநாநோவஷ்டாஸுஷ்ட. [சு
 ஸுமெடு] ஸுமெடு என்றுவிஹி வாநி; சுஸுமெடு என்று ஸாபி
 துலாநி. ஆகவிப்படிபேர்க்களத்திலே இடிவிழுந்தாற்போலே ரா
 க்ஷஸர்கள் தலைமேல் விழுநது சுஜஹஜாபிகளைப் பண்ணுகிற ஸ்ரீ
 ஸுசுபுடாநாக்ஷமானது. [வடுவிலிணாஹொஷணாய ஸூசு.]
 ஹொஷணமாவது உஹநம்; ஸுசுபுக்களை உஹிக்கக்கடவதென்
 கை. சுஸநிவாதமும ஞானமேயேயே. வுஷகி தயஸஸு
 என்றுஷஷ்டுவாஹமானபோது வுசூயஸிதாவுக்கு விஸெஷ
 ணமாகிறது. ஸுஜாத: ஸுஷக: சுஸு [யஸஸு] உதி ஸுஷ
 கிதீ. வுஷகமாவது பூங்கொத்து, யஸஸ்ஸுக்கு வுஷக
 முண்டாகையாவது ஸுபுடிமாயிருக்கையைச் சொன்னபடி. “ஸு

வகிதயஸவெ” என்று உதயபூஷைமும் உண்டு; அப்
போது ஹோஷணவிஸேஷணமாகிறது. ஸுதூக்களையொழி
த்து உங்களுக்கு மிஸ்தகவகீதிபயைச் செழிப்பிக்கவேணு
மென்கை. (௬௩)

தீக்ஷா ஸஜாஸெரு சிஹதி க்யதவதொ தீவிஸிஸம்ஹ
தாலி, ஜிஹாடு ஸவஜிஹே டநஜகமஹவிஜபுஹதொ
நெரிஜஹா வெககூணாஸுஸு கூண சிஹதிவ விஸிஸ
விணிகாவெபிசெயு, பிஸுராபிவபிபுசெயு வபிசிஹ மவதாச
கூதொடுஷெஷெ || || ௬௪ ||

சிஹதி ஸம்ஸாஸெரு	பெரிய யுகமாகிற யஜுத்தில்
தீக்ஷா க்யதவத:	தீக்ஷிதமாயும்,
ஸம்ஹ தாலி: தீவிஸி: ஜிஹா	திரண்ட ஜானைகளாகிற நாக்கை
டு ஸவஜிஹே	யுடைய நெருப்பிலே
டநஜகமஹவி:	சஸுராகுமமாகிற ஹவிஸ்ஸை
நெரிஜஹா	நெரியாகிற ஹோஸெருத்
	தாலே
ஜஹத:	ஹோசெப்பண்ணின்னுமிருக்கிற
வெககூணாஸுஸு	மஹபாயுமமான திருவாழியின்
விணிகாவெபிசெயு	நாலியாகிற வெஹிகையின்நடுவே
சிஹதி கூணதிவ விஸிஸ	பெரிய குண்டம்போல் விளங்கு
	கின்ற
கூதொடுஷெஷெ	என்றும் குறையாத ஒளியை
	யுடைய
கூஷெ	கூஷமானது
மவதாபு	உங்களுக்கு
ஹ	இந்த ஹோகத்திலே
பிவபிபுசெயு	ஹவஹோகஸம்வதகோநான
வபிபு	வபிவியை
பிஸுரா	கொடுக்கவேணும்.

✧ ✧ ✧ திருவாழியாழ்வானை யுபமாசுர ஒரு யஜ்ஞத்திலே
 ஶீக்ஷிதனாகவும் வசுநாஸியை யாமவெஹிகையாகவும், வசுநெ
 ஶியை ஹொஸிலாபநடிவிபாகவும் சுஸுரகூலத்தை ஹவிஸ்
 ஸாகவுங்கொண்டு சுக்ஷத்தை ஹொஸகூணமாகப் பேசுகிறாநிலை.
 கீழே “ஸுநொஹொஹொநவாநாடி” என்ற முப்பத்தெட்டாம்ஸூ
 கத்திலே “ஸுநொநெசுபுபுஹொஹிநெசு ஶீபுவரவாரிஸரம்
 ஶூவ்யஸஸுபுபுயொமம் பூவஸம்ஸூஸூசூ” என்றது இங்
 கும் சுநஸுஸொயம். தஞ்சாஶுபுசாரொண ஶீஹாஸுதமெ
 ன்னலாம்படியான ஶீஹா யுபத்திலே ஶீக்ஷிதனும் திருவாழியாழ்
 வான். ஶீக்ஷிதன் சுநியிலே ஹவிஸ்ஸை இமொபோலே இவ
 னும் ஸூநிஷுமான சுநியிலே சுஸுரகூலமாகுற ஹவிஸ்ஸை
 இடாநின்றான். [ஸுஹதாஸிஶீபுஹிஶிஶீபுஹொஹொ ஸவஶிஹொ]
 காலீ, கராலீ, ஶெநாஜிவா, ஸுநொஹிதா, ஸுயபிபூவ
 ணபூ, ஸுலிஶிநீ, விஸூஹாலா என்று ஏழு ஜிஹவகர் சுநி
 க்கு உண்டென்று சொல்லக்கடவதுதே. [நெஸிஜுஹா] “யு
 வெவஹுஜுஹொநபூ து ஸுநொ ஹொஶீ ஸுநொஶீ
 ய” உத்யோஶம். ஹொஸிலாபநமான வாசுஸிஸெஷங்கரில்
 ஒன்றுக்கு ஜுஹொஶீ என்று பெயர். வசுநெஸியானது அரக்க
 ரசார்களைத் திரட்டிப்பிடித்துக் கவருகையாலே அதனை ஜுஹொஶீ
 வென்றது பொருந்தும். [நெவகூணாஸுஸூ] இதனையிதே
 ஶீக்ஷிதனென்கிறது. நெவகூணஸூ—விஹொஶீ, சுஸூ—வசு
 ஶிதியாவஸு. ஶீக்ஷிதனுக்கு ஒரு ஹொஸகூணம் வேணுமே;
 சுக்ஷமேயாய்த்து ஹொஸகூணம். [ஶிவூஸிபுஶெஸூம் வஶ
 ஶிஸூஸு] ஶிவூவ ஸாஸிஸூ ஶிவூஸிபுஶீ; ஶெவஹொகத்து
 ஸிஸூஸியைச் சொல்லுகிறது; ஶெஸூமென்றது ஶாஸெஶுநா
 யபூசம். “ஶாஸெஶுஸூஸூஸூ கஸுபெஸூஸூஸூயாஶம்” உதி
 ஹி வாணிநிஶீ. சற்று ஏறக்குறைய ஶெவஹொகவிவவத்தோடே
 தோஸ்திண்டியான விவவத்தையுடைய வஶிஸைத் தரக்கட
 வதென்கை. [சுக்ஷதொஶூஸூ] உலகத்திலுள்ள யஜ்ஞகூணங்
 களெல்லாம் ஹொஸிம்தலைக்கட்டினபிறகு ஒளிதணிந்து கரியாய்க்கி
 டக்குமே; இஶுது அஶ்வனன்றி சுக்ஷதொஶூஸூ = ஒருகாலும் குன்
 றாத ஒளியையுடைத்தாயிருக்குமென்று வ்யூவ்யூசொன்னபடி.

தாஜாநொரடி ஸுஜாநொஜவிஜயிநம் ஸ்ஷடாநொடி
 ரோநா, ஸுத்ருஸ்டெ ரோணா ஸிரஸி நிவதத: ஸ்ஷடா
 ஸ்ஷாஸிபுநெ | ராநெஸ்தாஸுஸ்தாநெததவிடதநமலிநெத
 வடிஸ்தவீராயிததெ, ஹபுக்ஷஸ்யாரிஸஜ் ஜநயதா ஜம
 தாஜீவிதம் ச்ரீவிதம் வ: ||

|| சுரு ||

தாஜாநொரடி ஸுஜாநொஜவிஜயிநம்	எம்பெருமானுடைய
தாஜாநொரடி ஸுஜாநொஜவிஜயிநம்	உயர்ந்த வாஹுவாகிற வவடி
ஸ்ஷடாநொடி ரோநா	தரிவரத்தில் நின்றும்,
ஸ்ஷடாநொடி ரோநா	ஸ்ஷடமான ரிஜதொத்தியை
ஸ்ஷடாநொடி ரோநா	யுடைய (2) ஸ்ஷடமான வண
ஸ்ஷடாநொடி ரோநா	நொடிமத்தையுடைய
ஸ்ருத்ருஸ்டெ ரோணா	ஸ்ருத்ருக்களாகிற யானைகளின்
ஸ்ருத்ருஸ்டெ ரோணா	முத்துக்கள்போன்று வெருத்த
ஸ்ரிஸி	எலும்பு ராஸிகள் சிதறப்பெற்ற
நிவதத:	தலையில்
விடிநமலிநெத: ராநெ:	விழாநின்றதாயும்,
ஸுஸ்தாநெதத:	(ஸ்ருத்ருஸிர: கவொவாடி) வ
	ணந்தாலே சிதறின ரக்தங்க
	ளால் பூசப்பட்ட உடம்பையுடை
	யதாயும்,
(சுதவனவ) வுஸ்தவீராயிதத:	வுஸ்தமான வீயுஸுஜீகியை
தெ:	யுடையதாயுமிருக்கிற
ஹபுக்ஷஸ்ய	லிம்ஹமென்னலாம்படியான ஸ்ரீ
	உக்ரக்ஷத்தினுடைய
ஜமதாஜீவிதம் ச்ரீவிதம்	வவடிவொருங்குளாலும் ஸ்ராவிக்
	கப்படுகின்ற ச்ரீயையானது
வ: சுரிஸஜ் ஜநயதா	உங்களுடைய ஸ்ருத்ருக்களுக்கு
	த் தேவ்வியை விளைத்திடுக.

• • • [ஹபுக்ஷஸ்யச்ரீவிதம் வ: சுரிஸஜ் ஜநயதா.]
 இவருடைய புகிமாபுவாவததை என் சொல்லிப்புகழ்வோம்
 இங்ஙனெனவரிக் தரித்துப்பேச வுஹஸ்திதாலும்ஜகாது காணும்.

திருவாழியின் சுக்ஷமென்கிற ஒரு பொருளும் லிம்ஹமென்கிற ஒரு பொருளும் தோன்ற ‘ஹயபுக்ஷஸ்ய’ என்கிறார். “லிம்ஹொரீமெதூ: வஹ்மிஸ்யோஹயபுக்ஷ: செவஸ் ஹரி:” என்றானிறே சுரீரன். ஹரிணீ (விஜ்ஜெ) சுக்ஷிணீ யஸ்யஸ: என்று லிம்ஹவாலிபாகிறது. ஹரெ: சுக்ஷம் என்றாய் உத்ராவயவமான சுக்ஷத்தையும் வலிக்கிறது. மமவடிமொடியுவலாயத்தாலே திருவாழியையும் ஹரிபென்பதுண்டு. லிம்ஹத்தின் வெவைஷ்ட்போலே சுக்ஷத்தின் வெவைஷ்ட்யும் இருக்கிறபடியையப்பரக்கப் பேசுகிறார். [கௌடிகாதிநா] லிம்ஹமானது பெரிய தொரு பிரிவிவாதத்தில் நின்றும் யானைகளின் தலைமேலே பாய்ந்து கூட்டி வருஷத்தில் நின்றும் முத்துக்களை உதிர்த்து ரக்ஷகனிலே அனைந்து இந்த வெவைஷ்ட்களாலே தன் வீயுத்தைக் காட்டும்; சுக்ஷமும் அவ்வனை செய்பாநின்றதென்று ரூபவசுபுதியையிலே அருளிச் செய்கிறார். எம்பெருமானுடைய ஜாத்தையை மலையாகச் சொல்லக்கடவதிறே. “நாரிண்ட மால்வரைத்தோள் ..... திருமால்” என்று. அந்த ஜாமலைபுச்சியில் நின்றும் பாய்கிறதாம் இந்த சுக்ஷமாகிற லிம்ஹம்; இது பாய்கிற யானைகள் எவையென்னில்; [ஸூத்ராஹ்நி ராரணாஸு] சுலுராராக்ஷஸர்களை யானைகளாம். அவர்களை யானையென்னப்பொருத்தமென்னென்னில்; [ஸூஷ்டாநொடிநாஸு] (இங்கு ஸூஷ்டம்.) ஹநஸ்ய-சீடிஜஸ்ய, உடி: - உஹ், ஸூஷ்ட: பெஷாம் மஜாநாஸு || “படுமுமதப் புனல்சோர்” என்றபடி சீடரீர்ப்பெருக்கையுடையன யானைகள்; சுலுராராக்ஷஸர்களும் ஸூஷ்டாநொடிசீர்களாம்; ஹநமாவது வண்ணம்; (ஹ-சுவவண்ணம் உசி யாதா:) உடிமாவது முயற்சி; ஸாயுக்களை வணிக்கவேனுமென்கிற முயற்சியுடையவர்களிறே. [ஸூஷ்டாஸ்தாஸ்யிவாஜ்ஜ.] சிங்கம் யானைகளின் தலைமேல் பாய்ந்தவாறே கூம்ஹஸ்யங்கள் பிளந்து முத்துக்கள் சிதறுமே; இங்குமப்படி எலும்புகள் சிதறுகிறபடி. வெண்ணிறம்பற்றி லாஸ்யம். [ரஞ்செகரிநாஸு = ஸூஷ்டம்.] வீரவஹ்நித-வீராயிதஸு; வீயபு. [ஜமதாஸீயிதஸு] இங்கே ாஸிதஸ்யம் கீடிணிசுபுத்யாஜமன்று; அப்படியாகில்

ஐமலி ரீவிதழ்; என்னவேணும்; “ஐமலி வவதபுரோடு” என்ற ஸூத்ருத்தால் ஐமதாமென்று ஷஷ்டியாயிற்று. “திவ்யவதி ஐமலி” என்ற ஸூத்ருத்தால் வந்த ஐமலி துயமரகை யாலே ஸ்ராவிக்கப்பட்டது என்று ஸூத்ருதகாராயும் கொள்ளாதே ஸ்ராவிக்கப்படுகின்ற” என்று வவதபுரோடாயும் கொள்ளப்பட்டது.

உந்நிதததாராமம் கட்டகலிவ யுதம் வொஹுநா யநுநா ருஃ, தீவாநு ரஸீநு தயாநம் நயநலிவ யபுதாரகம் விஷ்வ ஸு || வகெஸாகுஸு யவா வரியிரலிதயமெஹிதயா லிவ தாரக, சக்ஷம் வகெஷ வகிக்ஷா வரியபயதம் வஸுத துவிஷாஃ புகிஷாஸு ||

|| ௧௬ ||

தீவாநு ரஸீநு தயாநம் யசு சக்ஷம் ஐலிக்கின்ற கிரணங்களை யுடைய யாதொரு சக்ஷமானது

சுராருஃ வொஹுநா யுதம் உந்நிதததாராமம் கட்டக லிவ } எம்பெருமானுடைய வொஹுவா லே யரிக்கப்பட்ட வஜ்ஜராம தீனிவலிதமான ஹஜமதிஷ்

யசு } யாதொரு சக்ஷமானது
விஷ்வஸு நயநலிவ } உலகுக்கோர் கண்போல
உதாரகஸு } உஹிதமான கரு விழியை உ டைத்தாயிருக்கிறதோ

(விஷ்வஸு உதாரகஸு) } உலகத்திற்கு உஜீவநமெஹிதவா யிரா நின்றதோ,

யவா } யாதொரு சக்ஷமானது
மெஹிதயாஃ சலிதயசு } சலுநர்களின் போங்காலத்தை
வகெஸாகுஸு வரியிரிவ } த்தெரிவிக்கின்றதான திருவாழி யாகிற ஸூதியுடைய வரி வெஷம் போலிராநின்றதோ,

தசு } அப்படிப்பட்ட சக்ஷமானது
வஃ வகெஷ வகிக்ஷா } உங்களுக்குப் வக்ஷவாகியாயிரு ந்து

உயிஷாஃ பூகிஷாடி
பூராக் வரிவடயதூ

ஸாஸுதமான பெருமதிப்பை
கடுக விளைத்திடுக.

*** இதில் ஒவ்வொரு வாடித்திலும் ஒவ்வொன்றாக உ
தெக்ஷிக்கிறார் சுசுக்ஷத்தை. எம்பெருமானணிந்து கொள்ளுகிற
தோள்வளைபென்னலாமென்கிறார் பூயஸிவாடித்தில். சுசுக்ஷத்தின்
சூகாரமும் தாடிஸமேயிமே. உதீஷு தாடிஸமென்ற விஸெஷ
ணம் ஸிஷ்டம். தோள்வளையானது வடிஸாமக்கற்கள் இழைக்கப்
பெற்றிருக்கும். வடித்தின்[தாமரைப்பூவின்] ராமம் போன்றரா
மத்தையுடையது சுசுக்ஷம். செவ்வியசோதிகள் படருமிமே. ராமம்
சிவப்பு. தீவாநாஸீநுடியாமடி என்றது சுசுக்ஷத்திற்குத் தனி
விஸெஷணம். [விஷுவஸ்யநயநரிவ உதாரகடி] உலகுக்கு
ஓர் கண்ணே இது!. உதெத தாரகெயவரிநு தகீ-உதார
கடி; தாரகா என்று கருவிழிக்குப்பெயர்; கருவிழிகளாந்திருக்
கும் கண்; சுசுக்ஷமும் உதாரயதீதூதாரகம். சூவத்துக்க
ளில் நின்றும் தப்புவித்து உஜீவிச்சிக்குமது என்கை. [விஷுவ
ஸ்ய] இன்னுரினையாடென்றிலை; உலகத்துக்கெல்லாம் உதாரகம்.

[வகெஸாசுடெஸ்ய தூடி.] ஸீஸுடிஸுடநவாருஷன்
சுசுக்ஷியெ கதிரவன் போல் விளங்குகையாலும் அவனைச்சுற்றி
சுசுக்ஷமானது வரிவெஷம் போலேயிருக்கையாலும் இங்ஙனே
உதெக்ஷிக்கிறது. “வரிவெஷஸுவரியி” உதூரீரஃ. தமிழ்
ழில் ஊர்கோள் எனப்படும். சில ஸரியங்களில் வரிவெஷம்
காணப்படுவது சுஸாஹரிதிதமென்னக்கடவதாகையாலே [வெடி
தூஹதூரிவிடியசு] என்னப்பட்டது. ஆக இப்படியெல்லாம்
உதெக்ஷிக்கவுரியதான வகூராக்ஷமானது உங்கட்கு யாவாடித்
வாவியான பெரு மேன்மையை அளிக்கவேணும். சுதூணு
டிஷா-டிஷிஷா; “சுதிஸாயநெ தகிஸிஷுநள்” உதி வூராக
ரணடி. வகெஷவகிஷா = வகூவாகி ஹகூவா. (௧௬)

சீய தாகோலும்கூடா ஹ தி உதி த விரணுக் கூட வ
ட, பூரூம்கூடா தபூவா தகூ தஜலூகி தாராணும்கூட
லூகி மூடா | உதூ தி ஸா காமெரூ வஹலூகி தெரூ
லி ஸா யவீடா, சுகூகூ உகூலூ த தூ விஸா தஸகிம் டாஸா
ஷீம் ஸேகிம் வஃ ||

|| சுள ||

உதூ தி ஸா காமெரூ

மலர்ந்த முருக்கம் பூப்போன்ற

சொலையையுடைய

சுதிடுத: சுஸாவி:

அளவற்ற கிரணங்களாலே,

சீய தாகோலும்கூடா ஹ
தி உதி த விரணுக் கூட
கூ: கூடா பூரூம்கூடா
தபூவா தகூ தஜலூகி த
சுராணும்கூடா லூகி மூடா
உவஹலூகி

விளையாடுகின்ற சூழிவராஹனு
டைய கோர்ப்பல் குட்டல்களா
லே பிளக்கப்பட்ட விரணயா
கூனுடைய கதவுபோன்ற மார்
பில் நின்றும் கிளர்ந்த அள
வற்ற ரத்தங்களா லுண்டான சி
வப்புப்பொருந்திய லூகி மூடா
தை வரிஹலியா நின்ற

உகூலூ சுகூடா
வ:

திருவாழியின் சுசுமனது

உங்கருக்கு

சுஸா தஸகிம் டாஸாஷீம்
ஸா யவீம் ஸேகிம்
தூடா

வாவராஸிகளுக்கு நாஸத்தை
க் கொடுக்கவல்லதும் ஸா ய
ங்களைப் போக்கவல்லதுமான
வாஸியைக் கொடுக்கவேணும்.

சு சு சு சுசுத்தை லூகி மூடா மென்கிரா தில். விரணுக் கூரி
வாவின் உடன்பிறந்தவனான விரணுக் கூரென்னும் சுஸா
ரான் தன் வலிமையால் ஹதீயைப் பாயாகச் சுருட்டியெடுத்துக்
கொண்டு கடலினுள் முழுகிச் சென்றபோது தேவர் முனிவர் முத
லானவர்களுடைய வேண்டு கோளினால் திருமால் லீஹாவராஹ
ரூபியாய்த் திருவவதரித்துக் கடலினுட்புகுந்து அவ்வஸுரனை
நாடித் கண்டுபொருது கோட்டினால் குத்திக்கொன்று வாதாஹ

வொகத்தைச் சார்ந்திருந்த ஹுதியைக் கோட்டினால் குத்தி அங்குநின்றும் எடுத்துக்கொண்டு வந்து டழைபடி விரித்தருளி னன் என்று ஐதிஹாஸமுண்டிறே. அதனைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறதாய்த் துப் வடுவடூயடும்.

கூராமென்று வராஹத்துக்குப் பெயர்; பூரூகூராமென்று பூரீநவராஹமென்றபடி. ‘வானத்தெழுந்த மழை முகில்போல் எங்கும் கானத்துமேய்ந்து களித்து விளையாடி வனத்துருவாய்’ என்ற ஆழ்வாரருளிச் செயலேநோக்கி ‘கீயக’ என்று விஸேஷிக்கப்பட்டது. கீயக: பூரூகூராமலு [ரிஹா வராஹரடுவிலிஷ்டா:] டூஹாஹதிவி: [டூஹாஹதகூட்ட டெந:] டுதிதாசு [வணிதாசு]ஹிரணூகூலலு வகூ:கவாடாசு பூரூஹடூடுதெந பூஹடுதகூதஜெந [சுமவயிகரூயிரெ ண]வரூஹித[வஹூத]ரூரூணூ [ரகூவணடூகூ]தடெவ ரூஹா [விஹூ]யலு, தஃ வரூஹூ ||—ரிஹாவராஹரடு வியான எம்பெருமான் ஹிரணூகூலுடைய அகல்மாற்பைத் தனது டூஹை யாலே குத்திக் குருதிவெள்ளத்தைக் கொழி யச் செய், அந்த ரகூபவாஹமானது வரூஹுமெங்கும்பரவி, கடல் முழுவதையும் செந்நிறமாக்கிற்கும். அப்படி ஸாஜாதர கூவணடூமான வரூஹுத்தை [உநூலகூஸூகூரூஹெ: சரிடெத ரூஸூஹி: உவஹவசு சுகூட்ட] மலர்த நுருக்கம்பூவின் நிறம் போன்ற நிறமுடைய செவ்விய கிரணங்களாலே வரிஹவியா நின்றதாம் ஸ்ரீஸூஹூடூநாகூதம். ‘என்னுடைய நிறத்தின் முன்னே உன்னுடைய நிறம் ஓங்காதுகாண்’ என்று சொல்லிப் வரிஹவியப்பதுபோலேயிராநின்றதாம். அப்படிப்பட்ட ஹூகூமானது உங்களுக்கு நல்ல வூலியை நல்கவேணும்.

சுவரூதஸூரிநூஹாஸூஷ்டு என்றும் ஸாஸயவீடூளன்றும் வூலிவிஸேஷணங்கள். ஹவலிஷயத்திலே சுவமாவரித்து வாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ளக்கூடியதாயும், ஹவதூரூடுவ ரூடுவமூணவிலுதிசுளின் விரூடூத்திலேஇழிந்தாலூஸூரூ

யுட்களில் ஸம்ஸயம் வதிட்யாதே ஐதிரித்யு என்று எதையும்
 நிஸயித்தறியக்கூடியதாயுமுள்ளவாஸியைததாவேணுமென்கை.
 டாஸாஷீஸு=புடாசுரீதித்யுடீ. “டாஸாநுஸாஹாநுஜீஸா
 ஸ” ஐதிவாணீநிஃ. “வனதெகஸுனா நிவாதுதெ” ஐதிபு
 திஃ. ஸீஸிம்மெ டாஸாஷீ ஐதிரிபு. இந்தரூபம்மாநுஸ
 மாகிலும் கவயஸுவஹுஃ புயுஜுதெ. (கௌ)

வடெஹாஸபுடிம் யஜநயதி ஜமதீஸேயபோந புவொ
 யாம், யஸு ஹாயாஸபோநா அஸதி வரிஸரெ ரொஹிணீ
 தாரகாஸுரா நாமாஹெதுஹதத் பூகடயதி உயத
 பூவகஸுபுயாணம், தெயா லிஹஸு யாஸேஸேடிப ஐவ
 தக் வாதுவஸாகுரீக்ஷு || ௧௮ ||

யசு

யாதொரு சுக்ஷமானது (2) யா

தொரு ஸூரியுதெஜஸ்ஸானது

வடெஹாஸபுடிம்ஸசு

பிராட்டிக்கு சூநநுஜநகமாய்க்

கொண்டு (2) தாமரைமலர்களு

க்குவிசாலஜநகமாய்க்கொண்டு

ஜமதீஸு

உலகத்தை

வஸயபோநபுவொயாம்
 யதிஜந } வளர்கின்ற அறிவையுடையதாக
 } சசெய்கின்றதோ (2) வளர்கி

ன்றபூகாஸத்தை உடையதா

கசு செய்கின்றதோ,

யஸு

யாதொரு சுக்ஷத்தினுடைய (2)

ஹுதெஜஸ்ஸினுடைய

வரிஸரெ

ஸீவத்திலே

தாரகாஸுரா ரொஹிணீ
 ஸபோநா ஹாயா அஸதிசு } பூணவத்தாலே சிறந்ததாய் சிவ
 } பபாய் ஒப்பற்றதான ஒளி விளங்
 } குகின்றதோதாரகாஸுரா ரொஹிணீஹா
 யாஸபோநாஅஸதிநக்ஷத்ருங்களில் சிறந்த ரொஹி
 ணியானது ஹாயை போன்று
 விளங்குகின்றதோ,

யசு

யாதொரு சகசுமானது (2) சுழி
தேஜஸ்ஸானது

பூவகவுஷ பூயாணம் ஸசு

எம்பெருமானெழுந்தருளும் வ
ழியைப் பிச்செவ்வதாய் (2.)
யாடுநீநிமடிகத்தை உடைய
தாய்

நாநாஹை துஹை சகசு

பலவகை சூயாயங்களிற் காட்டி
லும் சிறந்திருக்கும்படியை (2)
பலவகைஜானைகளாலே உயர்ந்
திருக்குமபடியை

பூசுடயதி
தசு

பூகாஸப்படுத்துகின்றதோ,
அப்படிப்பட்ட

தெயா லிஹஸ்யயாஜிஸுஹி
ஹி ஹஸ்யித்யு

ஸூரியடி, உதிர, சுழிஹெஹெந
திபூகாரமாயிராநின்ற தேஜ
ஸ்ஸின் திரட்சி போன்றுள்ள

வாகுஹை சகசு
வஹை

திருவாழியினது சகசுமானது
உங்களை ரகசிக்கவேணும்.

ஃ ஃ ஃ யசு வாகுஹை தெயாலிஹஸ்ய யாஜிஸுஹிஹி
ஹி (வாகி) தசு வஹை || ‘ஸூரியடிஉதிராதிரு
வெண தெஜைவஸு தியாலித்யு’ என்கிறபடியே ஸூரியடி
னென்றும் உதிரனென்றும் சுழியென்றும் மூன்றுபடிப் படடி
ருக்குமிதே தெஜைவஹையும். அந்த மூவகைபான தெஜைவ
ஹையுங்களும் ஒன்று சேர்ந்து சகசுமாகப் வரிணரித்ததோ!
என்னலாம்படியிருக்கிறதென்று சுசி வஜைதாரமாகப் பேசுகிறார்.
ஒவ்வொரு வாடித்தாலும் ஒவ்வொரு தெஜைஸ்ஸின் ஸூரியடி
த்தை ஸூஷ ஹிபாஸை நயிப்பிக்குமழகு காண்மின். [யசு
வஜைதாரஸூஷஹிஹி ஜமகீஸையோநபூஷ்வாபாஹி ஜநயதி]
‘வஜைதாரஸூ’ என்றவிடத்தில் ஸூஷஸூஷமும் ‘பூஷ்வாய’
என்றவிடத்தில் ஸூஷஸூஷமாயிருக்கிறது. ஸூரியடினை
தெஜை வஹையும் வஜைகளுக்கு [தாமரைப் பூக்களுக்கு] உஜா
ஸத்தை [விகாஸத்தை]க் கொடுக்கும்; உலகத்திலுள்ள இருள்

களை அகற்றி எங்கும் பூகாஸத்தை வளர்த்தும். வகூரகூமா
னது, வஷாயா: [பூகூர:] உலூஸபூடி=தீயாரை ஒழித்து
நல்லாரை ரகூதிக்கிறதென்று பெரிய பிராட்டியாருக்குத் திருவுள்
ளத்திலுக்கப்பைத் தருமென்கை. பூவொயமாவது பூகூடி
ஜூநம்; அதை வளர்க்கிறதென்கை.

[யஸுஜாயதூபி] வநு, குகிற தெஜ: வடியுத்தின்
படி சொல்லுகிறது. யஸு (வநு, ஸு) வரிஸரெ தாரகா
யூ (நகூசு நெஷா) ரொஹிணீ மாயாஸகாநா (மாயா
வகூ சுவிநாஸூதா) உஸகி ஸூஷோயு: தெத்திரீய யஜு
ஸஹிதையில் திதீயகாணதூதீய பூஸூத்தில் “பூஜாவதெ
ஸூபஸூ ஸஸூஹிதா குஸநு தாஸூரோயராஜேஷகாதா
ஸாலரொஹிணீஃ” என்று தொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட
உவாஸுநம் உணர்த்தகும். ‘சுஃவா டுஃம நிததி: சுபு
யனீ செவயனீ வஷுயனீ ஸுஃஸூகா’ என்கிற ஸவகூ
திகாமகூசூங்கரும் மற்ற சுஸூநூபி இருபத்தாறு நகூசூங்
களுமாகிற முப்பத்துமூன்று நகூசூங்களுள் ரொஹிணிபக்கல்
வநு, ஸுடைய பூரோயிகும் பூஸிஸமிதே. இனி சுகூவகூத்
தில்—‘மாயாஸகாநா’ என்றவிடத்து மாயா சுஸகாநா உகி
வடிவெடி: யஸு (சகூஸு) வரிஸரெ சுஸகாநா ரொஹி
ணீ தாரகாயூவ மாயா உஸகி=மாயையாவது காணி; அது,
சுஸகாநா—ஒப்பற்றது. ரொஹிணீ—சிவந்தது. [ரகூவணுடா
யுடகாசுரொஹிணஸூவாசு ஸூஷே ஷுஷ.] தாரகாயூ=
தாரகமென்று பூணவததைச் சொல்லுகிறது. ஸுடிஸுநஸ
ஸூஸஹிதெஸகூதீதிலே பூணவஸூபநமுண்டென்னுமிடம்
சுஹிவடிஸுஸஹிதெகூம். சுகூதீயெபூணவ:; பூண
வதீயெ டெவ:—உகி ஸுஃகூவ:; பூணவஸுஃவாஸுததாலே
நெஷமாப் செவ்விதாய் சுஸடிஸுமான ஒளி சுகூத்தின் வரி
ஸரத்திலே விளங்குமென்றதாயிற்று. “தாரகாயூ” என்ப
தற்கு உதாரகநெஷமா என்கும் பொருள்கொள்ளலாம்.

[நாநாஹெதீதூபி] சுயிரூபவதெஜஸ்ஸானது நாநா
ஹெதீவி: (ஸூரூஸகூதீஹெ) உஹதகூம் பூகூடியதி. ரெவ

நாநீபுர ஸத்ரு வ வஹிஜாநாவஹெதயஃ” என்று சுரிகொஸ
மாவையாலே ஹெகிஸயம் இப்போது ஜாமாயுகம். (சுக்ஷவ
க்ஷத்தில் சுஹ்யாயுகம்.) நாநாஜாயைகளாலே உதாஜமாயிருக்
கும் சுநி; சுக்ஷமானது பலவகை சுஹ்யங்களிற்காட்டில் உயர்ந்தது.
இங்கு சுக்ஷத்தைச்சொன்னது சுவயவிபான திருவாழியிலே நோ
க்கு. “சுஹ்ய” ராஜாபெ ஸாஸு” என்றாரிதே ஹட்டும் ஸ்ரீரஜாராஜ
ஸவத்திலே. [பூவகூஷபூயாணஸு] சுநிக்கு ‘கூஷவதயூ’
என்றொரு பேருண்டிதே. கூஷமென்று யுதித்தைச்சொல்லிற்
றய்யுதித்தை ராமபுமகவுடையதென்றபடி. அதுபற்றியே இங்
கும் பூவகூஷபூயாணமென்கிறது. பூயாணமென்று ராமபு
வாஸி. இனி சுக்ஷவக்ஷத்தில், கூஷம்— எம்பெருமான்; எம்பெரு
மான்வழியைப் பின்பற்றிச் செல்லுகிறதென்கை. “கருதுமிடம்
பொருதுகைநின்ற சக்கரத்தன்” என்னக்கவதிதே. ஆக இவ்
வகைகளாலே சூவியதெஜஃ வடிவாயுகங்களின் கூட்டரவு என்
னும்படியாகவுள்ள வகூஷமானது உங்களை ருக்ஷிக்கவேணு
மென்றதாயிற்று. (கஅ)

ஸொலிவிது: வஜ்ஜராமஜுவஸிஸுஷுடுடுடுஸூஹோ
நாவகாஸம், பூத்யுபூஸொகராமபூதிஹவபுஷா ஹதிஷி
தம் வுருருடுஷண! சுண்ட்ஸுஹநிடுடுடுதிதஹுமாதநயம்.
க்ஷசூயாணாம் ஹதாநாம், சூரஸு ஸொணிடெளடுவெஸுர
ஹவ ஹவெதா ஹிஷுஹெத்யுக்ஷிவ்யாஸு || 1 சுக் ||

வஜ்ஜராமஜுவஸிஸுஷுடுடுடு: வஜ்ஜராமஜுவத்தோடு ஒத்த
ஸொஹையையுடைய

ஸொலிவிது:

கிரணங்களாலே

ஸொஹோநாவகாஸு

விளங்குகின்ற ஸுஸூநத்தை
யுடைத்தாய்

பூத்யுபூஸொகராம பூதி }
ஹவபுஷா

அப்போதலர்ந்த சுஸொகவாஷு
த்தின் சிவப்புக்கு பூதிஹுதி
யான திருமேனியையுடைய

வாழ்வு நலத் தகவல்

வாழ்வு நலத் தகவல்

வாழ்வு நலத் தகவல்

வாழ்வு நலத் தகவல்

(சுதவனவ)

ஹதாநாஃ சுதயாணாஃ } கொல்லப்பட்ட சுதயாணாஃ
 சொணிகளெவெஃ } ஸுதய ரகசுபவாஹங்களிலே
 ஸுதய } மிதிக்கப்பட்டு
 சுதய: ஸுதய ரகசுபவாஹாஃ } உள்ளே யெழுந்த மருகிக்
 மருதநயம் } களம்பின வாழ்வுவாழ்வு
 ஸுதயதான

வாழ்வு நலத் தகவல்

குளம்போன்றுள்ள

வாழ்வு நலத் தகவல்

ஸ்ரீவசுதாஹதான

வாழ்வு நலத் தகவல்

உங்களை ரகசிக்கவேண்டும்.

ஃ ஃ ஃ உலகத்திலேவரும் அழிப்பவரிடையாகையால் கொழு
 துத்திரிந்துகொடுமையியற்றுவந்த சுதயாவம்சங்கள் பலவற்றை
 நாசம் செய்வதற்காக ஸ்ரீவசுதாஹதான ஜெபிதேவியின் மனைவி
 யான ரேணுகையினிடம் இராமனாயத்திருவவதரித்து, வாழ்வு
 என்னுங்கொடாவிப்படைபை சுதயாவம்சம் கொண்டு அதனால்தான்
 வாழ்வுவாழ்வு வழங்கப்பெற்று, தனது தந்தையின் ஹதாநாஃ
 வைக் கவந்து அத்தந்தையைக் கொன்றிட்டது காரணமாகக்
 காதுவீயுடைய ஜெபிதேவியும் அவனது குமாரர்களையும் கொன்று
 அதனாலேயே சுதயாவம்சம் முழுவதன்மேலும் கொவாவெ
 ஸங்கொண்டு உலகத்திலுள்ள அரசர்கள் பலரையும் இருபத்தொரு
 தலைமுறை பொருது ஒழித்திட்டு அப்படி ஒழிக்கப்பட்ட சுதயா
 யர்களின் ஸ்ரீவசுதாஹதானிடங்களிலே ல்லாம் ஒரு தடாகமாக அமை
 த்து அதில் முழுகி விடுதலுக்கு தவணம் செய்ததாக வு
 விஜயமிறே. அந்த சொணிக் தடாகத்திலே வசுதாஹதானை
 ஒப்பிட்டுப்போகிறார். [ஸொலிவிடாதிதாதி.] வசுதாஹதான
 போலே செவ்விய சுதர்பொலிந்த காணிகளாலே விளங்கா நின்
 றும் பெரிய குழிபோன்றதாயுமிருக்கிற சுதயாவம்சை “ஹதாநாஃ
 சுதயாணாஃ சொணிகளெவெராஹதாஃ ஸுதய” என்று
 ரகசிய தடாகமாகச் சொல்லாமிறே. [வசுதாஹதான]

தூழி] அப்போதலந்த சுஸாகவஹத்தின் ஒளி போல் செவ்விய ஒளிபொருந்திய திருமேனியையுடையரான ஸ்ரீஸுட ஸுடக வுரஹன் லெயு திகழ்வதைப் பார்த்தால், அந்த ரக்ததடாகத்திலே முழுக்கிளம்பின ஸ்ரீவரஸுராராதேனான் லாம்படியிராநின்றது. ஆக இவ்வகையாலே ஹமபுராராதின் திருமித்த ரக்ததடாகத்தோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லாம்படியான வசுராகவானது உங்களை ரக்திக்கவேணுமென்றாராயிற்று.

ரொலிவிடும் என்ற வாழ்முண்டாகிலும் சொலிவிடும் என்ற வாழ்ம் சுக்ரராமு ஶ்ரீஸுதத்துக்குச் சேரும். மேலே 'ஸொஹோம்' என்றதிறே. சுக்ரீயாணாம் சுக்ர தாநாதிகுவி வாஃ. (சுக்ர)

தூதாநாதிரியாணாம் சுதவிஷயலஹாகாநநக்ரீயநாநாம், ஸுஷ்டம் வசுரஸுரண ஶ்ரீஹணியிஷணயா வாரிவ வாரணாநாடும். மஹீரம் யசுமதடும் சுலவி சுதயியெயா தருதெ யசுஷ்டெயாசு, சுஸுரீயாம் ஸ்விஷம் வசுரீஜமடிவிதஸுரீயவசுரீயதசுரீயம் || ௭௦ ||

யசு	யாதொரு சுக்ரத்தை
சுதவிஷயலஹாகாநநக்ரீயநாநாடும்	விஷயங்களாகிற பெருங்காடுகளிலே விளையாடின
ஶ்ரீயாணாம் தூதாநாம் வாரணாநாடும்	ஶ்ரீயங்களாகிற தூதமஜங்களை
ஶ்ரீஹணியிஷணயா	படிக்கவேணுமென்கிற எண்ணத்தினால்
வசுரஸுரண	திருவாழிபாழ்வானாலே (2) வசுவசியாலே
வாரிவசு	மஜவஸுமி போல
ஸுஷ்டம்	உண்டுபண்ணப்பட்ட
மஹீரம் சுலவி யசுமதடும்	ஆழமானவொரு யசுக்குழியாக
சுதயியம் தருதெ	வாசுமிமான்கள் தினைக்கிறார்களோ

பூணாழீநு ஸஹியஜீ பூணிஹிதநிலாந் யொயிநாநி
 கதாஜை, துஜை ஸகோவா ராபுவம் விநாநிதகஹராசாஸ
 கபூவாவிகெந | பூவாயசு வபிராநெஷண ஸூஜீஹிஸிஷபு
 ஸம் யாநிகாநிபூஷம் வஃ, ஹபிராசு தகஃ ஹபிஹபூவஸஸூய
 வரிவலிதம் வுஷராக்ஷாயாயாக்ஷ || ௧௭ ||

(யொமதனா ந்களிற் சொன்ன
 கட்டளையிலே)

பூணாழீநுஸஹியஜீ

பூணன் முதலான வாயுக்
 களை அடக்கி

பூணிஹிதநிலாந்

நியத விதர்களாயுள்ள

யொயிநாநி

யொயிகளுடைய

சுதாஜை

ஹபிதத்தில்

துஜை ராபுவம் ஸகோவா

பெரிய வடிவைச் சுருக்கி ஹ

விநாநித கஹராசாஸ கபூ

நாகாஸத்தில் ஸூஜீப்பட்டு வா

ஹாவிகெந

ஸம் பண்ணின

வபிராநெஷண

ஸ்ரீ ஸுஹபுத வுருஷ

ஸிலே

ஸூஜீஹிஸிஷபுஸம் யசு யாநி

தன் பெருமைக்குத் தக்க யா

பூவாயு

தொரு இருப்பிடம் அடையப்

பட்டதோ,

தசு

அந்த

ஹபிஹபூவஸஸூயவரிவலி

வொகதூய வபிஜிதமான

தசு

வுஷராக்ஷாயாயாக்ஷ

செங்கண்மாவின் ஹிவாயுயத்

தினுடைய சுக்ஷமானது

வஃ காநிபூஷம் ஹபிராசு

உங்களுக்கு காநிதமெங்களைக்

கொடுக்கக்கடவது.

ஃ ஃ ஃ சுக்ஷத்தின் பெருமையைப் பேசுகிறார். பூணாழி
 வாயுக்களை அடக்கிக்கொண்டு ஸூஜீயிலே நெஞ்சு சென்றி

ருக்கும் பொயிகளின் சுதேசரணத்திலே ஸுஸுபிக்ஷமா
உமராகாஸதகிலே திருவாழிபாழ்வான் வீற்றிருக்கும் போது
தம்முடைய வீஸுஸுபிவத்தோடே வீற்றிருக்க முடியாமையா
லே உமதூரமான அந்த ருபத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு வருத்
தத்துடனேயிே வீற்றிருக்கும்படியாயிருக்கும்; அங்கே அப்படி
புரூபிப்பட்டு வீற்றிருந்த திருவாழியாழ்வானுகுத் தம் பெரு
மைக்குத் தக்கவாறு யாராடமாக வீற்றிருக்கைக்குரிய விஸா
மான சுக்ஷமாகிற ஸுஸுபிவதிலே கிடைத்ததாம். அப்படிப்
பட்ட உமதொருமதூரமான உக்ஷமானது உங்களுக்கு ஸ
வபூலீஷ்டபூடிமாகிலேனும் என்றதாயிற்று.

[விரலிதடிஹராசாஸகூழாஸிகெந.] மாரொடாழ்த்தி
லே [3—1—1.] “சுமயபிபிஷிநுஸ ஹவாரொடஹரம் வு
ணரீகம் வெஸு.....” உத்யாபி முசுதியை சுமாவாஸிப்பது.
ஸ்ரீஹாஷுத்தில் டஹராபிகுரணபுரேயத்தையும் வுஸரிப்பது.
“டஹுல்வாவ்வாவெஸுஹுத” ரித்யாபிகம் வு. டஹர
மென்றது ஸுசுமென்றபடி. “ஹகூநாம் யகவாஷிடஹரம்
வணுதம் வுணரீகம்” ரித்யாபிகளிலும் “பேரதிற்கமலவன்
னெஞ்சம் புகுநதும்” உத்யாபிசரிலும் சொல்லுகிறபடியே யொ
ழிகளின் டஹராசாஸகூழாபானவன் திருவாழியாழ்வானேயே
வென்னில்; தாடாதுலாவநை முதிர்த்தால் இங்ஙனே சொல்லக்
குறையில்லையிதே. சுமெடொகியிதே எங்குமுள்ளது.

ஹிஸ்தரிஸ்டிரியன் என்றவிடத்து ஹிஸ்தரிஸ்டிரியன் ஹிஸ்தரிஸ்டிரியன்
 ஹிஸ்தரிஸ்டிரியன் (எசு)

விஜாநு வீபெண யா^{நா}கா உரண^{நா}வமுவா வஜிவால
ஸூரீயெயு, மகூரயுகூஸூ விகூச வரிமலி தஜிவாவூஷ
கொஸாநு பூகாஸாநு । ஸா^{நா}நெ^{நா}ர^{நா}நெ^{நா}ர^{நா}உ^{நா}நெ^{நா}ஸூர^{நா}டி
ததஜதொவெ^{நா}ர^{நா}கி வீ^{நா}ஜ^{நா}கி^{நா}நம், பூ^{நா}த^{நா}ஸூ^{நா}டி^{நா}தூ^{நா}ர^{நா}வி^{நா}ஸ
ததிவ ஸவத^{நா} வ^{நா}த^{நா}ர^{நா}ய^{நா}ஜ^{நா}கி^{நா}கூ^{நா}டி^{நா} । ॥ ௭௨ ॥

செய்யு	நடுவிடத்தில்
வலவாலவல	எழுந்தருளியிருக்கிற
வசுராயுக்கவல	திருவாழிபாழ்வானுடைய
வாணமவமவா வீயெண	திருவடி நகங்களில் நின்றுமுண்
யாழா	டானமீட்டிமமான துளிபாலே
விலாநு	வழுவதங்களாய்
வரிமவலிதஜவா வுஷ	ஜவாகுஸுசி மஹாராமங்க
கொசாநு	ளைப் வரிமவலித்திரா நின்ற
புகாசாநு	புகாசங்களை
விஞ்சு	மரியா நின்றதாய்

(சுதவனவ)

சாரதி	சாரதாதத்தில்
தததத:	அங்குமிங்கும்
சுமெய்: சுமெய்: சு	வெளுத்த பல மேகங்களாலே
மெய்:	
விலு	வழுவமாயும்
பூதஸு குடிதிரொலி	உடியகாதது வுடையதுனுடை
லதம். வ	ய கிரணங்களாலே வழுவமா
	யுமுள்ள
வெய்சி உவ விஞா ஜோநு	வானம்போல் விளங்குகின்ற
ராயாஜம் சுக்ஷு	திருவாழியினது சுக்ஷமானது
மவத: வாதம்	உங்களைக் காக்கவேணும்.

✽ ✽ ✽ சுக்ஷத்துக்கு சாரதாலிகமாய் வுடையபூதவலிய வசுராயுலியானசுகாசத்தோடே வாயிட்டும் பேசுகிறாதின. அது எங்கனையிருக்குமென்னில்; வெண்ணிறமான செவ்வட அங்களாலே விளங்கப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே சூழமான காணியையுடையதாயும், பூவாசிகுஸுடையதுனுடைய செஞ்சு டர்ச்சேதிகள் விரவப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே செவ்விய காணியையுடையதாயுமிருக்கும்; சுக்ஷமும் அங்கனையிராநின்றதோ வென்னில்; ஆம்; [செய்யவலவாலவல வசுராயுக்கவல வாணமவமவாவீயெணயாழாவிலாநு வரிமவலிதஜவா வுஷ

கொஸாநு புகாஸாநு விபுக்] ஸுபியுத்திலை எழுந்தருளி யிராநின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய திருவடிகளிலுள்ள திரு நவங்கரினின்றும் கிளர்ந்த வெண்சுடர்களும் ஜவாகுஸுபி ஸஹிமமான தனது செஞ்சுடர்களும் கலசி விளங்கும் நிலைமை யைப் பார்க்கும் போது அங்கநீனயிராநின்றதென்னக்குறையிலே யிறே.

விபாநு என்றது ஸம்பவிபாநு என்றபடி. வீடியுண = ,வீயுந்து விபிதாதுக்' தித்யிரே. உரணநவஜோதிஸ்ஸை வெண்மையாக உணிக்ப்பது கவிஸுபம். [சுடினெஹ:] ,ஸாதி ஸுபம் ஸுபம் தநு' உத்யிரே. சுநநெஹிதிபாவக.

ஸ்ரீவாணீவாடிபாநு விடியதி ஸஜநம் ஸகத்யோயஸு டிக்ஷு, ப்ராஹ்மவ்யுதிஹம் படிபுப் ப்ரபுபிவி மூணம் ஹாநீ வாஹராதி. வெராநம் ஸாநாநம் உபிதிதிபுப் ப்ரபுபதி வுரூஷம் ப்ராநுநம் ப்ராபுபுநாநி, ஹகாநாநம் பஸுபியெ டிஸதா தடிநவாபிக்ஷியுக்ஷதாநம் வஃ || ௧௭ ||

வாஹராதி ஹாநீ

பசு

சூடிபுப் ப்ரபுபிஹம்

ப்ரபுபி மூணபிவி

ப்ராஹ்

ஸ்ரீவாணீவாடிபாநு: ஸ }
சுபி: }
த }
க }
க }
க }

கிக்ஷு

பஸுபி

ஹஜநம் விடியதி

வாஹராதி வாக்கானது

யாதொரு சுக்ஷத்தை

வாலுபெவாடி ப்ரபுபிவிதி
ஹமாசுவம்

ஜகநமென்கிற ப்ரபுபிமூண
மாகவம்

சொல்லா நின்றதோ,

ஸ்ரீ, வாணீ, வாசு, ப்ரபாநீ
என்கிற (வாலுபெவாடிகளின்)
ஸகிதன்

கிழக்கு முதலிய நான்கு திசை
களிலும்

யாதொரு சுக்ஷத்திற்கு

ஸேவை பண்ணுகின்றனவோ

கோதநம்! ததா து வசுதிக்யாமுஃ ஸ ஹயாஸாத் வெதி
நம்” என்கையாலே இப்படி சொல்லக்குறையிலையே நிற. இவ்
விடத்திலும் சுவயவாவபவிநொரஹெஷாவவாரம்.

[அகசு ஸ்ரீவாணீவாஷீஜ்யாநஸுதயா யஸு) (சகசு
ஸு) ஹஜநம் விடியதி.] கீழ்ச்சொன்ன வாலுஷெவாவி வசு
கீடுகிடுகளுடைய சுகிகளென்று ஹவவாஸுந்களில் புகி
வாடிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீவாணீவாஷீஜ்யாநிகள் நால்வரும் பூ
யூதிகளான நான்கு திசைகளிலே நின்றுகொண்டு வாலுஷெவ
லுங்கஷுணபூஷுஜாநிராஜரடுவியான ஸ்ரீஸுதஸுநா
கூத்தை ஹஜியாநின்றார்கள் என்கறார். இதற்கு ஸ்ரீ வாஹுரா
சுபூகோணங்கள் கண்டு கொள்வது. [யஸுஜெயஸிஃ பூ
கூம் வுருஷுஃ ஹகாநாம்பூயுநாஹிஃ யொராஃ ஸாநாஃ
வ கீடுகிடு பூயபதி] ஹகர்கள் சிம்ஹாஸாலநாயுமகத்
திருவாழியாழ்வானுடைய வடிவை ஸேவிக்க விரும்பும்போது
அவர்களின் பூயுடையைக்கு சுநுமணமாக ஸாநமான கீடு
கிடுயோடே ஸேவை ஸாடிப்பர். “சகாஅகாஅஸரிதஹுவிசு
டாடொவஅவாவாய” என்று மேலே சொல்லுகிறபடியே சுநி
ஷுநிவாரணத்துக்காக ஹகர்கள் பூயிடுக்கும்போது “ஹு
பஸூகூசிஷுஹு” என்கிற ஹயகர ரடுவத்தோ
டே ஸேவை ஸாடிப்பர் என்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸுத
ஸுந வுருஷுனை ஸுஜ்யுத்திலே ஹரியாநின்ற சகசுயானது
உங்களுக்கு நிரவாயமான சூயிவக்யத்தை அளிக்கக்கடவது.
சுயுகூகூமாவது, பலபேர்களுக்கு பூஹுவாயிருக்கை. இதனை
வேண்டுவாருமுண்டிடுற.

(௪௩)

ரகூஃவகூண ரகூசு கூதகீரமணம் அகூடுவெஅகூடு
கோஜள, அகூகீகூயிராணாஃ வஅகீயநஹுஜெ வஜ்ஸிகூநாநவெ
கூ! நிகூபிவூ கூபிபூயுகூயகி ஜமகி யடி ககூதாஃ லிவூ
ஹெகே, சகூகோகீகூகோ தசு கூவயதா ஹதா கீகூஜி
கூகீகூடி ||

|| ௪௪ ||

சூஜள்

ராக்ஷஸ்க்ஷணக்ஷதம்

உக்ஷுரெவெக்ஷுரெ

சுரீரமணம்

ராக்ஷ

யசு

வஜ்ரஸிக்ஷாநவெக்ஷ

வயசிய நமஹுஜே

சுக்ஷியபோணாம் உக்ஷீ

க்ஷிபுமிக்ஷிபு

உக்ஷதாம்

ஜமதி சுயுக்ஷயதி

தசு

சுக்ஷஜிஹுக்ஷு

ஹிவெஹெதஃ சுக்ஷு

ஹவதாம்

சுக்ஷாரோஹு சுக்ஷாரோ

க்ஷவயதம்

போர்க்களத்திலே

[பட்டு

ராக்ஷஸவ்ஜுத்தாலே நலியப்

வெட்கம் தோன்றுகின்ற

ஹெவஸரேஹுத்தை

ராக்ஷிபாரிற்றிற

யாதொரு சுக்ஷமானது

வஜ்ராயாயப் பயிற்சிவேண்டாத,

ஹஜ், ஹுடைய ஹஜத்திலே

} மேன்மேலும் வளர்கின்ற செல்

} வத்தைச் சடக்கென ஸூரவீத்து

தனது வல்லமையை

உலகத்திலே ஸூரமரகக் காட்டு

கின்றதோ

அப்படிப்பட்ட

ஜிஹுவியர்களுக்கு யெய்யமான

ஸ்ரீ வஜ்ராக்ஷமானது

உங்களுடைய

[மையை

குறைவின்றி வளர்கின்ற பொரு

போக்கடிக்கவேணும்.

ஃ ஃ ஃ [யசு (சுக்ஷம்) சூஜள் ராக்ஷஸ்க்ஷணக்ஷதம் (சுத
வனவ) உக்ஷுரெவெக்ஷுரெசுரீரமணம் ராக்ஷ] போர்க்களத்தில்
ராக்ஷஸவ்ஜுத்தாலே உவவ்விக்கப்பட்டு வெள்கித் தலை
கவிழ்ந்து நின்ற ஹெவஸரத்தை ராக்ஷிபா நிற்குமாய்த்து சுக்ஷம்.
[வஜ்ரஸிக்ஷாநவெக்ஷவயசிய நமஹுஜே சுக்ஷியபோணாம் உக்ஷீ
க்ஷிபுமிக்ஷிபு (ஸூரீயம்) உக்ஷதாம் ஜமதி சுயுக்ஷயதி.]
ஹெவெஹுன் வஜ்ராயாயத்தை வுயொமிக்கவேண்டிய முறை
களை சுஹுவரிக்கத் தேவையில்லை' பென்னும்படி வஜ்ரவுயொமத்
தாலாக வேண்டிய காயபுங்களை சுக்ஷந்தானே நிவஹிக்கை
யாலே, வஜ்ரஸிக்ஷயைப் பயில விரும்பாத அந்த இந்நிரஹு
டைய ஹஜத்திலே என்றும் குன்றாத விஜயவக்ஷியைக் கடுக்க
கொண்டுவைத்து இதனாலே ஸூரவ்ஜுராக்ஷிபத்தை உலகத்தில்

ஜெநாகிசுநிவாதுளவிவிநயநவடிநஷொயஸொதுஜ
வாஹம், ப்ருதாவிஷேநகிஷ்நு ப்ருணவஸஸயராயாஷ
ஷொணவதி. நிவீடும ஸ்யாநா நிவீடும ஜமகக்ஷ
ஷெவநிபிபுரணம், ஸுயாசு ஸளடிஸுநொ வு ப்ருகிஷ்டவ
ராவஷ்டிவாஹம்: ப்ருளராவாய || எந ||

ஜெநாகிசுநிவாதுளவி: சோதிசுழ்தமுடியையுடையாய்
ப்ருநயநவடிந: மூன்று கண்களுள்ள சுவத்தை
யுடையாய்

ஷொயஸொதுஜவாஹம்: நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளை
யுடையாய்

ப்ருதாவிஷேநகிஷ்நு இடத்திருவடியை நீட்டி வலத்
திருவடியைக் குறுக்கி நிற்கை
யாகிற ப்ருதாவிஷ்ணுதியிலே
நிற்பவராய்

ப்ருணவஸஸயராயாஷ } ப்ருணவத்தையும் உருகிணுத்
ஷொணவதி } தையும் சூபாரமாகவுடைய
ஷொணவதுத்திலே எழுந்
தருளியிருப்பவராய்

நிவீடும எல்லையில்லாத
ஸ்யாநா தனது தேஜஸ்ஸாலே
நிவீடும ஜமக எல்லாவலகத்தையும்
க்ஷேவந நிபிபுரணம்: கேஷேமுடையதாம்படி செய்த
ருள்பவராய்

ப்ருகிஷ்டவராவ: ப்ருகிவக்திகளுக்குக் கொடிய
வரான

ஸளடிஸுநம் வுராவ: திருவாழியாழ்வான்
வ: உங்களுக்கு [மென்கை.
ப்ருளராவ ஸுயாசு விக்ரத்தை அளிக்க வேணு

[illegible]

‘ஹிம்மத்’ என்று வாழ்மானபோது ‘ஸ்வரெக்சயத்தாலே’
என்று பொருளாம். [புனிதவாஷ்ட:] புனிதசூதிக
ளான சஸுரராஜஸர்களுக்கு ஹ்யஸார். இப்படிப்பட்ட ஸு
ஃஸுநவாஸுஷன் உங்களுக்கு வுஸ்வாவஹதகவேணும்.
மிடுக்கைத்தந்தருள் வேணுமென்கை. ‘வளர்வு வுர்
ஷஸுஸுஸுவாஷுவ சுஷுணி தெஜஸி” என்று நிவண்வாகை
யாலே தேஜஸ்ஸை அளிக்கவேணுமென்னயுமாம். (௭௫)

யட்டும் இவருடைய சாதியாவியை நமிதே. இதுதான்
தமிழ்ச்சொல்லென்றே.

[கதாநாயகி.] ஸாஷிபுத் தவிர உதகத்தை அறிவதற்கு கூலாபிவாசிகளான நாராஜிபிஷ்ணும்களும் வல்லவர். உதகத்தை அறியிலாமறியலாம். இவருடைய தகமறியவொண்ணாது காணும். “உதகதாபிஷ்ணும்களும்!” என்றாரிதே ஷிபிஷ்ணும்களும். (எசு)

நாடுபலாராசுவாடுருவிரடிவயம்: ஸ்ரீரெடுஸாஸ்து
ஜாடுமெ, ஜாதுவிஸுபுவாய: புகழிதகஸுடுரோ வயிஸ
டும: ஸுவிடுமெ: | பூவாநா வாகிடும: புகழிடு
யுரபா வாயபா தாவமுகி, துதாடுடு: புகாஸ: மவ
டுவிடுவிதம் விஸுஸுடுவபுகி: | ௪௪

தாராகுதவாடுரைடுஃ   பூணவமாகிற பார்த்தியில் முனைத்
ததாயும்

ஸ்ரீரெஷெஸ்ரீஜரெஷெஸ்ரீ } 3. மூத்த சூய்யஸரீஇஹங்கள்
 ராவிரடி உய்: } சிற அழகிய இலைகளின் ஸரீஇ
 இத்தை உடையதாயும்

ஐயாவி: ஸபுவாஃ
வ
ஐயைகளாகிற தளர்க்கையுடைய
தாயும்

வெள்ளம்மேலும் ஸுவிடுதலை } கூட்டங் கூட்டமாகத்திரண்டு கி
புகழி தகாஸூரீ : } ளர்கின்ற தீப்பொறிகளாகிற
வாவடங்களை புகாஸப்படுத்த
தா நிற்பதாயும்

வாடிசிடுமும் பூவாநாடி இருவடி ஸீவத்தையடைந்தவர்
களுக்கு (2) மரத்தடியைச் சார்
ந்தவர்களுக்கு

புதுச்சேரியுடைய மாயாபயா இயற்கையாகவே இனிதான நிழலாலே (2) காணியாலே

தாவதங்கள்

ஸூரியஸனாவத்தைப் போல்

சுவதாயும் (2) ஸஃஸார்தாவ

ததைப் போக்குவதாயும்

உக் கொ: புகாண:

உடிதமரான   பொறுப்புக்களாகிற

ஸுநங்களை யுடைய தாயுமிருக்கிற

விஷ்ணு ஸாக்ஷி வுக்ஷி:

ஹமதுத்குயுமென்கிற திருவாழி

யாழ்வானைக் கய வுக்ஷமானது

ॐ

உங்களுக்கு

சுலியுவதித்ம் வமம் டி தூடி வெண்டிய பவணைத்தரவேணும்.

[illegible]

ஸவபுமவபுடிதத்தலை கவுவுகுகுமென்னப் பொருந்தினவ
ரான திருவாழியாழ்வான் [வஃ சுவிவஹிதம்மஹித தாழ்] கவு
தருசெய்வதைச் செய்யவேணுமென்கை. (எஎ)

யாஜாடுரெரஜாநா நியயிவ விரஸாயிநா அடிபா
நா, ஜாதபுணாநா ஸகிபுலம் கிமஹ வஹுமூ
ஸாதிவகிபு. சுவிபுலம்வாதகிகுததிவ பரிவிநா வபா
வாடுபுலராணா, ஸகிபுலம் யலு, ராபுலம் ஸ மவதம் மவ
தாம் தெஜலெ வகூராஜஃ || எஅ ||

யலுராபுலம்	யாடுதாரு திருவாழியாழ்வானு டைய ராபுவத்தை
விரஸாயிநா வெணரஜா நாம் யாஜாம் நியயிவ	நிலைத்து நிற்கிற மின்னலொளி களின் திரளைப்போலவும்
அடிபாநா ஜாதபுணாநா ஸகிபுலம் கிமஹ	அடிபாதிதார்களுடைய திரண் ட தேஜஸ்ஸைப் போலவும்
ரதலாலாம் வஹுமூ கிதிவ	ரதங்களின் ஒளிகளினுடைய அளவற்ற ஸகிபுலியைப்போலவும்
வபாவாடுபுலராணா பரி விநாம் வகிகுதம் சுவிபு ஸம்வாததிவ	வபாவாழிகளில் காட்டிலும் பெருஷமான சுழிகளுடைய ஒன் று சேர்க்கப்பட்ட தேஜோராபி யைப்போலவும்
ஸகிபுலம்	(வபுலிபான்கள்) ஸங்கிக்கிரங்க ளோ
ஸஃ வகூராஜஃ	அப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ் வான்
மவதாம் தெஜலெ மவதம்	உங்களுக்கு தெஜபுடினாக வேணுமென்கை.

♦ ♦ ♦ திருவாழியாழ்வானுடைய ழிவ ராபுவத்தை ஸேவி
த்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் கிடுவெவிது துக்கேற்பப்
பலபடியாக உடுவிப்பர்களாய்த்து. [விரஸாயிநா ரெரஜா
நாம் யாஜாம் நியயிவ] “வெவஜோகிரிபுரஜஃ” உதுபுரஃ.

[illegible]

உக்ரம் கூண்டு க்ஷபாணம் வராஸாஹுதவஹாவக்ஷஸம்
 உண்புக்ஷி, ஸாஸம் கொடிண்பாஸாள் ஹமகிஸமமஹாவக்ஷஸாதி
 மான்ம ஹெதீநு | டொலிபுஸவ்யாவஸவெவ்யுத்யுததாமஸ
 உஸதிதாராதிஹெபெஃ, வ்யுதிஹஸெஜொலிசீநீ நாகவிஜ
 யிதநா ஜிஸ்தாம் ஸஸவஹெ வஃ || 1201

வகூ ஂகூஂஂ சூவாண் வ
 ஸூஂஂ தவஂஂ ஂஂஂஂ
 ஂஂஂஂஂஂஂஂஂஂஂஂ
 ஂஂஂஂஂஂஂஂஂஂஂஂ
 ஂஂஂஂஂஂஂஂஂஂஂஂ

உசூழிசு மூலங்களான (பதி
ஒரு) சூயசுங்களை

என்றுசெழிநீகொஸமாகையாலே ஸாமிஸஸவஸூத்ர வுஹி
ஜப்யபொம்.

[சுதாஸவஸூதி தாராதிசெபெபு] வெறுந்திருக்கை
களே ஸூதுக்களின் செருக்கை அடக்கவற்றயிருக்க பூவஸா
யுபவரிகிபுதங்களுமாறல் கேட்கவேணுமோபின்னை? (௮௦)

வீதம் கெஸெ ரிவொரவூஸூஜி ரயவபெ ஸஹிதெ
வூதூடாக்ஷம், உநூயாகாரி யனெ வவூஷிவ டெபெ
பெணெ வ ஸூராக்ஷம் | ஹபெ வனெ வனெ திவஸகிதபெஸி
பெறவபெ கொவபெவ, ஸூபெஸூகாய யாபெ ஸூரவரவரி
ஷபெவீதம் பெபெவதம் வஃ ||

|| ௮௧ ||

கெஸெ

ரிவொஃ ஸவூஜிவீ

வீதபு

திருக்குழலிலும்

ஸூதுவின் ரகதத்திலும்

பொன் வர்ணமாயும் (2) வாரம்

பண்ணினதாயும்,

ரயவபெ

ஸஹிதெவீ

உதூடாக்ஷம் (2) உசூ க்ஷாபெ

வசூத்திலும்

சூபி தவிஷயத்திலும்

சுகிமீரமான சக்தத்தையுடை

யதாயும் (2) உசூகுதமானகூடா

க்தத்தையுடையதாயும்

யனெ

வவூஷிவ

உநூயாகாரி

யனூத்திலும்

திருமேனியிலும்

கீழ எழுதப்பட்ட உநூணையு

டையதாயும் (2) உநூணை திர

ஸூரித்ததாயும்

டெபெ

பெணெவ

ஸூர க்ஷம்

ஸூதுவணநத்திலும்

ஸுடசுபுநஸிவத்திலும்

விஜயவொஷத்தை அடையாள

மாகவுடையதாயும் (2) பூணவத்

தையடையாளமாகவுடையதாயும்

ஹஸே
வருஷ
ஹேதிஸவகிதம்

யோவநெ
யோவநெவ
சலசே

ஸுரவரவரிஷதவித்ய

நெஷவத்ய
வஃ
சுலோகாய யாடு
ஸாசு

திருக்கையிலும்
திருமுகமண்டலத்திலும்
சூபாயங்களாலும் (2) ஜாணை
களாலும், வ்யாவமாயும்
திருக்கண்ணிலும்
ஸூபுயொமத்திலும்
விஷமமாயும் (2) ஒப்பற்றதாயும்
நெஷபெருஷங்களுடைய திரளா
லேஸைவிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
திருவாழியாழ்வானுகிற நெஷவ
உங்களுக்கு [மானது
அளவற்ற தேஜஸ்ஸின்பொருட்டு
ஆகவேணும்.

ஃஃஃ துயுயொமிதாலுக்காரஸீதியிலே திருவாழியாழ்
வானை வணிக்குகிறதிலு. [1. நெஸெவீதம், (2) ரிவொஃ ச
ஸுஜிவி வீத்ய (1) “வீதொ மளரொ ஹரிஜ்ஜாஹ?”
என்றான் சுரீரன். பொன்வண்புமான நெஸத்தையுடைய நெ
வதையென்றபடி. (2) ரிவொஃ சஸுஜிநெஷ, வீதமென்றது
வாநம்பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது. இந்த வகைத்தில்
கூடுணிக்ஷுபுத்யாதாமான வீதஸஷம் கூடுதல்குமானபடி
எங்குணெயென்னில்; வியாஜுகளரொழியில் கூடுதல்குபுதியையில்
“நெதாயிகுரெணெய” த்யாஜிஸுபுத்ய விவரணத்தில் — “கூடு
ஹகூஷுபுத்யாஹணா உகி | ஹகூஷுவிவரணாஜிகி கிஷுயீயுயொ
உவீ.” என்றது இங்கே சுநுஸெஸ்யம். வீதகிஷுயெஷுஜி
வீத மென்றாகக்கடவது. “வீதபுதிவத்யுத்யா” என்று ர
வுஸுஸத்திலும் இங்குணெயுயொமிக்கப்பட்டது.

[1. ரயுவநெ (2) ஸுஸுபுதெவ்யுத்யாஷு] (1) உகூ
த்தில் உத்யுமான [மஹீரமான] சுஷுத்தையுடையது. (2) சூ
புதிஜநததினப்பக்கல் உகூபுதகூடாஷுத்தையுடையது. சுசூ
ஸுஸுமெஸுஷு.

தேவம் தஞ்ஞாநமாநாதிவம் } ஸுமதிஸுநதேவத்தை பூயொ
நவரி கமயத: சூதம } மவரிஜாநாநமாநாணமாகயூர
ஹ்யாநு ரோநயநு } நிக்கின்ற சூதமகர்களை வஹு-
ரோமிட்பவனும், (2) ரஹஸ்யபு
தானங்களை தஞ்ஞாநமாநாண
மாக நெஞ்சிலேயே தேக்கிக்கொ
ண்டிருக்கிற சுஞ்ஞாஜர்களை வ
ஹுரோமிட்பவனும்

வஹ்ராஜஸுமதிதிநிவதிதி } ஸ்ராஜங்கள் ஐந்தினாலும்ஸுத்ரா
தரிவாவிஜய: } விஜயத்தைத் தலைக்கட்டுமவனும்
ஷணா மானாநா யாரி } ஆறு மானங்களுக்கு நிவாஸ
ஸாநஹுதிதனும்
ராஜாஸநஸு: } வநு தீணுத்தை சூஸநமாக்கிக்
கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பவ
னும் (2) வரிஹாஸநத்தில்
வீற்றிருப்பவனுமான

வசுவதீபு வபிராஷ: } திருவாழியாழ்வான் (2) வசு-
வதிபுயானவன்

வவதா மகூ: விதரதா } உங்களுக்குச் செவத்தைத் தந்
திடுக.

சுசு ‘வசுவதீபுவபிராஷ:’ என்கிற சுதபுவாக
வதம் ஸ்ரிஷ்டமாகையாலே அதற்கிணங்க ஸ்ரோகம் முழுதும் ஸ்ரி
ஷ்டமாய்க் கிடக்கிறது. ‘வசுவதீபுத உதி வசுவதீபு’ என்று
வ்யூத்தியாய்திருவாழியாழ்வானைச் சொன்னவோபாதி ‘வசுவ
தீபுத’- [ஹுதிணை மிவெபூஷம்] ஸீமதீவெயிதி வசு
வதீபு’ என்று வ்யூத்தியாய் ஸாவபூஷணையுரு சொல்லுக
ிறது. திருவாழியாழ்வானுக்கும் ஸாவபூஷணையுக்கும் சுருபிக்
கும்படி ஆறு விஸேஷணங்களிட்ட அழகை என் சொல்வோம்.
[வித்ராநாரெ: ஸ்வாநாரெதிதலகமஜமசு] திருவாழியாழ்
வானுடைய ஸஹாரங்கா வெஷண ஹவீகரண வணந ம-
ணந கூட்ட ந பூஹரணாவிமெஷெந விவித்ராநீதிகங்களாயி

ருக்கும். அவற்றாலே அவர் ஸகலஜெகவுஷாவியாபிருப்பர். (2) ராஜவக்ஷத்தில, வாராஃ— மூலஸுஹுதஸாஃ. அவர்கள் காவாலிகாபிராப ஹெஷெந பலவகைப்பட்டிருப்பார்கள். அவர்களை உலகமெங்கும் பரவச்செய்வனிறே அரசன். [ஜாம ராகபுதாவஃ] “ஸபுதாவஃ ப்ரஹ்மஸபதஜஃ கொஸஹ ணஜ” என்ற சுரிகொஸத்தின்படி தெஜஸுவியாபிருப்பன் அரசன். இவர் ஸத்ருக்களைமிகவும் தவித்துக்கொண்டிருப்பவர். [ஜோதித்யாஃ] ஸுஹுதஸதஜைத் தை சுவிஸுதஸுஸம்ஹி தாபிகளில் சொன்ன கட்டளையிலே மொவித்துக்கொண்டு நெஞ் சிலே யூரிக்குமவர்கள் பக்கல் திருவுள்ளமிரங்குவர் திருவாழி யாழ்வான். (2) ராஜவக்ஷ ஜோமாவது மூலஸுஹுதஸம். அதை ராஜதஜாநுசுமமாக ரஹஸ்யமாய் சேமித்துப்போ ரும் சுஹுதஸுஷர்களை வஹுதாநியா நிற்பன் அரசன்.

[வஹுதஜாஃ] ஜாஜை, நாலி, மெரி, சுரம், சுக்ஷம், என்கிற தனது வஹுவயவங்களின் ஸுரணத்தாலே ஸத்ரு ஜயத்தைத் தலைக்கட்டிப் போருவர் திருவாழியாழ்வான். (2) ரா ஜவக்ஷ, சுரிகொஸதாநுசுமாயி, வுஸுஷுதஸுஸம்வக்ஷ, விநிவாதபுதீகாரஃ, ஷெஸகாவலிவாஃ, காயுஸிவிஃ என்று சுஜவஹுகம் ஸத்ருஜயஸாயகநுஸுஸம். “ஸுரிகொ து ஸுஹுதஜாநுசுமாயி உமதுவதாநிவ । ராஜாஜாநி ப்ரகதயஃ வளராணாஃ நெணயொவி வ ।” என்கிற சுரிகொஸத்தின்படியும், “ ஸுரிகொதஜாநுசுமாயி உமதுஃ கொஸா வஹு ஸுஹுத । வுஸுஷுதஸுஸம்வக்ஷ ஸுஹுத ராஜிகுதெ” என்ற காரிகைத்தின்படியும் ஏழு சுஜ நகளுண்டாகிலும் இப்படி வஹுதஜாநுசுமாயிமுமொன்றுண் டென்பர். [ஷணாஃ மூணாநாஃ யாஜி] ஜாநஸகிவதெஸ யுஸ்யு தெஜஸுக்களாகிற ஆறு மூணங்களுக்குத்திருவாழியாழ்வான் வாலஸுமாயிருப்பது போல அரசனும் ஸஸிவி மூ ஹயாநாஸந தெஜஸுவஸுஸம்யங்கள்ளும் ஆறு மூண ந்களுக்கு இருப்பிடமாயிருப்பன். சுரிகொஸவாஷாநக

ளில் (கூத்தியவமெடு) இவற்றின் விரிவு காண்க. [ராஜாலந
ஸு:] ‘ராஜா ஜெமாதே கூத்தியெ நடுவெ’ உதாரணம். ‘உ
தாரணம் காணியதெ’ என்று கீழ் சொகத்திறசொன்னபடி
உதாரணத்திலிருப்பர் இவர். (2) ஸாவதமளதின் லிஹாலந
த்திலிருப்பன். [மகதீவதரத] ஸவததீகாநமும் ஸதீமதே
இருவர்க்கும். (௮௨)

சுக்ஷாபுதாஸுஜோமநுரவிவரமௌநு உணுதீதி,
ஜோமஜோமாவதீவஸுடதௌவடதீவாணுதீதணுமாம். உ
தாரணம் காணியதெ’ என்று கீழ் சொகத்திறசொன்னபடி
உதாரணத்திலிருப்பர் இவர். (2) ஸாவதமளதின் லிஹாலந
த்திலிருப்பன். [மகதீவதரத] ஸவததீகாநமும் ஸதீமதே
இருவர்க்கும். (௮௨)

சுக்ஷாபுதாஸுஜோமநுரவிவரமௌநு உணுதீதி,

சுக்ஷத்தில் சுழலாதின்ற தெவரா
ஸிததையுடையனவும்

சுரவிவரமௌநு உணுதீதி

சுரங்களின் சுந்துகளில் புளா
தின்ற உதாஸுதயுடையனவும்

ஜோமஜோமாவதீவஸுடதௌவடதீவாணுதீதணுமாம்

ஜோமாவதீவஸுடதௌவடதீவாணுதீதணுமாம்
ஸிததையுடையனவும்

உதாரணம் காணியதெ’ என்று கீழ் சொகத்திறசொன்னபடி
உதாரணத்திலிருப்பர் இவர். (2) ஸாவதமளதின் லிஹாலந
த்திலிருப்பன். [மகதீவதரத] ஸவததீகாநமும் ஸதீமதே
இருவர்க்கும். (௮௨)

உதாரணம் காணியதெ’ என்று கீழ் சொகத்திறசொன்னபடி
உதாரணத்திலிருப்பர் இவர். (2) ஸாவதமளதின் லிஹாலந
த்திலிருப்பன். [மகதீவதரத] ஸவததீகாநமும் ஸதீமதே
இருவர்க்கும். (௮௨)

சுக்ஷாபுதாஸுஜோமநுரவிவரமௌநு உணுதீதி,
ஜோமஜோமாவதீவஸுடதௌவடதீவாணுதீதணுமாம்

உதாரணம் காணியதெ’ என்று கீழ் சொகத்திறசொன்னபடி
உதாரணத்திலிருப்பர் இவர். (2) ஸாவதமளதின் லிஹாலந
த்திலிருப்பன். [மகதீவதரத] ஸவததீகாநமும் ஸதீமதே
இருவர்க்கும். (௮௨)

களது

வஸுதஸுபுநஸதகவஸுதஸுபுநஸதம்.

ஃஃஃ திருவாழியாழ்வானுடைய யானைகளை வண்டிக்கிரரி
தில். செவ்வராசிகள் சுஷ்ணுகளிலே சுழன்று வருப; திங்களு
மாதித்தியனும் சுரங்களின் இடைமீய புரளாநிற்பா; நக்சுத்ரா
ஸிகள ஸ்ரீஸுதஸுபுநஸதாஜாயுங்களாடில் சுவிஹவிககப்படழி ஷி
மதங்களிலே சிதறிப்பரவி எங்கும் வெண்மை பயக்கும்; உக்ர
மெரியானது உக்ரவாஹவபுத்ததளவும செலல சூக்ரீத்திருக
கையாலே அநத மலை நடுங்கி, அததாடில் ஹூரியும் நடுக்கமுற்று
நிற்கவே ஸ்ரீ படர் பூமியைத் தாங்கக்கிடக்கும் படங்கள் பலவுமு
டைப்பாமபரையன் நடக்கு மென்வருகிறத்தாவென்று சூகபு
னாகாநிறபன்; இங்ஙனையாயத்து ஸ்ரீஸுதஸுபுநஸதா வஹவ
மிருக்குமபடி.

புஷ்பிதஸஸொஃஃஃ ஹவெஸ்த புத்யாநஃ புயாணா
புஃஃஃ. (அசு)

ஸுபுலம் துக்ராஃஸீலம் ஸுணிரணுகவூணிஃ வபிஸஃ
ஸஷ்டஸாஃ; ஸக்ஸாபுமஸகிஃ கூஸிஸகிஸுஸலம் கூஸயாஸஃ
கூஸாஸஃ | ஷணஸணகஸுபுநஸதா ஹவத் தஸு யஸுபு
தாஸஸாதவஃ ஸாஃ, ம ஸாஸஷாஸுமவெஸா ரபுஹாண
வதிஃ கபிஃஸெ ஸாபிணாய ||

|| அசு ||

யதாஸஸாஃ
வ

யாதொரு திருவாழியாழ்வான்
முன்ன

ஸுபுலம்

ஸுபுலாயுயமானது

துக்ரஃஸுஃஸீலம் ஹவத்

தன் தன்மையை விட்டுவிட்டதாக
ஆகிறதோ

ஸுணிஃ

மாவட்டியானது

கணுக வூணிஃ

ஒளிமழுங்கப் பெறுகின்றதோ

வபிஸஃ

ஹவஸிஸஷமானது

ஸஷ்டஸாஃ

சுளைத்துப்போகிறதோ

ஸகிஃ

ஸக்ஸாபுயமானது

க்ஷுணாஜாநெயவ்யந் க்ஷுவிதரமுணம் ஸஸ்ஸா
ஹாஹு(யு)யகுடா, ஸ்வேதாஸாஸுஜெஹாசுதகவ்யநிவசு
வகுடவகுடீவகுடாணமவகுடீ | கூவகுடாணஸாஸ்வராபம் ரயவர
ணவகி: ஸ்வேயவீம் வ: ப்ரஸஸி, ஐயா ஐயாஸிவாஸம்
ஹவவிவஸஸுநாவீரநாவீரவதீ || ॥ ௮௫ ॥

ஹவவிவஸஸுநாவீரநாவீரவதீ || ॥ ௮௫ ॥
ரவதீ || ஸநு } வீதனா டெவெந், ஸுடைய
ஸெநாசுவததிலே எழுந்தரு
ளியிருந்துகொண்டு

க்ஷுணாஜாநெயவ்யந் க்ஷுவிதரமுணம் } பொடிபண்ணப்பட்ட சுஸஸுஜெ
யயாதயா } ஹங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி
யும்

க்ஷுவிதரமுணம் யயாதயா } சிவியிமமாக்கப்பட்ட ரயஸுஜெ
ஹங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி
யும்

ஸஸ்ஸாஹாஹுயகுடா } யுஜஸஸ்ஸாஸுஜெஹாசுதகவ்யநிவசு
யயாதயா } ஸின் ஸுஜெஹங்களை சிதறும்படி
யாகவும்

ஸ்வேதாஸாஸுஜெஹாசுதகவ்யநிவசு } ஸிவ்ஹநாடிஸுஜெஹாசுதகவ்யநிவசு
கவ்யநிவசு } ஸிவ்ஹநாடிஸுஜெஹாசுதகவ்யநிவசு
மவகுடீ யயாதயா } ஸிவ்ஹநாடிஸுஜெஹாசுதகவ்யநிவசு

ஸாஸ்வராபம் கூவகுடாணம் } யுஜஸஸ்ஸாஸுஜெஹாசுதகவ்யநிவசு
ரயவரணவகி: } திருவாழியுழ்வான்
வ: } உங்களுக்கு

ஐயாஸிவாஸம் } பாற்கடல்போல் விளங்குவதும்
ஸ்வேயவீம் } ஸாஸுதமுமான
ப்ரஸஸி } ப்ரஸுதியை

ஐயாஸிவாஸம் } வளாச்செய்திடுக.
ஐயாஸிவாஸம் } வளாச்செய்திடுக.

*** திருவாழிபாழ்வான் போர்க்களத்திலேபுகுந்து ரய
மஜிதாஸுதகவ்யநிவசு ஹங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி
படியைப் பேசுகிறார். “க்ஷுஜாநெயா: கூவீநா:ஸுஜெஹா:” உதய

[illegible]

புருஷபுத்திவாணாஃ— கஸுராஃ; “புருஷபுத்திவா
ஸுராஜிஷஃ” ஐத்யாஃ. சத்யஞ்சிறா— வெய்யல், உய்யா
ஸ்யுரிவ ஊர் யஸ்யாஸூழ். கீத்யுநய வெண்ணிறமாக வர்ணிப்
பது கவிஸையமிதே. [மயவிவஸைத்யாஃ.] ஸக்யஸயவிஹு
நாய் இந்திரன் ஓம வந்து சரணம்புக, அவனுடைய ஸைநாபீவ
ததிலே சென்றெழுந்தருளியிருந்து இவ்வளவு காயுங்கள் செய்
தருள்வராய்த்து. (அநி)

(25)

சூழலுள்ளோராலோதிபூவிரணரமலொதாநிதெ
 டெவநதெயெ, விசூகிசூயுந்: பூயநலுவி வரா
 வதூகோநெந ஹதூகா । நிதிபுது பூசுநீகம் நிரவபிகவா
 ஜாஸிகாஸியரயு, வயும விஸுஸு காஸாநு பூயபத
 மவதொ டெவகிரிநூநுஜஸு. ||

॥ २५ ॥

பூமுக ஷோஸாலிசோலி } பிறர்க்குத்தீங்கிழைக்கின்ற மூ
பூமாரணாமல உதாநிதெ } ஜவமத்தையுடையனான சோலி
யென்பவனுடைய சூயம்பு
மாரங்காரில் வீசுவருகச்
செய்யப்பட்ட

வெந் தய

பெரிய திருவடி

பூசுவிபூசிலுதி

பூசுநாவி

வராவதபூசுநா

ஹூசு

பூசுநாவி

நிரவியுரவாஹூசுநாவி

பூசுநா

பூசுநா

நிரவியுர

விலாவி பூசுநா

ஹூசுநாவி

ஹூசு

பூசுநா

கடுக ஓடிப்போனவளவில்

போர்க்களத்தில்

மீண்டு எழுந்தருளாநின்ற

எம்பெருமானே

பூசுநாவி

அளவில்லாமல் திரிகின்ற மஜ

தாருமரவ ஸூசுநாவி

டைத்தான

பூசுநாவி

வென்று கொன்று

உலகங்கட்கு நன்மைபுரிந்த

ஹூசுநாவி

உங்களை

[பூசுநாவி]

பூசுநாவி

ஹூசுநாவி உதாரணராயணத்தில் ஏழாவது ஸூசுநாவி
திருவாழியாழ்வான் மாலியென்னுமஸூரனுடைய தலையை அறு
த்த வரலாறும், முதலில் மாலியானவன் பெரிபதிருவடியை மறை
யாலேயடித்துத் தூரத்தினபடியும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளமை
காண்க. “மடியாவிஹூசுநாவி ரோவிநா மரூவொ ஹூசுநா !
ரணாதிராஹூசுநாவி ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி || வரூ
ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி ரோவிநா மரூவொந ஹூசுநாவி ! உதாரண
ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி ரகூசுநாவி ஹூசுநாவி || ரகூசுநாவி ஹூசுநாவி
ராவ் ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி || திருவாழியாழ்வான் ஹூசுநாவி
ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி || வரூஹூசுநாவி ஹூசுநாவி
ரோவிநாவி ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி || ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி
ஹூசுநாவி ||” உதாரண.

[நிரவியுரவாஹூசுநாவி] ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி
ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி || ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி
ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி || ஹூசுநாவி ஹூசுநாவி
ஹூசுநாவி ||

(அக)

நநிநாநநாசுநிநெயு மயுகி மணவதள வ்யாகுசெய
வொஹுசெயெ, வுணை வாகிக்யுகுசெயெ பூசியவரிஷி
பூவவத்யாம் பூசியம் | உவிசுஜாஜன வலிஷம் வலிஜஹுஜ
வநம் யொ டிசாவாழிலிசுசாடி, லிசுசாம் த த ராணாசுபவாம் ஸ

ஹவசுகுசுமம் க்யுஷுசெயெ: சுதிசெயாது || அள ||

சுசெயா வொணாவொசுயுஜத்திலே
நநிநி சுநநாசுநிநெயுஸகி நநிபானவன் சுநநாசுநிநெயு
னனவளவில்

மணவதள மயுகிஸகி விநாயகன் பின்வாங்கினவளவில்
வொஹுசெயெ வ்யாகுசெய } ஸுபெஹுணை ஒன்றும் செய
ஸகி } யத்திரான்றாமல் கலங்கிநின்றவள
வில்

வுணை வாகிக்யுகுசெயெஸகி வுணென்பவன் ஹயத்தாலே
ஸுபெனனவளவில்

(கிவஹுநா?)

பூசியவரிஷி (சுசுநாசுபவ) பூசியமண
ங்கொல்லாம்

பூசியம் பூவவத்யாம் ஸ } ஹமடைந்தவளவில்
த்யாம்

ய: யாவொரு திருவாழியாழ்வான்
வலிஷம் வலிஜஹுஜவநம் } வலிதான வாணானுயிரந்தோள்
உவிசு } களைத்துணித்து

ததிராணாசுபவாம் லிசுசாடி அந்த வொணனுடைய பூணை
கற பிசுசையை

சுதிஸிசுசாடி டிசா அந்த வொணனுக்குக் கொடுத்தாரோ

ஸ: க்யுஷுசெயெ: அந்தத்திருவாழியாழ்வான்

ஹவசுகுசுமம் சுதிசெயாது-உங்களுடைய திமைகளைத் தொ
லைத்திக.

ஃ ஃ ஃ வாணானுயிரந்தோள் துணித்த வரலாற்றைப் பேசு
கிறார். சிஹாவலிஸுசுசியில் பிறந்தவனான வொணாவொசு
ஒருகாலத்தில் சிவனுடைய நடந்ததைக்கண்டு அதற்குத் தகுதி

யாகத் தன் இரண்டு கைகளால் மத்தனம்தட்டி, சிவன் மகிழ்ந்து அவனுக்கு ஆயிரம் கைகளையும் நெருப்பு மகிழையும் அளவிற்ற வலிமையையும் மிக்கசெல்வத்தையும், தான் ஸபாரிவாராய்ச் கொண்டு அவன் மாளிகைவாசலில் காவல் செய்திருத்தல் முதலிய வரங்களையும் தந்தருளினன், அந்த வொணாலுரனுடைய பெண்ணாகிய உடைபெண்பவன் ஒருநாள் ஒரு வாரூஷ்டேனா தான் கூடியதாகக் கணக்கண்டு முன் வாவட்கி அருளியிருந்த படி அவனிடத்தில் மிக்க ஆசைகொண்டு தன்னுயிர்த்தோழியான விசுலெவைக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்து அவன்மூலமாய் அந்தப் புருஷன் கூடினது உடைய பளகுனும் பூடினது உடைய பூகுனமாகிய சுமிராஜன் என்றநிதனுகொண்டு 'அவனை உலி க்கைக்கு உவாயஞ்செய்பவேண்டும்' என்று அததோழியைவே ண்ட அவள் தன் டொமலிடிவிலவத்தால் காரகைக்குச்சென்று சுமிராஜாழ்வானைத் தூக்கக்கொண்டுவந்து சுடைபுரத்திலே விட அவனோடு ஹொமங்களை சுமூலவிததுவர, இச்செய்தியைக் காவலாளராலறிந்த வொணாலுரன் தன் டெலையுடன் சுமிராஜனை எதிர்த்து மாயையினால் பொருது நாமாஸ்துதினால் கட்டிப்போட்டிருக்க, காரகையிலே சுமிராஜனைக் காணாமல் யாடிவர்களுள்ளாரும் கலங்கியிருந்தபோது, நடந்த வரலாறுகளை நாராஜர் சொல்லக்கேட்ட கண்ணபிரான் பெரியதிருவடியை ஸூரிக்க, உடனே வந்துநின்ற மரூவாழ்வான் தோளின்மேலேறிக்கொண்டு வெறாராஜாடிகளோடுகூட வொணாலுரமாகிய டொணிதபுரத்திற்கு எழுந்தருளும்போதே அப்பட்டணத்தின் ஸமீபத்தில் காவல்செய்துகொண்டிருந்த ஸிவனுடைய பூடியமணங்கள் எதிர்த்துவர, அவர்களுையெல்லாம் அழித்து, பின்பு ஸிவனோலவப்பட்டதொரு ஐரடிவதை மூன்று கால்களும் மூன்று தலைகளுமுள்ளதாய்வந்து வொணனைக் காப்பாற்றும்பொருட்டுத் தன்னோடு யுத்தஞ்செய்ய, தானும் ஒரு ஐரத்தையுண்டாக்கி அதனைத் தூரத்திவிட்டபின்பு, வொணனுடைய கோட்டையைச் சூழ்ந்துகொண்டு காத்திருந்த ராஜாநாடவர்களான சுயீடிவரும் எதிர்த்துவர, அவர்களையும் நாஸஞ்செய்து வொண

னோடு போர்செய்யத்தொடங்க அவனுக்குப் பக்கவெலமாக ஸிவ
 னும் ஸுப்ரஹ்மணியன் முதலான உரிவாரங்களுடன் வந்து எதி
 ர்த்துப்போரிட, கண்ணன தான் ஜீவஹ்மணியுத்தைப் பூயொ
 மித்து ஸிவன் ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாமல் கொட்டாவிவிட்டுச்
 கொண்டு சோர்வடைந்து போம்படிசெய்து ஸுப்ரஹ்மணியையும்
 மணவகிபையும் ஹும்காரங்களால் ஒறுத்து ஒட்டிப் பின்பு
 திருவாழியையெடுத்து பூயொமித்து அந்த வொண்ணுடைய
 தோள்களை யாரையாரையாய் உதிரமொழுக அறுத்து அவனுயி
 ரையும் சிதைப்பதாக இருக்கையில் உரஸிஸிவன் அருகில்வந்து
 வணங்கிப் பலவாறு பூயிபுத்ததனால் அவ்வாணனை நான்கு கை
 களோடும் உயிரோடும் விட்டருளி, பின்பு அவன் தன்னைத் தொ
 முது சுமிருஷ்ணுக்கு உடைவையைச் சிறப்பாக மணம்புரிவிக்க
 அதன்பின் மீண்டுவந்தனன் கண்ணபிரான் என்ற கையை அறியத்
 தக்கது.

வொஹு-மெய்:— ஸுப்ரஹ்மணியு; வஹு-மொநாஃ சுபுதி
 காநாசிவதூரிகூயுயு. பூரீயு:— வய: [ததாரணரூபொ
 விசுநாரோஹிவிசுநாடிபுடிள.] ஸிவனுடைய பூயிபுனைக்கு இர
 ங்குயிரே வொண்ணை உயிரோடுவிட்டது. (அஎ)

ரஸௌவாஹுசுதே-சுதாமொமூலிதமஉதீவிவூகௌ
 சிஹாஹேள, ஸந்யாஸம்வஹதாராஜமயரஸவொகாஸநீகா
 ஸகாஹேள । மஹாராஜிஜீஸாஸிஸுரகூலம் வெடிவிவூம் விநி
 வூநு, நிவிபூவம் வ: பூஸூபூதாம் வ்யவமதவிவடிம் ஸம்வடிம்
 உசுரூஜி: ॥

॥அஅ॥

ரஸௌவாஹுசுதே-சுதாமொமூலிதமஉதீவிவூகௌ } (கடவினுள்ளே கொல்லப்பட்ட
 மூலிதமஉதீவிவூகௌ } சுஸுரர்களின்) ரஸபூவாஹ
 ங்களாலே பூசப்பட்ட முத்துக்க
 ளோடே சேர்ந்து விளங்குகின்ற
 திரைக்கிளப்பத்தையுடையதாய்
 (சுதவனவ)

ஸநூஸஜதாராஜயர } ஸநூஸகாவஸவஸம்பெற்றுச்
ஸவஸகாஸநீகாஸகாஜன } சிவநத நகூத்ருங்களாலும் மேக
ங்களாலும் கவபூரவணபுமா
கப்பெற்ற ஆகாசத்தோடொத்த
காணியையுடையதான

ஃஹாஸுள

பெருங்கடலில்

(புவெஸிதது)

கஸுரம் வெடிவிஷம் கஸுர } ஜலத்திலேயே திரிவதும் வெடி
கூடி } வஹாரகமுமான கஸுரவ

மடித்தை

மஹீரகூரஜ்யபாதயா விநி } மஹீரமான முயற்சியோடுகூடி
வநு } கொலைசெய்தருள்கின்ற

வசுராக்;

திருவாழியாழ்வான்

வஃ

உங்களுக்கு

வடிவமதவிவடிவம் ஸவடிவ

நிரவாயமான செல்வத்தை

நிவிடிவம் யபாதயா

இடையூறின்றி

புஸுவிதாடி

அளித்திடுக.

*** உதாரணம் பக்கலிலிருந்து வேடிங்களைக் கவர்
ந்து கடலினுள் முழுகிசென்ற கஸுரர்களைக் கொன்றொழித்த
படியைப் பேசுகிறாநில. [ரக்ஷளவெதூடி.] கடலினுள்ளே
புகுந்து கஸுரர்களைக் கொல்லும்போது அவர்களது ஸரீரத்
தில்நின்றும் வெளிக்கிளம்பின ரக்ஷயாரைகளானவை அக்கடலி
டத்துள்ள முததுக்களிலே கலசி, வெண்ணிறமாயிருந்த அந்த
முததுக்களையும் செந்திறமாக்கவிட, அப்படிப்பட்டமுத்துக்களோ
டேகூடி அலையெறிகின்றதாம் அக்கடல். முத்துக்களுள்ள ஊமம்
சிவந்தும் அலைகள்வீசும் ஊமம் கறுத்துமிருப்பதைப் பார்த்தால்
எங்ஙனையிராநின்றதென்னில் [ஸநூஸகாவஸவஸம்பெற்றுச்]
ஸநூஸகாமரஜிதமான நகூத்ருங்களாலும் காவஸேவங்களாலும்
வடிவமான சூகாஸத்தோடொத்த காணியையுடையதென்கிறார்.
ஸஃடிஸ்டுஸாநெ சூகாஸமும், ஃஃஸ்டாமஸுஸாநெ தாராமன
ங்களும் வீவிஸுஸாநெ ஃஃவஸுஸாநெ ரக்ஷளவஸுஸாநெ ஸநூஸ

கோலி குட்டை நகைவையாவ	}	மாலையை முடித்ததென்ன இவை
ஸுஸீதீதிடாமாயா:		முதலான கயாவிஷயங்களை யு டைய சீதிடாமாநங்கள்
கடகபிரிமாமுமாமெஹிநீலி:		கேராமலையின் முழஞ்சுகளிலே வலிக்கின்ற
கிஹநீலி:		கிஹநவீகளாலே
மீயனெ		பாடப்படுகின்றனவோ
ஸ: கெடிதெயடுவரீ		அந்தத்திருவாழியாழ்வான்
வ:		உங்களுக்கு
ஸகலமாவநஸூவநீயா:	}	ஸகலமோகங்களாலும் புகழ்த்
ஸ்ரியம் கெயாக்		தக்க ஸம்பத்தைத்தந்தருள்க.

*** திருவாழியாழ்வானுடைய வெற்றிக்கதைகள் சில வற்றைச் சொல்லுகிறாதினில். காஸீடிஹநகையையாவது— தன் னையே வாஸுடுகெவனாகச் சொல்லிக்கொண்டு சுஹம்குரித்திருந்த வளன்குணைக் கண்ணபிரான் கொன்றொழித்ததை அவனுடைய தோழனாகிய காசிமன்னன் கேள்விப்பட்டு க்ஷுஹனையும் மற்றும் யாடிவர்களையும் ஆரஸகையையும் அழித்திடுவதாக ஸங்க்ஷித்து ஓருவிஸாவத்தை ஸுஷித்து ஏவலிட்டான்; அது ஆரஸகக்கு வருது ஜனங்களை வாயிக்கத்தொடங்கிற்று. இச்செய்தியைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தனது திருவாழியை பூயொயிக்க அபவிஸாவத்தைத் தூத்திக்கொண்டு காஸியளவும்போய் அதை யும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த மணங்களையும் அந்த காஸீவடிண த்தையும் நீருக்கிவிட்டு ஸீக்ஷணபக்கல்வந்துசேர்ந்ததென்பதாம்

கெடிடிக்கவணமாவது கெடிடிஸாயிவகியான ஸிஸு வாஹனுடைய தலையைத்துணித்தது. ஐநுபூஸுநமரத்தில் நடந்த ராஜஸூயபாமததில் யடிவாஹுல் கண்ணபிரா னுக்கு கடுவாஹை செய்யப்பட்டதைக்கண்டு ஸிஸுவாஹன் அளவிறந்த கடுஷணைகளைப் பிதற்றி ஸீக்ஷணுல் திருவா ழிக்கொண்டு தலைதுணிக்கப்பட்டு இறந்தான்.

யரணீஜபுலமாவது நரகாலுரவயம். எம்பெருமான்
வராமாவதாரஞ்செய்தருளி ஹிதீயைக் கோட்டால் சூத்திரிய
டுத்தபொழுது எம்பெருமானுடைய ஸுஸூக்தால் ஹிதீப்பிராட்
டிக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததனால் நரகன் யரணீஜனெனப்பட்ட
ான். சுலபியத்தில் சேர்ந்து பெறப்பட்டதனால் சுலுரத்தன்
மைபூண்டவனானான். இவன் பூரணோதிஷ்டமென்னும் பட்ட
ணத்திலிருந்துகொண்டு ஸகல பூரணிகளையும் நலிந்து டெவ
லிபுமஸுவபூதிகளுடைய கன்னிகைகளையும் ராஜகன்னிகைகளையும்
யும் வலா தூரமாய் சுலஹரித்துக்கொண்டுபோய்க் தான்மணம்
புணர்வதாகக் கருதி தன் மானிகையிற் சிறைவைத்து வரூண
னது குடையையும் நீருமிரிசரிவரமான ரதூவவூ தத்தையும்
டெவலிதாவான சுலிதிடெலியின் கூண்டுகளையும் கவர்ந்து
போனதுமன்றி இந்திரனுடைய ஐராவதயானையையும் அடித்துக்
கொண்டுபோக ஸபியம்பார்த்திருக்க, அஞ்சிவந்து பணிந்துமுறை
யிட்ட ஹிதீனுடைய வேண்டுகோளால் கண்ணபிரான் பெரிய
திருவடிபை வரவழைத்து ஸதூலாஸையுடனே ஏறி அங்குச்
சென்று திருவாழியை பூடியாமித்து நரகாலுரனை ஸவரி
கரனாகக் கொண்டுழித்தான்.

ஸூயபூவிபாநகையைக் கீழ் பதினெட்டாம் ஸூக
த்தின் பூபூநத்தில் விரித்துரைத்தோம், கண்டுகொள்க.
முதல்துணித்தகைய ஸூபூலிபம். சூலிசூடநகைய
கீழ் எண்பத்தாரும் ஸூகத்தில் விரிந்ததே. “சீமாலிகனவனோ
டு தோழமைக்கொள்ளவும் வல்லாய், சாமாறவனை நீயெண்ணிச்
சக்கரத்தால் தலையெண்டாய்” என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்த
சூலிகவயபூ தூணத்தை சூலிசூடநமென்பதாலே கூறுவதா
கக்கொள்வாரமுண்டு.

நேரூமிரிமூஹாநிவாவலிகளான கிணரிகள் ஸூலு
ஸூநலிஜபூபூகளைத் தம் தம் கின்னரகங்களில் இட்டுப் பாடு
வர்களாய்த்து ஹிதீபூகூஷ்டத்தாலே. (அக)

நாநாவண்பூநு விவ்ருணநு விரவிதஹவநாநுமுஹாநு
விமுஹாநு யஃ, உகெஹ்ஷஷ்டாஸு ஶ்வேஷ்டாஸுரவரதரூணீ
கணகஸுபிரிகெஷு । சூதாராஷண்பூராவயிஷு வஸதி
யஃ பூரூரூஷா வஸு டெயாசு, வுடுபூரூஜிபூதஸுடுத
ரூபவஹிதஶீவஹிபூபூஷாஷுதவதீபு : ॥ ௧௦ ॥

யஃ பூரூரூஷு:

யாவரோருஸுஷஸ்டுநபூரூ
ஷன்

ஶ்வேஷ்டாஸுரவரதரூணீ }
கணகஸுபிரிகெஷு }

அஸுரமாதர்களின் கழுத்திலிட்
ட கஸுபிரிகளைத் துடைத்த

சூதாராசு கணபூராவயி }
ஷு }

புணவஹுசும் முதலாக சுஷ்டா
வஶீகிஹுசும் வரையிலுள்ள

கஷ்டாஸு உகெஹ்ஷு

எட்டு வகூங்களில்

நாநாவண்பூநு

பலவண்ணங்களையுடையனவும்

விரவிதஹவநாநுமுஹாநு-தொகைக்களை சுநுமுஹிப்பவை
கருமான

விமுஹாநு

திருமணிகளை

விவ்ருணநுஸநு

பூகாஸிப்பியாநின்றுகொண்டு

வஸதி

எழுந்தருளியிருக்கிறாரே

சுயாஷுதவதீபு ஸு:

ஸாஸிசுர்கள் பக்கல் வஸிப்பவரு

மான அத்திருவாழியாழ்வான்

வஃ

உக்கருக்கு

உஜிபூதஸுடுதஃ வுடுபூ: }

ஸுதமுணஸூபூநுமான தப்பு

உபவஹிதஃ

வழிகளாலே நேர்த்திருக்கிற

சுபவஹிபூபூஷு

சூனா தஶீஸுனை

டெயாசு

புணித்தருளவேணும்.

*** சுஹிபூபூபூஸுஹிதையிலே— எட்டு வகூங்க
ளில் வீற்றிருக்கை, ஆறு வகூங்களில் வீற்றிருக்கை முதலான
பல ஸஹிபூபூங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அங்கே
விஸுரூண கண்டுகொள்வது. உபஶுஸுமஶுமான முஹாபூ
விஸுஷுங்களை ஸுஹுமக எடுபடுத்தலாகாதென்று கைகூப்பி

நிற்கின்றும். [சூதாராசு சுண்டிரோவாயிஷு சவுடாலு உ
செஷு] பூயலேகும் பூணவகூடுமென்றும் சவுடலேகும்
சோதூகாலுமென்றும் ஸம்ஹிதொகை. சுண்டிரோவையாவது
சுக்ஷரோதூகை. இந்த சவுடலுக்குள்ளும் சவுடாரர்களைப்பொழி
த்து தகுதிகளை வியவைகளாக்கினமைதேதற்ற சூஷ்டாலுரா
வரொதாழி விசொஷணமிட்டபடி. கழுத்தில் கூஸூதிநிபுசுவது
ஸளசீஜயுதகூணமிறே. இந்த சவுடலுக்குள்ளிலும் ஓசாகா
நுஷுஹாயபுகாக நீலவீதாழிவண்டியுக்குக்களான திருமே
னிகளைப்பொழிவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி விளங்குவாராம்
திருவாழியாழ்வான்.

[சுபூதாவதீது நவிகுதெய்யானம் (தரீ) பெஷாந்தெ
சுபூதாஃ = நிஷுலோஃ ஸாஸிகாஃ; தெஷு வததுதெ என்
றாய் ஸாஸிகர்களுடைய நெஞ்சிலே உறைபவர் என்கை. 'சுபூவா
சுபூநம்(ரோமபூஷு) சுதெவ கதுதெ என்றாய், வாஷுநஸரோமபுத்
துக்கு எட்டாதவர் என்றுமுரைப்பர். இப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்
வான் உபநிதஸதெஷு வுடுஷு: வ: உபஹிதம் சவஹி
யபூதாஃ பெயாசு] ரஜஸு: பூவாரங்களான ஓசோமபூங்க
ளாலே உங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கிற சூதாரதஸ்சை வணிக்கவே
ணும். 'தெஷு—சவவணுதெ' என்கிற யாதாவில் விஷு
ரபுவம் பெயாழிதி. [வுடுஷு:] 'வுடுஷுஓரபூவிலவய:
கபூகாவயஸுரோ' ஐதூரோ. விராஜ: சுபூ—வுடு:
உபநிதம் (நிரஸு) ஸதம் பெஷாந்தெஃ = ஸகூமணகா
யபுடுஷுமற்ற கெட்டவழிகளில் புகுந்து நீங்கள் விளைத்துக்
கொண்ட சுஜாநாஸகாரத்தை அகற்றவேணுமென்றாயிற்று.

சூதிரோசு ஷோபஸாஷுபூஷுதிவ்யுமஹஜஸூதி
திபூஷிபூதிபூஷெதெஷு, காவாஷு வசுஷுஷு பூசுதி
விவவ: வணகூதூநாரபிவபு | சுபூநாஸிபூதாநாஸி
ரஹரவிமம் நிவிபூஷெஷு விபூஷெஷு, கூவபூஷெஷு
வமபூ கூஸூநிநிவதாஷாயுயுதூரணீவபூ ||

காராஜெ) உக்ஷெ

காலுக்ஷம் முதலிய ஆறு உக்ஷ
ங்களில்வஹுகுதநாநாடுவம்
யயாதயா} உததிலிதிலம்மார நிபுஹா
வகய
நாடு ஹங்களாகிற ஐந்து வு
வாரங்களுக்குத் தகுதியாகஅகிம்ஸக்ஷொயஸ சுஷு
வ்ஷுதிவ்யயுஹஜ்ஜெ
கிபுனி:} முப்பத்திரண்டு பதினாறு எட்டு
முதலிய (எண்களிலே அமைந்த)
பெரிய ஹஜங்களின் பூகாஸத்
தையுடைய

பிபிபுஷெஷெ:

விபுஹவிபெஷங்களாலே

பூகபிதவிஹவ:

பூகாஸிப்பிக்கப்பட்ட ஹபெவ
ஹத்தையுடையவரும்

சுவிஹம் ஹஹவயபு

எல்லா ஹஹஜனங்களையும்

சுயிபுதாநாபிபுதாநா நி

(அவரவர்கள்) வேண்டின பொ

விபுஷெஷெ: விபுஷெஷெ: சுஹ

} ருள்களைக் கடுக்கக்கொடுப்பதனா

ரஹ: சுஸலிநம் சுஹபு

} லே நாடோறும் கெஷிராவிக

ண:

} ளாகச் செய்பவருமான

சூயயபுரணீ:

திருவாழியாழ்வான்

வ: சுஹதாசு

உங்களைக் காத்தருள்க.

*** [காராஜெ) உக்ஷெ] சுஹிபுபுயுஸம்ஹி
தையில்— “ததஸுக்ஷியம் ஸவபு ஜமக்ஷஸாவாஜஜிபி । வ
கூதநாநிநாடிஹம் காலம் பூயதிக: ஸுணம் । திரநாஹியு
ஹம் ஷெணெநி வஹாரம் உக்ஷிப்யபு । ஸவதாஸியம் யதசு
(1) காலுக்ஷிதிலிபுதபு ததஸெவதபுதெ நித்யம் வெதநா
வெதநா துக்ஷ । வாரிவதபுதெ ஷெவஸுஷெதவக்ஷரூப
யபுசு ॥ சுரந்த(2) துரூஷம் உக்ஷம் வுரூஷொ யெந யா
யபுதெ । (3) உக்ஷம் திரூஷாரம் வெபூக்ஷம் ஸகிலா யெநயா
யபுதெ । (4) உக்ஷெகாஷாராஹம் வுஹிலா யெநயாயபு
தெ ॥ சுஷாரம் (5) தநஹுக்ஷிஹம்சாரஸு யாராகு ॥
சுஷுஷாஷிவிபெஷாஷெஷெ: ஸுரூபிபெவாவெரெவபுபுதபு ॥

வதவிபுஸ்திலஸ்வாஸெதெஃ வாராஷா தகநெதி யகி । (6)
ஜமவகூழிதிவூதம் தவபுராயதெ ஸ்யபு ॥” என்று காவ
வகூழி ஜமவகூழாமாக வகூஷ்டம் சொல்லப்பட்டுள்ளமை
காண்க.

மற்றொருவகையாகவும் வகூஷாப்யயமுண்டு:—“ஷயரம்
காவகூழ்தக ஸகாஸெ யெநயாயபுதெ । வகாரம் வெய
தம் வகூழ் ஆரம் தவாயாயாகபு ॥ ஆரம் வெஜலகா
வூதகாவூழ் வதாரம் கெநெ ॥ வஹாரம் வாயிபு
வகூழ் வபிவீ யெநயாயபுதெ ॥” ஐதூஸூகூகாரெண;—
ஷயரம் காவகூழ், வஹாரம் வபிவீவகூழ், வதாரம்
கவகூழ், ஆரம் வெஜலகூழ், ஆரம் வாயவகூழ், வகார
காகாஸவகூழிதி ॥

ஆக இந்த ஆறுவகூழ்களிலும் உதவிஸ்திலஸ்வாராநிபு,
ஹாநுபுஹாபுவங்களான ஐந்து தொழிலகளுக்குத்தகுதி
யாக முப்பத்திரண்டு மூஜங்களோடும் பதினாறு மூஜங்களோ
டும் எட்டு மூஜங்களோடும் நான்கு மூஜங்களோடும் இரண்டு
மூஜங்களோடும் கூடின திருமேனிகளைப் வரிமு வரித்து எழுந்
தருளியிருப்பர் திருவாழியாழ்வான்.

இங்ஙன பல திருக்கைகள்கொண்டது மஹேஜநங்களுக்கு
வேண்டிய பொருள்களை யாராடமாக அருளுகைக்காக என்னு
மிடத்தை உதாராயுத்தால் வெளியிடுகிறார். “பிவிபுமெஜெஃ”
என்றவிடத்தில் விபுஸூபாயபும காவவிஜெஃ; மேல் விபு
மெஜெஃ என்றது பூஷாஸெஃ என்றபடி. (கக)

கொடுணரெணபுஸூரெஜரவி கவிஸமுடுண
ஷபிராஜிஸொமெ, ஸ்ரீவாணீவபிவிபூகாவிபுயதி விபு
ஸதஃ ஸகிவிஃ கெஸவாஜீநு । தாராஸெ வபிவாராஜா ராய
வரணமகாஸாஜபுபூஜிதாஸெ, யெநு தனூபிதெ வஃ
ஸாரதா கூதவபும உகூத உகூதீஸவஸு ॥ ॥கஉ॥

கவிசாழ்வுணை:

விசுவநாதன்

ஷ்விஃ கொடுணஃ

ஷ்டொணங்களாலும்

உயி: சுண்ணாம்பு:

ஷரீபுஷ்பங்களாலும்

ശ്ലഃ: ഡരൊരൊജരഖി

ஷ்டுடிகளாலும்

உதினொயொனெ

சுவிவ்ரகூடான ஸௌந்ரபுத்தை
புடையதும்,

ஸ்ரீவாணீபுத்தூகாஸி:

ஸ்ரீ, வாணிமுதலிய ஸகிகளோடு

பாகிணி: விருஷத்: கெஸுவா

விளங்குகின்ற கௌவாழி ஆட்பா

சிந்தனை உயக்கி

கி-கு-கி-புகளை யரியாநின்றதும்,

மருவாராஜன்

ஹூஸிங்ஸ்தைக் குடியாகவுடையதும்

தாஸாஜை

புணவத்தை எல்லையாகவுடைய
தும்

நாயுறாணமகா பாஜி-வய
களித குசெ

உக்ரம், மஜை, ஸார்ங்கம், வ
ம ஆகிய இவற்றாலே அடையா
ளம் செய்யப்பட்ட கிழக்கு முத
லிய சிசைகளையுடையதும்

தனது அறிவு

சுவிஸ்டு^{ம்} ஸுஹிதாழிகளி
ல் பூதிவாழிக்கப்பட்டுள்ளது
மான்

யுனெசு,

(ஸ்ரீஸுமங்குலம்)யனாத்திலே

சுதுவடி

எழுந்தருளியிருக்கிற

அகத்தியன் புகழ், அகத்தியன்

ஸ்ரீபத்வதீயின் கலாபாரண
நடுவமன திருவாழியாழ்வான்

வ: ஸுருதம்

உங்களுக்குத் தோற்றுக்.

❖ ❖ ❖ வாடிசாட்டு நயனா வலிமிவெசு சித்தைவண்டிறிகா
 ஷூக்தபுகாரொண பேசுகிறாடில். இதுதன்நிலே உவ்வெ-
 ஸம்பெருத நாம் இங்கே விரித்துரைக்கத் தகாதாகையாலே ஷீஜா
 குமுறைப்போமித்தனை. [ஷஹி: கொடுண்ணரெண்டுஸ்ஸொரா
 ரெஜாவீ] ஷக்ஷாணங்களும் ஷலக்ஷாங்களும் ஷட்புங்களும்

அமைந்த யனூமாய்தது. [‘லஹஸுரஹம் மட’] ஐதி
ஷங்குரீ.] [கவிசுமாமென:] யனூபெயு எழுந்தருளியிருக்
கிற ஸுதஸுதவாஸுதவன் ரகுவண்குதையாலும் ரகூர
புரணுகையாலும் ரகூகெசுணுகையாலும் ரகூரொவநுகையா
லும் கொணாண்குலரொஜிங்களெல்லாம் கவிசுமாமணங்களை
யினவாம். (செம்பட்டவண்கும்.)

[ஸ்ரீவாணீதூதி.] கெஸுவாதி ஞானோதாரான ஞானஸு
தேவிதிருக்கை முழுவதான நான்கு வகுப்பாகப் பிரித்து, வாஸு
தெவவடிவதிருக்களான கெஸுவ நாராயண ஞானவர்களுக்கு
ஸ்ரீவடிவதிருக்களான முன்று ஸ்ரீஸக்திகள்; ஸங்கஷ்டவடி
வதிருக்களான மொவிநு விஷ்ணு ஸுமதிருக்களுக்கு
முன்று வானீஸக்திகள்; ப்ரஹ்மவடிவதிருக்களான த்ரிவிக்ர
தவாதிருக்களுக்கு முன்று வாகுகிகள்; சுமிருதவடிவதி
ருக்களான ஹ்ருத்கெசு வடிவான ஞானோதாரங்களுக்கு
முன்று ஸுமதிருக்கிகள். ஆக இப்படிப்பட்ட ஸக்திகளோடுகூடிய
கெஸுவாதிதிரு வதவடிவத்தை பரிபாதின்றதாய்த்து யனும்.

[தாராநெஹதிவாஸுதவன்] ஸுதஸுதவனான ஸுதஸுதவன்
முந்தறவதிருக்கை யுரித்துக் குடுகெணமுடிவில்ஸுதஸுத
வவடிவதாரத்தைக்கொண்டு விரிபெறுகருக்களென்றும், அது
தோன்ற “தாராநெஹதிவாஸுதவன்” என்று சொல்லப்பட்ட
தென்றும் சொல்லுவார்கள். யனூதிவெஸுதகூதத்தில் ஹதி
வாஸுதத்தை முந்தற திவெஸுதிதது ப்ரணவத்தை முடிவிலே தி
வெஸுதிக்கிற ப்ரகூதியையுமொன்றுண்டாகையாலே அதைப்பற்றச்
சொல்லுகிறதாகவுமாம். [ரஹஸுதவாதி.] யனூதத்தில் கிழ
க்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் முறையே வகும் மகை
ஸாஹும் வடிவமென்னும் சூயஸங்களை திவெஸுதிப்பதாம். ஆக
இவ்வண்ணம் சுமிருதவடிவஸுதவதாதிருக்கில் ப்ரகூதிவாதிதமா
யுள்ள யனூதத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாழியாழ்வான் ஸ்ரீ
யசுவதிவயபுரவதிருக்கென்கிறது “அக்ஷ அக்ஷவெஸுத”
என்று.

(கஉ)

ஓஷ்டாசாஸுபு கபாஸு கவடகிபிதநொஃ செபுஸா
 ருஸுபஸுசு, ஓஷ்டுஃ ஹாஸெந விஷெ நரஹரிவபுஷொ
 ஸெஸெ வாலவீயெ । பூபூதூகாஸுபுஸாநு ஹவிஸுபுரி
 தெ வெபூரி விஷெபாதிராமஃ, செபெதயொபூதஸுஃ ரவி
 ரிவரஹபஸுஸுபுராரொஜா ருஜஃ வஃ ॥

॥கக॥

கபஸாசு

கீழ் ஹாமமாகிய ஹபுஷெபுதத்
 திலே

கவடகிபி தநொஃ

கவடபுரஹபூதிபுயான

செபுஸாரெஃ

எம்பெருமானுடைய

ஓஷ்டாசாஸுபு

ஓஷுசாணியினாலும்

ஓஷ்டுஃ

மேல்ஹாமத்திலே

நரஹரிவபுஷஃ (செபு

நரஸிஃஹபூதிபுயான எம்

பாரெஃ)

பெருமானுடைய

ஹாஸெந

சிரிப்பினாலும்

விஷெ

ஸவஸிபுதபெற்றதாய்

(சுதவனவ)

கபாஸு

கவிஸுபுஸுபுமான

வாலவீயெ ஸெஸெ

ஸெஸெஸுஸெஸுததிலே

பூபூதூகாஸுபு ஸா
 நுஹவிஸுபுரிதெவெபூரி

கீழ்க்கு ஸஸுபுயினுடையவும்

மேற்கு ஸஸுபுயினுடையவும்

நிஸிபகாநிஸிபுஹங்களாலே

நிறைந்துள்ள சூகாஸுததிலே

செபெதய உபூதஸுஃ

கஸுபுரங்களுடைய விநாஸுத

ரவிரிவ

தைத்தெரிவிக்கின்ற ஸபுயபுன்

விஷெபாதிராமஃ

விளங்குகின்ற [மேபாஸ

சுஸுபுராரஜஃ

திருவாழியாழ்வான்

வஃ ருஜஃ ரஹபுத

உங்கள் ரோமத்தைத் தொலைத்

தருள்க.

✠ ✠ ✠ சுஹிஸுபுஸுபுஸுஹிதையிலே ஸெஸெஸுஸெஸு
 மென்றெரு யசுஸுஹிஸுபுஸும செரல்பப்பட்டுள்ளது; அதனை

அருளிச்செய்கிறாதினில். “வாராஹரூபிணம் ஷேவம் ஸம்வ
 வக்ருயாம் வரமு | மஹிள வ ஸவ்ரிதம் மஹிஜா ஸம்வரே
 பூரூஷாததே || சூரே நாரலிஹம் து விநயேபி
 தெளஜஸு” என்று— சிழ்வாமத்திலே ஸ்ரீ வாராஹநாயனாரை
 யும் உபபூஷாமத்திலே நாரலிஹ சூகித்யையும் யூரிக்க
 வியித்திருப்பதை உட்கொண்டு அருளிச் செய்கிறார். சிழிருந்து
 ஸ்ரீவாராஹனுடைய ஊகானியும் மேலிருந்து ஸ்ரீ நாரலிஹ
 னுடைய ஹவரி தவவியும் கலசி கவாரவண்டமாகப் பெற்ற நிலை
 மையை நோக்குமிடத்தில், ஷேதூர்களுடைய விநாஸஸூவ
 நாபுமாக ஆகாஸத்திலேதான்றின உதாதவஸூயுடனுடைய
 நிலைமை நினைவுக்கு வருமாயிற்று. வாராஹஹே, கானியும்
 நாரலிஹ ஹாஸகானியும் இயற்கையில் வெருத்ததாயினும்
 உவாயிவஸாசு சிவந்ததென்று கொள்ளவேணும். வாராஹநாய
 னார்விரணூகூனைக் கொல்லும்போது அவனுடைய ரூபிர
 வெள்ளம் கொழிக்க, அதன் ஒளி ஊண்டியிரிதேட்டி ஊண்டிய
 சிவந்ததாய்த்து. இதுபோலவே விரணூகூரிபுவின் ஸரீர
 ரூபிரவலியாலே ஸ்ரீநாரலிஹ ஹவரிதகானியும் சிவந்ததாய்
 த்து. இவை பூரூகூநாயின் ஸூரமத்திலும் பூகூநாயின்
 ஸூரமத்திலும் ஆக்கடவன. ஸகூகூனின்வண்டும் சிவப்பாகை
 யாலே இங்ஙனே ஷவாயிகவண்டுவூத்யம் கொள்ளவேண்டிற்
 ராயிற்று. சுயவா, “உதாதஸம்வீரவி” என்கையாலே உதாத
 காலத்து ஸண்டுகளின் வண்டும் வெருப்பாகவேயிருக்குமெ
 ன்றும் ஸூயுடனுடைய கானிமத்திரம் சிவப்பாயிருக்குமென்
 றும் கொண்டு உள்ளபடியே மிவ்ஹிக்கலாமென்பாருமுண்டு.
 வாலிஸூத்ரவயோஷேஷஜ்ஜாநாயுமாகப் பெருமாள் ஸூத்ர
 வன் கழுத்திலே மாலேபிட்ட பிறகு அந்த நிலைமையை வாஸ்கி
 பேசும்போது “ஸதயாஸம்ஸு ஸ்ரீரோநு உதயா கணஸ
 க்யா | விவரீத ஹவாகாஸ ஸூயேபூ நகூகூரோயபா”
 என்றார். இதற்குப் பலபடியாகப் பொருள் கூறுவர் வூவூதாக்
 கள். விவரீதகாலத்தில கூடாதன கூடுமென்பதும் ஒரு வூ
 வூநாமகையாலே, சிழக்கு மேற்கு ஸந்த்யைகள் ஏககாலத்தில்

கூடுவதும் வாழ்வுநூலின் சிவப்பாத்தலும் ஸந்தியைகள் வெருப்பாத
லும் எல்லாம் பொருந்துமென்க.

(கூடு)

கொண வுலிதொவி சிவவநவிததமுயா
காவி ருக்கூ; ருக்கூயொவி சிவவநவிததமுயா
புரிததூணகாரீ ! யாராலாரொவி சிவவநவிததமுயா
ரொவிதூணகாரீ; வகுமுயாவிததமுயா விததமுயா
விதததூணகாரீ யாராலாரொவி வகுமுயாவிததமுயா

||கூடு||

காவி கொண வுலிதொவி யகுமுயாவிததமுயா எழுந்தரு
ளியிருந்தபோதிலும்

சிவவநவிதத:

சிவவநவிததமுயா

வகுமுயாவிததமுயா

சுமாரகாரமான காணியயு
டையராயினும் சிவவநவிததமுயா

(2) வகுமுயாவிததமுயா
வகுமுயாவிததமுயா

ருக்கூயொவி சிவவநவிததமுயா

வகுமுயாவிததமுயா
யராயினும் சிவவநவிததமுயா

(2) வகுமுயாவிததமுயா

சுமாரகாரமான காணியயு
புரிததூணகாரீ

சுமாரகாரமான காணியயு
புரிததூணகாரீ

யாராலாரொவி சிவவநவிததமுயா

வகுமுயாவிததமுயா
வகுமுயாவிததமுயா

(2) வகுமுயாவிததமுயா
வகுமுயாவிததமுயா

சிவவநவிததமுயா
வகுமுயாவிததமுயா

வகுமுயாவிததமுயா
வகுமுயாவிததமுயா

(சுதவனவ)

விசுவாசீ

விருஷபரிபுராயகாரவிவமா

ன சூசயபுரிஹிநையயுடைய

வகெசுர:

திருவாழியாழ்வான் [ரான

வ:

உங்களுக்காக

விசுததூஸம் ஸாஸம்

} பூதிவகூதிகளுக்கு மயங்கு

விதரதம்

} மானசூதையையளிக்கவேணும்

*** கீழே [பெரு—18.] “பூரிஷீஸம்பரிதாநம்
 ஸூரிஸிநகரீ” என்றொரு பெருகம் விருவாயாமாலாலுங்கார
 ரீதியிலே அருளிச்செய்ததுபோலும் இதுவும். சுவாதபூதி
 தியில் விருவாயம் தோற்றி சுயபூராததாலே அதற்கு ஸிந
 மாகக் கடவது. [கொண்கூலீதூபி] ஒரு முலையிலிருப்ப
 வன் சூரொகவுரவியாயிருக்க வொண்ணுதென்று விருவாயம்.
 “கொணாரணியாநு—பூதொரிஹீயாநு” என்கிற நூயத்தா
 லே சூபரிதாநம் பூதொயபூதமாகச்சிறியவடிவுகொண்டு யெனெ
 கடுபசத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர், ஸூரபூதிவெண ஸவபூதி
 வூரவூர் என்று விருவாயஸிநம். [வரு, யாரிவிருகூ:]
 ‘வதி—சூலூபி’ என்று யாதுவாய் வருதி—சூலூபிதீதி
 வருபூ, யாரி யஸூஸம்— வரு யாரி=ஸவபூதிநாஹூதிகர
 மான காணியையுடையவர்க்கு ரூகூஸம் (கூபியஸம்) விரு
 ளம். வாரிஹாரமெங்கினெயென்னிள்; வரு: யாரி யஸூஸம் வரு
 யாரி=யாரி—வாலஸூஸம்; ஸூசயராயாரஷபூரிணவ
 தீ” என்றும் “வருயா:காரியென” என்றும் கீழே சொ
 ல்லிற்றிறே. வரு வதிபூஸம் ஸூசுவிஷய தீகூஸம்
 கவிருளம். [ருகூவாயொவிகூஷாகூதி:] ஸூஸபூரிந
 காணிதீதும் நீரூபூதிவதூதும் விருளம். கூஷாகூதி: =
 கூஷஸூ—மமவத:, கூகூதி:—வயபூய: ஹி விருவாய
 வாரிஹார: திருவாழியாழ்வான் மமவதூதிஹிநே. [கூசு
 ரியொவூபூதிதூணகாரீ] ஸூபூயமான காஷாதினைத்
 தின்சிற சுதிக்கு சூபூயாஸனென்றிறே பெயர்; சூபூயமகூசு
 ளும் சூபூதிதரகூசுஸும் விருளம். கூசுபூ:—கூதிபோல்
 ஐயப்பவர் என்கை. [யாராலாரொவிகூஷ:] யாராய:

ககூஅ

ஸுடிஸுடிநஸதகவுராவூநம்.

சூலாரஃ=ஜெபாரபின்பெருக்கு. அதற்கு ஜீவகூம்விரும்பும்;
யாராயா ஸாரஃ என்று விரோதவாரிமாரம். “யாரா வெ
நாமுலாமெ” ஐதி விஸூ. ஸாரஃ=வலிஷஃ. [திநகரரூனி
ரொவீ உலுஸதாரகஸ்ரீ] ஸூயபுன் விளங்கும்போது நகூ
சூக்களும் விளங்குகை விரும்பும். வாரிமாரவகே, தாரக
மென்று பூணவத்தைச் சொல்லுகிறது. “யஸூவாயாஸகி
நாமுலகி வாரிஸரெ ரொஹிணீதாரகாமு” என்று கீழே
அருளிச்செய்தது காண்க. (கூச)

ஸூகஸூ! ஸ்வஸெ ஸஹ டஹந!கூரா கால! தெய்ய
ந காலு, கிம் வெ ரகூர்வலி! ரகூர்? தவ மஹதாவதெ யா
டலா! வாடிஸெவா! வாயோ! ஹுடிஏலி மதபுஸுஜ
யநடி! டீம் ஸெவூதா தூவகேதி, பூமூயடிதூவா
ரா ஸ டநுஜவிஜயீ ஹஹ தநூராமுதா வஃ || கூரு

ஹெ ஸகூ!

தெ ஸவஃ ஸூகூ

ஹெ டஹந!

கூரா ஸஹ

ஹெ கால!

தெ சுயம் நகூலு

ஹெ ரகூர்வலி!

வஃ ரகூர் கிழ

ஹெ யாடிஸாவதெ!

தவ வாடிஸெவா மஹதூ

ஹெ வாயோ!

மதபுஃ ஹுடிஏ சுலி

யநடி! டீம் தூஜ

கேவேருனே

நீ பண்ணுகிற ஸொதும்ஸூக
மாயிராநின்றது;

சுழிமவானே

கூணகூலம் நிஸ்;

யடிபடிராஜனே

உனக்கு இது ஸமயமன்று;

ராகூவர்களே

உங்களுக்கு ரகூத ஏது?

வரூணனே

நீ பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீ
ஸுடிஸுடிந வாடிவாரிவையடி
யானது மஹபூடிமாயிடுக;

வாயுவே

ஸூரீக்கு உகட்பாயிருக்கறாய்;

கூவெரனே டுரஹகாரத்
தை விடு;

ஹெ சூ²க!

ஹெவ்யு²தாம்

உதி

யடி²வாலா: பூ²ஹம்:

ஸ: ட²ஹஜவிஜயீ

ஸ: க²தூ²ஹதாம் ஹஹ

வாராய் முக்கண்ணனே

(திருவாழியாழ்வான்) ஸேவிக்கப்

இவ்வண்ணமாக [பட்டும்

எந்த ஸுஹபுநனுடைய யந

வாலகர்கள் சொல்லுகிறார்களோ

அந்தத் திருவாழியாழ்வான்

உங்களுடைய சோம்பேறித்தன

த்தை ஒழிக்கவேணும்.

*** திருவாழியாழ்வானே ஸேவிக்க வந்து நெருங்குகின்ற சுஷ்ரிக்ஷாகாடி²மேக டெவபுநங்கனையும் ராக்ஷஸர்களையும் நோக்கி ஸுஹபுநயனூவாலர்கள் கூறும்படியைக்கூறுகின்றாதிஸ். டெவபுநனை நோக்கி 'அப்பா! நீ பண்ணுகிற ஹெதும் ஸ்வாபு²வளவ்யுத்தாலும் ஹி²வ்யகஷ²ததாலும் நி²புமாயிராநின்றதுகாண' என்றும், சுழியை நோக்கி 'சற்றுப்போது பொறுத்தாயகில் திருவாழியாழ்வானே ஸேவிக்கலாகும்' என்றும், ய²னை நோக்கி 'இப்போது உனக்கு சுவகாஸம் அரிது, பிறகு ஸேவிக்கலாம்' என்றும், ராக்ஷஸர்களை நோக்கி 'உங்களுக்கு இனி உய்விரகுண்டோ? என்றும், வரூணனை நோக்கி நீ நெடுநாளாகத்திருவடி தொழுது வந்தது இன்று ஹவத்தாக (வேணும்) என்றும், வாயுவை நோக்கி 'நீ சிறந்த ஹஸ்தனென்று ஸ்ரீ ஹக்ரேஸனுக்கு ஹபு²யம்²ம²னியிராநின்றாய்' என்றும், க²ஹெரனைநோக்கி 'நாடேயி²றெயநவதியென்னுமஹம்²காரத்தை விட்டிடு' என்றும், ஸிவனைநோக்கி 'திருவாழியாழ்வானைத் தொழுதெழு' என்றும் இப்படியாகச் சொல்லுகின்றனராம் ஸ்ரீ ஸுஹபுநயனூவாலர்கள். (கரு)

மாயசூ²ணபூ²ரஹக்ரே பூ²ய²பி²ஹவ²ஹெரஹவ²தூ²ரவிநெ, ஸிம்²ஹம்² ஹஹெ²ஹ்²கொணம்² ஹஹதி ஜயிஜயாடி²ஷ²ஸஹ²நி²ஷ²ணா ! ஸொகம்² ஹொ²ஸொக²பு²டு²ஹெ² ஹ²ஷ²ஸவிய²ஹ²ஸ²பீ²லீ²பாக்ஷ²லீ²பா, ஹம்²ஹொ² ஹி²ஷ²ர²ஸூ²யா²பா² ஹம்²ஹ²ஷ²ஹ²நி²பீ² பி²டு²தி²பூ²ஸூ²ஹ²வ²டு²ஹ²பூ² ॥

ஸுடாஸுநஸஸுஸுர வ
ஸுரஸுஸு

ஸுடாஸுஸுஸுஸுஸு வஸு- ஸுஸு
ஸுஸுஸுஸு (ஸுடாஸு) வஸுஸு
த ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு கஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸு

வஸுஸு: ஸு கஸுஸுஸு வஸு
வஸுஸு

ஸுஸுஸுஸு ஸு கஸுஸுஸுஸு வஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸு ஸுடாஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸு' ஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு
(ஸுஸுஸுஸுஸு) ஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸு

வஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு
ஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு
ஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸு: ஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸு

ஸு: ஸுஸுஸு ஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸு

ஃ ஃ இந்த ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு ஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸு
ஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு. [ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸு] "ஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு" ஸுஸுஸுஸு.
ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு. [ஸுஸுஸுஸுஸு

[illegible][illegible]

[வாராஷஹரிசயீ சுவடுவடாசுடுதிடீ:] “தத்யெயு
பொதவடெநவநகாஜம் ஸநாதநடூ | நாரவின்ஹம் தத
வடாஹம் ததஸூக்யம் வரடூ | 62 ||” ஐத்யாடிகசீநம்
ஸநெயபடூ. ஆக இப்படிப்பட்ட ஸஹிவெஸததேதாடே நாரவின்
ஹசுடுதிடீயாக ஸேவைஸாடிககிற திருவாழியாழ்வான் உங்களு
டைய சூதிடீயைப் போக்கவேணுமென்றாராழிற்று. (கூக)

களாயினபோதும். “லோகாவீந்திரோகஸ்ய” சி பிடுகெகாபா. நவ
 ஷு-அகி” என்கையாலே-வாராஷ்வணாபுதம் மான அசோகமரத்தின்
 மலர்களினின்றும் விழுந்த துகள்களாலே வடிவனுக்கு குரூ-
 ணாதிபயமுண்டானதாகச் சொல்லப்பட்டது. [தாராநாஷ-
 ஸூ] நகரத்திலும்-வாராஷ்வணாபுதம் பூணவலும்-வாராஷ்வணாபுதம்
 பூணவலாயிருக்கிறபடி. சொல்நயத்தால் தாராஸாஸாஸகயாவீ
 ஸெஷமும் ஸாரிதமாகக் குறையில்லை. [பெருகூ] சுவஸி
 கொஸாமிவ] கல தாயுலகணைக்கண்டால் கண்ணை முடிச்
 கொள்வரிதே பெரியோர். (இதுபூநுய்யம்.) [சுவிநநு வசூ-
 யஸுஷ: ஸஷுஸீ-சூரோகதாஸூபிஸதா] “லோகாநாநா
 சூரோகதாஸு” என்ற பூ-அகிக்கு ஸாரகமாக அருளிச்
 செய்கிறாராகையாலே ஸஷுஸாம் என்கிற வாரம் பொருந்தும்.
 ஸஷுஸாமிஷஷஷ்வஹுவ வநடி. ஸஷாநாநா சூரே ஹ
 துய்யம். தன்னோடொத்தவர்களான வுக்கிருக்குள்ளே என்கை.
 “வஷேயஸலிவ ஸோக” என்று சுரோமாகையாலே உதக
 ஸோகஸுமாவது சிறந்தபுகழ். (கௌ)

ரஸூரோகஸ்ய வெஷஸ்ய மிவரிதவஷம் பூவஸாவ
 ஸ்ய சூரே, வகெருரெஷுஷூஷாஷேரவி சிவரிதவத-
 ஷிபுதாஸுஷாஷுஷு! சூவீநம் ஹாஸூரேஷ் ஷிதகிவி
 ஹதஸூயதாம் தகூரேஷ், வஸூரதவபூசூவாமெ ஸுட
 நரஹரிதாரேஷ் ஜாநாஷாஷ: ||

||கௌ||

பூவஸாவஸ்ய	பல கணைகளையுடைய (2)ஸாவா
ரஸூரோகஸ்ய வெஷஸ்ய	விவரிதவதவையுடைய
வ சூரே	} செவ்விய / சுரோகஸூகூத்தினு டைய அடியிலும் வேதமுலமான பூணவத்திலும் எழுந்தருளியிருக்கிற
விவரிதவஷம்	

வசுத்தையே யளித்து விளங்குகின்றமை உணர்க. “நாராலி
ஹம் வதுஸ்யாஹம் வதுஸ்யாயாம் வாழ் | ஸரீலீந்தி
சொகஸ்ய சீடுஷெ காலாதஷ்டி” 63. உதராடிக்ஷணி
வதுஸ்யஸம்ஹிதாயாம் ஷப்திஸாயாயாம || (2) வதிவத்
ஹமத்தில், “பூணவஸஸயிராயாஷ்டோணவத்” என்ற
படி பூணவத்தில் இருப்பைச் சொல்லுகிறது பூயஸீவாஜத்தில்,
காண்காண்காலாவாடிஷெஷ ந பல ஸாவைகனையுடைய வெ
டித்திற்கு சீடுயம் பூணவமிதே. “யெஷெஷாஷ ஸுரஃ ஷோ
க்” உதராடி.

அமரபுத்தாஃ உகாரொ வாஹுஷணாயஸ்ய தக்—
அருதவடாஹுஷணஸூ || ‘‘அருத்ரஸாக்ஷோயஸாவத்புஷு-
தி வ்யமுஹஜஸூருதிபுஷிடுருதி ஸெஷே’’ (91) உ-
த்யாதி ஸௌகோசு ப்ருகியைகளில் சவுஷுஹஜயஸ்குருதிபு-
ப்ருகியையை இங்குச்சொல்லுகிறார். [சுவீநம் ஸ்விதஸ்ய] பின்னே
வீற்றிருந்த இருக்கோலம்; முன்னே நின்ற இருக்கோலம். [வஸ-
கம் தத்] ஒரு தத்ஸூமையாதது இங்ஙனே முன்னும் பின்னும்
ஈருருவெடுத்திலங்குவது. [ஜாநுஷாஸ்ததஃ வஃ சூயதாஸ்ய]
பிறப்பு உண்டானபோதே பலவகை வீதிகளும் உடன்வந்ததியு-
கையாலே அவற்றையொழித்துக்காத்தருளவேணுமென்கிறது. ஜ-
நுஷிவஹ ஜாநுஷாஸ்தி ததிதவ்யதஃ || (சுஅ)

[illegible]

பூரண ஐத்யூயானெ	உயிர்போமளவில்
ஐபுரி ரோஷிதஹி	கண்டெட்டுப்போமளவில்
பாஸ்ரெ துஷ்டவாநெ	உடல்மெலிந்துபோமளவில்
கேதிரா வூரோஹவதிரா	மதிமருண்டுபோமளவில்

நிலி ஸதநிலி

வொஹுதெ வொஹுதெ வ

நீதொவூகியம்

உமயாகாரவிஞ்

வவிஞ்

நீதொகூயநடி

நீதொகூணம்

நீதொகூண்டி

வகூனாவூகி

தக தெஜ்

வ: கிஷதா

நெஞ்ச இருண்டுபோமளவில்

பேச்சுத்தடுமாறிப்போமளவில்

நீதொஹய்குரமாயும்

நரங்கலந்த சிங்கவருவம் கொண்

டிருப்பதனிலே விவிஞ்மாயும்

வரிசூஹமாயும்

நெவகூயத்துக்கு சூவஹமா

முக்கண்ணுடையதாயும் [யும்

கூர்மையான கோரப்பற்களையு

டையதாயும்

திருவாழியினுள்ளே இருப்பதாயு

அந்த தேஜஸ்ஸானது [முள்ள

உங்களுக்கு ஸ்ரீஸூராவததை

பூகாஸிப்பிக்கவேணும்.

ஈ ஈ ஈ ஸரீரிகள் சூவஹநையிசு நிலைதடுமாறி நிற்கும் நிலைமையைப் வகுபூயபூத்தாலருளிச் செய்தார். அப்படிப்பட்ட ஸபயத்திலே வகூனாவூகியான நரவலிஹுதெகி உங்களுக்கு ஸைவைஸாஹித்து தாஹாஸிகமான ஹயத்தை நிவகிப்பிக்கவேணுமென்றாயிற்று. [வலிஷதா] வ: என்பது உய்யுபூவஹநம். 'ஸூவஹநு' ஸூவஹநு' என்பது சுநுஸாஸநம். கிஷதாநிதொகூநெவகூ. 'பூகாஸநஸூயாவூயொஸு' உகி ஸூகிஞ்ண! தக தெஜ்ஸூகூ ஸூகிபூயம் யுஷாநு வொயயதா உத்யய: || (கூக)

யலிநு விநுஸூ ஹாந் விஜயிசி ஜமதாந் ஜஜிஸூவராணாந், உகூநாராயணாவூந் தியுநநிநுஹவதொதொஹாநு விஹாராநு! சூரொமூந் ஹகிநிதொய: கூதகிஹ வஹநா யதொஹாவஹநம் வ:, ததததொஸூஸூந் திததா ஸ வாரா ஷொ திவூஹதொகூவகூ ||

மகூநாராயணாவ்யுதியுநம்பெருமானும் பிராட்டியுமாகிற
 ழிவ்யுஷ்வதிகள்

ஜஜ்ஜீஸூராவராணாம் ஜமதாம் } ஸகல வராவரங்களுடைய நி
 ழாராம் } வடூஹஹாரத்தை

விஜயிநி யவநிநு விந்யஸூ } ஜயஸீதான யாதொரு ஸூஷ
 ஸூபுநவா ருஷ்ணிடத்தில
 வைத்துவிட்டு

சுத்யூகாராநு விஹாராநு } பேரின்பவெள்ளத் திருவிளையா
 சுநுஹவதி } டல்களை சுநுஹவிக்கிறார்களோ

ழிவ்யுஷ்வதிக்ஷயதீப ஸம் } திருவாழியின் சுஷ்ணத்தில் எழுந்
 வாருஷம் } தருளியிருக்கிற அந்த ஸூஷஸூ

வம் } உங்களுக்கு [நவாருஷன்

சூரொமும் } நோயற்ற வாழ்வையும்

ஹுதி } குறைவற்ற செல்வத்தையும்

சூயம் } ழீவ்யூயுஷ்யத்தையும்

ஹ வஹுநா க்யுதம் } இங்ஙனே பிரித்துப் பல சொல்லி
 என்?

சூஸூவஷம் யஸு யஸு } (நீங்கள்) ஆசைப்படக்கூடியது
 ஏதேதுண்டோ

தததஜீஸம் } அவற்றையெல்லாம்

ஸூஷம் ழிஸதம் } உடனே கொடுத்தருள்க.

ஃ ஃ திருவாழியாழ்வான் ஸவடூஷ்வமயபூஷனென்கி
 ரார். “ஸ்ரீரஜ்ஜஜ்ஜீஸூராவராணாம் விஹத்யூம் விந்யஸூவிஸ
 ழிஷ்விந்யநாயிகாரஸு । ட்யா நிவ்யுஷ்வதிக்ஷயதீபஸூஷ்ணஸூ
 டெயவ ஸௌநாந்யுஷ்ணவிஸுவாஸூஸிஸிபாஸீ” என்று ஸே
 னை முதலியார், ழிவ்யுஷ்வதிகளை ஹோமகௌடிகளிலே நிவிட
 வாரஸாக பூவதிட்பித்து தாமே விஸூயாரங்ராயிருப்பொ
 ன்றதுபோலே திருவாழியாழ்வானும் அங்ஙனையிருக்கும்படியை
 அருளிச்செய்கிறார்வடூயபூத்திலே. அப்படிவிஸூரக்ஷாழீக்ஷி
 தனை திருவாழியாழ்வான் சூழிதர்களுக்கு அளிக்கும் மஹந்
 களை அருளிச்செய்யத் தொடங்கி ‘‘சூரொமும்ஹுதிஸூயம்’’

என்றவாறே, சுலுவுயுமான் வுங்களை விவஜித்துச் சொல்
லுதை நமக்குப்பணியோ என்று திகைத்து, விரும்புவார் விரும்
பின பலன்களையெல்லாம் கடுக்கெகாடுத்தருள்வனென்று தலைக்கட்டு
கிறார் “வெஹுநாகுது” என்றது வெஹுகூர சுலு
என்றபடி. (க௦௦)

|| உதி வுராவுவுவணுநம் ஸுராவூ ||

சுட நிறுநசுராகு ||

வடூரநா ததுவிடூரூணியிரிஸவீயுஜுலுவுராய
ராணா, சுவிடூவுஜெஹு நெஜூஹிஷு உவராசுத: வுலுவி
ஷுவிஸுதெஸு | ஸுலுவுலுஸுடநம் யு: வுதி கூத
ரிஷு கூரநாராயணம், ஸுரூது மிவிடூவுஹாமொ ஹஜ
தி ஸ வரூகோ உகூலாயுஜுயுக்ஷு ||

சுவிடூவி

ஜூலாவிஷயமாகவும்

நெஜூஹிஷு சுஜெஹு

நெஜி முதலிய சுலயவங்களின்
விஷயமாகவும்

ததுவிடூரூணியிரிஸ } (உதுவிடூஸதி) ததுங்களை
வீயுஜுலுவுராயராணா } ன்ன (உதுடூஸ) விடூக
ளென்ன (சூடூ) சூஹிதூர்களை
ன்ன (வகூடூ) ருடூர்களை
ன்ன (சூயோடூ) வீயுஜுங்க
ளென்ன இவற்றின் எண்களை
(கூடுண) உடையவையாயும்

சுத: வுர

சுலயவவணுநத்துக்குப் பிறகு

வுலுவி

சுலயவியான ஸுடசுடநவ
ரூஷன் விஷயமாக

ஷுவிஸுதெஸு

இருபத்தாறு எண்களையுடைய
வையாயுமிருக்கிற

வடூரநா

ஸுரூகங்களினுடைய

ஸுலுவுலு

திரள்களாலே

சுருநாராயணேந க்ருத } ஸ்ரீசுருநாராயணஸ்தாபி அரு
 ிடி ஸௌடிஸூகம் ஸௌதும் } ளிச்செய்த இந்த ஸுடிஸூக
 விஷயக ஸௌதூதத்தை

ய: வந்தி

யாவனொருவன் படிக்கிறானே

ஸ:

அவன்

நிவிடிஷ்டமோம:

வெண்கொம்புமங்களை சுரும
 விதவனாய்

வாரிம் வக்ருவாயுஜ
 ஸக்திம் ஹஜிதி

} திருவாழியாழ்வானேடு வாரி
 ஸாஜிவக்ருதியைப் பெறுவான்.

*** நிமேஷத்தில், இந்த ஸௌதும் கற்றார்க்கு ஹதன்
 சொலித தலைகட்டுகிறார். முதலில் ஜாதாவண்புநவரங்களான
 இருபத்தினான்கு ஸ்ரோகங்களையும், பிறகு நெயிவண்புநவரங்க
 ளான பத்தினான்கு ஸ்ரோகங்களையும், அதன் பிறகு சுரவண்புந
 வரங்களான பன்னிரண்டு ஸ்ரோகங்களையும், அதற்குமேல் நாலி
 வண்புநவரங்களான பத்தொரு ஸ்ரோகங்களையும், அதற்குப்
 பின்பு சுக்ஷவண்புநவரங்களான பதின்மூன்று ஸ்ரோகங்களே
 யும், சுவலாந்ததில் வுரூஷவண்புநவரங்களான இருபத்
 தாறு ஸ்ரோகங்களையும், இட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட இந்த ஸௌ
 தூதத்தை சுருஸாஸிப்பவர், “இருங்கடலுலகமாண்டு வெண்
 குடைக்கீழ்” என்றும், “கண்டார் வணங்கக் களியானீமீதே
 கடல் சூழலகுக்கொரு காவலராய், விண்டோய் நெடு வெண்கு
 டை நீழலின கீழ் விரிநீருலகாண்டு” என்றும் அருளிச்செய்த கண்
 க்கிலே வெண்கொம்புமங்களைக்குறையற சுருமவித்துப்பின்பு
 திருவாழியாழ்வானேடு வாரிஸுயுஜவக்ருதியைப் பெற்று
 மகிழ்வார் என்றாயிற்று.

ஸாகொகும் ஸாஜீவும் ஸாரூபிவும் ஸாயுஜ்யமெ
 ன்று ரோகும் நான்குவகையாகச் சொல்லப்படும். “ஹொகெ
 ஷுவிஷ்ணுநிபவலணி கெவிசு ஸஜீவரூபு ஹ்விசெவிசுநெயு
 சுநெயுதாரூபம் ஸடிஸும ஹஜெனெ ஸாயுஜ்யநெயு ஸதூ
 ரோக உணர்” என்று ஸ்ரீ ஹமவதத்திலே சொல்லிற்று.

யதாஹ வஜயமரெணுவரகோணாராயநொதணயா
 டாஹொவெஷவஹாபுகொபிவடநாஸளஹாபுஸீகோமகா
 ஸ்ரீகோஹிமயகூரநயவிபு: ப்ராஹொ ஜமஹேஸிக:
 ஸவபுகோரய கநஹஸூரிநமிஸம் ஜாமதபு விதெதே ||

ஜமபுரஸகோப்யா ஜமகி ஜாதவிபூகிவி:

பூவிஜமணமளரஹெ: பூபிதவாணீதீபூவஹெ: |
 சுநஹமரமதஹெஜநமிஸகீக்ஷோஹொ ஜந:

ஸுஹபுகநஸதஸூகிம் ஸுமஹதபுநா ப்ராகஹொக: ||

நாநாஸாஸூகிஹொபிபூஸூரபூஜாவிதாஹெஸரவி
 பூஹெஜகபுமபுஹஹவவஸமஹநம் ஹொகூகூஹிஸளப
 ஸபநபு | சுஹெஜாபகிஸஸமயம் ஸுமஹிதம் ப்ராவஷ யத
 ஸூவம் ஸவபுகூஸூ ஜமபுரொமபுணநிபெவபு ப்ராவூகி
 ஹெஹவபு ||

ஹகம் வாஹிமயகூரவஸீயாணஹாராயபுஸஹிதா |

ஹகூஸமுகிஸதகஹூபூர ஹகூஸஹஷபுணீ ஜயதம் ||

ஸ்ரீரஸூ.

உகி ஸ்ரீகாஹி பூகிவாஹிமயகூர

சுணஹாராயபு விநமிதா

ஸ்ரீஸுஹபுகநஸதகஹூபூர

ஸகோவா ||

